

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันศุกร์ที่ ๑๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๒
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ๑๕๓ คน

ประธานวุฒิสภา : ขณะนี้มีสมาชิก มาครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ ได้รับหนังสือจากประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งว่า ในคราวประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๒
ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่น
หรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ซึ่งวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม และลงมติเห็นชอบด้วยกับการ
แก้ไขเพิ่มเติม

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๐๘/๒๕๖๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ ๓๔๙๖/๒๕๖๒
วันที่ ๓ ก.ย. ๒๕๖๒
เวลา ๑๖.๑๕ น.

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทงอิน กท ๑๐๓๐๐

๓ กันยายน ๒๕๖๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือวุฒิสภา ค่วนมาก ที่ สว. ๐๐๐๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๒

ความที่ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติความบัญญัติข้างท้าย รวม ๒ ฉบับ ซึ่งวุฒิสภาได้ลงมติแก้ไขเพิ่มเติม เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา นั้น

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๕ (๓)

จึงกราบเรียนมา เพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๒๕๔๑๑๓๓

Legislative Institutional Repository of Thailand

บัญชีร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ.
๒. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่น
หรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. /

ประธานวุฒิสภา : จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าวได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว

ท่านสมาชิกฯ ครับ ก่อนที่จะเข้าระเบียบวาระมีเรื่องอื่น ๆ ที่จะขออนุญาตนำขึ้นมาพิจารณาก่อนเกี่ยวกับการขยายระยะเวลาในการพิจารณากฎหมาย (ไม่มีสมาชิกฯ ชัดข้อ)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง ผมจะขออนุญาตนำระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องอื่น ๆ ขึ้นมาพิจารณาก่อน

ระเบียบวาระที่ ๑ ด้วยได้รับหนังสือจากประธานคณะกรรมการการวิสามัญ ขอให้วุฒิสภาพิจารณาขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วันตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๔

เลขที่ร่างพระราชบัญญัติ	03311
วันที่	30 สิงหาคม 2542
เวลา	14:32 น.

ที่ 2142 / 2542

วุฒิสภา
ถนนอยู่ทองใน กท 10300

30 สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอยกยเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
การตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง
ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

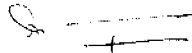
กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9 (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ 20 สิงหาคม 2542
ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจ
เงินแผ่นดิน พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. พิจารณาร่างพระราช
บัญญัติฉบับดังกล่าวนี้ และที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง
ทบวง กรม (ฉบับที่...) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ.
พิจารณา

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. เป็นร่างพระราชบัญญัติ
เกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน 30 วัน (ถ้าหากวันดังกล่าวหมายถึงวัน
ในสมัยประชุม) นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นมาถึงวุฒิสภา (วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ 13
สิงหาคม 2542 และจะครบกำหนดในวันที่ 11 กันยายน 2542) ในการนี้ คณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญซึ่งจำเป็น
ต้องใช้ระยะเวลาในการพิจารณาพอสมควร ดังนั้นเพื่อให้การพิจารณาเป็นไปอย่างละเอียดรอบคอบ
และเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนโดยส่วนรวม ด้วยเหตุดังกล่าว คณะกรรมการ
วิสามัญ จึงเห็นควรจะได้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าวออกไป
เป็นกรณีพิเศษอีก 30 วัน ตามความในมาตรา 174 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดพิจารณาและส่งที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายทวี หนูนัทกิติ)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ

กองกรรมาธิการ

โทร. 2441571 2441735

โทรสาร 2441571

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ถ้อยคำที่ประชุมอนุมัติให้ขยายระยะเวลา

ได้เป็นกรณีพิเศษเป็นเอกฉันท์นะครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา

พ.ศ.

วุฒิสภา

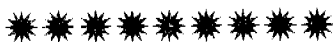

กองบรรณาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ต่อมาวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาออกไป
เป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๘/ร ๑๑๙

วุฒิสภา

ถนนอยู่ทองใน กท ๑๐๓๐๐

๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ.

ทราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญฯ
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกีรินทร์ ชัชวาลวงศ์	๒. นายเกษม สุวรรณกุล
๓. พลเรือเอก เกษะหลัก เจริญรุ่งเรือง	๔. นายชามูศักดิ์ ชวลิตนิติธรรม
๕. นายธานี ศักดิ์เกษมชวี	๖. นายชูวงศ์ ฉายะบุตร
๗. นายถวิล ไพรสณฑ์	๘. นายนรนิติ เศรษฐบุตร
๙. คุณหญิงนันทกา สุระภาดะเนิรินทร์	๑๐. นายนิพนธ์ วิไลชัยยุทธศาสตร์
๑๑. พลเอก บุญศักดิ์ กำแหงสุทธีรงค์	๑๒. นายปกิต พัฒนกุล
๑๓. นายเผ่าเทพ อุปการนิติเกษตร	๑๔. นายพิเนต ยารยะศิริ
๑๕. นายไพบูลย์ ช่างเรียน	๑๖. นายไพศาล กุศลย์วิชัย
๑๗. นายไพศาล พิฆังคผล	๑๘. นายวิชัย ไกลสุวรรณเงินตา
๑๙. นายศิริ เกวลินนบุษดี	๒๐. พลเอก ศิริจันทร์ รูปกล้า
๒๑. นายสมพงษ์ ศรียะพันธุ์	๒๑. นายสาโรช คัชมาตย์
๒๓. นายสุวรรณ ปัญญาภาส	๒๕. นายอัชพร จารัจนดา
๒๕. นายอารีย์ วงศ์อารยะ	

LIRT

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (ถ้าพ้นวันดังกล่าวให้ทยอยถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้รยกเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๑๗

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้พิจารณาแล้วร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาในขั้นตอนต่อไปประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อารีย์ วงศ์อารยะ
(นายอารีย์ วงศ์อารยะ)

ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ

สำเนาถูกต้อง

(นายทวีชัย ไตรย์พิชน)

หัวหน้าฝ่ายการประชุม ๓

กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๕๔๑๕๗๓, ๒๕๔๑๖๗๑

โทรสาร ๒๕๔๑๕๗๓

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญฯ

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน (ตามข้อบังคับฯ) นั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๑๔ บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้ดำเนินการเสร็จแล้วปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้มีมติเลือกตั้ง

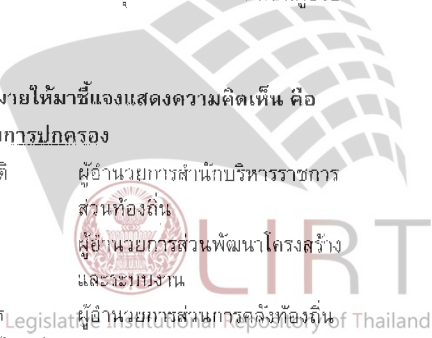
๑.๑ นายอารีย์ วงศ์อารยะ	เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ
๑.๒ นายถวิล ไพรสณฑ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายหรรณีดี เศรษฐบุตร	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ คนที่สอง
๑.๔ นายสาโรช ตัษมาตย์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญฯ
๑.๕ นายอัชพร จาจุจินดา	เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญฯ
๑.๖ นายไพบุลย์ ช่างเวียน	เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญฯ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้แต่งตั้งนายขวัญชัย ไตรยัพพิชนะ หัวหน้าฝ่ายประชุม ๓ กองกรรมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับฯ ข้อ ๗๘ วรรคสาม

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

กระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง

๓.๑ นายสุวัฒน์ ตันประวัตติ	ผู้อำนวยการสำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
๓.๒ นายพิศิษฐ บุญช่วง	ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาโครงสร้างและธรรมาภิบาล
๓.๓ นายธวัชชัย พิภองกูร	ผู้อำนวยการส่วนการคลังท้องถิ่น
๓.๔ นายวรินทร์ วงศ์ปราโมทย์	หัวหน้ากลุ่มพัฒนาเทศบาลและสุขาภิบาล

(๓)

<u>มาตรา ๑๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	ไม่มีมีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒</u>	ไม่มีมีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	ไม่มีมีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	ไม่มีมีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u>	ไม่มีมีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	ไม่มีมีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘</u>	ไม่มีมีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐</u>	ไม่มีมีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑</u>	ไม่มีมีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒</u>	ไม่มีมีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓</u>	ไม่มีมีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔</u>	ไม่มีมีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๕</u>	ไม่มีมีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๖</u>	ไม่มีมีการแก้ไข

(๔)

มาตรา ๒๗	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๗	มีการแก้ไข
มาตรา ๓๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๙	มีการแก้ไข
มาตรา ๔๐	ไม่มีการแก้ไข
ส่วนที่ ๒ หนายกเมืองพิทขยา	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๒	ไม่มีการแก้ไข

Legislative Institutional Repository of Thailand

(๘)

<u>มาตรา ๕๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๑๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๑๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๑๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๑๓</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๓ ระเบียบบริหาร</u> <u>ราชการเมืองพัทยา</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๑๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๑๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๑๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๑๗</u>	ไม่มีการแก้ไข

(๖)

มาตรา ๕๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๑	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๕ อำนาจหน้าที่ของ เมืองพัทยา	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๙	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๕ <u>ฉบับบัญญัติเมืองพัทยา</u>	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗๑	ไม่มีการแก้ไข

(๗)

<u>มาตรา ๗๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๖ รายได้และรายจ่าย</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๗</u>	ไม่มีการแก้ไข

(๘)

มาตรา ๘๘	มีการแก้ไข
มาตรา ๘๙	มีการแก้ไข
มาตรา ๙๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๙๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๙๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๙๓	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๗ การกำกับดูแล	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๙๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๙๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๙๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๙๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๙๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๙๙	ไม่มีการแก้ไข
บทเฉพาะกาล	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐๒	ไม่มีการแก้ไข

(๗)

มาตรา ๑๑๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑๖

ไม่มีการแก้ไข

๖. คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายสาโรช คัชมาตย์)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการ เมืองพัทยา
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

โดยที่ เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ เมืองพัทยา
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับกการจำกัดสิทธิและ เสรีภาพของ
บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๘๘ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
เมืองพัทยา พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ เมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑

(๒) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ

เมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ พ.ศ. ๒๕๒๑

(๓) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ เมืองพัทยา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๕ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ ประกาศ หรือคำสั่งใดที่ได้กำหนด เป็นอำนาจหน้าที่ของนายก เมืองพัทยาหรือปลัด เมืองพัทยาดตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ เมืองพัทยา ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น อ้างถึงประธานสภา เมืองพัทยาหรือนายก เมืองพัทยาดตาม พระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสภา เมืองพัทยา

“ข้อบัญญัติ” หมายความว่า ข้อบัญญัติ เมืองพัทยา

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้ง เมืองพัทยา

มาตรา ๗ ให้จัดตั้ง เมืองพัทยา เป็นองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นมีอาณา เขตตาม เขต เมืองพัทยาที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ เมืองพัทยามีฐานะ เป็นนิติบุคคล

การแก้ไข เปลี่ยนแปลง เขต เมืองพัทยาให้ตรา เป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๑ บุคคลผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ในวันเลือกตั้ง
เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง

- (๑) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๒) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (๓) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๔) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

มาตรา ๑๒ บุคคลผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิก

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง และ
- (๓) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขต เมืองพัทยา เป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
นับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง หรือ เป็นผู้ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขต เมืองพัทยาในวันสมัคร
รับเลือกตั้งและได้เสียภาษีตามกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน หรือกฎหมายว่าด้วย
ภาษีบำรุงท้องที่ ให้ เมืองพัทยาในปีที่สมัครหรือในปีก่อนปีที่สมัครหนึ่งปี

มาตรา ๑๓ บุคคลผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้าม
มิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิก

(๑) เป็นบุคคลผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามมาตรา ๑๑ (๑) (๒)
หรือ (๔)

(๒) ติดยาเสพติดให้โทษ

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล

(๕) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไปโดยได้พ้นโทษ
มายังไม่ถึงห้าปีในวันเลือกตั้ง เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(๖) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ
หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบ
ในวงราชการ

(๗) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน
เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

หมวด ๒
การบริหาร เมืองพัทยา

มาตรา ๘ การบริหาร เมืองพัทยาประกอบด้วย

- (๑) สภา เมืองพัทยา
- (๒) นายก เมืองพัทยา

ส่วนที่ ๑
สภา เมืองพัทยา

มาตรา ๙ สภา เมืองพัทยาประกอบด้วยสมาชิกจำนวนยี่สิบสี่คน ซึ่งเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขต เมืองพัทยา

ในกรณีที่ตำแหน่งสมาชิกว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใดและยังไม่ได้มีการเลือกตั้งสมาชิกขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภา เมืองพัทยาประกอบด้วยสมาชิก เท่าที่มีอยู่

มาตรา ๑๐ บุคคลผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิก

- (๑) มีสัญชาติไทย แต่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ ๑ มกราคมของปีที่มีการเลือกตั้ง และ
- (๓) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขต เมืองพัทยา เป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับถึงวันเลือกตั้ง

LIRT

มาตรา ๑๑ บุคคลผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ในวันเลือกตั้ง เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง

- (๑) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๒) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (๓) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๔) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

มาตรา ๑๒ บุคคลผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิก

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง และ
- (๓) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขต เมืองพัทยา เป็น เวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปี นับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง หรือ เป็นผู้ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขต เมืองพัทยาในวันสมัครรับเลือกตั้งและได้เสียภาษีตามกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน หรือกฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่ ให้ เมืองพัทยาในปีที่สมัครหรือในปีก่อนปีที่สมัครหนึ่งปี

มาตรา ๑๓ บุคคลผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิก

- (๑) เป็นบุคคลผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามมาตรา ๑๑ (๑) (๒) หรือ (๔)
- (๒) ตัดยาเสพติดให้โทษ
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล
- (๕) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไปโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปีในวันเลือกตั้ง เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท
- (๖) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
- (๗) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะรื้อรายผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

- (๘) เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือ เงิน เดือนประจำ
- (๙) เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา
- (๑๐) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ หรือของรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น หรือ เป็น เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ
- (๑๑) อยู่ในระหว่างต้องห้ามหรือตัดสิทธิมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
- (๑๒) เคย เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งถูกให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ
- (๑๓) เคย เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งราษฎรลงคะแนนเสียง ให้พ้นจากตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยการลงคะแนนเสียงให้เพื่อออกถอนสมาชิก สภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นที่ ~~ผิดกฏเกณฑ์~~ และยังไม่พ้นกำหนดห้าปีนับแต่วันที่พ้นจาก ตำแหน่งครั้งหลังสุดจนถึงวันเลือกตั้ง

มาตรา ๑๔ การเลือกตั้งสมาชิกให้กระทำโดยวิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรง และลับ

หลักเกณฑ์และวิธีการสมัครรับเลือกตั้งและการเลือกตั้ง ให้เป็นไปตามกฎหมาย ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

มาตรา ๑๕ อายุของสมาชิกสภาท้องถิ่นมีกำหนดคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง สมาชิกภาพของสมาชิก เริ่มตั้งแต่วันเลือกตั้ง

มาตรา ๑๖ ก่อนเข้ารับหน้าที่ สมาชิกต้องปฏิญาณตนในที่ประชุมสภา เมืองพัทยา ด้วยถ้อยคำดังต่อไปนี้

“ข้าพเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ตามความเห็นของข้าพเจ้าโดยบริสุทธิ์ใจ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม”

มาตรา ๑๗ สมาชิก เป็นผู้แทนของประชาชนในเขต เมืองพัทยา และต้องปฏิบัติ หน้าที่ตามความเห็นของตนโดยบริสุทธิ์ใจ ไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอำนาจต่อมอบหมายใด ๆ

มาตรา ๑๘ สมาชิกต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม
ในสัญญาที่ เมืองพัทยา เป็นผู้สัญญาหรือในกิจการที่กระทำให้แก่ เมืองพัทยาหรือที่ เมืองพัทยาระกระทำ

มาตรา ๑๙ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลง เมื่อ

- (๑) ถึงคราวออกตามอายุของสภา เมืองพัทยาหรือมีการยุบสภา เมืองพัทยา
- (๒) ตาย
- (๓) ลาออก โดยเป็นหนังสือลาออกต่อผู้บังคับบัญชาประธานสภาเมืองพัทยา
- (๔) กระทำการอันต้องห้ามตามมาตรา ๑๘
- (๕) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓
- (๖) ขาดประชุมสภา เมืองพัทยาสามครั้งติดต่อกัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
- (๗) สภา เมืองพัทยามีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะมีความประพฤติในทางที่จะ

นำมาซึ่งความเสื่อมเสียหรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่ เมืองพัทยา หรือกระทำการอันเสื่อมเสีย
ประโยชน์ของสภา เมืองพัทยา โดยมีสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิก
เท่าที่มีอยู่ เข้าชื่อเสนอให้สภา เมืองพัทยาคำพิจารณา และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า
สามในสี่ของจำนวนสมาชิก เท่าที่มีอยู่ ทั้งนี้ ให้สมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่สภา เมืองพัทยามีมติ

(๘) ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งใน เขต เมืองพัทยา ได้ลงคะแนนเสียงให้พ้นจาก
ตำแหน่งตามกฎหมายที่ ~~กำหนด~~ ว่าด้วยการลงคะแนนเสียงไว้ เพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่น
หรือผู้บริหารท้องถิ่น ~~ให้พ้นจากตำแหน่ง~~

เมื่อมีการมีสงสัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกผู้ใดสิ้นสุดลงตาม (๔) (๕) หรือ (๖)
ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนและวินิจฉัยโดยเร็ว คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่มีสมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงตาม (๔) พร้อมกับ ให้ถือว่าเป็น
การยุบสภา เมืองพัทยา

มาตรา ๒๐ เมื่อตำแหน่งสมาชิกว่างลง เพราะถึงคราวออกตามอายุของ
สภา เมืองพัทยา หรือมีการยุบสภา เมืองพัทยา หรือถือว่ามีการยุบสภา เมืองพัทยาดำเนินการ
ตามมาตรา ๑๙ บรรดาสมาชิกที่มีผลการเลือกตั้งภายในสี่สิบห้า วันนับแต่วันครบอายุของสภา เมืองพัทยา
หรือวันที่มีการยุบสภา เมืองพัทยา หรือวันที่ถือว่ามีการยุบสภา เมืองพัทยาลแล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๑ เมื่อตำแหน่งสมาชิกว่างลงให้มีการเลือกตั้งสมาชิกขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ตั้งตำแหน่งนั้นว่างลง เว้นแต่อายุของสภา เมืองพัทยา เหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ให้สมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้ เพียง เท่าอายุของสภา เมืองพัทยาที่เหลืออยู่

ในกรณีที่ตำแหน่งสมาชิกว่างลง เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกตาม มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรายงาน เสนอ รัฐมนตรี เพื่อพิจารณาสั่งยุบสภา เมืองพัทยาก็ได้

มาตรา ๒๒ ให้สภา เมืองพัทยา เลือกสมาชิก เป็นประธานสภา เมืองพัทยาคณหนึ่งและ รองประธานสภา เมืองพัทยาจำนวนสองคน แล้ว เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง การ เลือกประธานสภา เมืองพัทยาและ รองประธานสภา เมืองพัทยาให้กระทำ ในการประชุมสภา เมืองพัทยาคั้งแรกภายหลังจากการ เลือกตั้งทั่วไป

มาตรา ๒๓ ประธานสภา เมืองพัทยาและรองประธานสภา เมืองพัทยายู่ในตำแหน่งจนครบอายุของสภา เมืองพัทยา หรือมีการยุบสภา เมืองพัทยา หรือถือว่า มีการยุบสภา เมืองพัทยาดตาม มาตรา ๑๕ วรรคสาม

มาตรา ๒๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตาม มาตรา ๒๓ ประธานสภา เมืองพัทยาและรองประธานสภา เมืองพัทยาลพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) พ้นจากสมาชิกภาพแห่งสภา เมืองพัทยา
- (๒) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ตำแหน่งประธานสภา เมืองพัทยาหรือรองประธานสภา เมืองพัทยาว่างลง เพราะเหตุใด เหตุหนึ่งตาม มาตรา ๒๔ ให้สภา เมืองพัทยา เลือกสมาชิกขึ้น เพื่อดำรงตำแหน่งที่ว่างแทนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตั้งตำแหน่งว่างลง

LIRT

มาตรา ๒๖ ประธานสภา เมืองพิทยามีหน้าที่ดำเนินการประชุมและดำเนินการอื่นให้เป็นไปตามข้อบังคับ เมืองพิทยา

รองประธานสภา เมืองพิทยามีหน้าที่ช่วยประธานสภา เมืองพิทยาปฏิบัติกรตามหน้าที่และกระทำการตามที่ประธานสภา เมืองพิทยามอบหมาย

ในกรณีที่ไม่มีประธานสภา เมืองพิทยาหรือประธานสภา เมืองพิทยาไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ ให้รองประธานสภา เมืองพิทยาคนที่หนึ่งปฏิบัติหน้าที่แทน และในกรณีที่ไม่มีรองประธานสภา เมืองพิทยาและรองประธานสภา เมืองพิทยาคนที่หนึ่งหรือประธานสภา เมืองพิทยาและรองประธานสภา เมืองพิทยาคนที่หนึ่งไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ ให้รองประธานสภา เมืองพิทยาคนที่สองปฏิบัติหน้าที่แทน

ในการประชุมครั้งใดถ้าไม่มีผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม ให้สมาชิกเลือกกันเอง เพื่อทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมสำหรับการประชุมครั้งนั้น

ในการประชุมครั้งใด ถ้าผู้ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมสั่งปิดประชุมก่อนหมดระเบียบวาระการประชุม แต่สมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของสมาชิก เฝ้าที่มีอยู่เสนอให้เปิดประชุม ให้ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุมนั้นต่อไป จนกว่าสมาชิกจะมีมติให้ปิดประชุม และให้น้ำความในวาระสามและวาระสี่มาใช้บังคับกับกรณีดังกล่าว

มาตรา ๒๗ ประธานสภา เมืองพิทยาอาจแต่งตั้ง เลขานุการประธานสภา เมืองพิทยาและผู้ช่วย เลขานุการประธานสภา เมืองพิทยา ไม่เกินจำนวนรองประธานสภา เมืองพิทยา เพื่อช่วยเหลือกิจการตามที่ได้รับมอบหมาย

บุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้ง เป็น เลขานุการประธานสภา เมืองพิทยาหรือผู้ช่วย เลขานุการประธานสภา เมืองพิทยา ต้องมิใช่รองนายกเมืองพิทยา เลขานุการนายกเมืองพิทยา ผู้ช่วยเลขานุการนายกเมืองพิทยา ประธานที่ปรึกษาหรือที่ปรึกษา

เลขานุการประธานสภา เมืองพิทยา และผู้ช่วย เลขานุการประธานสภา เมืองพิทยาพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ประธานสภา เมืองพิทยาพ้นจากตำแหน่ง

(๒) ประธานสภา เมืองพิทยามีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

(๓) ตาย

(๔) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อประธานสภา เมืองพิทยา

มาตรา ๒๘ ให้ปลัด เมืองพัทยาทำหน้าที่ เลขานุการสภา เมืองพัทยา
มีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการและการจัดประชุมและงานอื่นใดตามที่สภา เมืองพัทยามอบหมาย

มาตรา ๒๙ ภายในสิบห้าวันนับแต่วัน เลือกตั้งสมาชิกอัน เป็นการ เลือกตั้ง
ทั่วไป ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เรียกประชุมสภา เมืองพัทลุงครั้งแรก

ในปฏิทินหนึ่งให้มีสมัยประชุมสามัญของสภา เมืองพัทยาไม่น้อยกว่าสองสมัย
แต่ต้องไม่เกินสี่สมัย จำนวนสมัยประชุมสามัญและวัน เริ่มสมัยประชุมสามัญประจำแต่ละสมัย
ให้สภา เมืองพัทยากำหนด แต่สภา เมืองพัทยาจะกำหนดจำนวนสมัยประชุมและวัน เริ่ม
สมัยประชุมสำหรับปีแรก เป็นการ เฉพาะก็ได้

สมัยประชุมสามัญให้มีกำหนดสามสิบวัน แต่ถ้ามีกรณีจำเป็นสภา เมืองพัทยา
จะมีมติขยายสมัยประชุมสามัญออกไปอีกก็ได้แต่ต้องไม่เกินสามสิบวัน

มาตรา ๓๐ เมื่อมีกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่ง เมืองพัทยา นายก เมือง
พัทยาหรือสมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิก เท่าที่มีอยู่ อาจยื่นคำร้องต่อ
ประธานสภา เมืองพัทยาขอให้เปิดประชุมสมัยวิสามัญได้ และให้ประธานสภา เมือง
พัทยา เรียกประชุมสมัยวิสามัญโดยกำหนดวันประชุมภายใน เจ็ดวันนับแต่วันที่ ได้รับคำร้อง
สมัยประชุมวิสามัญให้มีกำหนดสิบห้าวัน

มาตรา ๓๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๙ ให้ประธานสภา เมืองพัทยา เรียกประชุม
สภา เมืองพัทยาตามสมัยประชุม

ในกรณีที่ไม่มีประธานสภา เมืองพัทยาหรือประธานสภา เมืองพัทยาไม่ เรียกประชุม
ตามกฎหมาย ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้ เรียกประชุมและนัดให้สมาชิกมาประชุมในกรณี
ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของสมาชิกทั้งหมด เท่าที่มีอยู่มีสิทธิ
ยื่นคำร้องต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ขอให้ เรียกประชุมสภา เมืองพัทยาได้ และให้ผู้ว่าราชการ
จังหวัด เรียกประชุมสภา เมืองพัทยา ภายใน เจ็ดวันนับแต่วันที่ ได้รับคำร้อง

(๒) กรณีที่ไม่มีการประชุมมาในระยะเวลา เจ็ดวันนับแต่วัน เริ่มกำหนด
ให้มีการประชุมตามมาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๐ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้เรียกประชุมสภา เมืองพัทยา ประธานสภา เมืองพัทยา และรองประธานสภา เมืองพัทยา จะทำหน้าที่ เป็นประธานในที่ประชุมมิได้ และให้สมาชิก เลือกกันเอง เพื่อทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมสำหรับการประชุมครั้งนั้น

มาตรา ๑๒ การประชุมสภา เมืองพัทยา ต้องมีสมาชิกมาประชุม ไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิก เท่าที่มีอยู่ จึงจะ เป็นองค์ประชุม

นายก เมืองพัทยา รองนายก เมืองพัทยา หรือผู้ซึ่งนายก เมืองพัทยามอบหมาย มีสิทธิ เข้าประชุมสภา เมืองพัทยา และมีสิทธิแถลงข้อเท็จจริงตลอดจนแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับงานในหน้าที่ของตนต่อที่ประชุม แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

มาตรา ๑๓ การลงมติวินิจฉัยข้อบกพร่องหาให้ถือเอาเสียงข้างมาก เป็นเกณฑ์ เว้นแต่ที่บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในพระราชบัญญัตินี้

สมาชิกคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียง เท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมมีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีก เสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๔ สภา เมืองพัทยาจะกระทำการใดอันมิใช่ เป็นอำนาจหน้าที่ของ เมืองพัทยาไม่ได้

มาตรา ๑๕ การประชุมสภา เมืองพัทยาดังกล่าวต้องกระทำโดยเปิดเผยตามลักษณะ ที่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมสภา เมืองพัทยา แต่ถ้านายก เมืองพัทยาหรือสมาชิก จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิก เท่าที่มีอยู่ร้องขอให้ประชุมลับ ก็ให้ประชุมลับ

มาตรา ๑๖ ในที่ประชุมสภา เมืองพัทยา สมาชิกมีสิทธิตั้งกระทู้ถาม นายก เมืองพัทยาใน เรื่องที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่ของนายก เมืองพัทยา

มาตรา ๑๗ สมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิก เท่าที่มีอยู่มีสิทธิ เข้าชื่อ เสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปในที่ประชุมสภา เมืองพัทยา เพื่อให้ นายก เมืองพัทยาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในปัญหาอัน เกี่ยวกับการบริหาร ราชการ เมืองพัทยา โดยไม่มีกัารลงมติ

ผู้ติดตามพรรคหนึ่งให้ยื่นต่อประธานสภา เมืองพัทยา และให้ประธานสภา เมืองพัทยากำหนดวันสำหรับกรอภิปรายทั่วไป ซึ่งต้องไม่ เร็วกว่าห้าวันและไม่ช้ากว่า สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับอนุมัติ แล้วแจ้งให้นายก เมืองพัทยาทราบ

พรรคการเมืองที่พรรคหนึ่งไม่ยื่นต่อสภาเมืองพัทยา สภาเมืองพัทยาสามารถเสนอชื่อผู้สมัครที่ไม่ได้

มาตรา ๓๘ สภา เมืองพัทยามีอำนาจ เลือกสมาชิกตั้ง เป็นคณะกรรมการ สภาเมืองพัทยา และมีอำนาจ เลือกบุคคลผู้เป็นหรือมิได้ เป็นสมาชิกตั้ง เป็น คณะกรรมการวิสามัญของสภา เมืองพัทยา เพื่อกระทำการกิจการหรือพิจารณาสอบสวน หรือ ศึกษา เรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภา เมืองพัทยา แล้วรายงานต่อสภา เมืองพัทยา

ในการตั้งคณะกรรมการวิสามัญตามวรรคหนึ่ง นายก เมืองพัทยามีสิทธิ เสนอชื่อ บุคคลผู้ เป็นหรือมิได้ เป็นสมาชิก เพื่อให้สภา เมืองพัทยาแต่งตั้ง เป็นกรรมการในคณะกรรมการ วิสามัญได้ไม่เกินหนึ่งในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด

คณะกรรมการที่สภา เมืองพัทยาตั้งขึ้นตามวรรคหนึ่ง จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการในเรื่องใด เรื่องหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

มาตรา ๓๙ สภา เมืองพัทยามีอำนาจตราข้อบังคับ เกี่ยวกับจรรยาบรรณ ของสมาชิก ข้อบังคับการประชุม เกี่ยวกับการ เลือกและการปฏิบัติหน้าที่ของประธาน สภาเมืองพัทยา รองประธานสภา เมืองพัทยา ~~และคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ~~ ของสภา เมืองพัทยา วิธีการประชุม การเสนอและพิจารณาร่างข้อบัญญัติ การเสนอข้อติ การปรึกษา การอภิปราย การลงมติ การตั้งและตอบกระทู้ถาม การเปิดอภิปรายทั่วไป การวิภาษาระ เบียบและความ เรียบร้อย และกิจการอื่นอัน เป็นหน้าที่ของสภา เมืองพัทยา

มาตรา ๔๐ เงินประจำตำแหน่ง เงินค่า เบี้ยประชุม และประโยชน์ ตอบแทนอื่นของประธานสภา เมืองพัทยา รองประธานสภา เมืองพัทยา สมาชิก เลขานุการ ประธานสภา เมืองพัทยา ผู้ช่วย เลขานุการประธานสภา เมืองพัทยา กรรมการวิสามัญหรือ กรรมการวิสามัญที่สภา เมืองพัทยาตั้งขึ้น หรืออนุกรรมการที่คณะกรรมการตั้งขึ้น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๕ นายกเมืองพัทยา มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

เมื่อนายกเมืองพัทยาพ้นจากตำแหน่ง ~~ตามปกติ~~ ให้จัดให้มีการเลือกตั้งขึ้นใหม่ ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง ~~ในกรณีที่พ้นจากตำแหน่งโดยลาออก~~ ~~ในกรณีที่พ้นจากตำแหน่งโดยถูกถอดถอน~~ ~~ในกรณีที่พ้นจากตำแหน่งโดยถูกถอดถอน~~ ~~ในกรณีที่พ้นจากตำแหน่งโดยถูกถอดถอน~~

มาตรา ๔๖ ให้มีการมอบหมายงานในหน้าที่นายกเมืองพัทยาภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้มีการประกาศผลการเลือกตั้งนายกเมืองพัทยา

นายกเมืองพัทยาอาจแต่งตั้งรองนายกเมืองพัทยาจำนวนไม่เกินสี่คนซึ่งมิใช่สมาชิก เป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการของเมืองพัทยาตามที่นายกเมืองพัชยามอบหมาย

มาตรา ๔๗ รองนายกเมืองพัทยาต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๑ (๑) (๒) และ (๓) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๔

มาตรา ๔๘ นายกเมืองพัชยามีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบายและรับผิดชอบในการบริหารราชการของเมืองพัชยา ให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบัญญัติ และนโยบาย
- (๒) สั่ง อนุญาต และอนุมัติ เกี่ยวกับราชการของเมืองพัชยา
- (๓) แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกเมืองพัชยา เลขานุการนายกเมืองพัชยา ผู้ช่วยเลขานุการนายกเมืองพัชยา ประธานที่ปรึกษา ที่ปรึกษาหรือคณะที่ปรึกษา
- (๔) วางระเบียบเพื่อให้งานของเมืองพัชยาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
- (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย หรือตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายกเมืองพัชยาหรือนายกเทศมนตรีหรือคณะเทศมนตรี

มาตรา ๔๙ นายกเมืองพัชยาและรองนายกเมืองพัชยาต้องไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่อื่นใดในการพาณิชย์ของเมืองพัชยา หรือบริษัทที่เมืองพัชยาถือหุ้น เว้นแต่ตำแหน่งที่ต้องดำรงความรับผิดชอบต่อกฎหมาย

มาตรา ๕๑ รองนายก เมืองพัทยาพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) นายก เมืองพัทยาพ้นจากตำแหน่ง
- (๒) นายก เมืองพัทยามีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง
- (๓) ตาย
- (๔) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายก เมืองพัทยา
- (๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๗
- (๖) กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๔๕
- (๗) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ให้นำความในวรรคสามของมาตรา ๕๐ มาใช้บังคับกับการสมัครรองนายก เมืองพัทยาด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๕๒ นายก เมืองพัทยาอาจแต่งตั้ง เลขานุการนายก เมืองพัทยาและผู้ช่วย เลขานุการนายก เมืองพัทยา ไม่เกินจำนวนรองนายก เมืองพัทยา และอาจแต่งตั้ง ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธานที่ปรึกษาและที่ปรึกษา ~~ได้จำนวนรวมกันแล้ว~~ ได้จำนวนรวมกันแล้วไม่เกิน ห้าคน เพื่อช่วย เหลือในการบริหารราชการ เมืองพัทยาคตามที่นายก เมืองพัทยามอบหมาย

บุคคลที่ได้รับแต่งตั้ง เป็นเลขานุการนายก เมืองพัทยา ผู้ช่วย เลขานุการนายกเมืองพัทยา ประธานที่ปรึกษาหรือที่ปรึกษา ~~ต้องมีชื่อสมาชิก~~ ต้องมีชื่อสมาชิก และให้นำ มาตรา ๕๑ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๗) มาใช้บังคับกับการพ้นจากตำแหน่งของบุคคล ดังกล่าวด้วย

มาตรา ๕๓ เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น ของนายก เมืองพัทยา รองนายก เมืองพัทยา เลขานุการนายก เมืองพัทยา ผู้ช่วย เลขานุการนายกเมืองพัทยา ประธานที่ปรึกษาหรือที่ปรึกษา ~~ให้เป็นไปตามที่กหนดในพระราชกฤษฎีกา~~ ให้ เป็นไปตามที่กหนดในพระราชกฤษฎีกา

หมวด ๑

ระเบียบบริหารราชการ เมืองพัทยา

มาตรา ๕๔ ให้นายก เมืองพัทยาควบคุมและรับผิดชอบในการบริหาร
กิจการของ เมืองพัทยาและ เป็นผู้บังคับบัญชาพนักงาน เมืองพัทยาและลูกจ้าง เมืองพัทยา

มาตรา ๕๕ เมืองพัทยาแบ่งส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักปลัด เมืองพัทยา

(๒) ส่วนราชการอื่น ตามที่นายก เมืองพัทยาประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบ
ของกระทรวงมหาดไทย

การกำหนดอำนาจหน้าที่ของสำนักปลัด เมืองพัทยา และส่วนราชการอื่น
ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่นายก เมืองพัทยาประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของ
กระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๕๖ ให้มีปลัด เมืองพัทยานคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชาพนักงาน เมืองพัทยา
และลูกจ้าง เมืองพัทยารองจากนายก เมืองพัทยา และรับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำ
ของ เมืองพัทยาให้เป็นไปตามนโยบาย และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่มกฏหมายกำหนด
หรือตามที่นายก เมืองพัทยามอบหมาย

การบริหารงานบุคคลของ เมืองพัทยาให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนี้

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ เมืองพัทยา
ที่จะต้องอาศัยข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ
รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นมาปฏิบัติงานชั่วคราว นายก เมืองพัทยา
อาจขอยืมตัวผู้นั้นมาช่วยปฏิบัติราชการของ เมืองพัทยาเป็นการชั่วคราวโดยมีกำหนด เวลา
ก็ให้กระทำได้ แต่ต้องทำความตกลงกับหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ
หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นก่อน และ เมื่อหมดความจำเป็นเมื่อใดให้รีบส่งตัว
ผู้นั้นคืนสังกัด เดิม

ให้ถือว่าข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ได้รับแต่งตั้งความวาระหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ เป็นพนักงาน เมืองพัทยาตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ขาดจากสถานภาพเดิม และคงได้รับ เงิน เดือนหรือค่าจ้าง แล้วแต่กรณี จากสังกัด เดิม

มาตรา ๕๘ อำนาจหน้าที่ในการสั่งหรือหาปฏิบัติราชการของรองนายกเมืองพัทยา ให้ เป็นไปตามที่นายกเมืองพัทยามอบหมาย

ในกรณีที่นายกเมืองพัทยาไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองนายกเมืองพัทยาคามลำดับที่นายกเมืองพัทยาจัดไว้ เป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีรองนายกเมืองพัทยาหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ปลัดเมืองพัทยา เป็นผู้รักษาราชการแทน

อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่นายกเมืองพัทยาจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นไม่ได้กำหนดในเรื่องการมอบอำนาจไว้ เป็นอย่างอื่น นายกเมืองพัทยาอาจมอบอำนาจโดยทำ เป็นหนังสือให้รองนายกเมืองพัทยา เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนนายกเมืองพัทยาก็ได้ แต่ห้ามอบให้ปลัดเมืองพัทยาหรือรองปลัดเมืองพัทยาปฏิบัติราชการแทน ให้ทำ เป็นคำสั่งและประกาศให้ประชาชนทราบ

การปฏิบัติราชการแทนนายกเมืองพัทยาคตามวาระสาม ต้องกระทำภายใต้การกำกับดูแลและกระบวนนโยบายที่นายกเมืองพัทยากำหนดไว้

มาตรา ๕๙ ในกรณีที่มิรองปลัดเมืองพัทยา อำนาจในการสั่งหรือหาปฏิบัติราชการของรองปลัดเมืองพัทยา ให้ เป็นไปตามที่ปลัดเมืองพัทยามอบหมาย

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งปลัดเมืองพัทยาหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองปลัดเมืองพัทยา เป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองปลัดเมืองพัทยหลายคนให้รองปลัดเมืองพัทยาผู้มีอาวุโสตามระเบียบแบบแผนของราชการ เป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองปลัดเมืองพัทยาหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้นายกเมืองพัทยาแต่งตั้งหัวหน้าส่วนราชการของเมืองพัทยาหรือผู้ดำรงตำแหน่ง เทียบ เท่า เป็นผู้รักษาราชการแทน

LIRT

อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่ปลัด
เมืองพัทยาจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ
หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ
ข้อบัญญัติ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นไม่ได้กำหนด เรื่องการมอบ
อำนาจไว้เป็นอย่างอื่น ปลัด เมืองพัทยาอาจมอบอำนาจโดยทำ เป็นหนังสือให้รองปลัด
เมืองพัทยาปฏิบัติราชการแทนปลัด เมืองพัทยาก็ได้ แต่ถ้าจะมอบให้หัวหน้าส่วนราชการ
ของ เมืองพัทยาหรือผู้ดำรงตำแหน่ง เทียบ เท่าปฏิบัติราชการแทน ให้ทำ เป็นคำสั่งและ
ประกาศให้ประชาชนทราบ

มาตรา ๖๐ ในการนี้ที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการของ
เมืองพัทยาหรือผู้ดำรงตำแหน่ง เทียบ เท่าหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ปลัด
เมืองพัทยาแต่งตั้งพนักงาน เมืองพัทยานคนหนึ่ง เป็นผู้รักษาราชการแทนได้ ทั้งนี้
ให้ทำ เป็นคำสั่งและประกาศให้ประชาชนทราบ

อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่
หัวหน้าส่วนราชการของ เมืองพัทยาหรือผู้ดำรงตำแหน่ง เทียบ เท่าจะพึงปฏิบัติหรือ
ดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่งใด หรือมติ
ของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือ
คำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นไม่ได้กำหนด เรื่องการมอบอำนาจไว้
เป็นอย่างอื่น หัวหน้าส่วนราชการของ เมืองพัทยาหรือผู้ดำรงตำแหน่ง เทียบ เท่า
อาจมอบอำนาจโดยทำ เป็นหนังสือให้พนักงาน เมืองพัทยานใดคนหนึ่งปฏิบัติราชการ
แทนได้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้นายก เมืองพัทยา รองนายก เมืองพัทยา
และพนักงาน เมืองพัทยา เป็น เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๔
อำนาจหน้าที่ของ เมืองพัทยา

มาตรา ๖๒ ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของกฎหมาย เมืองพัทยา
มีอำนาจหน้าที่ดำ เนินการในเขต เมืองพัทยาในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การรักษาความสงบ เรียบร้อย
- (๒) การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
- (๓) การคุ้มครองและดูแลรักษาทรัพยากรอัน เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- (๔) การวางผัง เมืองและการควบคุมการก่อสร้าง
- (๕) การจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและการปรับปรุงแหล่ง เสื่อมโทรม
- (๖) การจัดการจราจร
- (๗) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบ เรียบร้อยของบ้าน เมือง
- (๘) การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และการบำบัดน้ำเสีย
- (๙) การจัดทำมีน้ำสะอาดหรือการประปา
- (๑๐) การจัดให้มีการควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ และที่จอดรถ
- (๑๑) การควบคุมอนามัยและความปลอดภัยในร้านจำหน่ายอาหาร โรงแรมที่พัก

และสถานบริการอื่น

- (๑๒) การควบคุมและส่งเสริมกิจการท่องเที่ยว
- (๑๓) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรม

อันดีของท้องถิ่น

- (๑๔) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นของ เทศบาลนครหรือ

ของ เมืองพัทยา

มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายที่มีบัญญัติให้ เป็นอำนาจหน้าที่ ของ เมืองพัทยา หรือข้อบัญญัติ ให้นายก เมืองพัทยา รองนายก เมืองพัทยา ปลัด เมืองพัทยา รองปลัด เมืองพัทยา หัวหน้าส่วนราชการของ เมืองพัทยา หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบ เท่า และพนักงาน เมืองพัทยา ซึ่งนายก เมืองพัทยาแต่งตั้ง เป็นพนักงาน เจ้าหน้าที่สำหรับปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าว และให้มีฐานะ เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน เจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งให้มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในอาคารหรือบริเวณที่ตั้งอาคารที่มี เหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือข้อบัญญัติใน เวลากระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือใน เวลาทำการของสถานที่นั้น

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือ เรียกบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริงหรือสั่งให้แสดง เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่ เกี่ยวข้องกับการกระทำที่มี เหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือ ไม่ ปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อบัญญัติ

(๓) ยึดหรืออายัดเอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะหรือสิ่งใด ๆ เพื่อใช้เป็น หลักฐานในการดำเนินคดี

(๔) จับกุมผู้กระทำความผิดตามกฎหมาย หรือข้อบัญญัติ เพื่อดำเนินคดี หลัก เกณฑ์และวิธีการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน เจ้าหน้าที่ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่นายก เมืองพัทยากำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงมหาดไทย

ในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามกฎหมาย หรือข้อบัญญัติตามวรรคหนึ่ง นายก เมืองพัทยา ปลัด เมืองพัทยา หรือหัวหน้าส่วนราชการของ เมืองพัทยา หรือผู้ดำรงตำแหน่ง เทียบ เท่า แล้วแต่กรณี เห็นว่าผู้ต้องหาสมควรได้รับโทษจำคุก ให้มีอำนาจ เปรียบเทียบ และ เมื่อผู้กระทำความผิดชำระค่าปรับตามที่ เปรียบ เทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการ เปรียบ เทียบ ให้ถือว่าคดี เลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดไม่ยอม เปรียบ เทียบ หรือ เปรียบยอมแล้วแต่ไม่ชำระ ค่าปรับภายในกำหนด เวลา ให้พนักงาน เมืองพัทยาซึ่งนายก เมืองพัทยาแต่งตั้งมีอำนาจในการ สอบสวนและมีฐานะ เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เมื่อทำการสอบสวนเสร็จให้ส่งรายงานการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการ เพื่อดำเนินคดีในศาล ต่อไป โดยให้ถือว่ารายงานการสอบสวนนั้น เป็นส่วนของการสอบสวนตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา

เงินค่าปรับให้ เป็นรายได้ของ เมืองพัทยา

มาตรา ๒๔ เมืองพัทยาอาจให้บริการแก่บุคคล หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น โดยมีค่าตอบแทนได้ เมื่อบริการนั้นโดยปกติ เป็นบริการที่มีค่าตอบแทน

การประกอบการพาณิชย์ของ เมืองพัทยาให้ตรา เป็นข้อบัญญัติ

การประกอบกิจการใดที่ เมืองพัทยามีรายได้หรือผลพลอยได้ อันเกิดจากการกระทำตามอำนาจหน้าที่จะไม่ตรา เป็นข้อบัญญัติก็ได้

มาตรา ๒๕ เมืองพัทยาอาจค่า เนินกิจการนอก เขต เมืองพัทยา เมื่อการนั้นจำเป็นต้องทำและ เป็นการที่ เกี่ยวเนื่องกับกิจการที่ค่า เนินการตามอำนาจหน้าที่ที่อยู่ภายในเขต เมืองพัทยา หรือ เป็นประโยชน์แก่ เมืองพัทยา

การค่า เนินกิจการตามวรรคหนึ่งต้อง ได้รับความ เห็นชอบจากสภา เมืองพัทยา และ ได้รับความยินยอมจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะ เข้า ไปค่า เนินการ

ในกรณีที่ไม่ได้ ได้รับความยินยอมจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคสอง ให้นายก เมืองพัทยารายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อพิจารณา ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัด เห็นว่าการค่า เนินกิจการนั้นจะ เป็นประโยชน์ต่อประชาชน เป็นส่วนรวม ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ค่า เนินการให้นายก เมืองพัทยาและผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องมาประชุม เพื่อหาข้อยุติร่วมกัน

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดค่า เนินกิจการใดที่อยู่นอกเขต เมืองพัทยา ~~ที่คนพื้นที่ใกล้เคียงที่ประสงค์จะสนับสนุนที่สนับสนุนไม่ได้ และอันมีลักษณะที่จะมีผลกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือความปลอดภัยของประชาชนในเขต เมืองพัทยา~~ ให้นายก เมืองพัทยา เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้น เพื่อพิจารณาปัญหา ดังกล่าวร่วมกัน

เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับข้อเสนอของนายกเมืองพัทยาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นชุดหนึ่งภายในสิบห้าวันนับแต่ได้รับข้อเสนอและถ้าคณะกรรมการได้พิจารณาและมีมติอย่างใดแล้ว ให้เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อแจ้งให้เมืองพัทยาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามมติของคณะกรรมการต่อไป ในกรณีที่หาข้อยุติไม่ได้ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้ชี้ขาด คณะกรรมการตามวรรคสอง ให้ประกอบด้วยผู้แทนเมืองพัทยา ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และบุคคลอื่นตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควร

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ดำเนินกิจการใดที่อยู่นอกเขตเมืองพัทยาอันมีลักษณะที่จะมีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อย หรือความปลอดภัยของประชาชนในเขตเมืองพัทยา ให้นายกเมืองพัทยารายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อแจ้งให้หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องพิจารณาและหาข้อยุติร่วมกัน

มาตรา ๒๘ ในกรณีจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการให้บริการแก่ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและลดภาระทางการเงินของเมืองพัทยา เมืองพัทยาอาจมอบให้บุคคลอื่นหรือ เข้าร่วมกับบุคคลอื่นกระทำการกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของเมืองพัทยาได้ในกรณีเช่นนั้น ผู้กระทำการกิจการมีสิทธิเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบริการ หรือค่าตอบแทนที่เกี่ยวข้องกับกิจการนั้นแทนเมืองพัทยาตามอัตราที่ได้ทำความตกลงกับเมืองพัทยาได้

การกระทำกิจการตามวรรคหนึ่งต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาเมืองพัทยา และรัฐมนตรีก่อน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกระทำกิจการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติ ทั้งนี้ ข้อบัญญัติดังกล่าวต้องไม่มีลักษณะที่อาจเป็นผลให้ประชาชนผู้ใช้หรือรับบริการต้องเสียค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายอื่นสูงขึ้น

มาตรา ๒๙ เมืองพัทยาอาจร่วมกับหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น จัดตั้งองค์การขึ้นเรียกว่า สหการ มีฐานะเป็นนิติบุคคล เพื่อทำกิจการใดอันอยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ของเมืองพัทยาได้

ร่างข้อบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน สมาชิกจะเสนอได้ต่อเมื่อมีคำรับรองของนายกเมืองพัทยา

มาตรา ๗๒ ร่างข้อบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน หมายความว่า ร่างข้อบัญญัติว่าด้วยเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) การจัดเก็บ ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอื่นเกี่ยวกับภาษีอากร

(๒) การเก็บรักษาเงิน การจ่ายเงิน หรือการโอนงบประมาณของเมืองพัทยา

(๓) การกู้เงิน การค้าประกัน หรือการใช้เงินกู้

(๔) การคลัง การงบประมาณ การเงิน ทรัพย์สิน การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน การจ้าง และการพัสดุ

ในกรณี เป็นที่สงสัยว่าร่างข้อบัญญัติใด เป็นร่างข้อบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ที่จะต้องมีคำรับรองของนายกเมืองพัทยา ให้ประธานสภา เมืองพัทยา เป็นผู้วินิจฉัย

มาตรา ๗๓ ภายในวันนับตั้งแต่วันที่ร่างข้อบัญญัติที่สภาเมืองพัทยาไม่เห็นชอบด้วย ให้เป็นอันตกไป

ร่างข้อบัญญัติที่ตกไปตามวรรคหนึ่ง จะเสนอใหม่ได้ เมื่อพ้นหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ร่างข้อบัญญัตินั้นตกไป

มาตรา ๗๔ งบประมาณรายจ่ายประจำปีของเมืองพัทยา ต้องตราเป็นข้อบัญญัติ ในกรณีที่ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีออกไม่ทันปีงบประมาณใหม่ ให้ใช้ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีงบประมาณก่อนนั้นไปพลางก่อน

ในกรณีที่งบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ตั้งไว้ไม่พอสำหรับการใช้จ่ายหรือมีความจำเป็นที่จะต้องตั้งรายจ่ายขึ้นใหม่ระหว่างปีงบประมาณ ให้ตราเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

LIRT

มาตรา ๗๕ ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีและร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม สภา เมืองพัทยาจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่สภา เมืองพัทยาได้รับร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายนั้น

ถ้าสภา เมืองพัทยาศึกษาพิจารณาร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายไม่เสร็จภายในกำหนด เวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าสภา เมืองพัทยาได้ให้ความเห็นชอบในร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายนั้น และให้นายก เมืองพัทยาลงนามใช้บังคับ เป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายต่อไป

ในการพิจารณาร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายของสภา เมืองพัทยាការ เสนอ การแปรญัตติ หรือการกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลให้สมาชิกมีส่วนไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย จะกระทำมิได้

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่สภา เมืองพัทยาไม่เห็นชอบด้วยกับร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ให้สภา เมืองพัทยาทั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วยกรรมการจำนวนสิบห้าคน เพื่อพิจารณาหาข้อยุติความขัดแย้งในสาระสำคัญที่บัญญัติไว้ในร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายนั้น

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้ประกอบด้วยสมาชิกซึ่งสภา เมืองพัทยา แต่งตั้งจำนวนเจ็ดคน และบุคคลซึ่ง เป็นหรือมิได้ เป็นสมาชิกซึ่งนายก เมืองพัทยา เสนอจำนวนเจ็ดคน และให้กรรมการทั้งสิบสี่คนร่วมกันปรึกษาและ เสนอบุคคลซึ่งมิได้ เป็นกรรมการและมีได้ เป็นสมาชิกคนหนึ่งทำหน้าที่ เป็นประธานคณะกรรมการดังกล่าว ภายใน เจ็ดวัน นับแต่วันที่กรรมการครบจำนวนสิบสี่คน

ในกรณีที่ไม่สามารถ เสนอบุคคลที่จะทำหน้าที่ เป็นประธาน ได้ภายในกำหนด เวลาตามวรรคสอง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดตั้งบุคคลซึ่งมิได้ เป็นกรรมการและมีได้ เป็นสมาชิกขึ้นทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการดังกล่าว

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งพิจารณาและรายงานผลการพิจารณาต่อสภา เมืองพัทยาให้แล้ว เสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่แต่งตั้งประธานคณะกรรมการ ในกรณีที่คณะกรรมการไม่สามารถพิจารณาให้แล้ว เสร็จภายในระยะ เวลาที่กำหนด ให้ประธานคณะกรรมการรวบรวมผลการพิจารณา แล้ววินิจฉัยชี้ขาดและรายงานต่อสภา เมืองพัทยาโดย เร็ว

LIART

ถ้าสภา เมืองพัทธายังไม่ เห็นชอบด้วยกับผลการพิจารณาของคณะกรรมการ หรือผลการวินิจฉัยของประธานคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี ให้ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายนั้น เป็นอันตกไปและให้รัฐมนตรีสั่งยุบสภา เมืองพัทธ

มาตรา ๗๗ ภายใน เจ็ดวันนับแต่วันที่สภา เมืองพัทธามีมติ เห็นชอบด้วยกับร่างข้อบัญญัติใด ให้ประธานสภา เมืองพัทธาส่งร่างข้อบัญญัตินั้นให้ผู้ว่าราชการจังหวัด พิจารณา

ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องพิจารณาร่างข้อบัญญัติตามวรรคหนึ่งให้ เสร็จและ ส่งคืนประธานสภา เมืองพัทธาก่อนในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้รับร่างข้อบัญญัตินั้น ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัด ไม่พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัด เห็นชอบด้วยกับร่างข้อบัญญัติดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัด เห็นชอบด้วยกับร่างข้อบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งให้นายก เมืองพัทธาลงนามใช้บังคับ เป็นข้อบัญญัติต่อไป แต่ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัด ไม่เห็นชอบด้วยให้ส่งร่างข้อบัญญัตินั้นพร้อมด้วย เหตุผลที่ไม่ เห็นชอบด้วยคืนไปยังสภา เมืองพัทธา เพื่อพิจารณาใหม่ ถ้าสภา เมืองพัทธามีมติยืนยันตามร่างข้อบัญญัติ เดิมด้วยคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่า ~~๓~~ ^๒ ในสามของสมาชิก เท่าที่มีอยู่ ให้ประธานสภา เมืองพัทธาแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบและส่งร่างข้อบัญญัตินั้นให้นายก เมืองพัทธาลงนามใช้บังคับ เป็นข้อบัญญัติต่อไป

มาตรา ๗๘ ข้อบัญญัตินั้นให้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ศาลาว่าการ เมืองพัทธาและให้มีผลใช้บังคับได้ ดังนี้

- (๑) ถ้า เป็นข้อบัญญัติว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ถัดจากวัน ประกาศ เป็นต้นไปหรือตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินั้น
- (๒) ถ้า เป็นข้อบัญญัติอื่น ให้มีผลใช้บังคับ เมื่อพ้น เจ็ดวันนับแต่วันที่ประกาศ เว้นแต่ข้อบัญญัตินั้นจะกำหนดไว้ เป็นประการอื่น แต่ต้อง ไม่ เร็วกว่าวันที่ถัดจากวันประกาศ ให้ให้ถึง เมืองพัทธา เป็นผู้รับผิดชอบในการประกาศข้อบัญญัติตามวรรคหนึ่ง และให้ระงับวันที่ประกาศไว้ด้วย

LIART

มาตรา ๗๙ ให้เมืองพัทยาจัดให้มีสำเนาข้อบัญญัติไว้ ณ ศาลาว่าการเมืองพัทยา เพื่อให้ประชาชนตรวจดูได้ และหากประชาชนประสงค์จะได้สำเนาข้อบัญญัติใด ๆ ให้เมืองพัทยาจัดให้โดยคิดค่าตอบแทนได้ไม่เกินค่าใช้จ่ายตามที่จ่ายจริงในการดำเนินการดังกล่าว

หมวด ๖ รายได้และรายจ่าย

มาตรา ๘๐ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย และอากรกรมฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียม นิยมรวมถึงผลประโยชน์อื่น เกิดจากการฆ่าสัตว์ในเขต เมืองพัทยา ให้เมืองพัทยาจัดเก็บ เป็นรายได้ของ เมืองพัทยาดังกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๘๑ กิจการใดที่มีกฎหมายมอบหน้าที่ให้เทศบาลหรือนายกเทศมนตรี เป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการหรือกำหนดให้แบ่งรายได้ให้เทศบาล ถ้ากิจการนั้นอยู่ในเขตเมืองพัทยา ให้เมืองพัทยาหรือนายกเมืองพัทยา เป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการหรือให้เมืองพัทยาได้รับส่วนแบ่งรายได้ตามกฎหมายนั้น และบรรดาค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับเนื่องในกิจการเช่นนั้น ให้เป็นรายได้ของ เมืองพัทยา

มาตรา ๘๒ เมืองพัทยามีอำนาจออกข้อบัญญัติ เก็บภาษีอากรและค่าธรรมเนียม เพิ่มขึ้นไม่เกินร้อยละสิบของภาษีอากรและค่าธรรมเนียมประเภทใดประเภทหนึ่งหรือทุกประเภทดังต่อไปนี้

(๑) ภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร ซึ่งสถานประกอบการอยู่ในเขตเมืองพัทยา

(๒) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุราดังกฎหมายว่าด้วยสุรา ซึ่งร้านขายสุราอยู่ในเขต เมืองพัทยา

(๓) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในการเล่นการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน ซึ่งสถานที่เล่นการพนันอยู่ในเขต เมืองพัทยา

ในการ เสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียม ตามมาตรานี้ เศษของหนึ่งบาทให้ปัดทิ้ง
ภาษีอากรและค่าธรรมเนียม ตามมาตรานี้ ให้ถือ เป็นภาษีอากรและค่าธรรมเนียม
ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๘๒ เมืองพัทยา มีอำนาจออกข้อบัญญัติ เก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยให้
กำหนด เป็นอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม เพิ่มขึ้นจากอัตราที่ เรียก เก็บตามประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีประมวลรัษฎากร เรียก เก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ในอัตราร้อยละศูนย์
ให้ เมืองพัทยา เก็บอัตราร้อยละศูนย์

(๒) ในกรณีที่มีประมวลรัษฎากร เรียก เก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ในอัตราอื่น ให้
เมืองพัทยา เก็บหนึ่งในเก้าของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามประมวลรัษฎากร

ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ เก็บ เพิ่มขึ้นตามมาตรานี้ ให้ถือ เป็นภาษีมูลค่าเพิ่มตาม
ประมวลรัษฎากร

มาตรา ๘๔ เมื่อ เมืองพัทยายกข้อบัญญัติตามมาตรา ๘๒ (๑) หรือ
มาตรา ๘๓ แล้ว ให้ เป็นหน้าที่ของกรมสรรพากรที่จะจัด เก็บภาษีดังกล่าวให้ เมืองพัทยา

มาตรา ๘๕ เมืองพัทยา จะมอบให้กระทรวง ทบวง กรม ซึ่งมีหน้าที่จัดเก็บ
ภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าตอบแทนหรือรายได้อื่นใด เพื่อ เมืองพัทยาก็ได้
ในกรณี เช่นนี้ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายไม่ เกินร้อยละหนึ่งตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้วให้
กระทรวง ทบวง กรม นั้นส่งมอบให้แก่ เมืองพัทยา

มาตรา ๘๖ ในการปฏิบัติตามมาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ หรือข้อบัญญัติที่ออก
ตามมาตรา ๘๒ (๒) หรือ (๓) ให้ เมืองพัทยามีอำนาจแต่งตั้ง เจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการ
และให้ เจ้าหน้าที่ซึ่ง ได้รับแต่งตั้งมีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ในการบังคับ เรียก เก็บภาษีค้างตามมาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ (๒)
หรือ (๓) หรือมาตรา ๘๓ เมื่อได้รับความ เห็นชอบจากนายกเมืองพัทยา ให้ปลัด เมืองพัทยามี
อำนาจสั่งยึดและสั่งขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิด เสียภาษีอากรโดยมีต้องขอให้ศาล
ออกหมายยึดหรือสั่ง แต่ถ้าวางขายทอดตลาดต้องได้ รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดด้วย

วิธีการขายทอดตลาดทรัพย์สินตามวรรคสอง ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น ให้หักค่าธรรมเนียม เนียมกับค่าใช้จ่าย
ในการยึดและขาย และเงินภาษีอากรค้าง ถ้ามี เงิน เหลือให้คืนให้แก่ เจ้าของทรัพย์สิน

มาตรา ๘๗ ภาษีและค่าธรรมเนียมเบ็ดเตล็ดและลื้อ เลื่อนที่จัด เก็บได้ใน
จังหวัดชลบุรี ให้จัดสรรให้แก่ เมืองพัทยา โดยให้ถือว่า เมืองพัทยา เป็น เทศบาล ทั้งนี้
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยกานั้น

มาตรา ๘๘ ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้จัดสรรหรือแบ่งรายได้
ต้นเกิดจากภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต หรือค่าปรับใด ๆ ให้แก่ เทศบาล
หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ให้ เมืองพัทยา ได้รับส่วนแบ่งรายได้ดังกล่าวด้วย
เช่นเดียวกับ เทศบาลหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น และเพื่อประโยชน์ในการนี้
ให้ถือว่า เมืองพัทยา ~~ที่~~ เป็น เทศบาลหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี

มาตรา ๘๙ เมืองพัทยาอาจมีรายได้อื่น ดังต่อไปนี้

(๑) ภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต หรือค่าปรับใด ตามที่มี
กฎหมายบัญญัติไว้

(๒) รายได้จากทรัพย์สินของ เมืองพัทยา

(๓) รายได้จากสาธารณูปโภคของ เมืองพัทยา

(๔) รายได้จากพาณิชย์ของ เมืองพัทยา

(๕) รายได้จากการจำหน่ายพันธบัตร เมื่อได้รับความ เห็นชอบจาก
กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงการคลังร่วมกัน และตรา เป็นข้อบัญญัติแล้ว

(๖) เงินกู้ เมื่อได้รับความ เห็นชอบจากกระทรวงมหาดไทย และตรา
เป็นข้อบัญญัติแล้ว ถ้า เงิน กู้จากต่างประเทศต้อง ได้รับความ เห็นชอบจากกระทรวง
การคลังด้วย

(๗) เงินอุดหนุนหรือรายได้อื่นตามที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของ รัฐจัดสรรให้

LIRT

(๙) เงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ กองกิจการต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ ถ้าเป็นกรณีที่ไม่เงินช่วยเหลือดังกล่าวมีเงื่อนไขหรือข้อผูกพันใด ๆ ต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงการคลังร่วมกันก่อน ถ้ากรณีไม่มีเงื่อนไขหรือข้อผูกพันใด ๆ ให้รายงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบ

- (๙) เงินช่วยเหลือและค่าตอบแทน
- (๑๐) เงินและทรัพย์สินอื่น ๆ ที่มีมูลค่าให้
- (๑๑) รายได้อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นของ เมืองพัทยา

มาตรา ๙๐ การตั้งงบประมาณ เป็นเงินอุดหนุน เมืองพัทยา ให้รัฐบาล ตั้งให้ เมืองพัทยาโดยตรง ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความเหมาะสมของปริมาณงาน และ รายได้ ของรัฐที่ได้รับจาก เมืองพัทยาด้วย

ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายอื่น เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดให้แก่ เมืองพัทยา รัฐมนตรีจะออกระเบียบ เพื่อกำหนดการใช้จ่าย เงินดังกล่าวก็ได้

มาตรา ๙๑ เมืองพัทยาค่าจามีรายจ่าย ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินเดือน
- (๒) ค่าจ้าง
- (๓) ค่าตอบแทน
- (๔) ค่าใช้สอย
- (๕) ค่าวัสดุ
- (๖) ค่าค รัมพ์
- (๗) ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง
- (๘) เงินอุดหนุน
- (๙) รายจ่ายตามข้อผูกพัน
- (๑๐) รายจ่ายอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ หรือข้อบัญญัติกำหนด

มาตรา ๔๗ การจ่ายเงินของเมืองพัทยา ให้เป็นไปตามที่ได้อนุญาตไว้
ไว้ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

การจ่ายเงินที่มีได้อนุญาตไว้ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายตามวรรคหนึ่ง
ให้กระทำได้ เฉพาะ เมื่อ เป็นกรณีฉุกเฉินและจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการรักษาประโยชน์
ของเมืองพัทยา หรือการป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ หรือการรักษาความสงบเรียบร้อย
ในกรณีเช่นนั้น นายกเมืองพัทยาจะสั่งจ่ายเงินจากเงินสะสมไปก่อนก็ได้ แต่ต้องรายงาน
ให้สภาเมืองพัทยาทราบในการประชุมครั้งแรกหลังจากการสั่งจ่ายเงิน และให้ตั้ง
งบประมาณรายจ่ายชดใช้เงินสะสมต่อไป ทั้งนี้ การจ่ายเงินสะสมและการตั้งงบประมาณ
รายจ่ายชดใช้เงินสะสมให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

งบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้เพื่อการใด จะโอนไปเพื่อใช้จ่ายสำหรับการอื่น
ไม่ได้ เว้นแต่จะมีข้อบัญญัติให้โอนได้

มาตรา ๔๘ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ให้นายกเมืองพัทยาระงับการ
รับจ่ายเงินประจำปีงบประมาณที่สิ้นสุดลงพร้อมทั้งรายการผูกพันที่ เบิกตัดปีงบประมาณไว้
เผยแพร่ให้ประชาชนทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สิ้นสุดปีงบประมาณ

ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน เป็นผู้ตรวจสอบการรับเงิน การจ่ายเงิน
การบัญชี การเงินและทรัพย์สินอื่น ๆ ของเมืองพัทยาและทำรายงานผลการตรวจสอบ
เสนอนายกเมืองพัทยา เพื่อ เสนอสภาเมืองพัทยาท่อไป

หมวด ๗

การกำกับดูแล

มาตรา ๔๙ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติ
ราชการของเมืองพัทยา เพื่อการนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งสอบสวนข้อเท็จจริง
หรือสั่งให้นายกเมืองพัทยารับแจ้งแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของ
เมืองพัทยาได้

มาตรา ๕๕ บรรดาเรื่องที่ เมืองพิทยาต้อง เสนอไปยังรัฐมนตรีหรือ
กระทรวง ทบวง กรม ให้นายก เมืองพิทยา รายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบด้วย
ในกรณี ผู้ว่าราชการจังหวัดจะทำความ เห็น เสนอรัฐมนตรี หรือกระทรวง ทบวง กรม
แล้วแต่กรณี เพื่อประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัด เห็นว่านายก เมืองพิทยาปฏิบัติกร
ในทางที่อาจนำมาซึ่งความเสียหายแก่ เมืองพิทยา หรือกระทำการฝ่าฝืนกฎหมาย กฎ
ระเบียบ ข้อบังคับ หรือข้อบัญญัติ และผู้ว่าราชการจังหวัดได้ชี้แจง แนะนำ หรือตักเตือนแล้ว
แต่นายก เมืองพิทยา ไม่ปฏิบัติตาม ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรายงานให้รัฐมนตรีทราบ เพื่อ
พิจารณาสั่งการตามที่ เห็นสมควร ในกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นรีบด่วนที่จะรอช้ามิได้ ให้
ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจออกคำสั่งระงับการปฏิบัติราชการของนายก เมืองพิทยาไว้
ตามที่ เห็นสมควรได้

การกระทำของนายก เมืองพิทยาที่ฝ่าฝืนคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือ
รัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ตามวรรคหนึ่ง ไม่มีผลผูกพัน เมืองพิทยา

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่ เมืองพิทยา ดำเนินการนอก เขต เมืองพิทยาตาม
มาตรา ๖๕ และกิจการนั้นมีลักษณะที่อาจนำมาซึ่งความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน
ใน เขต เมืองพิทยา หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความสงบ เรียบร้อย หรือความปลอดภัย
ของประชาชนใน เขต เมืองพิทยาหรือองค์ประกอบท้องถิ่นอื่น ผู้ว่าราชการจังหวัด
มีอำนาจแนะนำให้ปรับปรุงแก้ไขหรือกระทำการใด ๆ ได้ตามสมควร ในกรณีที่ เมืองพิทยา
ไม่ปฏิบัติตามและผู้ว่าราชการจังหวัด เห็นว่าไม่มี เหตุผลอันสมควร ผู้ว่าราชการจังหวัด
จะออกคำสั่งระงับการดำ เนินกิจการดังกล่าวก็ได้

มาตรา ๕๘ เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนใน เขต เมืองพิทยาหรือ
ประโยชน์ของประเทศ เป็นส่วนรวม ผู้ว่าราชการจังหวัดจะรายงาน เสนอความเห็นต่อ
รัฐมนตรี เพื่อพิจารณาสั่งยุบสภา เมืองพิทยาก็ได้

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่งหรือกรณีอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้
รัฐมนตรีมีอำนาจยุบสภา เมืองพิทยา และให้แสดง เหตุผล ไว้ในคำสั่งด้วย

มาตรา ๙๙ บรรดาอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นสมควร จะทำหนังสือมอบอำนาจให้รองผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติแทนก็ได้ แต่ต้องแจ้งให้ เมืองพัทยาทราบและให้รายงานกระทรวงมหาดไทยทราบด้วย

บท เฉพาะกาล

มาตรา ๑๐๐ ให้สมาชิกสภา เมืองพัทยาดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ เมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งตำราตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับพ้นจากตำแหน่ง และให้ เลือกตั้งสมาชิกสภา เมืองพัทยาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๑ ให้ปลัด เมืองพัทยาดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ เมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งตำราตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ พ้นจากตำแหน่ง และให้มีการ เลือกตั้งนายก เมืองพัทยาดำเนินการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ไม่มีนายก เมืองพัทยาดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ปลัด เมืองพัทยาซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะนายก เมืองพัทยา เท่าที่จำเป็นได้ เป็นการชั่วคราวจนกว่านายก เมืองพัทยาซึ่ง ได้รับ เลือกตั้งจะ เข้ารับหน้าที่

ในกรณีที่ไม่มีปลัด เมืองพัทยาดำเนินการตามวรรคสอง ให้หัวหน้าสำนักปลัด เมืองพัทยาดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ เมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งตำราตำแหน่ง อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงอยู่ในตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ในฐานะนายก เมืองพัทยา เท่าที่จำเป็นได้ เป็นการชั่วคราว จนกว่านายก เมืองพัทยาที่ได้รับ เลือกตั้ง จะ เข้ารับหน้าที่

LIRT

มาตรา ๑๐๒ ในระหว่างที่ไม่มีกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นให้นำกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลมาใช้บังคับกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาเมืองพัทยาหรือนายกเมืองพัทยา เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้ยกเว้นไม่ต้องเรียกเก็บเงินประกันการสมัคร

ในการเลือกตั้งนายกเมืองพัทยา ให้ถือเขตเมืองพัทยาเป็นเขตเลือกตั้ง

ในการที่มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเมืองพัทยา และนายกเมืองพัทยา

ในคราวเดียวกันให้ใช้หน่วยเลือกตั้ง ที่เลือกตั้ง เจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้ง คณะกรรมการตรวจคะแนน เจ้าหน้าที่คะแนน และบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งร่วมกันก็ได้

ใบสมัครและบัตรเลือกตั้งสมาชิกสภาเมืองพัทยา หรือนายกเมืองพัทยา

ให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการเลือกตั้งให้เป็นไปโดยเรียบร้อย

กระทรวงมหาดไทยอาจออกระเบียบกำหนดวิธีปฏิบัติในการเลือกตั้งสมาชิกสภาเมืองพัทยา หรือนายกเมืองพัทยา เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลได้

มาตรา ๑๐๑ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ และเงินงบประมาณของเมืองพัทยาที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไปเป็นของเมืองพัทยาตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐๔ ให้บรรดาพนักงานเมืองพัทยาและลูกจ้างเมืองพัทยาซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นพนักงานเมืองพัทยาหรือลูกจ้างเมืองพัทยาตามพระราชบัญญัตินี้

ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของพนักงานเมืองพัทยา และลูกจ้างเมืองพัทยา ให้การบริหารงานบุคคลของพนักงานเมืองพัทยาและลูกจ้างเมืองพัทยาเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ เมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา ๑๐๕ ให้บรรดาข้อบัญญัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศของ
เมืองพัทยาและมติของ เมืองพัทยาซึ่งออกโดยสภา เมืองพัทยาคตามพระราชบัญญัติระ เียบน
บริหารราชการ เมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ และใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ เป็นข้อบัญญัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และมติของ เมืองพัทยาคตาม
พระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ เพาที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐๖ บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ
และประกาศใน เรื่องใดที่ออกตามพระราชบัญญัติระ เียบนบริหารราชการ เมืองพัทยา
พ.ศ. ๒๕๓๑ หรือที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือที่ใช้บังคับกับ เมืองพัทยาหรือกิจการของ เมืองพัทยา
และใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไป เพาที่ไม่ขัด
หรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ
หรือประกาศใน เรื่องนั้น ตามพระราชบัญญัตินี้ขึ้นใช้บังคับแทน

.....
.....

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญประธานคณะกรรมการ

นายอารีย์ วงศ์อารยะ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานวุฒิสภา ท่านสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพ ตามมติที่ประชุม ครั้งที่ ๕ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และให้ตั้งกรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญ ได้พิจารณาเสร็จแล้วปรากฏผล ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีทั้งสิ้น ๑๐๖ มาตรา

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีสมาชิก ขอเสนอคำแปรญัตติ

๓. คณะกรรมการวิสามัญ ได้แก้ไขเพิ่มเติมรวม ๑๑ มาตรา

โดยมีการแก้ไขข้อความให้มีความชัดเจน และมีการแก้ไขหลักการที่สำคัญเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในมาตราอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย คือ มาตรา ๑๐ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๑๑ ดังนี้

มาตรา ๑๐ แก้ไขเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งใน (๑)

มาตรา ๔๓ แก้ไขเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้มีสิทธิรับเลือกตั้งเป็นนายกเมืองพัทยาตาม (๒) และ (๓)

มาตรา ๔๕ วรรคสอง แก้ไขเกี่ยวกับการกำหนดวันจัดให้มีการเลือกตั้งนายกเมืองพัทยา เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๑ เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาเมืองพัทยา

มาตรา ๑๑ เพิ่มความต่อท้ายวรรคสอง และแก้ไขข้อความในวรรคสาม รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ส่งมาให้สมาชิกทุกท่านแล้ว จึงกราบเรียนขอโปรดพิจารณา

อนึ่ง เนื่องจากว่ามีข้อผิดพลาดอยู่บางมาตรา ซึ่งคณะกรรมการขอแก้ไขเพิ่มเติมดังนี้ คือ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ โดยตัดข้อความใน (๑) ออกทั้ง ๒ มาตรา เพราะใน (๔) ของมาตรา ๑๑ ได้กำหนดลักษณะต้องห้ามไว้แล้ว คือ

๕

ว. ๑๒ (ส. นิตินบัญญัติ)

ศิริวรรณ ๑/๕

ตั้งคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล และขอเพิ่มมาตรา ๒๗ (๕)
ข้อความตั้งคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล ดัด (๗) ของ
มาตรา ๕๒ ออก จึงเสนอมาเพื่อโปรดพิจารณาด้วย

- ๒/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาธิการ

นายจันทน์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน

เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ.

ที่ร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข ถ้าปรารถ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๖
 ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ การจัดตั้งเมืองพัทยา ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข
 หมวด ๒ การบริหารเมืองพัทยา ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๑
 สภาเมืองพัทยา ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข
 มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ ถึง
 มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ ถึงมาตรา ๒๖ ไม่มีการ
 แก้ไข มาตรา ๒๗ มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ ถึงมาตรา ๓๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๗
 มีการแก้ไข มาตรา ๓๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ ไม่มีการแก้ไข
 ส่วนที่ ๒ นายกเมืองพัทยา ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๔๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข มาตรา ๔๖
 ถึงมาตรา ๔๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๐ มีการแก้ไข มาตรา ๕๑ มีการแก้ไข มาตรา ๕๒
 มีการแก้ไข มาตรา ๕๓ มีการแก้ไข หมวด ๓ ระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา ไม่มี
 การแก้ไข มาตรา ๕๔ ถึงมาตรา ๖๑ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ อำนาจหน้าที่ของเมืองพัทยา
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๒ ถึงมาตรา ๖๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๖ มีการแก้ไข
 มาตรา ๖๗ ถึงมาตรา ๖๘ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ ขอบัญญัติเมืองพัทยา ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๗๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๑ มีการแก้ไข มาตรา ๗๒ ถึงมาตรา ๗๖ ไม่มีการ
 แก้ไข มาตรา ๗๗ มีการแก้ไข มาตรา ๗๘ และมาตรา ๗๙ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๖
 รายได้และรายจ่าย ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๐ ถึงมาตรา ๘๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๘,
 มีการแก้ไข มาตรา ๘๙ มีการแก้ไข มาตรา ๙๐ ถึงมาตรา ๙๓ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๗
 การกำกับดูแล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๔ ถึงมาตรา ๙๘ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๐ ถึงมาตรา ๑๐๖ ไม่มีการแก้ไข

LIRT

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปจะขอมติ
ในวาระที่ ๓ ว่า จะเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการหรือไม่ เชิญ
ลงคะแนนได้ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์ นะครับ ขอบคุณ →
คณะกรรมการ

ต่อไป ๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ใบแก้รายงานการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.
วุฒิสภา ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. โดยประธานวุฒิสภาได้บรรจุ
ระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ในวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๒ นั้น ในคราวนี้ คณะกรรมการ
วิสามัญฯ ได้พิจารณาเห็นสมควรปรับปรุงแก้ไขรายงานการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุม
น้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.

หน้า - ๗ -

มาตรา ๑๑ วรรคสอง คณะกรรมการวิสามัญ ขอแก้ไขโดยให้ใช้ความ ดังนี้

"ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่ทรงคุณวุฒิซึ่งมีระดับปริญญาตรี
หรือต่ำกว่าปริญญาตรีอยู่ในตำแหน่งแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีระดับปริญญาตรีซึ่งมีชื่ออยู่ในตำแหน่งที่ว่างเพราะ
เหตุพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีระดับปริญญาตรี"

รายงาน

ของ

คณะกรรมการการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

ควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.

วุฒิสภา

กองกรรมการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ต่อมาวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาออกไป

เป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

Legislative Institutional Repository of Thailand

(ถ้าเนา)

ที่ สว ๑๐๐๕/(๑๑๑๘)

วุฒิสภา

ถนนผู้ทองใน เขต ๑๐๓๐๐

๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญฯ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติควบคุม น้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.... (กณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และ ตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญ คณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายเจริญ ประธาน	๒. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์
๓. นายโชคชัย อภัยรมันท์	๔. นายณรงค์ชัย อัครเศรษฐ์
๕. นายถวิล ไพรสณฑ์	๖. นางกัญจิณา สวานานนท์
๗. พลเอก เทียนชัย สิริสัมพันธ์	๘. นายธีรพงษ์ จรูญหรี
๙. นายนิเทศ บุบทรพิกุล	๑๐. นายพนิชย์ เจริญเผ่า
๑๑. นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา	๑๒. พลเอก ไพบูลย์ เหมพันธุ์
๑๓. นายไพฑูริย์ พิพัฒน์กุล	๑๔. นายนิส สุขสมาน
๑๕. นายรัชทิน ศยามานนท์	๑๖. นายรัตน์ ศรีไกรจีน
๑๗. นายวิจิตร ณ ระนอง	๑๘. นายวิโรจน์ กังนุกุญชรอง
๑๘. นายวิระชัย สุตรสุวรรณ	๒๐. นางสาวศรีสว่าง พ่วงศักดิ์
๒๑. นายศิริ แก้วถิ่นสุข	๒๒. นางสาวสุคนธ์ กาญจนาลัย
๒๓. นายสุชน ช่างแก้ว	๒๔. นายโสภณ สุภาพษ์
๒๕. นางอรนุช โอธนานนท์	

ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้เป็นระบอบราชบัญญัติให้ชั่วคราวเงิน อนุมัติยกเพื่อพิจารณา
 ให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวไว้สำหรับประชุม) โดยวุฒิสภาให้รับเมื่อ
 วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 ลงทุนนี้ขึ้นชื่อเพิ่ม พ.ศ. ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๖๔
 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และลงชื่อจึงส่งการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๓ ปีที่ ๑๑๘
 ปีนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
 จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดเห็นชอบที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
 (ลงชื่อ) พลเอก ไพบูลย์ คุ้มพันธุ์
 (ใหญ่) คุ้มพันธุ์
 ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้แทนวุฒิสภา

(นายวิเศษ สวัสดิวัตน์)

หัวหน้าฝ่ายประชุม ๑

กองกรรมธิการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองกรรมธิการ

โทร. ๒๕๕๔๕๗๑, ๒๕๕๑๗๖๕

โทรสาร ๒๕๕๑๕๗๑

ทราวิ พิมพ์

สงวนลิขสิทธิ์

รายงานของคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนัดบัญชีที่ ๒๓) วันศุกร์ที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยถ้อยคำหลักการร่างพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมการวิชาการวิสามัญคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑ วัน (ตามข้อบังคับฯ) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็น ร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันเริ่มประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันศุกร์ที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็น บรรณพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๑๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๑๘ บัดนี้ คณะกรรมการวิชาการวิสามัญ ได้ดำเนินการเสร็จแล้วปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ ได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ พลเอก ไพบูลย์ คุ้มตัน	เป็นประธานคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ
๑.๒ นายศิริ เทวพันธ์กุล	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ
คนที่หนึ่ง
๑.๓ นางสาวสุคนธ์ กาญจนนัย	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ
คนที่สอง
๑.๔ นายรัชชิน สอนานนท์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ
๑.๕ นายเจริญ ประจักษ์	เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ
๑.๖ นายสุชน ชาลันครือ	เป็นโฆษกคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ ได้แต่งตั้ง นางอนงค์ งานเลิศ วิชากร ๒

ฝ่ายประชุม ๑ กองกรรมการ ฝ่ายงานเลขานุการวุฒิสภา ทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับฯ
ข้อ ๑๑๘ วรรคสาม

LIART

๓. ที่ประชุมได้แต่งตั้งที่ปรึกษาประจำคณะกรรมาธิการวิสามัญ ดังนี้
๓.๑ นายธีรวัฒน์ กงศ์ตระกูล	ผู้จัดการกฎหมาย บริษัทน้ำมัน ทีพีไอ จำกัด
๓.๒ คุณหญิงทองทิพย์ รัตนะรัต	ผู้อำนวยการธนาคารกสิวิไลเรียลเมทังประเทศไทย

๔. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ยื่นเรื่อง แสดงความคิดเห็น ถึง

การรวมหน่วยไทย

กรมโยธาธิการ

๑) เรืออเนกประสงค์ ประสาน ท้าทอง	วิศวกรเครื่องกล ๘
๒) นายสมนึก บำรุงชาติ	วิศวกร ๑
๓) นายขจรชัย ผดุงสุกโกลย	วิศวกร ๗

๕. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีบทพิจารณาต่อร่างผู้ใด

๖. ผลการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำแปรญัตติ</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีการแก้ไข

(๓)

<u>หมวด ๑ บททั่วไป</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑ คณะกรรมการควบคุมการขึ้นทะเบียนสื่อเสียง</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘</u> <u>นายมนตรี สุขสยาม (อธิบดีกรมการ)</u> ขอสงวนความเห็น โดยคงความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘ ไว้ตามร่างเดิม	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u>	มีการแก้ไข

หมวด ๑ <u>การประกอบกิจการควบคุม</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๐</u>	มีการแก้ไข

(๕)

หมวด ๔ บริการของรัฐเกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิง	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๔</u>	ไม่มีการแก้ไข

(๖)

<u>มาตรา ๔๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๕ การควบคุมและตรวจยึดเงิน</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๘</u>	ไม่มีการแก้ไข

(๗)

มาตรา ๔๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๐	มีการแก้ไข
หมวด ๖ บทกำหนดโทษ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๔	มีการแก้ไข
นายชัยวัฒน์ วงศ์วิไลนสวนต์ (อรรถนิถการ) ขอสงวนความเห็น โดยให้คงไว้ตามร่างเดิม	
มาตรา ๖๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๙	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐

มีการแก้ไข

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนชัยนันท์ (พรรคภูมิใจไทย) ขอสงวนความเห็น
โดยให้แก้ไขความในมาตรา ๑๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๐ ผู้ประกอบกิจการควบคุมคุณภาพสินค้า
ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือจับผิดกรมโยธาธิการ
ที่ส่งตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน
หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

นอกจากนี้ต้องระวางโทษตาม ประมวลนี้แล้ว ผู้ฝ่าฝืนยังต้อง
ระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินสองหมื่นบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติตาม
คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่โดยมีเงื่อนไขโยธาธิการ”

มาตรา ๑๑

มีการแก้ไข

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนชัยนันท์ (พรรคภูมิใจไทย) ขอสงวนความเห็น
โดยให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘

มีการแก้ไข

นายวีระชัย สุตรสุวรรณ และนายมนัส สุขสยาม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยให้แก้ไขความในมาตรา ๑๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๘ บรรดาความคิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับ สถานเดียว หรือที่มีอัตราโทษอย่างสูงจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน หกเดือนสามบาท หรือทั้งจำทั้งปรับให้ คณะตุลาการตุลาการชั้นต้น เป็นผู้เป็น หัวหน้าสำนวนพิจารณา มีอำนาจเปรียบเทียบชั้นต้น ได้ แต่คดีที่คณะตุลาการชั้นต้น มีความเห็นว่าผู้ต้องหาสมควรปรับหรือจำคุก โดยผู้ต้องหายินยอมให้ เปรียบเทียบ

ในคดีที่พนักงานสอบสวนส่งผู้ต้องหาไปศาลชั้นต้นคดีอาญา คดีที่พนักงานสอบสวนชั้นต้น มีความเห็นว่าผู้ต้องหาสมควรปรับหรือจำคุก โดยผู้ต้องหายินยอมให้ เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนชั้นต้นเป็นผู้เปรียบเทียบชั้นต้น

คดีที่ผู้ต้องหาไม่ยินยอมที่พนักงานสอบสวนชั้นต้นจะเปรียบเทียบชั้นต้น แต่ผู้ต้องหาไม่ยินยอมที่พนักงานสอบสวนชั้นต้นจะเปรียบเทียบชั้นต้น ให้พนักงานสอบสวนชั้นต้นเป็นผู้เปรียบเทียบชั้นต้น

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมที่พนักงานสอบสวนชั้นต้นจะเปรียบเทียบชั้นต้น แต่ผู้ต้องหาไม่ยินยอมที่พนักงานสอบสวนชั้นต้นจะเปรียบเทียบชั้นต้น ให้พนักงานสอบสวนชั้นต้นเป็นผู้เปรียบเทียบชั้นต้น

ถ้าผู้ต้องหากระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้อีก ห้ามมิให้เปรียบเทียบ”

มาตรา ๘๐

ไม่มีการแก้ไข

นายวีระชัย สุตรสุวรรณ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยให้ตัดมาตรา ๘๐ ออกทั้งมาตรา

มาตรา ๘๑

ไม่มีการแก้ไข

นายวีระชัย สุตรสุวรรณ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยให้ตัดมาตรา ๘๑ ออกทั้งมาตรา

มาตรา ๘๒	ไม่มีการแก้ไข
หมายเหตุ...บทเฉพาะกาล	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘๔	มีการแก้ไข
มาตรา ๘๕	มีการแก้ไข
มาตรา ๘๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘๗	ไม่มีการแก้ไข
อัตราค่าธรรมเนียม	ไม่มีการแก้ไข

๗. ข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญฯ

คณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ... แล้ว เห็นสมควรตั้งข้อสังเกต เพื่อให้ประชุมพิจารณา ดังนี้

คณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้เพิ่ม (๕ ทวิ) ในมาตรา ๗ ทั้งนี้เพื่อต้องการให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามความจำเป็นและเหมาะสมแก่กิจการ เพื่อให้การดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เกิดผลกระทบต่อประชาชน ซึ่งกรณีที่เป็นโครงการสำคัญที่อาจส่งผลกระทบต่ออย่างมาก ควรดำเนินการรับฟังความคิดเห็นอย่างเคร่งครัดตามระบบการประชาสัมพันธ์ และสมควรอย่างยิ่งที่จะได้ทำประชาพิจารณ์ก่อนที่จะมีการตัดสินใจดำเนินการ เพื่อมิให้เกิดปัญหาขึ้นตัวอย่างในอดีตที่ผ่านมา

๘. คณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้แต่ไม่ได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายรัฐทินะ หงษ์บานนท์) al Repository of Thailand

เลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญฯ

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔

(๒) พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๙๖

(๓) พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๐๔

(๔) พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๒๐

(๕) พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๓๐

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“น้ำมันเชื้อเพลิง” หมายความว่า น้ำมันปิโตรเลียมดิบ น้ำมันเบนซิน น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบิน น้ำมันก๊าด น้ำมันดีเซล น้ำมันเตา น้ำมันหล่อลื่น และให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมอื่นที่เป็นของเหลวและใช้ เป็นเชื้อเพลิง หรือ เป็นสิ่งหล่อลื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนดให้ เป็นน้ำมันเชื้อเพลิงโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“การมีน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในครอบครอง” หมายความว่า การมีไว้ในครอบครองไม่ว่าเพื่อตนเองหรือผู้อื่น และไม่ว่าจะ เป็นกรณีไว้เพื่อจำหน่าย เพื่อขนส่งเพื่อใช้ หรือเพื่อประการอื่นใด และให้หมายความรวมถึงการทิ้งหรือปรากฏในบริเวณที่อยู่ในความครอบครองด้วย

“สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อให้บริการน้ำมันเชื้อเพลิงแก่ยานพาหนะ และให้หมายความรวมถึงบริเวณ ที่ติดต่อกันที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตให้เป็นเขตสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ตลอดจนสิ่งก่อสร้าง ถัง ท่อ และอุปกรณ์หรือเครื่องมือต่าง ๆ ในบริเวณนั้น

“การขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง” หมายความว่า การเคลื่อนย้ายน้ำมันเชื้อเพลิงจากที่แห่งหนึ่งไปยังที่อีกแห่งหนึ่งไม่ว่าโดยทางบก ทางน้ำ ที่ติดต่อกัน หรือโดยวิธีการอื่นใด

“คลังน้ำมันเชื้อเพลิง” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงตามปริมาณที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้หมายความรวมถึงบริเวณ ที่ติดต่อกันที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตให้เป็นเขตคลังน้ำมันเชื้อเพลิง ตลอดจนสิ่งก่อสร้าง ถัง ท่อ

และอุปกรณ์หรือ เครื่องมือต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง แต่ไม่รวมถึงสถานที่ใช้ในการเก็บรักษาน้ำมัน
เชื้อเพลิงที่ใช้ เป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิตในโรงกลั่นหรือผลิตน้ำมันเชื้อเพลิง

“ข้อบัญญัติท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบัญญัติ ข้อบังคับตำบล ข้อบัญญัติ

เมืองพัทยา ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร และข้อบัญญัติ
สภานิติบัญญัติท้องถิ่นเดียวกันที่ออกโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า วิศวกรของกรมโยธาธิการหรือผู้ซึ่ง

รัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า อธิบดีกรมโยธาธิการหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมโยธาธิการ

มอบหมาย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม ไม่เกิน
อัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม กำหนดกิจการอื่นและออกประกาศ ทั้งนี้
เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้
บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่น้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้ในราชการทหาร
โดยเฉพาะ แต่ให้ว่าหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ไม่ เป็นแนวทาง
ในการดำเนินงาน

LIRT

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์แก่การป้องกันหรือระงับเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือ
ที่ก่อให้เกิดมลพิษหรืออันตรายที่จะมีผลกระทบต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน
หรือสิ่งแวดล้อม หรือการกำหนดแนวทางหรือลักษณะการดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุม
น้ำมัน เชื้อเพลิงให้สอดคล้องกับสภาพ เศรษฐกิจและสังคม ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง
ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดการเก็บรักษา การขนส่ง การใช้ การจำหน่าย การแบ่งบรรจุ
น้ำมัน เชื้อเพลิง และการควบคุมอื่นใด เกี่ยวกับน้ำมัน เชื้อเพลิง

(๒) กำหนดที่ตั้ง แผนผัง รูปแบบ และลักษณะของสถานที่เก็บรักษาน้ำมัน
เชื้อเพลิง สถานีบริการน้ำมัน เชื้อเพลิง และคลังน้ำมัน เชื้อเพลิง และการบำรุงรักษา
สถานที่ดังกล่าว

(๓) กำหนดลักษณะของถังหรือภาชนะที่ใช้ในการบรรจุหรือขนส่ง และการบำรุง
รักษาถังหรือภาชนะดังกล่าว

(๔) กำหนดคุณสมบัติและการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงาน เกี่ยวกับการควบคุมน้ำมัน เชื้อเพลิง

(๕) กำหนดวิธีการปฏิบัติงานและการจัดให้มีและบำรุงรักษาอุปกรณ์หรือ
เครื่องมืออื่นใด เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

(๕ ทวิ) กำหนดการรับฟังความเห็นของประชาชนตามความเหมาะสมแก่กิจการ
ในการดำเนินการหรืออนุญาตให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติ ที่มีผลกระทบต่อประชาชน

(๖) กำหนดการอื่นใดอันจำเป็น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติ
ตามพระราชบัญญัตินี้

ถ้ากฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือประกาศใดที่ออกตามกฎหมายว่าด้วย
การควบคุมอาคารขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงที่ออกตามวรรคหนึ่ง กฎกระทรวง ข้อบัญญัติ
ท้องถิ่น หรือประกาศนั้นย่อมไม่มีผลใช้บังคับหรือสิ้นผลใช้บังคับ แล้วแต่กรณี เว้นแต่
กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือประกาศดังกล่าวจะได้ออกโดยได้รับความ เห็นชอบ
จากคณะกรรมการ เนื่องจากมีความจำเป็นหรือ เหตุผลพิเศษ เฉพาะท้องถิ่น

หมวด ๒

คณะกรรมการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมเจ้าท่า ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมทะเบียนการค้า อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ผู้ว่าการการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินหกคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

หน้าที่ของคณะกรรมการ

ให้อธิบดีกรมโยธาธิการเป็นกรรมการและเลขาธิการ และให้อธิบดีกรมโยธาธิการแต่งตั้งข้าราชการของกรมโยธาธิการอีกไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วย เลขาธิการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งต้องไม่เป็นที่ปรึกษาพรรคการเมืองหรือดำรงตำแหน่งทางการเมือง และต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ สิ่งแวดล้อม กฎหมาย การควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงและธุรกิจน้ำมันเชื้อเพลิงสาขาละหนึ่งคน และอย่างน้อยสองคนให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่ดำเนินงานในองค์การสาธารณประโยชน์เพื่อการคุ้มครองสุขภาพอนามัย ความปลอดภัย หรือสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะนโยบายและมาตรการต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการควบคุม น้ำมัน เชื้อ เพลิง เพื่อประโยชน์แก่การป้องกันหรือระงับ เหตุ เกิด ร้อน รั่ว คาย หรือก๊าซพิษที่อาจก่อให้เกิดอันตรายที่จะมีผลกระทบต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม หรือการกำหนดแนวทางหรือลักษณะการดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมน้ำมัน เชื้อ เพลิง ให้สอดคล้องกับสภาพ เศรษฐกิจและสังคม

(๒) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ให้ความเห็นประกอบการพิจารณาให้สัมปทานของคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๘๘

(๔) สอดส่องดูแลและประสานการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมน้ำมัน เชื้อเพลิง เพื่อประโยชน์แก่การป้องกันหรือระงับเหตุเดือดร้อนรำคาญ หรือการกีดกันการแข่งขัน ความเสียหายหรืออันตรายที่จะมีผลกระทบต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม หรือการกำหนดแนวทางหรือลักษณะการดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมน้ำมัน เชื้อเพลิงให้สอดคล้องกับสภาพ เศรษฐกิจ และสังคม

(๕) ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นแก่หน่วยงานต่าง ๆ เกี่ยวกับการเก็บรักษา การขนส่ง การใช้ การจำหน่าย การแบ่งบรรจุ และการควบคุมอย่างอื่น เกี่ยวกับน้ำมัน เชื้อเพลิง

(๖) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันสองคราวไม่ได้

มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะ ~~ยักยอก~~ ไม่สุจริตต่อหน้าที่หรือมีความประพฤติเสื่อมเสีย ~~ทุจริต~~

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะ เป็นการแต่งตั้ง เพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา ๑๓ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะ เป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุม เลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือ เสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมี เสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนน เสียง เท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออก เสียง เพิ่มขึ้นอีก เสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด กรรมการผู้ใดมีส่วนได้ เสีย เป็นการส่วนตัวใน เรื่องใดในระหว่างการลงคะแนน กรรมการผู้นั้น ไม่มีสิทธิอยู่ในห้องประชุม

มาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ และให้นำมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการและคณะกรรมการ เป็น เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่ง เป็นหนังสือ เรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่ง เอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ และคณะกรรมการจะมอบอำนาจให้คณะกรรมการใดใช้อำนาจดังกล่าวด้วยก็ได้

มาตรา ๑๖ ให้กรมโยธาธิการปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการและงานธุรการ ให้แก่คณะกรรมการ รวมทั้งประสานงานและให้ความช่วยเหลือแก่หน่วยงานต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน เกี่ยวกับการควบคุมน้ำมัน เชื้อเพลิง และงานอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

หมวด ๓

การประกอบกิจการควบคุม

มาตรา ๑๗ เพื่อให้การควบคุมการประกอบกิจการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อปกป้องประชาชนให้มีความปลอดภัย ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด ประเภทกิจการควบคุมของการมีน้ำมัน เชื้อเพลิงไว้ในครอบครอง สถานีบริการน้ำมัน เชื้อเพลิง คลังน้ำมัน เชื้อเพลิงและการขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิง สำหรับน้ำมัน เชื้อเพลิงชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือทุกชนิดรวมกัน ที่สอดคล้องกับระดับอันตรายที่อาจเกิดขึ้น โดยแบ่งชั้น เป็น ๓ ประเภท ดังนี้

(๑) ประเภทที่ ๑ ได้แก่กิจการที่สามารถประกอบการได้ทันทีตามความประสงค์ ของผู้ประกอบการ

(๒) ประเภทที่ ๒ ได้แก่กิจการที่เมื่อจะประกอบการต้องแจ้งให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ทราบก่อน

(๓) ประเภทที่ ๓ ได้แก่กิจการที่ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตก่อนจึงจะ ประกอบการได้

การมีน้ำมัน เชื้อเพลิงไว้ในครอบครอง เพื่อใช้ เป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิต ในโรงงานอุตสาหกรรม ไม่ต้องแจ้งต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่หรือไม่ต้องได้รับอนุญาตจาก ผู้อนุญาตแล้วแต่กรณี แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗ การขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิงทางน้ำให้ เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือ ในน่านน้ำไทย

มาตรา ๑๘ ผู้ประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๑ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗

มาตรา ๑๙ ผู้ประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๒ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗ และ เมื่อจะ เริ่มประกอบการให้แจ้งต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่ทราบก่อน

แบบและรายละเอียดที่ต้องแจ้ง วิธีการแจ้ง และแบบใบรับแจ้ง ให้ เป็นไป ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อพนักงาน เจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ออกใบรับแจ้ง เพื่อ เป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้แจ้งในวันที่ได้รับแจ้ง ใบการนี้ให้ผู้แจ้งประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๒ ได้ตั้งแต่วันที่แจ้ง

ในกรณีที่พนักงาน เจ้าหน้าที่ตรวจพบในภายหลังว่าการแจ้งตามวรรคหนึ่งไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งให้ผู้แจ้งแก้ไขหนังสือแจ้งให้ถูกต้องหรือครบถ้วนภายใน เจ็ด วันนับแต่วันที่ ได้รับคำสั่งดังกล่าว

การ เลิกประกอบกิจการและการโอนกิจการควบคุมประเภทที่ ๒ ผู้ประกอบกิจการต้องแจ้ง เป็นหนังสือให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้ดำเนินการดังกล่าว

มาตรา ๒๐ เมื่อ ได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการควบคุมประเภทที่ ๑ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการดังกล่าวโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

ในกรณีที่การประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๑ จะต้องมีการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้ หรือ เปลี่ยนการใช้อาคารอันเกี่ยวกับการนั้นด้วย เจ้าของยื่นขอรับใบอนุญาตมีค่าขอ ให้ผู้อนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งหรือใบรับรองการใช้อาคารควบคุมการใช้สำหรับการดังกล่าวได้ แล้วแต่กรณี ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และ เมื่อมีการดำเนินการตามนั้นไปเสร็จแล้ว ให้ส่ง เอกสารหลักฐานต่าง ๆ ให้แก่ผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร เพื่อรับช่วงการดำเนินการต่อไป

มาตรา ๒๑ ผู้ที่พักอาศัย หรือผู้ที่ไม่ใช่ในการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาตและอายุใบอนุญาตในการประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๑ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ ผู้ประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๑ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘

ในการอนุญาตให้ประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๑ ผู้อนุญาตจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ตามควรแก่กรณีก็ได้ และจะกำหนดจำนวนปริมาณสูงสุดของน้ำมัน เชื้อเพลิง ที่ผู้ได้รับใบอนุญาตอาจมีไว้ในครอบครองด้วยก็ได้

LIRT

ใบอนุญาตที่ออกไปแล้วนั้น ถ้าต่อมามีเหตุสำคัญเพื่อคุ้มครองความปลอดภัย หรือกฎหมายหรือพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งแก้ไข เพิ่มเติม เจริญใจ ในภาระอนุญาตได้ตามความจำเป็น

ถ้า เป็นการอนุญาตให้ประกอบกิจการขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิงทางท่อ ให้รัฐมนตรี ประกาศกำหนด เขตระบบการขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิงทางท่อและ เครื่องหมายแสดง เขตใน ราชอาณาจักรมา เบกษา และให้ผู้ได้รับใบอนุญาตค่า เนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๒๔ โดยอนุโลม และให้ตามมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอก่อนวันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอตั้งกล่าวแล้วให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาต จนกว่าจะ ได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

การยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตและการให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้ เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขออนุญาต หรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ รัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้ง คำสั่ง *คำสั่งนี้ใช้บังคับกับคำสั่งที่มิใช่คำสั่งที่ผู้*

รัฐมนตรีต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ เป็นที่สุด

มาตรา ๒๔ ผู้รับใบอนุญาตจะโอนกิจการตามที่ได้รับอนุญาตให้แก่บุคคลอื่น ไม่ได้ เว้นแต่จะ ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต

การยื่นคำขอโอนใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้ เป็นไปตามหลัก เกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ในกรณีผู้รับใบอนุญาตตายหรือสิ้นสภาพนิติบุคคลหรือตก เป็นบุคคล ล้มละลาย ให้ทายาทหรือผู้ชำระบัญชีหรือ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยื่นคำขอต่อผู้อนุญาต เพื่อ รับโอนใบอนุญาตภายใน เก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตายหรือสิ้นสภาพนิติบุคคลหรือ ตก เป็นบุคคลล้มละลาย แล้วแต่กรณี หรือภายในระยะเวลาที่ผู้อนุญาตขยาย เวลาให้

ตามความจำเป็น ถ้ามิได้ยื่นคำขอกายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ หากจะประกอบกิจการตามใบอนุญาตนั้นต่อไปให้ดำเนินการขอรับใบอนุญาตใหม่

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเสมือนว่าทายาทหรือผู้ชำระบัญชี หรือ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ซึ่ง เข้าประกอบกิจการตามใบอนุญาตนั้น เป็นผู้รับใบอนุญาต

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ ให้นำความในสองวรรคก่อนมาใช้บังคับแก่ผู้อนุบาลโดยอนุโลม

มาตรา ๒๗ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบการที่ระบุในใบอนุญาต

มาตรา ๒๘ ถ้าใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อผู้อนุญาตและยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๙ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้ท้องที่หนึ่งท้องที่ใด เป็นเขตห้ามประกอบกิจการควบคุมตามมาตรา ๑๗ อย่างหนึ่งอย่างใดหรือทุกอย่างได้

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ได้มีการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๙ แล้ว ห้ามมิให้มีการประกอบกิจการควบคุมตามที่ระบุไว้ในกฎกระทรวงดังกล่าว

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งประกอบกิจการควบคุมในเขตห้ามประกอบกิจการควบคุมอยู่ก่อนที่จะมีกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๙ ใช้บังคับ และจะประกอบกิจการควบคุมนั้นต่อไป เมื่อมีกฎกระทรวงดังกล่าวแล้ว แต่ถ้า**ผู้ทำผิดกฎหมายที่อธิบดีกรมโยธาธิการ** เห็นว่าการประกอบกิจการควบคุม เช่นนี้ต่อไปจะขัดต่อเจตนารมณ์ของกรมกฎกระทรวงดังกล่าวหรืออาจมีผลกระทบกระเทือนต่อการป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือ**ทำผิดกฎหมาย**ความเสียหายหรืออันตรายที่จะมีผลกระทบต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม หรือการกำหนดแนวทางหรือลักษณะการดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุม น้ำมัน เชื้อเพลิงไม่สอดคล้องกับสภาพ เศรษฐกิจและสังคม **ผู้ทำผิดกฎหมายที่อธิบดีกรมโยธาธิการ**มีอำนาจออกคำสั่งกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขในการประกอบ

(๑) การใช้สอยหรือ เข้าครอบครองนั้น เป็นการจำ เป็นสำหรับบริการสาธารณะ หรือสร้างหรือบำรุงรักษากลังน้ำมัน เชื้อเพลิงหรือระบบการขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิงทางท่อ หรือ เป็นการจำ เป็นสำหรับบริการป้องกันอันตรายหรือความเสียหายที่จะ เกิดแก่คลังน้ำมัน เชื้อเพลิงหรือระบบการขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิงทางท่อ

(๒) หน่วยงานของรัฐนั้นได้บอกกล่าวให้ เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อสังหาริมทรัพย์ที่ราบล่งหน้าแล้ว โดยแจ้ง เป็นหนังสือให้ เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อสังหาริมทรัพย์ที่ราบภายใน เวลาอันสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่า เจ็ดวัน เว้นแต่ในกรณี ที่ไม่อาจติดต่อกับ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ได้ ให้ประกาศให้ เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์นั้นทราบล่งหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน การประกาศ ให้ทำ เป็นหนังสือปิดไว้ ณ ที่ซึ่งอสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่และ ณ สำนักงาน เขตหรือที่ว่าการ ถ้า เกอ ที่ทำการก้านั้น และที่ทำการผู้ใหญ่บ้านแห่งท้องที่ที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ ทั้งนี้ ให้แจ้งกำหนดวัน เวลาและการที่จะกระทำนั้นไว้ด้วย

ในกรณีที่การปฏิบัติตามมาตรานี้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ เจ้าของหรือ ผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ หรือผู้ทรงสิทธิอื่น บุคคลนั้นย่อม เรียกค่าทดแทนจากหน่วยงาน ของรัฐได้

มาตรา ๑๔ ให้หน่วยงานของรัฐประกาศกำหนด เขตระบบการขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิงทางท่อและ เครื่องหมายแสดง เขตในราชกิจจานุเบกษา และปิดประกาศดังกล่าวไว้ ณ สำนักงาน เขตหรือที่ว่าการอำเภอแห่งท้องที่ที่ระบบการขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิงทางท่อนั้นตั้งอยู่ กับให้จัดทำ เครื่องหมายแสดงไว้ในบริเวณ เขตระบบการขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิงทางท่อตาม หลักเกณฑ์ที่กรมโยธาธิการกำหนด

มาตรา ๑๕ ในการจัดทำระบบการขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิงทางท่อ หน่วยงาน ของรัฐมีอำนาจดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) วางระบบการขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิงทางท่อไปได้ เหนือ ตาม หรือข้าม ที่ดินของบุคคลใด

(๒) รื้อถอนอาคารหรือโรง เรือนซึ่งมีใช้ที่อยู่อาศัยของบุคคลใด ๆ หรือทำลาย สิ่งอื่นที่สร้างหรือทำขึ้น หรือทำลาย หรือตัดฟันต้นไม้ กิ่ง หรือรากของต้นไม้ หรือพืชผลในเขต ระบบการขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิงทางท่อ

LIRT

ก่อนที่จะดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) ให้หน่วยงานของรัฐแจ้ง เป็นหนังสือ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องทราบ และให้นำมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๒) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งอาจอุทธรณ์ เหตุที่ไม่สมควร ทำ เช่นนั้นต่อ รัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับหนังสือแจ้ง *กักขังสัตว์* *กักขังสัตว์* *กักขังสัตว์* *กักขังสัตว์* *กักขังสัตว์* *กักขังสัตว์*

รัฐมนตรีต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสามให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันได้รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ เป็นที่สุด

มาตรา ๑๖ ให้หน่วยงานของรัฐจ่ายค่าทดแทนแก่ เจ้าของหรือผู้ทรงสิทธิ ในที่ดิน อาคาร โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้าง ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การใช้ที่ดินที่ประกาศกำหนด เป็นเขตรบบการขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิง ทางท่อตามมาตรา ๑๔

(๒) การใช้ที่ดินวางระบบการขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิงทางท่อตามมาตรา ๑๕ (๑)

(๓) การกระทำตามมาตรา ๑๕ (๒)

ค่าทดแทนตามวรรคหนึ่ง ให้คำนวณจากความเสียหายตามความเป็นจริง รวมทั้งค่าขาดประโยชน์จากการใช้สอยสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวนั้นด้วย

มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดอันอาจเป็นอันตราย ต่อระบบการขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิงทางท่อ รวมทั้งอุปกรณ์ของระบบดังกล่าวนี้

มาตรา ๑๘ ในเขตรบบการขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิงทางท่อ ไม่ว่าบนบกหรือ ในน้ำ หรือใต้พื้นท้องน้ำหรือพื้นท้องทะเล ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้างอาคาร โรงเรือน ต้นไม้ หรือสิ่งอื่นใด ติดตั้งสิ่งใด เจาะหรือขุดพื้นดิน ถมดิน ทิ้งสิ่งของ หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ที่อาจทำให้เกิดอันตรายหรือ เป็นอุปสรรคแก่ระบบการขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิงทางท่อ เว้นแต่ จะได้รับอนุญาต เป็นหนังสือจาก รัฐมนตรี ในกรณี เช่นนี้ให้รัฐมนตรีอนุญาตได้ เมื่อได้รับฟัง ความเห็นของหน่วยงานของรัฐผู้ดำเนินการแล้วปรากฏว่า การกระทำดังกล่าวจะ ไม่มีผลกระทบต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม และในการอนุญาต รัฐมนตรีจะกำหนด เงื่อนไข ใดอย่างใดด้วยหรือไม่ก็ได้ ถ้ามีการฝ่าฝืนให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ผู้ฝ่าฝืน รื้อถอน ขนย้าย

ตัดฟัน ทำลาย หรือกระทำการใด ๆ ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้ขึ้นไม่ปฏิบัติตาม หรือในกรณีที่ทำตัวผู้ฝ่าฝืนไม่ได้ เมื่อได้ประกาศคำสั่งไว้ ณ บริเวณนั้น และ ณ สำนักงาน เขตหรือที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนันและที่ทำการผู้ใหญ่บ้านแห่งท้องที่นั้นเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวันแล้ว และไม่มีกรปฏิบัติตามคำสั่งนั้น รัฐมนตรีอาจมีคำสั่งให้หน่วยงานของรัฐ เข้ารื้อถอน ขนย้าย ตัดฟัน ทำลาย หรือกระทำการใด ๆ ได้ตามควรแก่กรณี โดยผู้ใดจะ เรียกหรือค่าเสียหายมิได้และผู้ฝ่าฝืนต้อง เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายตามจำนวนที่จ่ายจริง ในกรณีนั้น พร้อมกับเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสามสิบต่อปีของค่าใช้จ่ายดังกล่าวโดยคำนวณตั้งแต่วันที่หน่วยงานของรัฐได้เข้าดำเนินการจนถึงวันที่ได้ชำระค่าใช้จ่ายและ เงินเพิ่มครบถ้วน

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่มีการประกาศกำหนด เขตระบบการขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิง ทางท่อ ในแม่น้ำ ลำคลอง ทะเล หรือทางสัญจรทางน้ำแห่งใด ไม่ว่าจะอยู่ในราชอาณาจักรหรือไม่ ห้ามมิให้ผู้ใดทอดสมอเรือ หรือเกาสมอ หรือลากแห อวน หรือเครื่องจับสัตว์น้ำ อย่างใด ๆ ในเขตเหล่านั้น

เมื่อ เรือใดแล่นข้าม เขตระบบการขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิงทางท่อ ถ้ามิได้ชักสมอ ขึ้นพ้นจากน้ำจนแล เห็นได้ ให้ถือว่ากรกระทำนั้นมิผล เป็นการเกาสมอแล้ว

มาตรา ๔๐ เพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัย ให้หน่วยงานของรัฐมีอำนาจ ทำลายหรือตัดฟันต้น กิ่ง รากของต้นไม้ หรือสิ่งอื่นใดที่อยู่ใกล้คลังน้ำมัน เชื้อเพลิงหรือระบบ การขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิงทางท่อ แต่ต้องแจ้ง เป็นหนังสือให้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองต้นไม้ หรือสิ่งนั้นทราบล่วงหน้าภายใน เวลาอันสมควร ถ้าไม่อาจติดต่อกับ เจ้าของหรือผู้ครอบครองได้ ให้หน่วยงานของรัฐมีอำนาจดำเนินการได้ตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่ต้น ไม้หรือสิ่งอื่นใดมิอยู่ก่อนการสร้างคลังน้ำมัน เชื้อเพลิง หรือระบบ การขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิงทางท่อ ให้หน่วยงานของรัฐจ่ายค่าทดแทนตามความเป็นธรรม ให้แก่ เจ้าของหรือผู้ครอบครองต้นไม้หรือสิ่งนั้น ตามสมควรแก่กรณี

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่จำเป็นและ เร่งด่วน หน่วยงานของรัฐมีอำนาจ เข้า ไป ในที่ดินหรือสถานที่ของบุคคลใดใน เวลาใด เพื่อตรวจ ซ่อมแซม หรือแก้ไขระบบการขนส่ง น้ำมัน เชื้อเพลิงทางท่อได้ แต่ถ้า เจ้าของหรือผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้นด้วย ก็ให้แจ้งให้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองทราบก่อน

LIRT

มาตรา ๔๑ ในการกระทำกิจการตามมาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๑ หน่วยงานของรัฐต้องพยายามมิให้เกิดความเสียหาย แต่ถ้าเกิดความเสียหายขึ้นหน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบที่ต่อความเสียหายนั้น

มาตรา ๔๒ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงาน คณะรัฐมนตรีอาจอนุมัติให้เอกชนรายใด เป็นผู้รับสัมปทานในการจัดให้มีคลังน้ำมัน เชื้อเพลิงหรือระบบการขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิงทางท่อตามหมวดนี้ก็ได้

• การขอรับสัมปทานให้เป็นไปตามหลัก เกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ยื่นคำขอต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๔ การยื่นขอสัมปทานให้ยื่นต่ออธิบดีกรมโยธาธิการและให้อธิบดีกรมโยธาธิการทำเรื่อง เสนอคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในการให้สัมปทาน และ เงื่อนไขในการให้สัมปทาน ประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อไป

มาตรา ๔๕ ผู้รับสัมปทานจะโอนสัมปทานได้ต่อ เมื่อมี เหตุอันสมควรและ ทั้งผู้รับและผู้รับโอนต้องได้รับอนุญาต จากคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าผู้รับโอนมีคุณสมบัติ ตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม และอนุญาตให้โอนสัมปทานได้

ผู้รับโอนสัมปทานตามวรรคหนึ่งต้อง รับไปซึ่งสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบ ทั้งหมดของผู้รับสัมปทานรายเดิม

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานตายหรือสิ้นสภาพนิติบุคคลหรือตก เป็นบุคคลล้มละลาย ให้ทายาทหรือผู้ชำระบัญชีหรือ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีสิทธิแสดง เจตนาในการโอนสัมปทานตามมาตรา ๔๕

การแสดงเจตนาในการโอนสัมปทานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามวิธีการ ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๗ การโอนสัมปทานตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ ให้เป็นไป ตามหลัก เกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

LIRT

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานไม่ได้รับอนุญาตให้โอนสัมปทาน ให้รัฐมนตรี มีหนังสือแจ้งให้ผู้รับสัมปทานทราบพร้อมทั้ง เหตุผล ภายในสามวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำสั่ง

มาตรา ๕๔ กิจการตามที่ได้รับสัมปทานจะตก เป็นของรัฐ เมื่อใดให้ เป็นไปตามที่กำหนดในสัมปทาน

มาตรา ๕๐ ในกรณีมีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ รัฐมีอำนาจ เข้ายึดถือครอบครองกิจการที่ได้รับสัมปทาน โดยรัฐจะต้องใช้ค่าทดแทนให้แก่ผู้รับสัมปทาน ตามที่กำหนดในสัมปทาน ในกรณีที่สัมปทานมิได้กำหนด เรื่องค่าทดแทนไว้ ให้ใช้ค่าทดแทน โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้รับสัมปทานควรได้รับตามความเป็นธรรม

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งให้ผู้รับสัมปทานมารับ เงินค่าทดแทนภายใน เวลาที่กำหนด ถ้าผู้รับสัมปทานไม่มารับ เงินภายในกำหนด เวลาที่ได้รับแจ้งให้พนักงาน เจ้าหน้าที่นำ เงินค่าทดแทนไปฝากไว้กับธนาคารออมสินในชื่อของผู้รับสัมปทาน

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานมีความจำเป็นจะต้องได้มาซึ่ง อสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างคลังน้ำมัน เชื้อเพลิงหรือระบบการขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิงทางท่อ ตามที่กำหนดไว้ในสัมปทาน และผู้รับสัมปทานไม่สามารถดำเนินการให้ได้มาซึ่ง อสังหาริมทรัพย์ เพื่อการนั้นโดยวิธีอื่น ให้กรมโยธาธิการ เป็นผู้ดำเนินการ เว้นแต่ ตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ โดยผู้รับสัมปทาน เป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย และค่าทดแทน

มาตรา ๕๒ ให้ทบปฏิบัติตามความในหมวดนี้ที่ใช้บังคับแก่การดำเนินการ ของหน่วยงานของรัฐมาใช้บังคับแก่ผู้รับสัมปทานโดยอนุโลม

หมวด ๕

การควบคุมและตรวจสอบ

มาตรา ๕๓ เพื่อปฏิบัติกรให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในอาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่ดำเนินการหรือมีเหตุสงสัยว่าจะมีการดำเนินการควบคุมตามมาตรา ๑๗ หรือคลังน้ำมัน เชื้อเพลิงหรือ เขตระบอบ การขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิงทางท่อตามหมวด ๔ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบสภาพอาคาร สถานที่ บ้านพาหนะ หรือการกระทำใดที่อาจ เป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามที่กำหนดในสัมปทาน

(๒) นำตัวอย่างน้ำมัน เชื้อเพลิงที่สงสัยในปริมาณพอสมควรเพื่อใช้ในการตรวจสอบ พร้อมกับเอกสารที่เกี่ยวข้อง

(๓) ตรวจสอบ คั่น กัก บัด หรือขอยัดน้ำมัน เชื้อเพลิง ดังหรือภาชนะบรรจุ ท่อส่งน้ำมัน เครื่องอุปกรณ์ หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ เป็นไปตามที่กำหนดในสัมปทานหรือ อาจก่อให้เกิดความเสียหายหรืออันตรายที่จะมีผลกระทบต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม

(๔) มีหนังสือ เรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่ง เอกสารหรือวัตถุใดมา เพื่อประกอบการพิจารณา

(๕) ตรวจสอบและรวบรวมข้อเท็จจริงแล้วรายงานต่อผู้อนุญาตหรือรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ในกรณีที่มีผู้ระบอบกิจการควบคุมตามมาตรา ๑๗ หรือผู้รับสัมปทานได้กระทำผิด หรือทำให้เกิดความเสียหาย เพราะเหตุไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่กำหนดในสัมปทาน

มาตรา ๕๔ ในกรณีพนักงาน เจ้าหน้าที่พบว่าผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม พระราชบัญญัตินี้ หรือตาม เงื่อนไขที่ผู้อนุญาตกำหนดตามมาตรา ๒๒ หรือผู้รับสัมปทานผู้ใด ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่กำหนดในสัมปทาน หรือการดำเนินการ มีสภาพที่อาจก่อให้เกิด เหตุเดือดร้อนรำคาญ ความเสียหาย หรืออันตรายที่จะมีผลกระทบต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับ การกระทำที่ฝ่าฝืน หรือแก้ไขหรือปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือ เหมาะสมภายใน ระยะเวลาที่กำหนดก็ได้

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่ผู้ระบอบกิจการควบคุมตามมาตรา ๑๗ ไม่แก้ไข หรือปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่งตามมาตรา ๕๔ ภายใน เวลาที่กำหนดให้ พนักงาน เจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งห้ามประกอบการต่อไป หรือให้ผู้อนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี และสั่งน้ำมัน เชื้อเพลิงที่มีอยู่มีปริมาณมากกว่าที่จะมีไว้ในครอบครอง หรือที่ได้

รับอนุญาต หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายขึ้นได้ ก็ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) สั่งให้ผู้ประกอบกิจการขนย้ายน้ำมัน เชื้อเพลิงทั้งหมดหรือบางส่วนไปไว้ยังสถานที่ที่ปลอดภัยภายในระยะเวลาที่พนักงาน เจ้าหน้าที่กำหนด

(๒) ในกรณีจำเป็น พนักงาน เจ้าหน้าที่อาจเข้าดำเนินการขนย้ายน้ำมัน เชื้อเพลิงหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นดำเนินการขนย้ายน้ำมัน เชื้อเพลิงนั้น และนำไปเก็บรักษาไว้ ณ สถานที่ที่ปลอดภัยก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ผู้ประกอบกิจการต้อง เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการขนย้ายและการเก็บรักษานั้นตามจำนวนที่จ่ายจริงรวมกับ เบี้ยปรับในอัตราร้อยละสามสิบต่อปีของ เงินจำนวนดังกล่าว

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานไม่แก้ไขหรือปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่งตามมาตรา ๕๔ ภายในเวลาที่กำหนด ให้รัฐมนตรีพิจารณาเกี่ยวกับการเพิกถอนสัมปทานโดยไม่ชักช้า

ถ้ารัฐมนตรีเพิกถอนสัมปทาน ให้กิจการที่ได้รับสัมปทานนั้นตก เป็นของรัฐ ในการนี้ให้ผู้รับสัมปทานที่ถูก เพิกถอนดังกล่าว ได้รับค่าทดแทนโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้รับสัมปทานควรได้รับตามความเป็นธรรม และให้นำมาตรา ๕๐ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการควบคุมหรือผู้รับสัมปทานซึ่งได้รับคำสั่งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๔ ไม่พอใจในคำสั่งดังกล่าว ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง *ที่กักจับผู้ต้องหาหรือผู้ต้องหาที่จับกุมตัว*

รัฐมนตรีต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๘ ในการปฏิบัติกิจการตามหน้าที่ พนักงาน เจ้าหน้าที่ที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว เมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงาน เจ้าหน้าที่ให้ เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

LIRT

มาตรา ๕๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดแนวทางและเงื่อนไขสำหรับการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ตามความเหมาะสม

มาตรา ๖๐ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์คณะหนึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการส่งเมือง อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้ทรงคุณวุฒิอีก ~~สี่~~ สี่สามคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมโยธาธิการ เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีกรมโยธาธิการแต่งตั้งข้าราชการของกรมโยธาธิการอีกไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วย เลขานุการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญมีผลงานเกี่ยวกับสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ สิ่งแวดล้อมและ เคยเป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการควบคุมน้ำมัน เชื้อเพลิงหรือธุรกิจน้ำมัน เชื้อเพลิง

ให้คณะกรรมการอุทธรณ์มีหน้าที่ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้นำมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๑๙^๑ และมาตรา ๑๙^๒ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการอุทธรณ์โดยอนุโลม

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๑ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการสั่งตามมาตรา ๑๕ หรือที่พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีหนังสือเรียกตามมาตรา ๕๑ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่ง เดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๒ ผู้ใดประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๑ โดยไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสาม เดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑ ผู้ใดประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๒ โดยไม่แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ ผู้ใดประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๒ โดยแจ้งการประกอบกิจการไม่ถูกต้องครบถ้วนตามที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ผู้ประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๒ ผู้ใดไม่แจ้งการประกอบกิจการให้ถูกต้องครบถ้วนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับ สิบถึงยี่สิบบาท ไม่เกินยี่สิบบาทสำหรับผู้ที่มิใช่ผู้ประกอบกิจการแล้วแต่ยังไม่เกิน หนึ่งแสนบาท และให้ศาลสั่งให้เลิกการประกอบกิจการ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๓ โดยไม่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๖ ผู้ใดประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๓ โดยไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๗ ผู้รับสัมปทานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ หรือ มาตรา ๖๖ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๘ ผู้ประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๖๗ หรือมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๖๙ ผู้ใดประกอบกิจการควบคุมโดยฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง

- (๑) ในกรณีที่เป็นการควบคุมประเภทที่ ๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- (๒) ในกรณีที่เป็นการควบคุมประเภทที่ ๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๓) ในกรณีที่ เป็นกิจการควบคุมประเภทที่ ๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ประกอบกิจการควบคุมตามมาตรา ๑๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่โดยฉ้อฉลหรือโดยทุจริตหรือโดยทุจริตที่สั่งตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งให้เลิกการประกอบกิจการ

~~ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่โดยฉ้อฉลหรือโดยทุจริตหรือโดยทุจริตที่สั่งตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งให้เลิกการประกอบกิจการ~~

มาตรา ๗๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งความตามมาตรา ๕๔ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งให้เลิกการประกอบกิจการ

~~ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่โดยฉ้อฉลหรือโดยทุจริตหรือโดยทุจริตที่สั่งตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งให้เลิกการประกอบกิจการ~~

มาตรา ๗๒ ผู้ใดไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๕๑ (๑) (๒) หรือ (๓) หรือตามมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำนั้น เป็นเหตุให้ระบบการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงทางท่อหรืออุปกรณ์ของระบบดังกล่าวถูกทำลาย เสียหาย เสื่อมค่า หรือไว้ประไรจะมี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ หรือผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหก เดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำนั้น เป็นเหตุให้ระบบการขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิงทางท่อหรืออุปกรณ์ ของระบบดังกล่าวถูกทำลาย เสียหาย เลื่อนค่า หรือไร้ประโยชน์ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในระหว่างการพิจารณาคดีการกระทำความผิดตามมาตรา นี้ ให้ศาลมีอำนาจ ยก เว้นไว้ได้จนกว่าจะมีการชำระค่าปรับตามคำพิพากษาของศาล

มาตรา ๗๖ ผู้ใดทำให้ เครื่องหมายแสดง เขตระบบการขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิง ทางท่อ เคลื่อนที่หรือทำให้เสียหายด้วยประการใด ๆ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๗ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๗๑ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ หรือมาตรา ๗๖ เป็นเหตุให้ประชาชนขาดความสะดวกหรือน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตราย แก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้า เป็นเหตุให้บุคคลอื่น ได้รับความอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้า เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ยี่สิบปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๘ ในกรณีที่มีผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงาน ของนิติบุคคลนั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา ๗๙ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือ โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีให้คณะกรรมการมีอำนาจ เปรียบเทียบปรับได้ และคณะกรรมการ อาจมอบอำนาจให้คณะอนุกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ใช้อำนาจดังกล่าวด้วยก็ได้

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง และผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้อภัยโทษ พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจภายใน เจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้ เปรียบ เทียบปรับ

เมื่อได้เสียค่าปรับตามที่ เปรียบ เทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการ เปรียบ เทียบให้ถือว่าคดี เลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่ เปรียบ เทียบ หรือยินยอมแล้ว ไม่ชำระ เงินค่าปรับ ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๘๖ ในการพิจารณาพิพากษาคดีที่มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือความผิดตามกฎหมายอื่นในกรณีที่ เป็นความผิดหลาย เรื่อง เกี่ยวกับกัน กับความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าศาล เห็นว่าควรรอกการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษ ความผิดไว้โดยกำหนด เงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่าในการทำให้สำนึก ในการกระทำความผิดหรือการป้องกันมิให้เกิดการกระทำความผิดทำนอง เดียวกันอีก ศาลที่พิพากษาความผิดดังกล่าวจะรอการกำหนดโทษหรือกำหนดโทษแต่รอการลงโทษ ความผิด เหล่านั้นไว้ โดยกำหนด เงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดให้ผู้กระทำความผิดหรือผู้ซึ่งต้องรับโทษ เสมือน เป็นตัวการหรือผู้สนับสนุนต้องปฏิบัติตามในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้ โดยจะเป็น เงื่อนไขให้ค่า เนินการหรือลด เงินการค่า เนินการอย่างใด เพื่อให้มีการแก้ไข ภัยร้ายความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้ว หรือ เพื่อป้องกันมิให้เกิดการกระทำความผิด เช่นนั้นอีก หรือ เพื่อทำประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใดแก่ส่วนรวมก็ได้ ในกรณี ศาลจะแต่งตั้งบุคคลใดไว้คอยสอดส่องดูแลและแนะนำ เพื่อให้การปฏิบัติตามคำพิพากษานั้น โดยจะกำหนดให้ ผู้กระทำความผิดต้องชำระค่าบ่วยการสำหรับภาระงานของบุคคลดังกล่าวไว้ด้วยก็ได้ กรณีที่ศาลจะใช้หรือไม่ใช้มาตรการตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลแสดง เหตุผลสำหรับการนั้นไว้ในคำพิพากษาคดีด้วย

เงื่อนไขที่กำหนดตามวรรคหนึ่งศาลอาจแก้ไข เพิ่มเติมหรือเพิกถอนหรือเพิ่มเติม เงื่อนไขขึ้นใหม่ได้ตามความ เหมาะสมตามที่ศาล เห็นสมควร ไม่ว่าจะมีคำขอของผู้ที่เกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตาม

ถ้าความปรากฏแก่ศาล เล่งหรือปรากฏตามคำสั่งลงของผู้ที่เกี่ยวข้องว่า ผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตาม เงื่อนไขที่ศาลกำหนด ศาลอาจตั้ง เดือนผู้กระทำความผิดหรือกำหนดโทษสำหรับโทษที่รอการกำหนดโทษ หรือลงโทษสำหรับโทษที่รอการลงโทษไว้วันก็ได้

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษรับบุคคลใดในความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ศาลจะกำหนดไว้ในคำพิพากษาให้บุคคลดังกล่าวแบ่งชำระ เงินค่าปรับ ออกเป็นส่วน ๆ ตามระยะเวลาและจำนวนเงินที่ต้องชำระในแต่ละคราวตามที่ศาลเห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๔๒ บทบัญญัติมาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ ให้ใช้บังคับแก่ การเปรียบเทียบปรับของคณะกรรมการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยอนุโลม

หมวด ๗
บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๓ คำขออนุญาตใด ๆ และการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔ ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตและการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม และให้อยู่ในบังคับ ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๓ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้แก่ บุคคลใด ๆ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุที่กำหนดไว้

มาตรา ๔๕ ถ้าผู้ประกอบการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงทางท่อที่เข้าลักษณะ เป็นกิจการควบคุมประเภทที่ ๓ ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ซึ่งประกอบกิจการ อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในกำหนดหนึ่งร้อย แปดสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงที่ออกตามมาตราดังกล่าวใช้บังคับ ให้ผู้อนุญาตออก ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ผู้ประกอบการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงทางท่อนั้น

ในการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่ง อย่างใดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติได้ตามความเหมาะสม โดยให้คำนึงถึงประโยชน์ แห่งการป้องกันอัคคีภัย ความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การสาธารณสุข การผังเมือง การอำนวยความสะดวกแก่การจราจร การป้องกันหรือระงับเหตุเดือดร้อนรำคาญ

อัตราค่าธรรมเนียม

- (๑) ค่าขอ ฉบับละ ๒๐๐ บาท
- (๒) ใบอนุญาตประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๑ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๓) การอนุญาตให้ใช้ถังหรือภาชนะในการบรรจุหรือขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง
- (ก) ปริมาตรไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร ถึงละ ๔,๐๐๐ บาท
- (ข) ปริมาตรเกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร
- ให้คิดค่าธรรมเนียม ๔๐๐ บาท
- ต่อปริมาตรทุก ๆ ๑๐,๐๐๐ ลิตร
- เศษของ ๑๐,๐๐๐ ลิตร
- ให้คิดเป็น ๑๐,๐๐๐ ลิตร
- (๔) การอนุญาตให้ใช้ท่อที่ใช้ในการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง ให้คิดความปริมาตรตามอัตราใน (๑)
- (๕) ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ ๒๐๐ บาท
- (๖) การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามอัตราใน (๒) (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมที่แตกต่างกันโดยคำนึงถึงลักษณะของการประกอบกิจการ ชนิด หรือปริมาณของน้ำมันเชื้อเพลิงที่จะอนุญาตก็ได้

ประธานวุฒิสภา : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : มีใบแก้คำผิดของคณะกรรมการ หน้า ๓
แก้มาตรา ๑๑ บรรทัดสอง กรุณาแก้ตามที่กรรมการขอแก้ไขด้วยครับ เชิญกรรมการ
นายศิริ เกวลินสฤตย์ (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ศิริ เกวลินสฤตย์ รองประธานคณะกรรมการ
วิสามัญ ทำหน้าที่แทนประธานคณะกรรมการ ขอกราบเรียนว่า

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๓
กรกฎาคม ๒๕๕๒ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติควบคุม
น้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว
และตั้งกรรมการวิสามัญคณะหนึ่งเพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติกภายใน ๑ วัน
ตามข้อบังคับ ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภา
ต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาคำเนินการเสร็จแล้ว จึงขอดำเนินการ
เพื่อที่ประชุมได้พิจารณาต่อไป ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้เสนอคำแปรญัตติ แต่มี
ทางมาตราที่ท่านกรรมการมอบท่านขอสงวนความเห็น จึงขอเสนอเพื่อที่ประชุมได้โปรด
พิจารณาด้วย →

ประธานวุฒิสภา : เชิญเลขานุการ

นายจ่านงค์ สวมประคำ (รองเลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขานุการ
วุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ขอร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔
มีการแก้ไข มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ ทบทวนไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข หมวด ๒ คณะกรรมการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัย

LIRT

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 ผม วิชัย โสสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา ในมาตรา ๘ เป็นการกำหนดคณะกรรมการ
 ควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งส่วนที่ผมอยากจะขออนุญาตเรียนถามคณะกรรมการก็คือ
 ในส่วนของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งในวรรคแรก^{ที่}มีผู้ทรงคุณวุฒิอีก ๖ คน ซึ่งคณะรัฐมนตรี _____,
 แต่งตั้ง และในวรรคสามก็มีการขอขยความว่า ผู้ทรงคุณวุฒิ^{นั้น}จะต้องเป็นผู้มีความรู้
 ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิทยาศาสตร์
 วิศวกรรมศาสตร์ สิ่งแวดล้อม กฎหมาย การควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงและธุรกิจน้ำมันเชื้อเพลิง
 สาขาละหนึ่งคน ซึ่งถ้าดูตามที่กำหนดไว้^{นี้}ก็มี ๔ สาขา ก็ ๔ คน และมีข้อความต่อไปว่า
 และอย่างน้อย ๒ คนให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่ดำเนินงานในองค์การสาธารณประโยชน์
 เพื่อการคุ้มครองสุขภาพอนามัย ความปลอดภัย หรือสิ่งแวดล้อม ประโยชน์สุดท้ายที่^{ระบุ}พูดว่า _____
 อย่างน้อย ๒ คน ที่ให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่ดำเนินงานในองค์การสาธารณประโยชน์^{นั้น}
 หมายถึงผู้ทรงคุณวุฒิใน ๔ สาขาที่พูดถึงข้างบนหรือเปล่า^{ครับ} หรือว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ _____
 ที่มาจากสาขาอื่น ขออนุญาตเรียนถามคณะกรรมการเพื่อความเข้าใจในประโยคที่เพิ่มเติม
 เข้ามานี้ด้วย^{ครับ} ขอบพระคุณครับ _____

ประธานวุฒิสภา : ๖ สาขา ไม่ใช่ ๔ สาขา เชิญกรรมการ
 นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรรมการ) : ขออนุญาตครับ ผมเข้าใจ
 ว่าในมาตรา ๘ พรรคสาม จะมีด้วยกัน ๖ สาขา คือ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์
 สิ่งแวดล้อม กฎหมาย การควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง แล้วที่ธุรกิจน้ำมันเชื้อเพลิง สาขาละ ๑ คน
 เป็น ๖ คน แล้วที่อย่างน้อย ๒ คน ก็หมายความว่า ในสาขานั้น ๆ จะต้องเป็นผู้ดำเนินงาน
 ในองค์การสาธารณะประโยชน์เพื่อคุ้มครองสุขภาพอนามัย ความปลอดภัยหรือสิ่งแวดล้อม
 ครับ ผมเข้าใจว่า ข้อความไปได้ครับ

ประธานวุฒิสภา : เข้าใจนะครับ เชิญครับ

นายมนัส สุขสมาน (กรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 กระผม มนัส สุขสมาน กระผมขอแปรญัตติที่สงวนมาตรา ๘ ไว้ ก็ด้วยเหตุผล ๒ ประการ
 เหตุผลประการแรก กระผมจะไม่กล่าวถึง เพราะว่า ไม่ว่าจะแก้หรือไม่แก้ การเขียนก็ยังไม่ได้
 ได้ชื่ออะไรในทั้ง ๒ ฝ่าย แต่สิ่งที่กระผมต้องการสงวนไว้ก็คือเพราะในมาตรา ๑๑ ถ้ากระผมจำ
 ไม่ผิด พรรคสองที่ท่านประธานฯ ว่า ซึ่งกรรมการมากกว่าพิมพ์ผิด เหตุไฉนจะพิมพ์ผิดได้
 ตั้งมากมายขนาดนั้น คำผิด เมื่อแก้ไขคำผิดที่นั่นแล้ว โดยแก้ไขหลายเรื่องก็ตาม
 เพราะฉะนั้นเงื่อนงำที่กระผมขอสงวนไว้ก็ตกไป ที่กระผมขอสงวนไว้ก็เพราะเห็นว่า เมื่อ
 ไปถึงให้ผู้ทรงคุณวุฒิถึง ๖ คนแล้ว เหตุไฉนจะมาพิมพ์ได้อีก เมื่อตัดออกไปกระผมก็
 ไม่คิดใจครับ กระผมก็ขอลอนครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญต่อไป

นายจันทน์ สวมประจำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑
 มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๑๑ ที่มีการแก้คำผิด กรรมการช่วยกรณ
 ยืนยันว่า ตกลงแล้วอย่างไร คำผิดในวรรคสอง

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรรมการ) : ทางคณะกรรมการ
 ขอยืนยันตามใบแก้คำผิดที่แจกไปครับ

ประธานวุฒิสภา : ที่แจกไปแล้วใช้ใหม่ครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสถานต์ (กรรมาธิการ) : ไข่กรับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญต่อไปครับ

นายจ่านงค์ สวมประจำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔
มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข หมวด ๓ การประกอบ
กิจการควบคุม ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ ถึงมาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข หมวด ๔ บริการของรัฐเกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิง ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๑ ถึงมาตรา ๓๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข มาตรา ๓๖ ถึง
มาตรา ๔๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๒ มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ ถึงมาตรา ๕๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕
การควบคุมและการตรวจสอบ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๓ ถึงมาตรา ๕๖ ไม่มีการแก้ไข

๑๒

ว. ๑๒ (ส. นิตินบัญญัติ)

ธีรบรรณ ๕/๑

มาตรา ๕๑ มีการแก้ไข มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๐ มีการแก้ไข หมวด ๖ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๑ ถึงมาตรา ๖๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๔ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาต

ย้ายไปนิดหนึ่ง มาตรา ๖๐ ที่พูดถึงผู้ทรงคุณวุฒิ~~ใน~~ ในการพิจารณาอุทธรณ์

ผู้ทรงคุณวุฒิที่แต่งตั้งก็จะต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญผลงานเกี่ยวกับสาขาวิทยาศาสตร์

วิศวกรรมศาสตร์ สิ่งแวดล้อม ~~แล้ว~~ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านความคุ้มครองน้ำดื่มเชื้อเพลิง

หรือธุรกิจน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่ง~~อันนี้~~ผมเทียบกับผู้ทรงคุณวุฒิในมาตรา ๘ นี้ รู้สึกบาง

สาขาที่เราไม่ได้ใส่เข้าไป เช่น สาขากฎหมาย ~~อันนี้~~คิดว่า ในการพิจารณาชั้นอุทธรณ์นี้

สาขากฎหมายไม่จำเป็นใช่ไหมครับ ถึงไม่ได้มีการใส่เข้าไปในมาตรา ๖๐

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่าน^{ประธาน} ~~วุฒิสภา~~

คือ ในวรรคหนึ่ง คือกรรมาธิการโดยตำแหน่งที่เป็นนักกฎหมายจะมีอยู่แล้ว ๒ คนครับ

คือผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กับผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด

ท่านก็เห็นว่า ผู้ทรงคุณวุฒิ~~ตรง~~นี้น่าจะเป็นผู้ชำนาญสาขาอื่นจะเหมาะสมกว่าครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญต่อไปครับ

นายจันทน์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน

เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๖๔ มีการแก้ไข มาตรา ๖๕ ถึงมาตรา ๖๘ ไม่มี

การแก้ไข มาตรา ๗๐ มีการแก้ไข มาตรา ๗๑ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญ~~กรรมาธิการ~~

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรรมาธิการ) : ผม นายชัยวัฒน์

วงศ์วัฒนสานต์ กรรมาธิการ~~ครับ~~ ผมขออนุญาตสงวนมตินี้~~ครับ~~ ในมาตรา ๗๐

เหตุผลของผมก็คือว่า ในร่างของรัฐบาลที่เสนอมา~~นี้~~มีการกำหนดโทษมาตามลำดับ

ของความร้ายแรงการกระทำความคิด คือในกรณี~~ที่~~กระทำความคิดนั้น เนื่องจากว่า

เป็นเรื่องที่ต่อเนื่องได้ในบางกรณี ฉะนั้นโทษจำคุก นอกจากจำคุกครั้งเดียว ๖ เดือน
ปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาทแล้ว บุคคลผู้นั้นยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกิน
๒๐,๐๐๐ บาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ก็เพื่อให้มี
การเร่งรัด ให้มีการปฏิบัติ ไม่ใช่ว่าลงโทษไปครั้งเดียวจบไป แต่จริงปรากฏว่า →
ทางกรมการเสียดังกล่าวได้ไปแก้ไขรับ แล้วตัดพรรคสองออกไป ซึ่งผมเข้าใจ
ว่า เป็นการเปลี่ยนหลักการเดิมจากที่ผ่านมาจากของทางรัฐบาลกลับทางสภาผู้แทนราษฎร →
เสร็จแล้วการไปเขียนให้ศาลสั่งให้เกิดการประกอบกิจการนั้น ผมเองก็มีความรู้สึก →
อาจจะเป็นการรุนแรงเกินไป เพราะกิจการตามมาตรา ๑๗ นี้ เป็นกิจการทุกประเภท →
เกี่ยวกับการค้าน้ำมัน ว่าด้วยน้ำมันเชื้อเพลิง ตั้งแต่การขายของพวกบีบีแอลอะไร
ต่าง ๆ เหล่านั้น ไปจนหมดทุกชนิด เขียนบอกให้ศาลสั่งเลิกประกอบกิจการ ในทาง
ปฏิบัติไม่ทราบว่าจะบังคับอย่างไร เพราะผู้กระทำอาจจะเป็นคนธรรมดาสามัญได้
ทั้งหุ้นส่วนก็ได้ บริษัทยังได้ ผลักกับไม่ทราบว่าจะเกิดขึ้นได้อย่างไร ผมเข้าใจว่า →
ถ้าคงตามร่างเดิมที่รัฐบาลเสนอมาน่าจะมีเหตุผลกว่าครับ →

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรมการเสียดังกล่าว

พลเอก ไพบูลย์ เอมพันธุ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานฯ ครับ สำหรับการแก้ไขมาตรา ๑๗ นั้น เราต้องการยกเลิกโทษปรับ
รายวัน เนื่องจากเห็นว่า เป็นวิธีการคิดวันสิ้นสุดที่จะนำมาคำนวณค่าปรับนั้นตรวจสอบ
ยากและอาจทำให้ค่าปรับมีอัตราที่สูงมากเกินไปครับ สาเหตุก็มีเพียงเท่านั้นครับ ~~นี้~~ →
ท่านช่วยวินิจฉัยว่าการต้องการจะคงการปรับรายวันไว้ แต่เหตุผลของ ~~ที่~~ กรมการเสียดังกล่าว →
ส่วนใหญ่ ~~ที่~~ ต้องการยกเลิกโทษปรับรายวันครับ ขอบคุณครับ →

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวีระชัย

นายวีระชัย สุตรสุวรรณ (กรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน

วุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม นายวีระชัย สุตรสุวรรณ ในฐานะกรมการเสียดัง
กล่าว ~~ที่~~ ข้างมากครับ เหตุผลที่ ~~ที่~~ กรมการเสียดังกล่าวปรับปรุงร่างโดยตัดพรรคสองออกไปเพิ่ม
ในวรรคหนึ่ง ให้มีโทษทั้งจำทั้งปรับในมาตรา ๑๗ เนื่องจาก ~~ที่~~ โทษทั้งจำทั้งปรับ →

นั้นตกไป แล้วอันที่ ๒ ให้ศาลสั่งเลิกการประกอบกิจการ อันนี้กระหม่อมก็คิดว่า ศาลทำได้แน่ในเมื่อมีการมาฟ้องร้องคดีขึ้น เมื่อไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเมื่ออัยการโจทก์ขอมาในฟ้องว่า ขอให้ศาลสั่งเลิกกิจการ ศาลก็สั่งได้แน่ครับ -----

- ๖/๑

ส่วนการตรวจนั้นก็เหมือนกับการจับกุม เมื่อตั้งโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือตั้งโดยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อศาลสั่งให้เลิกแล้ว เขาก็ไปตรวจสอบอีกได้ว่าตั้งอยู่หรือเปล่า ถ้าเลิกแล้วก็แล้วไป ผมว่าสามารถที่จะตรวจสอบได้

ในอีกประการหนึ่งนั้น โทษปรับรายวันเป็นโทษที่ไม่รู้จักจบสิ้นจนกว่าที่จะได้ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วก็วันเริ่มต้นไม่มี เมื่อวันเริ่มต้นไม่มี ปัญหาที่จะเกิด เพราะเหตุว่า มาตรา ๑๐ ไปอิงเอาคำสั่งตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง กฎหมายมาตรา ๓๐ วรรคสอง เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้ปฏิบัติอย่างไรแล้ว เขาไม่พอใจคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ยังมีสิทธิที่จะอุทธรณ์ถึงอธิบดีได้ อันนี้ก็ยังไม่มีการกำหนดว่าวันเริ่มต้นว่าจะนับตั้งแต่เมื่อไร จนกว่าจะอธิบดีจะสั่ง คำสั่งเป็นที่สุดแล้ว แล้วจะถือเอาอะไร เพราะคำสั่งอธิบดีก็คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่เหมือนกัน กระผมคิดว่า คณะกรรมการเสียงส่วนใหญ่เห็นชอบตามที่แก้ไขนี้ กระผมว่าน่าจะเหมาะสมแล้วครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โฉมสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ

ผม วิชัย โฉมสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา ผมขออนุญาตเรียนถามเพื่อความเข้าใจสักนิด ก่อนจะลงมติในประเด็นนี้ คือมาตรา ๑๐ เป็นการลงโทษผู้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอธิบดี กรมโยธาธิการที่สั่งตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง แต่อยู่ในมาตรา ๓๐ นี้จะมีอยู่ในวรรคสาม ที่บอกว่า เมื่ออธิบดีกรมโยธาธิการสั่งแล้ว ผู้ประกอบกิจการไม่พอใจคำสั่งก็ให้อุทธรณ์ ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ^{แล้ว} ยังมีวรรคสี่บอกว่า รัฐมนตรีต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จภายในหกสิบวัน ^{หรือ} วรรคห้าบอกว่า คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด ในกรณีที่ยังมีคำสั่งแล้ว ถ้าหากว่าผู้ประกอบกิจการอุทธรณ์ การอุทธรณ์นั้นจะเป็นข้อยกเว้นที่จะไม่ต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๑๐ นี้หรือไม่ ถ้าอยู่ในระหว่างอุทธรณ์ แล้วจะไปฟ้องร้องดำเนินคดีเขาตามมาตรา ๑๐ เลขหรือ หรือว่ายังต้องรอผลอุทธรณ์ก่อนครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการ

LIRT

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ (กรรมการฯ) : ผมเข้าใจว่า
 ในมาตรา ๑๐ ใญ่เมื่อไม่ได้กำหนดให้มีการทูลเกล้าฯ บังคับโดยอัตโนมัติ คำสั่งของ
 อธิบดีกรมโยธาธิการก็ยังมีผล การฝ่าฝืนถ้าเป็นอย่างนั้นก็ยังมีโทษอาญาได้ ส่วนการ
 พิจารณาถ้าต่อมาปรากฏว่า สิ่งนั้นสิ่งผิด หรือว่าสิ่งไม่ถูกต้อง คณะรัฐมนตรีวินิจฉัย
 อุดหนุนเป็นอย่างอื่น รัฐจะทำให้คำสั่งนั้นหมดไป

สำหรับประเด็นที่ตนเองเห็นต่างกับกรมการฯ ท่านอื่น ๆ ก็อยู่เฉพาะ
 ในประเด็นเรื่องค่าปรับรายวัน ซึ่งในกรณีนั้นผมเองเห็นว่า จริง ๆ แล้วค่าปรับรายวัน
 มีบัญญัติอยู่แล้วในกฎหมายหลายฉบับ ตัวที่ปฏิบัติกันอยู่เป็นปกติ ไม่ได้มีปัญหาอะไร
 ที่บอกว่าไม่สามารถเริ่มนับเมื่อไรได้นั้น จริง ๆ วันเริ่มนับก็มีได้ แล้วสิ้นสุดเมื่อไรนั้น
 ก็สิ้นสุดเมื่อหยุดการกระทำอันนั้น จริง ๆ ปฏิบัติได้อยู่ ไม่ใช่ปฏิบัติไม่ได้ ส่วน
 กรรมการบางท่านในที่ประชุม ท่านยกตัวอย่างเรื่องอ้อย น้ำตาลทราย ก็ไม่ได้เกี่ยวกับ
 ซึ่งอ้อย น้ำตาลทรายที่ท่านยกตัวอย่างนั้นเป็นเรื่องค่าปรับในทางปกครองอย่างหนึ่งที่
 คณะกรรมการอ้อย น้ำตาลทราย ตั้งไปกำหนดค่าปรับขึ้น แล้วบั้งเอิญเขาไปเขียนกำหนด
 ค่าปรับให้ปรับวันละ ผมจำไม่คิดเป็นวันละหนึ่งแสนบาทหรืออย่าง ไรที่ ปรับ เป็นอัตรา
 ค่ายตัว ก็เลยทำให้การทำผิดหลายวันเข้าจะถูกปรับเป็นจำนวนมาก แต่กรณีใช้คำว่า
 ปรับรายวัน วันละไม่เกินจำนวนที่กฎหมายกำหนด เพราะฉะนั้น ก็ไม่ได้มีความรุนแรง
 อย่างเหตุจูงใจที่ทำให้กรรมการบางท่านคิด อย่างนั้น

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณมนตรี

นายมนตรี สุขสมาน (กรรมกร) : กระผม มนัส สุขสมาน

กรรมกรเสี่ยงข้างมาก ท่านประธานฯ ครับ เหตุผลที่เราเปลี่ยนร่างนี้ นะครับ ,
ท่านประธานฯ คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อส่งไปแล้วก็ต้องมีผลใช้บังคับ แม้จะไป
อุทธรณ์ต่ออธิบดี ถ้าเมื่ออธิบดีไม่เห็นด้วยกับพนักงานเจ้าหน้าที่ก็แล้วกันไป ก็ไม่รุนแรง
แต่ถ้าหากว่า อธิบดีเห็นด้วยกับพนักงานเจ้าหน้าที่ และเขาอุทธรณ์ต่อไปถึงรัฐมนตรี
รัฐมนตรี เกิด เห็นด้วย เพราะฉะนั้นอายุความ ตัว รัยวันจะเริ่มต้นตั้งแต่พนักงานเจ้าหน้าที่สั่ง
นะครับ การปรับรายวันกระผมกรรมกรเสี่ยงข้างมากมองดูแล้วไม่เป็นการยุติธรรมเลย
ครับท่านประธานฯ เพราะระยะที่เขาขังต่อสู้ ผลใช้บังคับเกิดขึ้นแล้ว ถ้าเมื่อว่าผลใช้บังคับ
นักในทางเขา เขาก็รอดตัวไป ถ้าเมื่อ ไป ทางพนักงานเจ้าหน้าที่ เขาต้องเสียเงิน นี้
อีกมากมาย ท่านประธานฯ ครับ ปีมต่าง ๆ กระผมไม่พูดถึงบริษัทใหญ่ ครับ บางครั้ง
บางคราวนอกจากจะต้องจ่ายเงิน พวก ปรับ แล้ว บางครั้งบางคราวเขาอยู่ในสถานการณื
ซึ่งมีความรู้ น้อย จริงอยู่ ครับ จะอ้างว่าไม่รู้กฎหมายเวลาต่อสู้ นั้น ไม่ได้ แต่กฎหมายควร
เขียนให้ชัดเจนดูแลผู้ด้อย โอกาสที่จะถูกฟ้องร้อง โอกาสที่เขาจะเข้าใจผิด นั้น
มีมาก บางทีเราไปอำเภอ เจ้าหน้าที่อำเภออาจจะไม่เกี่ยวข้อง ก็แนะนำไปอย่างโน้น
แนะนำไปอย่างนี้ แล้ว สุดท้ายเขาก็เข้าใจผิด นึกว่าเขาเลิกแล้ว เขาก็ไม่ได้แจ้งต่อ
แล้ว ที่จริงเขาเพียงแต่เลิกไปเฉย ๆ แต่ว่าต้องไปนำพิสูจน์ว่า เขาเลิกตั้งแต่เมื่อไร คือ
พิสูจน์ไม่ได้ก็ปรับเรื่อยมา เพราะฉะนั้นค่าปรับ โดยวิธีนี้จะรุนแรงยิ่งขึ้น กระผมเห็นด้วย
ครับ การปรับรายวัน นั้น มีเกิดขึ้นแล้วในกฎหมายหลายฉบับ แต่เกิดขึ้นในลักษณะที่ว่า
ผู้ทรงสิทธิ นั้น ไม่ยอมทำตามในสิ่งที่ทรงสิทธิมาแล้วทำผิดกฎหมาย นี้ เป็นอีกเรื่องหนึ่ง
อย่าง เช่นว่า การปรับ กระผมขออนุญาตยกตัวอย่างรายวัน บางครั้งไม่ได้เกิดผลคืออย่างที่เรา
เคยรู้มาแล้วว่า ที่บางลำภู กระผมไม่อยากจะเอ่ยชื่อ ครับ ดึกสูงก็โดนปรับรายวันกันไป
เรื่อย ๆ เขามีเงินจ่าย ครับ ค่าอื่นโดนนั้นราคาถูกเหลือเกิน เพราะฉะนั้นจะทำให้คนต่อต้าน
แล้ว ก็ ใช้ช่วงโอกาสที่จะกำหนดได้ว่า จะเกิดผลดีได้ถ้าไรหรือเปล่า ต่อสู้โดนปรับ
ไป เรื่อย ๆ แล้ว ก็ เปิดทำกิจการไปเรื่อย ๆ สิ่งเหล่านี้อาจจะทำให้กฎหมายไม่ศักดิ์สิทธิ์
ท่านประธานฯ ครับ กระผมกรรมกรเสี่ยงข้างมาก จึงพิจารณาเห็นแล้ว น่าจะใช้วิธีปรับ

วินัย/นาย/นิติกร

แล้วก็สั่งให้เลิกกิจการ ศาลสั่งให้เลิกกิจการจะเหมาะสมกว่าครับ ท่านประธานฯ
 และอีกประการหนึ่งในที่นี้ผู้จะประกอบกิจการได้มีถึง ๓ ประเภท ๓ จำพวกนะครับ
 ประเภทหนึ่งก็คือ ไปประกอบกิจการได้โดยถ้าทำตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้
 ประเภทที่ ๒ ผู้ถือว่า ต้องไปแจ้งก่อนจะประกอบกิจการ ประเภทที่ ๓ เท่านั้นนะครับ
 ซึ่งขนาดใหญ่ จะต้องได้รับอนุญาตก่อน เพราะฉะนั้นถึงแม้ว่าศาลสั่งให้เลิกประกอบ
 กิจการใด ๆ ทั้งสิ้น ก็ยังมีโอกาสที่จะมาขออนุญาตดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องได้
 ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ไม่ว่าที่ราจะลงมติกันนี้จะเข้าใจถึงสาระสำคัญ
 มากน้อยแค่ไหนอย่างไร จะลองอธิบายดูอย่างนี้ สมมติว่า รัฐมนตรีเขากำหนดว่า
 บางตำแหน่งห้ามตั้งปี่น้ำมัน บังเอิญมีคนตั้งปี่น้ำมันอยู่แล้วที่บางลำภู กฎหมายเขาก็
 กำหนดด้วยว่า ให้ตั้งต่อไปได้ แต่ต้องทำมาตรการต่าง ๆ ตามที่เจ้าหน้าที่กำหนด
 อยู่ต่อมาปี่น้ำมันนั้นไม่ทำมาตรการ ธรรมดาการฝ่ายข้างน้อยเห็นว่า ควรปรับรายวัน
 แล้วทำให้เขาทำกิจการต่อไป ฝ่ายข้างมากเห็นว่า ควรปรับแล้วก็ให้เลิกปี่น้ำมันนั้นเสีย
 ประเด็นที่อยู่ตรงที่ว่า จะให้ปรับรายวันหรือจะให้เลิกกิจการ เชิญคุณมนัส

นายมนัส สุขสมาน (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตอีกครั้งครับ
 ท่านประธานฯ กระผมไม่ขอทราบกวนท่านประธานฯ มาก แต่ด้วยความจำเป็นนะครับ
 ที่ท่านประธานฯ ยกตัวอย่าง บางลำภูสร้างปี่น้ำมันนั้น ในกฎหมายฉบับนี้ก็มีข้อแต่
 ถ้ามีการกำหนดเขตใดที่จะไม่สมควรจะสร้างปี่น้ำมัน ก็ขอให้พิจารณาว่า จะให้ทำต่อไป
 ก็ได้ หรือจะให้เลิกก็ได้อยู่ที่ความเหมาะสม แต่ถ้าให้เลิก รัฐบาลผู้ควบคุมจะต้องชดเชย
 ในสิ่งที่เขาเสียหาย กฎหมายเขียนไว้อย่างนั้น

ที่กระผมพูดเมื่อครู่นี้ที่บางลำภู^๗ กระผมพูดในแง่ที่ว่า การปรับรายวันบางครั้งบางกรณีไม่ผู้
จะเหมาะสม มีศึกสูงบอกให้เลิกก็เลิกไม่ได้ ก็^๘ปรับรายวันไป กระผมยกตัวอย่าง
กฎหมายในอดีตการปรับรายวัน ไม่ไรจะดีเสมอไป แต่มีบางกรณี^๙ตามที่ประธาน^{๑๐} ก็ดี
ครับ แต่ว่าสำหรับกรณีกฎหมายฉบับนี้กระผมมีการเสี่ยงข้างมากเห็นว่าจะไม่เหมาะสมครับ
ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ก็ไม่ได้ว่าอะไร ไม่ได้บอกว่าดีหรือไม่ดี อธิบายให้ฟัง
ว่า ทั้งสองข้างมีประเด็นกันอยู่ตรงไหน สมาชิกฯ จะได้ลงคะแนนได้ถูก ^{๑๑}แต่กระผมจะ
ถามตามตัวว่า จะเห็นชอบด้วยกับคำสงวนของกรรมาธิการฝ่ายข้างน้อยหรือไม่^{๑๒} ก็จะทำให้
ปรับรายวันหรือไม่ เราลงมติกันที่ฝ่ายข้างน้อยนะครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อย
หรือยังครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘๐ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : เห็นชอบด้วยกับกรรมาธิการฝ่ายข้างน้อย ๑๘
ไม่เห็นด้วย ๘๐ ก็เกินไปตามกรรมาธิการเสี่ยงข้างมาก เชิญต่อไปครับ

นายจ่านาศ์ สวมโรธาคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น มาตรา ๑๒ ถึง
มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวีระชัย

นายวีระชัย สุตรสุวรรณ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ^{๑๓} กระผม นายวีระชัย สุตรสุวรรณ กรรมาธิการ^{๑๔} ขอสงวนความเห็น
ไว้ตามที่กระผมขอสงวนความเห็นนั้นเมื่ออยู่ ๖ จุด หรือ ๖ ประเด็นในมาตรา^{๑๕} เพราะว่
อยากจะทำให้เป็นไปตามต้นแบบหรือแม่แบบของกฎหมายที่ให้มีการเปรียบเทียบปรับได้

ประการแรก เกี่ยวกับอัตราโทษซึ่งไม่ชัดเจน^{๑๖}ตามที่ผมร่างนั้นให้กำหนดอัตรา
โทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี คุกไว้แค่นั้น ซึ่งจริง ๆ แล้วตามบทลงโทษในพระราชบัญญัติ^{๑๗}ทุก ๆ
มาตรานอกจากบทมาตราที่รับสถานเดียวจะมีโทษอยู่ ๓ อย่าง คือ โทษจำคุก หรือ
โทษปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ กระผมคิดว่าควรจะกล่าวไว้ให้ชัดเจนว่า ต้องเป็นโทษ จำจำคุก
๑ ปีปรับไม่เกิน ๑ แสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับตามที่บัญญัติไว้ในบทบัญญัติต่าง ๆ

ในร่างพระราชบัญญัติแก้ไขปรับปรุง ไม่ควรจะไปตัดโทษจำคุกอย่างเดียว เพราะจะไม่
 ครอบคลุมถึงที่มีโทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับด้วย อันนี้เป็นต้นแบบที่มาจาก
 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๘ ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “คดีอาญาเล็กน้อยได้
 ดังต่อไปนี้ (๑) ในคดีมีโทษปรับสถานเดียว เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับ (๒) ในคดี
 ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่มีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดลหุโทษ -----”

(๑) ในคดีความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดที่มีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดลหุโทษหรือคดีที่มีโทษปรับสถานเดียวอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท” ซึ่งเกิดในกรุงเทพมหานคร ความผิดลหุโทษก็คือความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน ปรับไม่เกิน ๑ พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ กระทบยกจะกล่าวให้ชัดเจนว่า ในมาตรา ๑๘ นี้ในคดีที่มีโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปีหรือปรับไม่เกิน ๑ แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับนั้นให้มีการเปรียบเทียบได้

ประเด็นที่ ๒ ก็คือผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ ในร่างพระราชบัญญัตินี้ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ซึ่งกระทบเห็นว่าน่าจะติดกับหลักการในกฎหมายแม่บทหรือแบบอย่าง คือในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา มาตรา ๓๑ (๔) ในมาตรา ๓๑ (๔) ซึ่งบัญญัติว่า ในคดีซึ่งเปรียบเทียบได้ตามกฎหมายอื่น ตัวอย่างที่ชนกฎหมายนี้ ซึ่งผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามการเปรียบเทียบของพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว กฎหมายบังคับว่าจะต้องเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้าหากว่าไปกระทำผิดทุจริตขึ้นก็จะได้มีการลงโทษฐานเป็นเจ้าพนักงานทุจริตต่อหน้าที่ แต่^{๑๗๖}ผู้ต้องหาจะให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบ ก็ไม่ตรงตามที่กฎหมายได้วางกรอบเอาไว้

ประเด็นที่ ๓ ที่กระทบขอเพิ่มเติมก็คือว่า พนักงานที่จะมีอำนาจเปรียบเทียบได้ กระทบขอเป็นพนักงานสอบสวนหัวหน้าสถานีตำรวจ แทนที่จะให้ เป็นคณะกรรมการ คณะกรรมการจะมียุทธแห่งเดียวในกรุงเทพฯ ส่วนในท้องที่ต่างจังหวัดนั้น แม้แต่อำเภอ ตำบลก็มีน้ำมันซึ่งสามารถเกิดความคิดได้ ผู้ที่มีอำนาจเปรียบเทียบน่าจะ เป็นพนักงานสอบสวนในท้องที่แห่งนั้น แต่เมื่อท่านช่วยฉันเห็นว่า ร้อยตำรวจตรี ร้อยตำรวจโท ไม่น่าจะมีดุลพินิจใช้ดุลพินิจเปรียบเทียบได้ถูกต้อง กระทบขอเป็นพนักงานสอบสวนผู้เป็นหัวหน้าสถานีตำรวจนครบาล ซึ่งเป็นชั้นผู้ใหญ่ขึ้นมา แล้วการเปรียบเทียบก็สะดวกกว่ากัน ถ้าหากว่าเขาถูกจับแล้วจะส่งเรื่องเข้ามากรุงเทพฯ เพื่อให้เปรียบเทียบ ใช้เวลานาน เขาจะต้องประกันตัวไป ทำให้เสียเวลา ท้ามาหากินของเขา แต่ถ้าหากว่าทำให้พนักงานสอบสวนในท้องที่นั้นเปรียบเทียบได้ ก็จะเสร็จในวันเดียววิฤหาก็จะไม่เกิดขึ้น แล้วไม่ขัดต่อกฎหมายด้วย

๒๒

ว. ๑๒ (ส. นิติบัญญัติ)

สุชาติ ๕/๒

ประเด็นที่ ๔ คือว่ากระผมขอเพิ่มหลักเกณฑ์เข้าไปว่า คดีที่จะ →
เปรียบเทียบนี้ไม่ใช่ว่าจะเปรียบเทียบได้ทุกคดี อย่างที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘
ควรจะเป็นคดีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่า เขาไม่ควรที่จะต้องได้รับโทษถึงจำคุก
ไม่ใช่ว่าพอเกิดเรื่องขึ้นมาเงินมาเสียค่าเปรียบเทียบก็เสร็จไป ไม่ใช่อย่างนั้นครับ →
กระผมอยากจะให้ถือว่า คดีใดถ้าหากว่า โทษหนักสมควรจะจำคุกก็ไม่ใช่มีอำนาจ
เปรียบเทียบ ควรจะมีเปรียบเทียบเฉพาะที่เห็นสมควรว่า ไม่ควรต้องถูกรับโทษ →
จำคุก ทั้งนี้กระผมก็อิงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๘ ซึ่งเป็น
บทใช้มานานแล้วที่บัญญัติว่า ความผิดตาม (๒) (๓) และ (๔) แห่งมาตราก่อน
ถ้าเจ้าพนักงานดังกล่าวในมาตรานั้นเห็นว่า ผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุกให้มี
อำนาจเปรียบเทียบ กระผมจึงขอเพิ่มอันนี้เข้ามาเพื่อให้กฎหมายนี้รัดกุมขึ้นนะครับ →
หลักเกณฑ์

- ๑๐/๑

ประเด็นที่ ๕ คือ การเปรียบเทียบนั้น ผู้ต้องหาคงต้องยินยอม และถ้าผู้เสียหายต้องให้ผู้เสียหายยินยอมด้วยนะครับ ไม่ใช่ถ้าผู้เสียหายไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบแล้วก็ไปเปรียบเทียบ อันนี้ก็เป็นหลักทั่วไปในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ปัญหาคือว่า ถ้าไม่ชำระค่าปรับก็ให้ดำเนินคดีต่อไป อันนี้กระผมขอเพิ่มเป็นว่าถ้าผู้เสียหายเขาไม่ยินยอมก็ต้องดำเนินคดีต่อไป นายโทษ ครับ

ประเด็นที่ ๖ กระผมเพิ่มหลักเกณฑ์เข้าไปว่า การเปรียบเทียบนั้น ไม่ใช่ที่จะเปรียบเทียบได้ทุกครั้ง กระผมเห็นว่าผู้ที่กระทำผิดครั้งหนึ่งแล้วได้รับการเปรียบเทียบไปแล้ว เป็นการผ่อนผันไม่ต้องขึ้นศาล ถ้าไปกระทำความผิดต่อร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมาอีกกระผมเห็นว่าไม่ควรจะเปรียบเทียบ ไม่ชัดเจน ควรจะเอาตัวไปฟ้องศาล กระผมเพิ่มเป็นข้อ ๖ เข้ามา เมื่อเพิ่มแล้วก็จะปรากฏตามที่กระผมขอสงวนคำแปรญัติไว้เป็นดังนี้ครับ

“มาตรา ๑๘ บรรดาความคิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือที่มีอัตราโทษอย่างสูงจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้เป็นหัวหน้าสถานีตำรวจมีอำนาจเปรียบเทียบ เมื่อเห็นว่าผู้ต้องหาสมควรได้รับโทษถึงจำคุก โดยผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบ ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมหรือไม่ชำระค่าปรับภายในกำหนดให้ดำเนินคดีต่อไป

ถ้าผู้ต้องหากระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้อีก ห้ามมิให้เปรียบเทียบ” ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมาธิการ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่าน

สมาชิกวุฒิสภา ใน ๖ ประเด็นที่ทางท่านกรรมาธิการฝ่ายข้างน้อยยกขึ้นมาใน ฉบับที่ ๑ จะเป็นเรื่องแบบกฎหมายที่จะเขียนว่า กรณีโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ว่าควรจะต้องเขียนเพิ่มหรือเปล่านั้นปรับไม่เกิน ๑ แสนบาท ผมอยากจะเขียนว่า ในทางปฏิบัติแบบในส่วนนี้มีการเขียนคำว่า “หรือปรับ” ลงไปด้วย แต่จะไม่เขียนอัตราโทษเอาไว้ เพราะว่าอัตราโทษแต่ละมาตราจะไม่แน่ชัด แต่ที่อาจจะไม่แน่นอน จริง ๆ แล้วการ

เปรียบเทียบปรับคงเน้นตัวโทษจำคุกเป็นสำคัญมากกว่า ส่วนจะเปลี่ยนเป็นโทษปรับนั้น เป็นเพียงอัตราที่มาเทียบเคียงกันภายหลัง ประเด็นที่ ๑ นี้ไม่ทราบว่าทางผู้สวจนจะจิตใจ หรือเปล่า ผมอยากเสนอขอเดิมคำเพียงสั้น ๆ ว่า จำคุกไม่เกิน ๑ ปี เดิมคำว่า “หรือปรับ” ไปคำเดียว ส่วนการเขียนว่าอย่างสูงไม่เกินเท่าไรหรือทั้งจำทั้งปรับนั้น เป็นอัตราโทษปกติสำหรับให้ศาลใช้จริง ๆ (ตรงนี้ก็นำไปใส่โทษปรับเท่านั้น) ---->

ส่วนประเด็นที่เหลืออีก ๕ ประเด็น ในประเด็นที่ ๒ ที่ท่านบอกว่า อาจจะทำให้พนักงานสอบสวนผู้เปรียบเทียบปรับนั้น ผมอยากจะเรียนว่า ตรงนี้ไม่ ----> สอดคล้องกับหลักการใช้บังคับกฎหมาย ซึ่งการใช้บังคับกฎหมายจะมีกฎหมายเทคนิค หลายประการ มีอยู่ในอำนาจของกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ จะเป็นเรื่องยกคดี เรื่อง โรงงานก็คืออะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งหลายสิ่งหลายอย่างเป็นรายละเอียดเทคนิคที่ทาง พนักงานสอบสวนเข้าใจได้ยาก ทำให้การส่งไปเปรียบเทียบพนักงานสอบสวนต้องใช้ เวลา และการสอบสวนอาจจะไม่เข้าใจนโยบายการใช้กฎหมายในเรื่องนั้น บางคน เปรียบเทียบหนักเปรียบเทียบเบา เพราะฉะนั้นการให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อ เปรียบเทียบจะเป็นการบังคับใช้กฎหมายสอดคล้องมากกว่าการกำหนดให้ คณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ อันนี้มีอยู่หลายกฎหมาย มีจำนวนมากเป็นเรื่อง ----> ปกติ สำหรับที่ท่านอภิปรายพูดว่า กรณีนี้กรรมการมีเฉพาะในส่วนกลางเท่านั้นจะไม่ ----> สะดวกในต่างจังหวัดเลยนั้น จริง ๆ ในร่างที่รัฐบาลเสนอมาแต่เดิมจะมีอยู่แล้วว่า ----> การเปรียบเทียบปรับ กรรมการอาจมอบอำนาจให้อนุกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นผู้ใช้อำนาจก็ได้ เพราะฉะนั้นในกรณีความคิดเล็กน้อยหรือกรณีของต่างจังหวัด ก็สามารถมอบได้ ปัญหาที่ท่านคิดว่าต้องส่งเรื่องเข้ามาชั้นก็จะไม่สะดวกนั้น ไม่เป็น ----> ความจริงครับ ---->

ประเด็นที่ ๓ ที่บอกว่า อันนี้เป็นกรณีที่เห็นว่า ผู้ต้องหาไม่ควรได้รับ ----> โทษถึงจำคุก คำกำนันคงใช้ได้บ้างแก่ตนเอง ในกรณีโทษนั้นมีโทษจำคุกอยู่ด้วย แต่ในกรณีเปรียบเทียบปรับ คำคำ นี้จะใช้ไม่ได้ ผมเข้าใจว่า การร่างอย่างนี้คงจะ ไม่ถูกต้อง เสร็จแล้วเห็นไปตามหลักการของการเปรียบเทียบปรับที่มีในกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งเข้าใจกันอยู่ หมายความว่า เป็นอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการที่จะ

๒๕

ว. ๑๒ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริลักษณ์ ๑๐/๓

เปรียบเทียบปรับ ถ้าเขาเห็นว่ากรณีนั้นเขาต้องการโทษอย่างแรงเขาก็ต้องการ
เปรียบเทียบปรับให้ เขาก็จะคำนึงคดี เขาจะไม่ดำเนินการเปรียบเทียบปรับ มันเป็นไปได้
ในตัวโดยไม่ต้องเขียนครับ

ส่วนประเด็นที่ ๔ ที่~~พูด~~ว่า ผู้ต้องหายินยอมด้วย ^{วิธี}นี้เป็นเรื่องปกติ ---->
อยู่เหมือนกันที่ไม่ต้องเขียน เปรียบเทียบปรับหมายความว่า เข้าหน้าที่บอกว่า เรื่องนี้
ถ้าสำนึกผิดแล้วจะเปรียบเทียบปรับ ทางนั้นถ้าไม่ยอมเปรียบเทียบปรับก็ได้ ถ้าคิดว่า
ปรับแพงไป ก็ไปสู้คดีในศาล เป็นเรื่องธรรมดาที่ไม่ต้องเขียนครับ

ส่วนประเด็นที่ ๕ ที่ท่านกล่าวว่า มีการให้ผู้เสียหายยินยอมด้วยนั้น
ผมดูในร่างที่ท่านสงวนไว้แล้วไม่เห็นมีบรรทัดไหนเขียนเลข~~๑๒~~ว่า ให้ผู้เสียหายต้อง ---->
ยินยอมด้วย เสร็จแล้วหลัก~~๑๒~~นี้คงจะไม่จริงครับ เพราะ~~๑๒~~นี้เป็นอาญาแผ่นดิน ไม่ได้ ---->
เกี่ยวกับผู้เสียหาย ผู้เสียหายจะเสียหายอย่างไรก็ไปฟ้องทางแพ่งเอา ไม่ใช่ความคิด
อาญาต่อส่วนตัวที่จะให้ผู้เสียหายต้องมายินยอมด้วย แต่ประเด็นในร่างของท่านก็ไม่มี
นะครับ ---->

- ๑๑/๑

ในประเด็นสุดท้าย ประเด็นที่ ๖ ที่บอกว่า เปรียบเทียบปรับนี้ให้ทำ
ครั้งเดียว อย่าทำอีกนะครับ อันนี้ก็เป็นแนวคิดอันหนึ่งที่จะเหมาะสมเหมือนกัน
แต่ผมเข้าใจว่า ไม่น่าจะต้องเขียนในกฎหมาย คือหมายความว่า กฎหมายนี้ทิ้งให้อยู่
ในความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องว่า หน่วยงานนั้นจะต้องบังคับใช้กฎหมาย
อย่างนี้ให้มีการควบคุมกิจการน้ำมันไปโดยถูกต้อง ถ้าผิดพลาดเขาก็ต้องรับผิดชอบ
ฉะนั้นกรณีไหนเขาจะเปรียบเทียบปรับ หรือกรณีไหนที่เขาคิดว่าไม่ควรเปรียบเทียบ
ปรับ เขาต้องรับผิดชอบโดยผลการนั้นอยู่แล้ว โดยไม่ต้องเขียน โดยสรุปผมคิดว่า
ถ้าจะแก้ก็ควรแก้ด้วยคำอยู่ประการเดียว คือเดิมคำว่า “หรือปรับ” ลงไปในตอนต้น
ครับ

ประธานวุฒิสภา : ตกลงกรรมาธิการขอเดิมคำว่า “หรือปรับ”

ลงไปก่อนนะครับ คุณวีระชัยยังคิดใจใหม่ครับ

นายวีระชัย สุตรสุวรรณ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพด้วย กระผมว่า ถ้า ปรับ คำเดียวก็ใส่ให้ครบเสียไม่ดีกว่าหรือ
เพราะกฎหมายนี้โทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ปรับก็ไม่เกิน ๑ แสนบาทอยู่แล้ว
อ้างอิงตามมาตรา ๖๐ กว่า ๆ นี้ครับ ผู้สึกจะมีอยู่ ๒ มาตราเท่านั้น นะครับ ที่กำหนด
เอาไว้ ตามมาตรา ๖๖ นะครับ จำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑ แสนบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ มันดีไม่มีน้อยหรือมากกว่านั้น นะครับ แต่อันนี้เราเอาอัตราโทษ
อย่างสูง แต่ถ้าต่ำกว่านั้น มันก็ยังมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ก็กว้าง งไปอีกครับ

ถ้าสำหรับประเด็นที่ท่านกรรมาธิการชัยวัฒน์ได้กรุณาอภิปรายชี้แจงนั้น
นะครับ กระผมเห็นว่า กรรมการเขาอยู่กรุงเทพฯ นะครับ การใช้ดุลยพินิจในการปรับ
จะต้องใช้ผู้ที่มีความรู้ กระผมว่าพนักงานสอบสวนในท้องที่เขาเห็นว่า ป้มขึ้นเล็ก
งใหญ่แค่ไหน ทำผิดมาก ผิดน้อย อันตรายร้ายแรง หรือไม่ร้ายแรงแค่ไหน กระผมว่า
เขาอยู่ในท้องที่เขา รู้ แล้วเขาก็ปรับมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๘ ที่ออกกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา เขาทำมาเรื่อย ๆ ก็ไม่เห็นมีปัญหาอะไร นะครับ คิดว่ากรรมการที่อยู่ใน
กรุงเทพฯ บางคนซึ่งไม่มีความรู้ทางกฎหมายเลย รู้ทางเทคนิคอย่างเดียว ท้องที่ก็ไม่ได้
ไปเห็น แล้วจะไปปรับอะไรถูกต้อง จะครับ กระผมคิดว่า ผู้ให้หัวหน้าพนักงาน

สอบสวนหรือพนักงานสอบสวนผู้เป็นหัวหน้า เป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ แล้วตรงตาม
 กฎหมายด้วย เพราะเขาเป็นเจ้าของพนักงาน ในเมื่อเขาไปทุจริตไปอะไร ปรับเขาแล้วไม่เอา
 เงินเข้าหลวง หรือต่อสู้สมมุติว่าจะปรับเท่านี้ แล้วปรับครึ่งหนึ่ง แล้วก็ไม่เรียกจากเขาเพิ่ม
 อีกครึ่งหนึ่งเพื่อประโยชน์แก่ตน อย่างนี้ ^{เป็น} นครินทร์ ช่วยเหลือกัน ก็มีความผิดฐานเป็น
 เจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบ แต่ถ้าคณะกรรมการไปทำอย่างนั้นทำไม่ได้
 ไปลงโทษเขาอย่างนั้นไม่ได้ เพราะไม่ใช่เจ้าพนักงาน นครินทร์ กระผมก็เห็นว่า น่าจะให้
 พนักงานสอบสวนผู้เป็นหัวหน้า ตานีดำรงค์เปรียบเทียบปรับ นครินทร์ ส่วนที่ว่าความ
 ร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรง ^{อัน} นครินทร์ เกิดขึ้น ^{อัน} นครินทร์ เกิดเพราะว่า จะมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้นี้
 จะต้องมีการรับสารภาพขึ้นในการกระทำผิดนั้น ถ้าเขาไม่รับสารภาพไปเปรียบเทียบ นครินทร์
 จะไม่ยอม นครินทร์ นครินทร์ ไม่ยอมอยู่ นครินทร์ ประการแรกนั้น เมื่อแจ้งข้อหาเข้าไปเขาคงรับ
 สารภาพ เมื่อรับสารภาพแล้วเห็นว่า ไม่ควรจะถูกจำคุกก็มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ
นครินทร์ ส่วนถ้าจะมาปรับที่กรุงเทพฯ กว่าจะเรียกประชุมคณะกรรมการ นครินทร์ กว่าจะ
 ส่งเรื่องมา ถ้าวางเรื่องประชุมคณะกรรมการว่าควรปรับเท่าไร นครินทร์ นครินทร์
นครินทร์ เสียเวลามากทีเดียว ซึ่งเขาแทนที่จะมาเสียค่าปรับและจะกลับบ้านได้เลย จะต้องมา
 ประกันตัว เพราะว่า จะปล่อยเขาไปเลย ๆ ไม่ได้ ในระหว่างที่ส่งเรื่องเข้ามาใน
 กรุงเทพฯ นครินทร์ ส่วนผู้เสียหายยินยอมนั้น จริง ๆ มีอีกรางหนึ่งที่กระผมส่งเข้าไป
 เมื่อไม่มีกระผมก็ไม่คิดใจ ผู้เสียหายต้องยินยอมด้วย แต่ว่าเขาเป็นว่า ผู้ต้องหายินยอม
 ก็แล้วกัน แล้ว นครินทร์ นครินทร์ นครินทร์ นครินทร์ นครินทร์ นครินทร์ นครินทร์ นครินทร์
 คำปรับ” คำว่า “หรือ” ไปฆ่าของกระผมออก นครินทร์ “หรือ” ยังมีอยู่ นครินทร์ ตามที่กระผม
 ขอแปรผู้คดีเอาไว้ นครินทร์ อย่างไรก็ตามที่ขอความกรุณา คือกฎหมายนี้ กระผมอยากให้
 กฎหมายที่ดีที่สุด ให้เป็นไปตามต้นแบบที่ควรจะเป็น นครินทร์ ไม่ใช่ว่าคิดอยากจะให้
 คนอื่น อย่างกรรมการ รัฐธรรมนูญ ไม่ได้ให้อำนาจคณะกรรมการที่จะไปเปรียบเทียบ
 ลงโทษใครได้ ไม่อย่างนั้นก็อย่าเอาแต่โทษปรับเลย นครินทร์ ให้จำคุกเสียก็ได้ ถ้าเขียน
 กฎหมายอย่างนี้ได้ นครินทร์ กระผมว่าของเก่าที่เคยมีมาแล้ว กระผมว่าก็น่าจะแล้วไป

แต่ของใหม่นี้ควรจะให้ดีที่สุด กระผมคิดว่าอย่างนั้นนะครับ เพราะถ้า กระผมไม่คิดว่า —>
 อยากรจะเอาดีเอาเด่นอย่างไร อยากรจะทำให้ดีที่สุด และให้ความรู้ในสถานี ไม่คิดจะเอา
 แพ้ ชนะ ใคร ความจริงอยู่ที่นั่นอันพลิกไปพลิกมา ตอนแรกท่านชัยวัฒน์ไม่อยู่ — ,
 โทวดกันก็มีความเห็นมาทางกระผมพอ ^{ความ} (Sure) แล้ว บางท่านก็กลับไปบ้าน พอท่าน
 ชัยวัฒน์เข้ามา ^{ก็ได้}ใหม่ พวกกระผมมีน้อย กระผมก็เลยขอสงวน เป็นผู้เสียดสละครับ —
 พูดตรง ๆ ว่า จริง ๆ แล้วควรจะเป็นฝ่ายข้างมากกว่าครับ ขอบพระคุณครับ — *

๒๕

ว. ๑๒ (ส. นิตินิติบัญญัติ)

จำนวน ๑๒/๑

ประธานวุฒิสภา : ผมจะขอมติว่า จะเห็นชอบด้วยกับคำแปรญัตติของ
ผู้สงวนหรือไม่นะครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้ครับ
(มีสมาชิก เห็นด้วย ๓๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘๒ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : เห็นชอบด้วยกับผู้สงวน ๓๔ ไม่เห็นด้วย ๘๒ ก็เป็นอัน
เป็นไปตามกรรมาธิการเสียงข้างมาก เชิญต่อไปครับ

นายจันทน์ สวมประจำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : มาตรา ๘๐ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น

ประธานวุฒิสภา : คุณวีระชัยยังคิดใจใหม่ครับ

นายวีระชัย สุตรสุวรรณ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผมไม่คิดใจแล้วครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญต่อไปครับ

นายจันทน์ สวมประจำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : มาตรา ๘๑ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น

ประธานวุฒิสภา : ไม่คิดใจแล้ว

นายจันทน์ สวมประจำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : มาตรา ๘๒ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น

ประธานวุฒิสภา : ต่อไป

นายจันทน์ สวมประจำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : หมวด ๗ ทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๓ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘๔ มีการแก้ไข มาตรา ๘๕ มีการแก้ไข มาตรา ๘๖ และมาตรา ๘๗ ไม่มีการ
แก้ไข อัตราค่าธรรมเนียม ไม่มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ จะขอมติใน
วาระที่ ๓ ว่า เห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการหรือไม่ครับ
เชิญลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อยแล้วครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๑๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : เห็นชอบด้วย ๑๑๒ ไม่เห็นด้วย ๑ เว้นอันเห็นชอบด้วย
คณะกรรมการมีข้อสังเกตท้ายรายงานนี้ มีท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยไหมครับ
(ไม่มีสมาชิก ยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีในสภา ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกต
ของคณะกรรมการ ขอบคุณคณะกรรมการครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๔.๓ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ใบแก้รายงาน
ของคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

ตามที่คณะกรรมการสิทธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. วุฒิสภา ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. โดยประธานวุฒิสภา ได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ในวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๒ นั้น ในการนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้พิจารณาเห็นสมควรให้มีการปรับปรุงแก้ไขรายงานของคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว โดยให้มีรายละเอียด ดังนี้

๑. รายงานของคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญฯ

หน้า (๙)

คณะกรรมการสิทธิการวิสามัญฯ ขอเพิ่มความเป็นมาตรา ๙๓ ทวิ ดังนี้

“มาตรา ๙๓ ทวิ

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่”

๒. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

๒.๑ หน้า ๑๐ - มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง

คณะกรรมการสิทธิการวิสามัญฯ ขอแก้ไขความเป็นมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง โดยให้ใช้ความ ดังนี้

“มาตรา ๑๙ การประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม แต่องค์ประชุมในการพิจารณาและวินิจฉัย หรือให้ความเห็นชอบต้องประกอบด้วยกรรมการไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด”

LIRT

Legislative Institutional Repository (โปรดคลิก)

๒.๒ หน้า - ๑๑ - มาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง

คณะกรรมการวิสามัญฯ ขอแก้ไขความในมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง โดยให้ความ ดังนี้

“มาตรา ๒๒ การลงมติของที่ประชุมให้ถ้อยเสียงข้างมาก เว้นแต่ที่การลงมติในภาวะฉุกเฉิน หรือให้ความเห็นชอบตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ~~สำหรับ~~ ~~ตัว~~ ~~ผู้~~ ~~ที่~~ ~~ได้~~ ~~มี~~ ~~ผล~~ ~~ต่อ~~ ~~คดี~~ ประธานในที่ประชุมและกรรมการต้องลงคะแนนเสียงเพื่อมีมติ โดยมติของที่ประชุมต้องไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่.”

๒.๓ หน้า - ๑๔ -

คณะกรรมการวิสามัญฯ ขอเพิ่มความเป็นมาตรา ๔๓ ทวิ ดังนี้

“มาตรา ๔๓ ทวิ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ข้อกล่าวหาใด มีมูลความผิดตามมาตรา ๔๖ นอกจากดำเนินการตามมาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๔๒ แล้ว หากปรากฏข้อเท็จจริงในกรณีใดส่วนหนึ่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้อนุมัติหรืออนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือยกเอกสารสิทธิ์กับบุคคลใดไปโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการ ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษาให้ยกเลิกหรือเพิกถอนสิทธิหรือเอกสารสิทธิ์ที่ผู้ถูกกล่าวหาได้อนุมัติหรืออนุญาตนั้นด้วย

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ มาใช้บังคับกับกรณีตามมาตราหนึ่งโดยอนุโลม”

กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

และร่างพระราชบัญญัติปรับปรุง
กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

วุฒิสภา

กองกรรมาธิการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

และร่างพระราชบัญญัติปรับปรุง
กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

วุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้
เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับทางการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ต่อมาวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาออกไป
เป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๙/(ร ๑๒๒)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๓ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการร้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงาน
ของคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการร้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมการวิสามัญ ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อ
พิจารณา ซึ่งกรรมการวิสามัญ คณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกล้านรงค์ จันทิก	๒. นายเกษม สรศักดิ์เกษม
๓. พลเรือเอก เกษะหลัก เจริญรุกข์	๔. นายชัยเขต สุนทรพิพิธ
๕. นายชูวงศ์ ฉายะบุตร	๖. นายทองสุด กลิ่นประภักดิ์
๗. นายหรรณดี เศรษฐบุตร	๘. นายเนเขต สุนทรพิทักษ์
๙. นายนิพนธ์ วิไลชูยุทธศาสตร์	๑๐. นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ
๑๑. นายปภิต พัฒนกุล	๑๒. นายพชร ยุติธรรมดำรง
๑๓. นางสาวพรทิพย์ จาละ	๑๔. นายพินิต อารยะศิริ
๑๕. นายไพศาล กุศลชัยวิชัย	๑๖. นายไพศักร์ พิพัฒน์กุล
๑๗. พลตำรวจเอก วลีษฐ์ เดชบุญชู	๑๘. นายวัลลภ ตั้งคนานูรักษ์
๑๙. นายวิชัย โสสุวรรณจินดา	๒๐. พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์
๒๑. นายวิษณุ เครืองาม	๒๒. นายวีระชัย สุตวรธรรม
๒๓. นายสรรเสริญ ไกรจิตติ	๒๔. นายสุรพล นิตไกรพจน์
๒๕. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	๒๖. นายอารีย์ วงศ์อารยะ
๒๗. นายโสภาส อนุพันธ์	

LIRT

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเกี่ยวกับอัยการใน
คดีอาญาต้องพิจารณาแก้ไขโดยภายใน ๓๐ วัน (ถ้าครบวันต้องส่งไปยังนายอัยการในสมัยประชุม) โดย
วุฒิสภาได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ต่อมาก็ดำเนินการตามขั้นตอนที่ได้ลงมติไว้โดยกรมการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวออกไปยังสภาผู้แทนราษฎร ๓๐ วัน ตามความในมาตรา
๑๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๑๗

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้พิจารณาแล้วเสร็จและเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ดังกล่าว มีผลแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้นำไปดำเนินการประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) ไพศาล ภูมลาภิวัตน์
(นายไพศาล ภูมลาภิวัตน์)
ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ

ด้านเลขที่ข้อ

(นายไพศาล ภูมลาภิวัตน์)

หัวหน้าฝ่ายเลขที่

กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๕๔๑๖๗๓, ๒๕๔๑๖๗๔

โทรสาร ๒๕๔๑๖๗๓

รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญฯ

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๓๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ... (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติ ภายใน ๑๕ วัน เห็น ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๑๘ บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายไพศาล กุศลย์วิสัย	เป็นประธานคณะกรรมการการวิสามัญฯ
๑.๒ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญฯ คนที่หนึ่ง
๑.๓ พลตำรวจเอก วชิรชอุ เดชบุญพร	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญฯ คนที่สอง
๑.๔ นายเกษม สรศักดิ์เกษม	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญฯ คนที่สาม
๑.๕ นายกล้าณรงค์ จันทิก	เป็นเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญฯ
๑.๖ นางสาวพรทิพย์ ฉาละ	เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญฯ คนที่หนึ่ง
๑.๗ นายทองสุด กลิ่นประภัตร	เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญฯ คนที่สอง
๑.๘ นายวิชัย ไกลสุวรรณา	เป็นโฆษกคณะกรรมการการวิสามัญฯ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้แต่งตั้ง นายทศพร แยมวงษ์ นิติกร ๔

ฝ่ายประชุม ๓ กองกรรมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการฯ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๗๘ วรรคสาม

LIART

๓. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะมีสมาชิกเสนอคำแปรญัตติ ๑ คน คือ นายโกวิท สุรัสวดี

๔. ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๓๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้มีมติในวาระที่หนึ่ง เห็นชอบด้วยใจพร้อมทั้งการแห่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. และมีมติเห็นชอบให้ขอบังคับการประชามติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๐๘ วรรคสาม ซึ่งบัญญัติว่า “การแปรญัตติเพิ่มมาตราขึ้นใหม่หรือตัดทอนหรือแก้ไขมาตราเดิม ต้องไม่ขัดหรือแย้งการแห่งร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น” กับแก้ไขข้อวินิจฉัยที่ ๒๒๖/๒๕๕๑ ให้มีผลให้ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นสมบูรณ์แล้วจะวุฒิสภาเห็นชอบ”

๕. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ	ไม่มีการแก้ไข
คำนำความ	มีการแก้ไข
มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔	มีการแก้ไข
มาตรา ๕	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๑ อรรถการรวมกรณีกองกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗ ทวิ	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๘	มีการแก้ไข
มาตรา ๙	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑	คณะกรรมการธิการตัดออก
มาตรา ๑๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๗	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๒ <u>อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๘	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๙	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑	มีการแก้ไข

มาตรา ๒๒	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๔	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๖ ตรี	คณะกรรมการพิจารณาเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๒๗	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๙	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๓ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน	ไม่มีการแก้ไข
ส่วนที่ ๑ การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สิน และหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๑	มีการแก้ไข
มาตรา ๓๑ ตรี	คณะกรรมการพิจารณาเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๓๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๓	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๓๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๕</u>	มีการแก้ไข
ส่วนที่ ๒ การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สิน <u>และหนี้สินของเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๗ ทวิ</u>	คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๓๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๕ การไต่สวนข้อเท็จจริง</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๓</u>	มีการแก้ไข
นายเกษม สรศักดิ์เกษม (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยให้คงไว้ตามร่างเดิม	
<u>มาตรา ๔๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๕</u>	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๖	มีการแก้ไข
มาตรา ๔๗	ไม่มีมีการแก้ไข
มาตรา ๔๘	ไม่มีมีการแก้ไข
มาตรา ๔๙	มีการแก้ไข
มาตรา ๕๐	มีการแก้ไข
มาตรา ๕๑	ไม่มีมีการแก้ไข
มาตรา ๕๒	มีการแก้ไข
มาตรา ๕๓	ไม่มีมีการแก้ไข
หมวด ๕ การถอดถอนจากตำแหน่ง	ไม่มีมีการแก้ไข
มาตรา ๕๔	มีการแก้ไข
มาตรา ๕๕	ไม่มีมีการแก้ไข
มาตรา ๕๖	มีการแก้ไข
มาตรา ๕๗	มีการแก้ไข
มาตรา ๕๘	ไม่มีมีการแก้ไข
มาตรา ๕๙	มีการแก้ไข
มาตรา ๖๐	ไม่มีมีการแก้ไข
มาตรา ๖๑	มีการแก้ไข

หมวด ๖ การดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง	มีการแก้ไข
มาตรา ๖๒ นายโกวิท สุรัสวดี คณะกรรมการมาธิการได้ชี้แจงแล้ว	มีการแก้ไข ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติม ความในมาตรา ๖๒ ไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
มาตรา ๖๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๖	มีการแก้ไข
มาตรา ๖๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๙ ตรี	คณะกรรมการมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
หมวด ๗ การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗๐ นายโกวิท สุรัสวดี คณะกรรมการมาธิการได้ชี้แจงแล้ว	ไม่มีการแก้ไข ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติม ความในวรรคท้ายของมาตรา ๗๐ ไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๗๑	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๒</u>	มีการแก้ไข
มาตรา ๗๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗๔	มีการแก้ไข
มาตรา ๗๕	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗๗	มีการแก้ไข
มาตรา ๗๘	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๘ การตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐ	มีการแก้ไข
มาตรา ๗๙	มีการแก้ไข
นายโกวิท สุรัสวดี	ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติม
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว	ความในมาตรา ๗๙ ให้ ผู้แปรญัตติพอใจ
มาตรา ๘๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘๔	มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๘๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๓</u>	มีการแก้ไข
หมวด ๙ การขัดกันระหว่างประโยชน์ ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๔</u> นายปภิต พัฒนกุล (กรรมาธิการ) โดยให้ตัดความในวรรคท้ายของมาตรา ๙๔ ที่คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ออก	มีการแก้ไข ขอสงวนความเห็น
<u>มาตรา ๙๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๖</u> ทวิ	คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

หมวด ๑๐ สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๙๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๙๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๙๙	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐๓	คณะกรรมการธิการจัดออก
มาตรา ๑๐๔	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐๖	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐๙	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐๙ ทวิ	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๑๑๐	มีการแก้ไข

หมวด ๑๑ บทกำหนดโทษ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓๒	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓๔	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓๕	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓๗	ไม่มีการแก้ไข
บทเฉพาะกาล	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔๔	ไม่มีการแก้ไข

(๑๒)

มาตรา ๑๒๔ ทวิ

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๑๒๔ ตริ

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

๖. คณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

ก.ล. ใจู,

(นายก้านรงค์ ใจันท์)

เลขาธิการคณะกรรมการการวิสามัญฯ

(๘) ผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาลนคร

(๙) ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นที่มีรายได้หรืองบประมาณไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม ทบวงหรือกระทรวง สำหรับข้าราชการพลเรือน ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการเหล่าทัพ หรือผู้บัญชาการทหารสูงสุด สำหรับข้าราชการทหาร ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ดำรงตำแหน่งปลัดกรุงเทพมหานคร กรรมการ**บริษัท**และผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หัวหน้าหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล หรือผู้ดำรงตำแหน่งตามที่กฎหมายอื่นบัญญัติ

“ผู้เสียหาย” หมายความว่า ผู้ที่ไม่ได้มีส่วนได้เสีย เสี่ยงหาย**ส่วน**จากการกระทำอื่น เป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐล่วงละเมิดผิดคดี การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาหรือมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่า ได้กระทำการอื่น เป็นมูลที่จะนำไปสู่การถอดถอนจากตำแหน่ง การดำเนินคดีอาญา การขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน หรือการดำเนินทางวินัย ตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้หมายความรวมถึงตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนในการกระทำดังกล่าวด้วย

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

“อนุกรรมการ” หมายความว่า อนุกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้แต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เลขาธิการ และข้าราชการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และให้หมายความรวมถึง

ข้าราชการ หรือพนักงานซึ่งมาช่วยราชการในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้แต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

“ทุกจิตต่อหน้าที่” หมายความว่า ทุกปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใด ในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่น เชื่อว่ามิได้ทำหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบสำหรับตน เองหรือผู้อื่น

“ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ” หมายความว่า การที่ทรัพย์สินหรือหนี้สินในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ได้ยื่น เมื่อพ้นจากตำแหน่ง มีการเปลี่ยนแปลงไปจากบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่น เมื่อเข้ารับตำแหน่ง ในลักษณะที่ทรัพย์สิน เพิ่มขึ้นผิดปกติหรือหนี้สินลดลงผิดปกติ

“จู่ร้ายผิดปกติ” หมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือการมีหนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่

มาตรา ๕ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติรักษาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศหรือระเบียบกับแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ประกาศและระเบียบตามวรรคหนึ่งที่มีผลเป็นการทั่วไป เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ ป.ป.ช.” ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกแปดคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งควมผู้ดำรงตำแหน่งตุลาการ

(๑๗) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง

(๑๘) ผู้ที่ภักดีกับแผ่นดินที่ภักดีกับชาติ

มาตรา ๕๕ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด เท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร หรือประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคนมีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภา เพื่อให้วุฒิสภามีมติให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๕๔ ออกจากตำแหน่งได้

สมาชิกวุฒิสภาจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด เท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภามีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภา เพื่อให้วุฒิสภามีมติให้ถอดถอนสมาชิกวุฒิสภา ออกจากตำแหน่งได้

มาตรา ๕๖ กรณีประชาชนร้องขอให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๕๔ ออกจากตำแหน่ง ต้องมีผู้ริเริ่มรวบรวมรายชื่อจำนวนไม่ เกินหนึ่งร้อยคน เพื่อดำเนินการจัดทำคำร้องและรับรองลายมือชื่อของประชาชนที่เข้าชื่อจำนวนไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคน

ผู้ริเริ่มรวบรวมรายชื่อและผู้เข้าชื่อต้อง เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา

ผู้ริเริ่มรวบรวมรายชื่อต้องไปแสดงตนต่อประธานวุฒิสภาก่อน เริ่มรวบรวมรายชื่อประชาชนผู้มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอ

มาตรา ๕๗ การร้องขอให้ถอดถอนออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๖ ต้องทำเป็นหนังสือระบุชื่อ อายุ ที่อยู่ หมายเลขประจำตัวประชาชน พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน บัตรประจำตัวประชาชนที่หมดอายุ หรือบัตรหรือหลักฐานอื่นใดของทางราชการที่มีรูปถ่ายสามารถแสดงตนได้ และลงลายมือชื่อของผู้ร้องขอ โดยระบุวัน เดือน ปี ที่ลงลายมือชื่อให้ชัดเจน และต้องระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๕๔ เป็นข้อ ๆ อย่างชัดเจนว่ามีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายใด และต้องระบุพยานหลักฐานหรือเบาะแสตามสมควรและเพียงพอที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

ต่อไปได้ และให้ยื่นคำร้องขอคัดกล่าวต่อประธานวุฒิสภาภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ผู้ริเริ่มตั้งรวบรวมรายชื่อผู้ริเริ่มตั้งผู้ริเริ่มตั้งผู้ริเริ่มตั้งผู้ริเริ่มตั้งไปแสดงตนต่อ ประธานวุฒิสภา

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร้องขอให้ถอดถอนผู้ดำรง ตำแหน่งตามมาตรา ๕๘ ออกจากตำแหน่ง หรือในกรณีที่สมาชิกวุฒิสภาร้องขอให้ถอดถอน สมาชิกวุฒิสภาออกจากตำแหน่ง ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๙ เมื่อประธานวุฒิสภาได้รับคำร้องขอแล้ว ให้ประธานวุฒิสภา ดำเนินการตรวจสอบและพิจารณาว่าคำร้องขอถูกต้องและครบถ้วนตามบทบัญญัติของ รัฐธรรมนูญ และตามมาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ หรือไม่ หากเห็นว่าถูกต้องและครบถ้วนแล้ว ให้ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการตามหมวด ๘ การไต่สวนข้อเท็จจริง โดยเร็ว หากเห็นว่าคำร้องขอไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้ประธาน วุฒิสภาแจ้งให้ผู้ร้องขอหรือผู้ริเริ่มตั้งริเริ่มรวบรวมเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องต่อไป

ให้ผู้ริเริ่มตั้งหรือผู้ริเริ่มตั้งผู้ริเริ่มตั้งผู้ริเริ่มตั้งผู้ริเริ่มตั้งผู้ริเริ่มตั้งดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอแจ้งจากประธานวุฒิสภา

มาตรา ๖๐ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาที่มาจากกรร การเข้าชื่อร้องขอ เพื่อให้วุฒิสภามีมติให้ถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาออกจากตำแหน่งมีมูล และได้ รายงานไปยังประธานวุฒิสภาคตามมาตรา ๕๒ (๑) แล้ว ให้ประธานวุฒิสภาจัดให้มีการ ประชุมวุฒิสภา เพื่อพิจารณามีมติโดยเร็ว

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานให้ लोक สมิวั ประชุม ให้ประธาน วุฒิสภาแจ้งให้ประธานรัฐสภาทราบ เพื่อนำความกราบบังคมทูล เพื่อมีพระบรมราชโองการ เรียกประชุมรัฐสภา เป็นการประชุมสมัชชาสามัญ เพื่อพิจารณากรณีดังกล่าว และให้ประธาน รัฐสภาลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ

มาตรา ๖๑ สมาชิกวุฒิสภามีอิสระในการออกเสียงลงคะแนน ซึ่งต้องกระทำ โดยวิธีลงคะแนนลับ มติที่ให้ถอดถอนผู้ใดออกจากตำแหน่งให้ถือเอาคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า สามในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา

ผู้ใดถูกถอดถอนออกจากตำแหน่ง ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งหรือให้ออกจากราชการ นับแต่วันที่ถูกวุฒิสภามีมติให้ถอดถอน และให้ตัดสิทธิผู้นั้นในการดำรงตำแหน่งใดในทางการเมือง หรือในหน่วยงานของรัฐ หรือในการรับราชการเป็นเวลาห้าปี

มติของวุฒิสภาดังกล่าวตามมาตรานี้ให้ เป็นที่สุด และจะมีการร้องขอให้ถอดถอนบุคคล ดังกล่าวโดยอาศัย เหตุเดียวกันอีกมิได้ แต่ไม่กระทบกระเทือนการพิจารณาของศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี แล้วแต่กรณี

เมื่อวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนผู้ใดออกจากตำแหน่งแล้ว ให้ประธานวุฒิสภา แจ้งมติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ถูกถอดถอนจากตำแหน่ง เลขาธิการคณะรัฐมนตรี และเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐที่เกี่ยวข้องโดยเร็ว

หมวด ๖

การดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตามมาตรา ๑๐๕ ของรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่มีผู้เสียหายกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความประมาทลงโทษอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ให้ผู้เสียหายยื่นคำร้อง เป็นหนังสือต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ~~โดยที่บุคคลที่กล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความประมาทลงโทษอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ให้ผู้เสียหายยื่นคำร้อง เป็นหนังสือต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยที่บุคคลที่กล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความประมาทลงโทษอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ให้ผู้เสียหายยื่นคำร้อง เป็นหนังสือต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช.~~ บทบัญญัติความวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับกรณีที่ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่น เป็น ข้าราชการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนด้วย

มาตรา ๒๓ คำร้องตามมาตรา ๒๒ อ่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้เสียหาย
- (๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้ยื่นคำร้องแทน ความเกี่ยวข้องกับผู้เสียหาย (ถ้ามี)
- (๓) ชื่อหรือตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ข้อกล่าวหาและพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดตามข้อกล่าวหา ความเสียหายที่ได้รับพร้อมพยานหลักฐานชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้

(๕) ลายมือชื่อของผู้เสียหายหรือผู้ยื่นคำร้องแทน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๕ ในกรณีที่ผู้เสียหายไม่อาจยื่นคำร้องได้ ให้บุคคลดังต่อไปนี้มีอำนาจยื่นคำร้องแทนผู้เสียหาย

(๑) ผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ เป็นหนังสือจากผู้เสียหายให้ยื่นคำร้องแทน

(๒) ผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้อนุบาล เฉพาะกรณีที่ผู้เสียหาย เป็นผู้เยาว์ หรือผู้ไร้ความสามารถซึ่งอยู่ในความดูแลและไม่สามารถร้องเองได้

(๓) ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน สามีหรือภริยา ในกรณีที่ผู้เสียหายตายหรือมีเหตุจำเป็น ไม่สามารถยื่นคำร้องเองได้ หรือไม่สามารถมอบอำนาจได้

(๔) ผู้จัดการหรือผู้แทนอื่น ๆ ของนิติบุคคล ในกรณีที่ผู้เสียหาย เป็นนิติบุคคล

(๕)ญาติของผู้เสียหาย ในกรณีที่ผู้เสียหาย เป็นผู้เยาว์ไม่มีผู้แทนโดยชอบธรรม หรือเป็นผู้วิกลจริต หรือคนไร้ความสามารถไม่มีผู้อนุบาล หรือผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้อนุบาล ไม่สามารถทำหน้าที่ได้ด้วยเหตุหนึ่งเหตุใด รวมทั้งมีผลประโยชน์ขัดกันกับผู้เยาว์หรือคนไร้ความสามารถ

มาตรา ๖๕ เมื่อได้รับคำร้องถูกต้องและครบถ้วนตามมาตรา ๖๑ แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหมวด ๔ การไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไป

มาตรา ๖๖ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลความผิดตามมาตรา ๖๒ ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและ เอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยัง ~~ผู้บังคับบัญชาหรือผู้บังคับการในส่วนราชการที่ผู้ถูกกล่าวหาสังกัด~~ ~~๖๖. ผู้บังคับการสูงสุด เพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป~~ นับนี้ ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

~~ทั้งนี้ผู้บังคับการในส่วนราชการที่ผู้ถูกกล่าวหาสังกัด~~ ~~๖๖. ผู้บังคับการสูงสุด~~ ~~ทั้งนี้ผู้บังคับการในส่วนราชการที่ผู้ถูกกล่าวหาสังกัด~~

LIART

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ไม่ว่าจำเป็นต้องมีการควบคุมตัวผู้ถูกจับไว้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจปล่อยตัวผู้ถูกจับไป โดยมีประกันหรือไม่มีประกันก็ได้

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องมีการควบคุมตัวผู้ถูกจับไว้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นคำร้องต่อศาลอาญา เพื่อขอให้ศาลออกหมายจับผู้ถูกจับไว้ได้ตามหลักเกณฑ์ และระยะเวลาที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาสำหรับความผิดที่มีการร้องทุกข์กล่าวโทษนั้น

มาตรา ๒๙ ทวิ เมื่อจะมีกวางฟ้องคดีอาญาตามมาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งผู้ถูกกล่าวหาให้ไปรายงานตัวต่อบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายตามวันเวลาที่กำหนด

หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรายงานตัวตามกำหนด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจัดการให้ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหา เพื่อส่งอัยการสูงสุด หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี ตัวเป็นคดีต่อไป

การควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาและการปล่อยชั่วคราว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย หรืออัยการสูงสุด แล้วแต่กรณี เป็นผู้ยื่นคำพิจารณา ทั้งนี้ ให้นับหมายหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

หมวด ๗

การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดรักรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้น ก่อนว่าพฤติการณ์หรือ เรื่องที่กล่าวหา นั้น เข้าหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับไว้พิจารณาหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ซึ่งได้แสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาด้วย

การกล่าวหาว่าร้ายผิดปกติดังกล่าวในขณะที่ถูกกล่าวหา เป็น เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพ้นจากการเป็น เจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่เกินสองปี

มาตรา ๘๑ คำกล่าวหาตามมาตรา ๘๐ อย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา
- (๒) ชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา
- (๓) ข้อกล่าวหาและพฤติการณ์ที่กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติ

มาตรา ๘๒ ในกรณีที่ เรื่องที่กล่าวหา เข้าหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๘๐ หรือในกรณีที่ มีเหตุอันควรสงสัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ร้ายผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหมวด ๔ การไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไป

มาตรา ๘๓ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบพบว่าทรัพย์สิน รายได้ของผู้ถูกกล่าวหา เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการร้ายผิดปกติและมีพฤติการณ์ น่าเชื่อว่าจะมีการโอน ยักยอก แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สินดังกล่าว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราว ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้ถูกกล่าวหาที่จะยื่นคำร้องขอผ่อนผัน เพื่อขอรับทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์โดยมีหรือไม่มีประกัน หรือหลักประกันก็ได้

เมื่อมีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินชั่วคราวตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จัดให้มีการพิสูจน์เกี่ยวกับทรัพย์สินโดยเร็ว ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถแสดงหลักฐานได้ว่าทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดชั่วคราวมิได้ เกี่ยวข้องกับการร้ายผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ต่อไป จนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันยึดหรืออายัด หรือจนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องในคดีนั้น แต่ถ้าสามารถพิสูจน์ได้ ก็ให้คืนทรัพย์สินแก่ผู้นั้น

LIART

กรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาว่า เน้นการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

กรณีตาม (๑) และ (๒) เมื่ออัยการสูงสุดได้รับรายงานและเอกสาร พร้อมทั้งความเห็นจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วเห็นว่า รายงาน เอกสาร และความเห็นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งให้ยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินการได้ ให้อัยการสูงสุดแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ เพื่อดำเนินการต่อไป โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดตั้งคณะทำงานขึ้นคณะหนึ่ง โดยมีผู้แทนจากแต่ละฝ่ายจำนวนฝ่ายละเท่ากัน เพื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์แล้วส่งให้อัยการสูงสุด เพื่อยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแล้วแต่กรณี เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต่อไป ในกรณีที่คณะทำงานดังกล่าวไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการดำเนินการคดีได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี แล้วแต่กรณี เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

กรณีตาม (๒) (๑) และ (๔) ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗๖ ให้อัยการสูงสุด หรือประธานกรรมการ แล้วแต่กรณี ดำเนินการยื่นคำร้อง เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๗๕ ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับ เรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ในคดีที่ร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ให้ผู้ถูกกล่าวหาที่มีภาระการพิสูจน์ที่ต้องแสดงให้ศาลเห็นว่าทรัพย์สินดังกล่าวมิได้เกิดจากการฉ้อราษฎร์บังหลวง

มาตรา ๗๗ การโอนหรือการกระทำใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินของ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้กระทำหลังจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. สั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา ~~ให้~~ ตามมาตรา ๗๔ ตัวคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรืออัยการสูงสุด แล้วแต่กรณี มีค่าขอโดยทำเป็นคำร้อง ศาลมีอำนาจสั่งเพิกถอนการโอนหรือระงับการกระทำนั้น ๆ ได้ เว้นแต่ผู้รับโอนหรือผู้รับประโยชน์จะแสดงให้เห็นที่พอใจแก่ศาลว่าตนได้รับโอนทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน

มาตรา ๗๘ ถ้าศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าร้ายวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตก เป็นของแผ่นดิน แต่ไม่สามารถบังคับคดี เอาแก่ทรัพย์สินเหล่านั้น ได้ทั้งหมดหรือ ได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดี เอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูก กล่าวหาได้ภายในอายุความสิบปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่ง ให้ตก เป็นของแผ่นดิน

หมวด ๘

การตรวจสอบ เจ้าหน้าที่ของรัฐ

ซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๑๐๔ ของรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๗๙ การกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่บุคคลตามมาตรา ๖๒ ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ให้ผู้กล่าวหายื่นคำกล่าวหา เป็นหนังสือลงลายมือชื่อของคนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหา เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี

มาตรา ๘๐ คำกล่าวหาตามมาตรา ๗๙ อย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา
- (๒) ชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา
- (๓) ข้อกล่าวหาและพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดตามข้อกล่าวหา พร้อมพยาน

หลักฐานหรืออ้างพยานหลักฐาน

มาตรา ๘๑ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกคำกล่าวหาตามมาตรา ๗๙ ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา

- (๑) เรื่องที่มีข้อกล่าวหาหรือประเด็น เกี่ยวกับเรื่อง ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้วินิจฉัยเสร็จ เกิดขาดแล้ว และไม่พยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี หรือ
- (๒) เรื่องที่ศาลรับฟ้องในประเด็นเดียวกัน และอยู่ระหว่างกรพิจารณาของศาลหรือที่ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จ เกิดขาดแล้ว

มาตรา ๘๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจไม่รับหรือยกเรื่องกล่าวหาที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณาก็ได้

(๑) เรื่องที่มีลักษณะ เป็นมิตรสนเท่ห์ซึ่งไม่ระบุพยานหลักฐานชัดเจน เพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ หรือ

(๒) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้ว เกินห้าปีนับแต่วันเกิด เหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหา และเป็น เรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐาน เพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้

มาตรา ๘๓ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๘๔ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำความผิดตามกฎหมายหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหมวด ๔ ยาวไต่สวนข้อเท็จจริง

มาตรา ๘๔ ในกรณีที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินการคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่บุคคลตามมาตรา ๖๒ อันเนื่องมาจากได้กระทำการตามมาตรา ๘๑ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ เพื่อจะดำเนินการตามบทบัญญัติในหมวดนี้ ในการนี้หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องดังกล่าวมิใช่ ~~คดีที่ผู้เสียหายที่ร้องทุกข์เป็นผู้เสียหายที่กล่าวหา~~ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องกลับไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป

มาตรา ๘๕ ในการไต่สวนข้อเท็จจริง หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการให้ผู้ถูกกล่าวหาอ้างคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจจะก่อความเสียหายให้แก่ทางราชการ หรือเป็นอุปสรรคในการไต่สวนข้อเท็จจริง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสั่งพักราชการหรือพักงาน เพื่อรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และหากผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาได้สั่งพักราชการหรือพักงานแล้วต่อมาผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาทราบเพื่อดำเนินการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา กลับเข้ารับราชการหรือทำงานในตำแหน่งเดิม

มาตรา ๘๖ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า ข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหาอันนั้นเป็นอันตกไป ข้อกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีมูลความผิดให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้ดำเนินการตามมาตรา ๘๗
- (๒) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้ดำเนินการตามมาตรา ๘๘

มาตรา ๘๗ ในกรณีที่มีมูลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดแล้วมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหา ได้กระทำความผิดวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ผู้ถูกกล่าวหา นั้น เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงาน เอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นส่วนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของ ผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ แล้วแต่กรณี

กรณีผู้ถูกกล่าวหา เป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือ ข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและ เอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ ประธานคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือ ประธานคณะกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาคำ เน้นการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ โดยเร็ว โดยให้ถือเอารายงานและ เอกสารของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นส่วนหนึ่งของส่วนการสอบสวนด้วย และเมื่อดำเนินการได้ผลประการใดแล้วให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัยหรือ วันที่มีคำวินิจฉัยว่าไม่มีมูลความผิดวินัย

LIRT

สำหรับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือ ข้อบังคับ เกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้ถูกกล่าวหา ดังกล่าว ได้กระทำความผิดในเรื่องที่ถูกกล่าวหา ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและ เอกสาร ที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไปยังผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจ แต่งตั้งถอดถอน เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

มาตรา ๘๘ เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๘๗ วรรคหนึ่งและวรรคสามแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาลงโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับเรื่อง และให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนส่งสำเนาคำสั่งลงโทษดังกล่าว ไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราวมายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง

มาตรา ๘๙ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ใดละเลย ไม่ดำเนินการตามมาตรา ๘๘ ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้น กระทำความผิดวินัยหรือกฎหมายตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วย การบริหารงานบุคคลของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นั้น ๆ

มาตรา ๙๐ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการทางวินัย ตามมาตรา ๘๘ หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๘๘ ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ไปยังนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการตามที่เห็นสมควร หรือในกรณี ที่จำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะสั่งให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือคณะกรรมการอื่นที่มีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติ ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือคณะกรรมการที่ทำหน้าที่บริหารรัฐวิสาหกิจ หรือผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณี พิจารณาดำเนินการ ตามอำนาจหน้าที่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้ เว้นแต่ในกรณีที่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้นั้น เป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการ ศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งความเห็นไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ ประธานคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานคณะกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๑ ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษตามมาตรา ๔๘ จะใช้สิทธิอุทธรณ์อุทธรณ์ในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับ ผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง ผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ ก็ได้ ทั้งนี้ ต้องใช้สิทธิดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีคำสั่งลงโทษ

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ข้อกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีความผิดทางอาญา ให้ประธานกรรมการส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุด หรือฟ้องคดีต่อศาลกรณีผู้ถูกกล่าวหา เป็นอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินการพิจารณาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี โดยให้ถือว่ารายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นส่วนงานการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ที่ ๘๓ ถึง ๘๗ และ ๘๙ ศาลประทับฟ้องไว้พิจารณาโดยไม่ต้องไต่สวนมูลฟ้อง เมื่ออัยการสูงสุดได้รับรายงานและเอกสาร พร้อมทั้งความเห็นจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามวรรคหนึ่ง แล้วเห็นว่า รายงาน เอกสาร และความเห็นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งไปยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินการคดีได้ ให้อัยการสูงสุดแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบเพื่อดำเนินการต่อไป โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุด ตั้งคณะกรรมการขึ้นโดยมีผู้แทนจากแต่ละฝ่ายจำนวนพอๆ กัน เพื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์แล้วส่งให้อัยการสูงสุด เพื่อฟ้องคดีต่อไป ในกรณีที่คณะกรรมการดังกล่าวไม่อาจหาข้อยุติ เกี่ยวกับการดำเนินการฟ้องคดีได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีเองหรือแต่งตั้งทนายความให้ฟ้องคดีแทน

LIRT

ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม หรือเป็นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท ที่รับสัมปทานหรือ เข้า เป็นคู่สัญญาในลักษณะดังกล่าว

(๔) เข้าไปมีส่วนได้เสียในฐานะ เป็นกรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทน พนักงาน หรือลูกจ้างในธุรกิจของ เอกชนซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบของ หน่วยงานของรัฐที่ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัดอยู่หรือปฏิบัติหน้าที่ในฐานะ เป็น เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่ง โดยสภาพของผลประโยชน์ของธุรกิจของ เอกชนนั้นอาจขัดหรือแย้งต่อประโยชน์ส่วนรวม หรือประโยชน์ทางราชการ หรือกระทบต่อความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของ เจ้าหน้าที่ ของรัฐผู้นั้น

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ที่กำหนดตำแหน่งของ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องห้ามมิให้ ดำเนินกิจการตามวรรคหนึ่งได้ตามความจำเป็นและสมควร โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้นำบทบัญญัติในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับคู่สมรสของ เจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคสอง โดยให้ถือว่าการดำเนินการตามวรรคหนึ่งดังกล่าว เป็นการดำเนินการของ เจ้าหน้าที่ของรัฐ

มาตรา ๕๕ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๔ มาใช้บังคับกับการดำเนินการ ดำเนินกิจการ ของบุคคลที่พ้นจากตำแหน่งซึ่งพ้นจากการ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้วยังไม่ถึงสองปีโดยอนุโลม เว้นแต่การ เป็นผู้ถือหุ้น ไม่เกินร้อยละห้าของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่จำหน่ายได้ในบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งมีชื่อบริษัทที่ เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๕๔ (๒) ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย ว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

มาตรา ๕๖ บทบัญญัติมาตรา ๕๔ มิให้นำมาใช้บังคับกับการดำเนินการ ดำเนินกิจการ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในกรณีที่พ้นจากตำแหน่งซึ่งหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบการดำเนินงานของบริษัทจำกัดหรือ บริษัทมหาชนจำกัดมอบหมาย ให้ปฏิบัติหน้าที่ ในบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดที่หน่วยงานของรัฐถือหุ้นหรือ เข้าร่วมทุน

๕๖.๑. บริษัทผู้ถือหุ้นที่พ้นจากตำแหน่งในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่หน่วยงานของรัฐถือหุ้นหรือ เข้าร่วมทุน

มาตรา ๔๔ ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ได้แก่ บุคคลซึ่งได้รับบรรจุ และแต่งตั้งให้ เป็นข้าราชการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ให้ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๑๐๐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกกระเบียบหรือประกาศ เกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นของสำนักงานโดยเฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การแบ่งส่วนราชการภายในของสำนักงาน ป.ป.ช. และขอบ เขตหน้าที่ ของส่วนราชการดังกล่าว

(๒) การกำหนดคุณสมบัติ การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การทดลอง ปฏิบัติหน้าที่ราชการ การย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การเลื่อนขั้น เงิน เดือน ค่าตอบแทนพิเศษ การออกจากราชการ การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน วินัย การสอบสวนและการลงโทษทางวินัย การร้องทุกข์และการอุทธรณ์การลงโทษสำหรับ ข้าราชการและลูกจ้างสำนักงาน

(๓) การรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งของ ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.

(๔) การกำหนดวัน เวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการ ประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.

(๕) การกำหนด เครื่องแบบและการแต่งกายของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.

(๖) การจ้างและการแต่งตั้งบุคคล เพื่อ เป็นผู้ เชี่ยวชาญหรือ เป็นผู้ชำนาญการ เฉพาะด้านอันจะ เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. รวมทั้งอัตรา ค่าตอบแทนการจ้างด้วย

(๗) การแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคล เพื่อ ดำ เนินกิจการใด ๆ ตามแต่จะ มอบหมาย

(๘) การบริหารจัดการงบประมาณและการพัสดุของสำนักงาน ป.ป.ช.

(๙) การจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นแก่ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.

(๑๐) การรักษาทะเบียนประวัติและความคุ้มครองเกษียณอายุของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.

(๑๑) การกำหนดวิธีราชการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้างสำนักงาน ป.ป.ช. รวมทั้งการกำหนด เครื่องแบบและการแต่งกาย การกำหนดวัน เวลาทำงาน วันหยุดราชการ ตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี การลาหยุดราชการและการจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นของลูกจ้างสำนักงาน ป.ป.ช.

ระเบียบหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการ เป็นผู้ลงนามและเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๐๑ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. มีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติคนหนึ่ง รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นตรงต่อประธานกรรมการและเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างสำนักงาน ป.ป.ช. โดยจะให้มีรอง เลขาธิการหรือผู้ช่วย เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

ในกิจการของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อการนี้ เลขาธิการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติราชการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐๒ ให้เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งหกปี และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
- (๓) ลาออก
- (๔) มีพระบรมราชโองการให้ออกด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และวุฒิสภา
- (๕) ถูกลงโทษทางวินัยไล่ออก หรือปลดออก

(๑) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง เลขานุการ ให้ประธานกรรมการด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และวุฒิสภาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ และนำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรอง เลขานุการหรือเทียบเท่า ให้ประธานกรรมการเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ และนำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๓) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นนอกจาก (๑) และ (๒) ให้เลขานุการเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

มาตรา ๑๐๗ การโอนพนักงานเทศบาลซึ่งไม่ใช่พนักงานเทศบาลวิสามัญพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลและการโอนข้าราชการตามกฎหมายอื่นมาบรรจุเป็นข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. อาจกระทำได้ถ้าเจ้าตัวสมัครใจโดยผู้มีอำนาจสั่งบรรจุท่าความตกลงกับ เจ้าสังกัดแล้ว เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาอนุมัติ ทั้งนี้ จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับใดและได้รับ เงิน เดือน เท่าใด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้พิจารณากำหนด แต่ เงิน เดือนที่จะให้ได้รับจะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีคุณวุฒิ ความสามารถ และความชำนาญงานในระดับเดียวกัน

เพื่อประโยชน์ในการนับ เวลาราชการให้ถือเอาเวลาราชการหรือ เวลาทำงานของผู้ซึ่งโอนมาตามวรรคหนึ่ง ในขณะที่ เป็นพนักงานหรือข้าราชการนั้น เป็นเวลาราชการของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ด้วย

การโอนข้าราชการการเมืองและข้าราชการที่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการมาเป็นข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้จะกระทำมิได้

มาตรา ๑๐๘ ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. มีสิทธิได้รักษาเงินบำนาญ และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยกรณีนั้น เช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๑๐๙ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. เสนองบประมาณรายจ่ายตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ไว้ในช่วงพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือ

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี ในกรณีนี้ คณะรัฐมนตรีอาจทำ
ความเห็นเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช.
ไว้ในรายงานการเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมด้วยก็ได้ ~~และในกรณีที่สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาได้ให้ความเห็น
ต่อร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วแต่กรณี สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาอาจ
พิจารณาให้ความเห็นเพิ่มเติมได้~~

มาตรา ๑๐๙. ทวิ ในการเสนอหรือพิจารณางบประมาณรายจ่าย ร่างพระราช
บัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมตาม
มาตรา ๑๐๙ หรือในการพิจารณาเรื่องใดเกี่ยวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือ
สำนักงาน ป.ป.ช. ถ้าเลขานุการร้องขอ คณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือ
คณะกรรมการอำนวยการที่เกี่ยวข้องอาจอนุญาตให้ เลขานุการหรือผู้ซึ่ง เลขานุการมอบหมายมาชี้แจงได้

มาตรา ๑๑๐ ~~ผู้ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาได้ให้ความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติ
และร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วแต่กรณี ให้สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นหน่วยรับผิดชอบ
จัดสรรเงินตามด้วยการตรวจเงินแผ่นดินแล้ว ไม่ที่ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวหรือผู้ซึ่ง
สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาได้ให้ความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติแล้วแต่กรณี~~

เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงิน
ทุกประเภทของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. แล้ว ให้เสนอผลการสอบบัญชี
ต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะรัฐมนตรีโดยไม่ชักช้า

หมวด ๑๑
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๑๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ตามมาตรา ๒๔ (๑) หรือมาตรา ๗๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ
ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๕ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๙๔ หรือมาตรา ๙๕ หรือมาตรา ๙๖ ตรี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กรณีความผิดตามมาตรา ๙๕ วรรคสาม หากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นยินยอมด้วยในกรณีที่ผู้สมรสของตนดำเนินกิจการตามมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้นั้นไม่มีความผิด

มาตรา ๑๑๖ ผู้ใด เห็นผู้ริเริ่มให้มีการเข้าชื่อ เพื่อถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๙๖ หรือยื่นคำร้องเพื่อดำเนินคดีอาชญาตามมาตรา ๖๒ หรือยื่นคำกล่าวหาตามมาตรา ๙๘ รู้ว่าไม่มีเหตุที่จะถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง หรือรู้ว่าไม่มีพฤติการณ์ว่าบุคคลร่ำรวยผิดปกติ หรือรู้ว่าไม่มีการกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น กระทำการกล่าวหาเท็จหรือแสดงพยานหลักฐานเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่มีการกระทำตามมาตรา ๑๑๖ เป็นการใช้ชื่อ เพื่อถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง ให้ถือว่าบุคคลผู้ถูกร้องขอให้ถอดถอนเป็นผู้เสียหายในการกระทำผิดด้วย

มาตรา ๑๑๗ ประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่โดยขาดความเที่ยงธรรมกระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ต้องระวางโทษสองเท่าของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๑๘ ในกรณีที่มีการสรรหากรรมการในระหว่างที่ยังไม่มีประธานศาลปกครองสูงสุด ให้คณะกรรมการสรรหากรรมการตามมาตรา ๗ มีจำนวนสิบสี่คน ประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือเจ็ดคน และผู้แทนพรรคการเมืองที่มีสมาชิก เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคละหนึ่งคนซึ่งเลือกกันเองให้เหลือห้าคน เป็นกรรมการ

มาตรา ๑๑๙ ให้กรรมการที่วุฒิสมาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๑๕ วรรคสาม มีมติเลือกมีระยะเวลาดำรงตำแหน่งเพียงกึ่งหนึ่งของวาระ การดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๑๒ และมีให้นำบทบัญญัติที่ให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว มาใช้บังคับกับกรรมการดังกล่าว

มาตรา ๑๒๐ บรรดา เรื่องกล่าวหา ร้องเรียน เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็น เรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในวงราชการ ที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในวงราชการ ได้รับไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ และอยู่ระหว่างการ ดำเนินการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบใน วงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๔ ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ โดยให้การดำเนินการของคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการที่กระทำมาแล้ว เป็นอันใช้ได้ ส่วนการดำเนินการต่อไปให้ เป็นไปตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติกำหนด

ในกรณีที่ เรื่องกล่าวหา ร้องเรียนตามวรรคหนึ่ง เป็น เรื่องที่คณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการมีมติว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐประพฤติมิชอบ ในวงราชการ ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติส่ง เรื่องให้ผู้บังคับบัญชา หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๒๑ บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ เจ้าหน้าที่ของรัฐได้แสดง ไว้ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๔ และ เก็บอยู่ที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ ประพฤติมิชอบในวงราชการ ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ เก็บรักษาไว้ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และหาก เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้พ้นจากตำแหน่ง เกินห้าปีแล้วจะทำลาย เสียก็ได้

LIART

มาตรา ๑๒๒ ให้บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีระเบียบหรือประกาศตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ออกใช้บังคับ

มาตรา ๑๒๑ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และ เงินงบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๔ ไป เป็นของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ให้ข้าราชการและลูกจ้างที่โอนไปตามวรรคหนึ่ง ดำรงตำแหน่งและได้รับ เงิน เดือนรวมทั้ง เงินประจำตำแหน่งไม่ต่ำกว่าเดิม

มาตรา ๑๒๔ ให้ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๔ ปฏิบัติหน้าที่ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้จนกว่าจะมีการแต่งตั้ง เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

มาตรา ๑๒๔ ทวิ เจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๙๔ ซึ่งได้รับสัมปทานจากรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเข้าเป็น คู่สัญญากับรัฐ หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น อันมีลักษณะ เป็นการผูกขาดตัดตอน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยตรงหรือทางอ้อม หรือ เป็นหุ้นส่วน หรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่รับสัมปทานหรือเข้า เป็นคู่สัญญาในลักษณะดังกล่าว ถ้าได้รับสัมปทานหรือ เป็นคู่สัญญา หรือ เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท ที่รับสัมปทานหรือ เข้า เป็นคู่สัญญาในลักษณะดังกล่าวอยู่ในวันที่พระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้คงถือไว้ซึ่งสัมปทานหรือ เป็นคู่สัญญาหรือ เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้น ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่รับสัมปทานหรือ เชื้อ เป็นคู่สัญญาในลักษณะดังกล่าวนั้นได้ต่อไป จนกว่าจะครบอายุสัมปทาน หรือครบอายุสัญญา

มาตรา ๑๒๔ ตริ เมื่อครบสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการสรรหากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตาม รัฐธรรมนูญ ตั้งคณะผู้ประ เหมินอิสระขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานคณะผู้ประ เหมินและ ผู้ประ เหมินอื่นไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสี่คน ทำหน้าที่ประ เหมินการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ว่ามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญนี้หรือไม่ และทำรายงานการประ เหมินพร้อมความเห็นและข้อเสนอแนะ รวมทั้ง ควรปรับปรุงสำนักงาน ป.ป.ช. ให้เป็นสององค์กรหรือไม่ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา และให้เปิดเผยให้สาธารณชนทราบ ทั้งนี้ ให้แล้วเสร็จภายในสี่ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ

ให้นำความในมาตรา ๒๔ (๑) และ (๒) และมาตรา ๑๑๑ มาใช้บังคับกับ การปฏิบัติหน้าที่ของคณะผู้ประ เหมินอิสระด้วยโดยอนุโลม

.....
.....

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ต่อมาวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาออกไป
เป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๘/(ร ๑๒๓)

วุฒิสภา

ถนนอยู่ท้องใน กท ๑๐๓๐๐

๓ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติปรับปรุง
กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว
และส่งให้คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. พิจารณา ซึ่งกรรมการการวิสามัญ คณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกล้าณรงค์ จันทิก	๒. นายเกษม สรศักดิ์เกษม
๓. พลเรือเอก เกาเหล่ เกจิยุทธ	๔. นายชัยเขต สุนทรพิพิธ
๕. นายชูวงศ์ ฉายะบุตร	๖. นายทองสุด กลิ่นประภัศร
๗. นายธนินดี เศรษฐบุตร	๘. นายเนเขต สุนทรพิทักษ์
๙. นายนิพนธ์ วิศิษฏยุทธศาสตร์	๑๐. นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ
๑๑. นายปกิต พัฒนกุล	๑๒. นายพชร ยุติธรรมดำรง
๑๓. นางสาวพรทิพย์ จาละ	๑๓. นายพีณิต อารยะศิริ
๑๕. นายไพศาล กุมาลย์วิสัย	๑๖. นายไพฑิษฐ์ พิพัฒน์กุล
๑๗. พลตำรวจเอก วชิษฐ เดชกุญชร	๑๘. นายวัลลภ ตั้งคณาภิรักษ์
๑๘. นายวิชัย โกลสุวรรณจินดา	๒๐. พลเอก วิชิต บุณยะวัฒน์
๒๑. นายวิษณุ เครืองาม	๒๒. นายวีระชัย สุตราวรรณ
๒๓. นายสรรเสริญ ไกรจิตติ	๒๔. นายสุรพล นิตไกรพจน์
๒๕. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	๒๖. นายอารีย์ วงศ์อารยะ
๒๗. นายไอลภาส อรุณันท์	

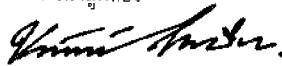
LIRT

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๑๑๘

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้พิจารณาแล้วเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) ไพศาล กุมาลย์วิสัย
(นายไพศาล กุมาลย์วิสัย)
ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง

(นายวิชัย ไตรภักดิ์)
หัวหน้าฝ่ายประชุม ๓
กองกรรมาธิการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๕๔๑๕๗๓, ๒๕๔๑๖๗๑

โทรสาร ๒๕๔๑๕๗๓

ประไพ ทิมพ์

จุฬามาศ/ต้นพงศ์ ทาน

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน นั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวด้วยการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันใน สมัยประชุม) วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลา การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๑๘ บัญชี คณะกรรมการวิสามัญ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายไพศาล กุศลย์วิสัย	เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๒ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่หนึ่ง
๑.๓ พลตำรวจเอก วชิรฐ เดชกุญชร	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่สอง
๑.๔ นายเกษม สรศักดิ์เกษม	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่สาม
๑.๕ นายถวิลวรงค์ จันทิก	เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๖ นางสาวพรทิพย์ จาละ	เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่หนึ่ง
๑.๗ นายทองสุด กลิ่นประภัสร์	เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่สอง
๑.๘ นายวิชัย โสสุวรรณจินดา	เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้แต่งตั้ง นายทศพร แยมวงษ์ นิตยกร ๕

ฝ่ายประชุม ๓ กองกรรมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการฯ ตาม ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๗๘ วรรคสาม

LIRT

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีสมาชิกเสนอคำแปรญัตติ

๔. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	มีการแก้ไข
มาตรา ๔	มีการแก้ไข
มาตรา ๕	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

๕. คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม
พร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

ก.ล.ร.จ. ช.ค.

(นายกล้านรงค์ จันทิก)

เลขาธิการคณะกรรมการวิสามัญฯ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

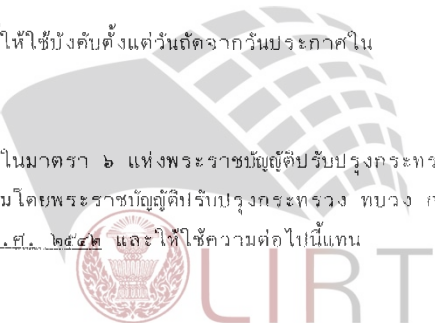
โดยที่ เป็นการสมควรแก้ไข เพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง
ทบวง กรม

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง
กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง
ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
(ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ สำนักนายกรัฐมนตรีมีส่วนราชการดังต่อไปนี้

- (๑) สำนัก เลขาธิการนายกรัฐมนตรี
- (๒) สำนัก เลขาธิการคณะรัฐมนตรี
- (๓) สำนักข่าวกรองแห่งชาติ
- (๔) สำนักงบประมาณ
- (๕) สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ
- (๖) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- (๗) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
- (๘) สำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก
- (๙) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ
- (๑๐) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (๑๑) สำนักงานคณะกรรมการพิเศษ เพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจาก

พระราชดำริ

- (๑๒) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
- (๑๒ ทวิ) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
- (๑๓) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๑๔) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- (๑๕) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
- (๑๖) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- (๑๗) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ
- (๑๘) สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- (๑๙) กรมประชาสัมพันธ์
- (๒๐) กรมวิเทศสหการ”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑) ของมาตรา ๓๙ ที่ ทวิ
แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ . . .) พ.ศ. ๒๕๕๒

LIRT

มาตรา ๗ การสรรหาและการเลือกกรรมการให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้ประธานวุฒิสภาจัดให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการจำนวนสิบห้าคน ประกอบด้วยประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือเจ็ดคน ผู้แทนพรรคการเมืองทุกพรรคที่มีสมาชิก เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคละหนึ่งคนซึ่งเลือกกันเองให้เหลือห้าคน และให้คณะกรรมการสรรหาทำหน้าที่สรรหาและจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบแปดคน เสนอต่อประธานวุฒิสภา โดยต้อง เสนอพร้อมความยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อนั้น ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิ เหตุทำให้ต้องมีการเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว มติในการเสนอชื่อต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการสรรหาทั้งหมด เท่าที่มีอยู่

(๒) ให้ประธานวุฒิสภา เรียกประชุมวุฒิสภา เพื่อมีมติ เลือกบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อในบัญชีตาม (๑) ซึ่งต้องกระทำโดยวิธีลงคะแนนลับ ในการนี้ให้บุคคลซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดและมีคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด เท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา เป็นผู้ได้รับ เลือก เป็นกรรมการ แต่ถ้าผู้ได้รับ เลือกที่ได้คะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด เท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภามีจำนวนไม่ครบ เก้าคน ให้นำรายชื่อของบุคคลซึ่งได้รับการเสนอชื่อที่เหลืออยู่ทั้งหมดมา ให้สมาชิกวุฒิสภาออก เสียงลงคะแนน เลือกอีกครั้งหนึ่ง ต่อเนื่องกันไป และในกรณีนี้ ให้ผู้ได้รับคะแนนสูงสุด เรียงลงไปตามลำดับจนครบจำนวน เป็นผู้ได้รับ เลือกให้ เป็นกรรมการ ถ้ามีผู้ได้รับคะแนน เท่ากัน ในลำดับใดอัน เป็นเหตุให้มีผู้ได้รับ เลือก เกิน เก้าคน ให้ประธานวุฒิสภาจับสลากว่าผู้ใด เป็นผู้ได้รับ เลือก

ให้ผู้ได้รับ เลือก เป็นกรรมการตาม (๒) ประชุมและ เลือกกันเองให้คนหนึ่ง เป็นประธานกรรมการ แล้วแจ้งผลให้ประธานวุฒิสภาทราบ

ให้ประธานวุฒิสภา เป็นผู้ลงนาม รักษาราชการแทน พระบรมราชโองการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการ

มาตรา ๘ ทวิ ผู้ได้รับการเสนอชื่อ เป็นกรรมการต้อง เป็นผู้ซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริต เป็นที่ประจักษ์ มีคุณสมบัติตามมาตรา ๘ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘

LIART

มาตรา ๘ ผู้ได้รับการเสนอชื่อ เป็นกรรมการต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) เคย เป็นรัฐมนตรี ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หรือกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือรับราชการหรือ เคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองคณบดีการสูงสุด อธิบดี หรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าศาสตราจารย์

มาตรา ๙ ผู้ได้รับการเสนอชื่อ เป็นกรรมการต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น
- (๒) เป็นหรือ เคย เป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมือง ในระยะสามปีก่อนวันได้รับการเสนอชื่อ
- (๓) เป็น ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตุลาการศาลปกครอง หรือกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
- (๔) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๕) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (๖) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๗) อยู่ในระหว่างถูก เพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง
- (๘) ติดยาเสพติดให้โทษ
- (๙) เป็นบุคคลล้มละลายซึ่งศาลยังไม่สั่งให้พ้นจากคดี
- (๑๐) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล
- (๑๑) เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไปโดยได้พ้นโทษมาไม่ถึงห้าปีในวันได้รับการเสนอชื่อ เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท
- (๑๒) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๑๑) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตก เป็นของแผ่นดิน เพราะ ร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สิน เพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๑๔) อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๑๑๖ ของรัฐธรรมนูญ ๑๑ ทวิ และมาตรา ๑๑๗ ทวิ

(๑๕) เคยถูกวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนออกจากตำแหน่งและยังไม่พ้นกำหนดห้าปี นับแต่วันที่วุฒิสภามีมติจนถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อ

มาตรา ๑๐ ผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการต้อง

(๑) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือ เงิน เดือนประจำ

(๒) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือ ไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของรัฐวิสาหกิจหรือของหน่วยงาน ของรัฐ

(๓) ไม่ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การที่ดำเนินธุรกิจ โดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือ เป็นลูกจ้างของบุคคลใด

(๔) ไม่ประกอบวิชาชีพอิสระอื่นใด

เมื่อวุฒิสภา เลือกบุคคลตาม มาตรา ๑๐ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) โดยได้รับความยินยอมของบุคคลนั้น ผู้ได้รับเลือกจะ เริ่มปฏิบัติหน้าที่ได้ต่อ เมื่อได้ลาออกจากการเป็น บุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) หรือแสดงหลักฐานให้ เป็นที่ เชื่อ ได้ว่าตน เลิกประกอบวิชาชีพ อิสระตาม (๔) แล้ว ซึ่งต้องกระทำภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้รับ เลือก แต่ถ้าผู้นั้นมิได้ลาออก หรือ เลิกประกอบวิชาชีพอิสระภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้นั้นมิได้ เคยรับ เลือกให้ เป็น กรรมการและให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับ

มาตรา ๑๑ ผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการต้องเป็นบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ใน มาตรา ๑๐ และไม่มีลักษณะที่ห้ามตามมาตรา ๑๑

มาตรา ๑๒ กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๕ ปี นับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ ทรงแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการ ซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่จะ เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๒ กรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) มีอายุครบ เจ็ดสิบปีบริบูรณ์
- (๓) ลาออก
- (๔) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๘ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙
- (๕) กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐
- (๖) วุฒิสภามีมติให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๘
- (๗) ต้องคำพิพากษาให้จำคุก

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้นับว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่ง ให้ดำเนินการสรรหาและเลือกกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง โดยให้นับบทบัญญัติมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และในกรณีที่อยู่นอกสมัยประชุมของรัฐสภา ให้ดำเนินการสรรหาและเลือกกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เปิดสมัยประชุมของรัฐสภา

มาตรา ๑๕ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด เท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎรมีสติ เข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภาว่า กรรมการผู้ใดกระทำการขาดความเที่ยงธรรม จงใจฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือมีพฤติการณ์ที่เป็นการเสื่อมเสียแก่เกียรติศักดิ์ของการดำรงตำแหน่งอย่างร้ายแรง และขอให้วุฒิสภามีมติให้พ้นจากตำแหน่งได้

มติของวุฒิสภาให้กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่งต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด เท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา

มาตรา ๑๖ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภามีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด เท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภามีสติ เข้าชื่อร้องขอต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองว่ากรรมการผู้ใดว่าร้ายผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

คำร้องขอตามวรรคหนึ่งต้องระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวกระทำการตามวรรคหนึ่ง เป็นข้อ ๆ ให้ชัดเจนและให้ยื่นต่อประธานวุฒิสภา เมื่อประธานวุฒิสภาได้รับคำร้องแล้วให้ส่งคำร้องดังกล่าวไปยังศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อพิจารณาพิพากษา

ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งรับคำร้อง กรรมการผู้ถูกกล่าวหาจะปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างนั้นมิได้จนกว่าจะมีคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้ยกคำร้องดังกล่าว

การดำเนินคดีในชั้นศาลให้เป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

มาตรา ๑๗ เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการและกรรมการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

หมวด ๒

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ไต่สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเห็น เสนอต่อวุฒิสภาตามหมวด ๕ การถอดถอนจากตำแหน่ง

(๒) ไต่สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเห็น เพื่อส่งไปยังอัยการสูงสุด เพื่อฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามหมวด ๖ การดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๑๐๔ ของรัฐธรรมนูญ

(๓) ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายหรือความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

(๔) ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามหมวด ๗ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่งและชั้นหรือระดับของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และการเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี

(๗) รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่พร้อมข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรี สมาชิกแทนราษฎร และวุฒิสภา ทุกปี และนำรายงานนั้นออกพิมพ์เผยแพร่ต่อไป

(๘) เสนอมาตรการ ความเห็น หรือข้อเสนอนั้นต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาล หรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการ หรือวางแผนงานโครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อป้องกันหรือปราบปรามการทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

(๙) ดำเนินการส่งเรื่องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษาให้ยก เลิกหรือเพิกถอนสิทธิหรือ เอกสารสิทธิที่ เจ้าหน้าที่ของรัฐได้อนุมัติหรืออนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือออก เอกสารสิทธิแก่บุคคลใดไปโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการอัน เป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการ

(๑๐) ดำเนินการเพื่อป้องกันการทุจริตและ เสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งดำเนินการให้ประชาชนหรือกลุ่มบุคคลมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๑๑) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้ง เลขาธิการ

(๑๒) แต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคล เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่ ได้รับมอบหมาย

(๑๓) ดำเนินการอันตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้บัญญัติหรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

มาตรา ๑๕๔ การประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม แต่องค์ประชุมในการพิจารณาและวินิจฉัยคดีประกอบด้วยกรรมการไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด

LIRT

ในกรณีที่การประชุมที่ประชุมมีมติให้เลื่อนการประชุมให้เกินไปตามระเบียบการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

มาตรา ๒๐ การประชุมให้เกินไปตามระเบียบการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.

กำหนด

การนัดประชุมต้องทำเป็นหนังสือและแจ้งให้กรรมการทุกคนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่กรรมการนั้นจะได้ทราบการบอกนัดในที่ประชุมแล้ว กรณีดังกล่าวนี้จะทำหนังสือแจ้งนัด เฉพาะกรรมการที่ไม่ได้มาประชุมก็ได้

บทบัญญัติในวรรคสองมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีนี้ เหตุจำเป็นเร่งด่วนซึ่งประธานกรรมการจะนัดประชุม เป็นอย่างอื่นก็ได้

มาตรา ๒๑ ประธานกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการประชุม และเพื่อรักษาความเรียบร้อยในการประชุม ให้ประธานกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ตามความจำเป็นได้

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุม เลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม

ในกรณีที่การประชุมที่ประชุมมีมติให้เลื่อนการประชุมให้เกินไปตามระเบียบการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

มาตรา ๒๒ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก เว้นแต่ที่การลงมติในการวินิจฉัยตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งในกรณีที่ประธานในที่ประชุมและกรรมการต้องลงคะแนนเสียงเพื่อมีมติ โดยมติของที่ประชุมต้องไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด เท่าที่มีอยู่

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

LIART

มาตรา ๒๑ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุม เป็นหนังสือ
ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงาน
การประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อย เสนอความเห็นแย้ง เป็นหนังสือก็ให้บันทึกไว้ด้วย

มาตรา ๒๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้
ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงาน
ของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ปฏิบัติการทั้งหลายอันจำเป็นแก่การปฏิบัติ
หน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือ เรียก เอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด
หรือ เรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ให้ถ้อยคำ เพื่อประโยชน์แห่งการไต่สวนข้อเท็จจริง

(๒) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อ เข้าไปใน เคหสถาน
สถานที่ทำการ หรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใด ๆ ในเวลาระหว่าง
พระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่าง เวลาที่มีการประกอบกิจการ เพื่อตรวจสอบ
ค้น ยึด หรืออายัด เอกสาร พยานหลักฐาน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่ง เกี่ยวข้องกับ เรื่องที่ไต่สวน
ข้อเท็จจริง และหากยังดำ เนินการไม่แล้ว เสร็จใน เวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไป
ได้จนกว่าจะแล้ว เสร็จ

(๓) มีหนังสือขอให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วน
ท้องถิ่น หรือหน่วยงานเอกชนดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งการปฏิบัติหน้าที่ การไต่สวน
ข้อเท็จจริง หรือการวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๔) วางระเบียบ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายค่า เบี้ยเลี้ยง ค่า เดินทาง
และค่าตอบแทนของพยานบุคคล และ เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน เจ้าหน้าที่หรือ
เรื่องอื่นใด เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

(๕) วางระเบียบ เกี่ยวกับการจ่ายเงินสินบนตามมาตรา ๒๔

มาตรา ๒๕ ในการดำเนินคดีอาญากับ เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อกิจจะทราบข้อเท็จจริง
หรือพิสูจน์ความผิด และ เพื่อจะ เอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องลงโทษ

(๒) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมาย เพื่อให้มีการจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาซึ่งระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า เป็นผู้กระทำความผิดหรือเป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มูล เพื่อส่งตัวไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินการต่อไป

มาตรา ๒๒ การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ประธานกรรมการ กรรมการหรือ เลขานุการซึ่งประธานกรรมการมอบหมาย มีอำนาจลงนามในหนังสือ เพื่อดำเนินการให้ เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้

มาตรา ๒๒ ทวิ ในกรณีที่ประธานกรรมการมีหน้าที่ต้องดำเนินการใด ๆ นอกจากการดำเนินการประชุม และ ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ เป็นการชั่วคราว ให้กรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการแทน

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่กรรมการ อนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมใน เรื่องใด ๆ ห้ามมิให้ผู้นั้น เข้าร่วมในการไต่สวนข้อเท็จจริงที่ ~~เกี่ยวข้อง~~พิจารณาหรือวินิจฉัย เรื่องดังกล่าว

มาตรา ๒๘ ในการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีที่มีการกล่าวหาว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ ร่ำรวยผิดปกติ หรือการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินหรือหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หากผู้ใดชี้ช้อง แจ้งเบาะแส หรือให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกตรวจสอบ รวมทั้งตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และการชี้ช้อง แจ้งเบาะแส หรือให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงดังกล่าว เป็นผลให้ทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ หรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้น ตกเป็นของแผ่นดินโดยคำสั่งถึงที่สุดของศาลแล้ว ให้ผู้นั้นได้ เงินสินบนตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

มาตรา ๒๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓

การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน

ส่วนที่ ๑

การแสดงผลบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

มาตรา ๓๐ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มือปู้จริงในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าวตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนดต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่ เข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง

ทรัพย์สินและหนี้สินที่ต้องแสดงรายการให้รวมทั้งทรัพย์สินและหนี้สินในต่างประเทศและทรัพย์สินที่มี ใ้ได้อยู่ในความครอบครองของผู้ยื่น คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะด้วย

ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามวรรคหนึ่งผู้ใดดำรงตำแหน่งทางการเมืองมากกว่าหนึ่งตำแหน่ง ให้ผู้นั้นแยกการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทุกตำแหน่งตามระยะเวลาการยื่นบัญชีที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งนั้น ๆ

มาตรา ๓๑ การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๓๐ ให้ยื่นพร้อม เอกสารประกอบทั้ง เป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมือปู้จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา โดยผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีและสำเนาหลักฐานที่ป็นใจทุกหน้า พร้อมทั้งจัดทำรายละเอียดของ เอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นด้วย และต้องยื่นภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

- (๑) ในกรณีที่ เป็นกรเข้ารับตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วัน เข้ารับตำแหน่ง
- (๒) ในกรณีที่ เป็นการพ้นจากตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง

LIRT

(๒) ในกรณีที่มีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งได้ยื่นบัญชีไว้แล้ว คายในระหว่างดำรงตำแหน่ง หรือก่อนยื่นบัญชีหลังจากพ้นจากตำแหน่ง ให้ทนายทหรือผู้จัดการมรดกยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นตายภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มีผู้ดำรงตำแหน่งตาย

ผู้พิทักษ์ทรัพย์ของทรัพย์สินของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง ผู้พิทักษ์ทรัพย์ของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง ผู้พิทักษ์ทรัพย์ของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งพ้นจากตำแหน่ง นอกจากต้องยื่นบัญชีตาม (๒) แล้ว ให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกครั้งหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้ว เป็นเวลาหนึ่งปีด้วย

มาตรา ๑๑. ทวิ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและ เอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือนับแต่วันที่ตรวจพบว่าการกระทำดังกล่าว แล้วแต่กรณี และห้ามมิให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง ในกรณีนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด และเมื่อศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดว่าเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและ เอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองที่ดำรงอยู่ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงกวรที่ผู้นั้นได้กระทำไปในตำแหน่งดังกล่าว

มาตรา ๑๒ เมื่อได้รับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและ เอกสารประกอบตามมาตรา ๑๑ แล้ว ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งประธานกรรมการมอบหมายลงลายมือชื่อกำกับไว้ในบัญชีทุกหน้า

บัญชีและ เอกสารประกอบตามวรรคหนึ่งของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีให้เปิดเผยให้สาธารณชนทราบโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นบัญชีดังกล่าว บัญชีของผู้ดำรงตำแหน่งอื่นห้ามมิให้เปิดเผยแก่ผู้ใด เว้นแต่การเปิดเผย

ดังกล่าวจะ เป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาพิพากษาคดีหรือการวินิจฉัยชี้ขาด และได้รับการร้องขอจากศาลหรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ให้ประธานกรรมการสั่งให้มีการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมืออยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวโดยเร็ว

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่มีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เพราะเหตุที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดพ้นจากตำแหน่งหรือตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้นั้นแล้วจัดทำรายงานผลการตรวจสอบและประกาศรายงานผลการตรวจสอบดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดพ้นจากตำแหน่งหรือตายและปรากฏว่าผู้นั้นหรือทายาทหรือผู้จัดการมรดกของผู้นั้นจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจทำการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือของกองมรดกได้โดยไม่ต้องอาศัยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่จะต้องยื่นตามมาตรา ๑๑ (๒) และ (๓) ทั้งนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการเปรียบเทียบทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่พ้นจากตำแหน่งหรือตาย กับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นไว้ เมื่อครั้งเข้ารับตำแหน่งแล้วจัดทำรายงานผลการตรวจสอบและประกาศรายงานผลการตรวจสอบดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่ผลการตรวจสอบปรากฏว่าทรัพย์สินมีความเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ทายาทหรือผู้จัดการมรดก แล้วแต่กรณี ซึ่งแจ้งการได้มาของทรัพย์สินดังกล่าวก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีความผิดทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดมีทรัพย์สิน เพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้ประธานกรรมการสั่ง เอกสารทั้งหมดที่มีอยู่ รวมทั้งรายงานผลการตรวจสอบ ไปยังอัยการสูงสุด เพื่อคำ เสนอคดีในศาลอาญาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อให้ทรัพย์สินที่ เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้นตก เป็นของแผ่นดินต่อไป และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

มาตรา ๑๒ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง ทุกสามปีที่อยู่ในตำแหน่ง และเมื่อพ้นจากตำแหน่ง ตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๑) ผู้บังคับบัญชาชั้นสูงสุดของหน่วยงานราชการ

(๑ ทวิ) ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

(๒) ผู้บังคับบัญชาชั้นสูงสุดของศาลปกครองสูงสุด

(๒ ทวิ) อัยการสูงสุด

(๓) กรรมการการเลือกตั้ง

(๔) ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

(๕) ผู้บังคับบัญชาชั้นสูงสุดของทบวงตำรวจแห่งชาติ

(๖) กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

(๗) รองประธานศาลฎีกา

(๗ ทวิ) รองประธานศาลปกครองสูงสุด

(๗ ตริ) หัวหน้าสำนักงานตุลาการทหาร

(๗ จัตวา) ผู้พิพากษาในศาลฎีกา

(๗ เบญจ) ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

(๘) รองอัยการสูงสุด

(๙) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง

การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เมื่อพ้นจากตำแหน่งของบุคคลตาม (๑) (๒ ทวิ) (๗) (๗ ตริ) (๗ จัตวา) (๗ เบญจ) (๘) และ (๙) ให้ยื่นเมื่อพ้นจากตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่งและวรรคสามมาใช้บังคับกับการแสดง การยื่น การรับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

และการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจกำหนดตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งจะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมจากมาตรา ๑๖ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ ทวิ บุคคลตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ผู้ใดจงใจ

ไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและ เอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและ เอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่มีการกำหนดข้อบัญญัตินี้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือนับแต่วันที่ตรวจพบว่ามีการกระทำดังกล่าว แล้วแต่กรณี และห้ามมิให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตำแหน่งอื่น ๆ นอกจากมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามหลักเกณฑ์ วิธีกำหนด และระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่งมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เป็นระยะภายในสามสิบวันนับแต่ดำรงตำแหน่งครบทุก ๆ ห้าปีอีกด้วย ในกรณีนี้ให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เฉพาะรายการที่เปลี่ยนแปลงไปจากที่ยื่นไว้เดิม

การตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ยื่นไว้ตามมาตรานี้ ให้กระทำทุกครั้งที่มีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อปรากฏพฤติการณ์แก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นรั่วรวบผิดปกติ หรือ เมื่อควรไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของ

รัฐผู้ยื่นร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือ เมื่อผู้นั้นพ้นหรือจะพ้นจากการ เป็น เจ้าหน้าที่ของรัฐ

หมวด ๔
การไต่สวนข้อเท็จจริง

มาตรา ๑๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามบทบัญญัติในหมวดนี้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง เนื่องจากได้มีการเข้าชื่อร้องขอ เพื่อให้วุฒิสภามีมติให้ถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๕๕

(๒) ผู้เสียหายยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้ดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๖๒

(๓) มีการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๗๐

(๔) มีเหตุอันควรสงสัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติตามมาตรา ๗๒ หรือกระทำความผิดตามมาตรา ๘๑

(๕) มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๗๔

มาตรา ๔๐ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ไต่สวนข้อเท็จจริงเสร็จแล้วและไม่มีพยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่การไต่สวน

(๒) ผู้ถูกกล่าวหา เป็นบุคคลคนเดียวกับผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องที่อยู่ระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง และมูลกรณีแห่งการกล่าวหา เป็นเรื่องเดียวกัน

มาตรา ๔๑ ในกรณีใดส่วนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๓๙ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการใดส่วน เพื่อคำ เน้นการแทนก็ได้ โดยประกอบด้วย กรรมการหนึ่งคน พนักงานเจ้าหน้าที่ และหรือผู้ทรงคุณวุฒิตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด มีหน้าที่แสวงหา ข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิด

การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการใดส่วน ให้คำนึงถึงความเหมาะสมกับฐานะและ ระดับของตำแหน่งและการคุ้มครองผู้ถูกกล่าวหาตามสมควร

การปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการใดส่วนให้ เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

มาตรา ๔๒ ห้ามมิให้แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีเหตุดังต่อไปนี้ เป็นอนุกรรมการใดส่วน

(๑) รู้เห็นเหตุอาชญากรรมเกี่ยวกับ เรื่องที่กล่าวหามาก่อน

(๒) มีญาติหรือผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา

(๓) มีสาเหตุโดยตรง เกี่ยวกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือ เป็นผู้สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดา

มารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๕) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติหรือ เป็นหุ้นส่วนหรือมีผลประโยชน์

ร่วมกันหรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่ปรากฏว่ามี การแต่งตั้งบุคคลความพรรคหนึ่ง เป็นอนุกรรมการใดส่วน ให้อนุกรรมการผู้นั้นแจ้งต่อประธานกรรมการโดยเร็ว ระหว่างนั้นห้ามมิให้อนุกรรมการผู้นั้น ยุ่งเกี่ยวกับการดำเนิน การของคณะอนุกรรมการใดส่วน

ความในวรรคสองให้ใช้บังคับในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาคัดค้านว่าอนุกรรมการผู้นั้น มีเหตุตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

การยื่นคำคัดค้าน การพิจารณาคำคัดค้าน และการแต่งตั้งบุคคล เป็นอนุกรรมการ ใดส่วนแทน ให้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

มาตรา ๔๓ ในกรณที่ ดำเนินการใดส่วนข้อเท็จจริงให้แจ้งข้อกล่าวหาให้ ผู้ถูกกล่าวหาทราบและกำหนดระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาจะมายื่นแจ้งข้อกล่าวหา แสดงพยานหลักฐานหรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำประกอบการชี้แจง

ในการชี้แจงข้อกล่าวหาและการให้ปากคำของผู้ถูกกล่าวหา ให้มีสิทธินำ
ทนายความหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจ เข้าฟังในการชี้แจงหรือให้ปากคำของตนได้
ในคดีนี้ตามที่กล่าวหาตามที่กล่าวหาในคดีนี้ตามที่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่กล่าวหา ๒๓ ในคดีนี้ตามที่ผู้ถูกกล่าวหา
ตามที่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ผู้ถูกกล่าวหาในคดีนี้ตามที่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ผู้ถูกกล่าวหาในคดีนี้ตามที่ผู้ถูกกล่าวหา

มาตรา ๔๔ กรณีที่มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน การรับฟังคำชี้แจง
ของผู้ถูกกล่าวหา หรือการถามปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ต้องมีอนุกรรมการไต่สวน
อย่างน้อยสองคนร่วมในการดำเนินการในจำนวนนั้นจะต้อง เป็นอนุกรรมการไต่สวนที่ เป็น
พนักงาน เจ้าหน้าที่อย่างน้อยหนึ่งคน แต่ถ้าเป็นการรับฟังคำชี้แจงหรือการถามปากคำ
บุคคลตามมาตรา ๔๔ จะต้องมีอนุกรรมการไต่สวนที่เป็นกรรมการ เข้าร่วมดำเนินการด้วย
ห้ามมิให้อนุกรรมการไต่สวนทำหรือจัดให้ทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการส่อล่วง
หรือขู่ เชื้อ หรือให้สัญญาณกับผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน เพื่อจงใจให้เขาให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ
ในเรื่องนี้ที่กล่าวหา

มาตรา ๔๕ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวน
ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๒๕ (๑) (๒) หรือ (๓)
หรือมาตรา ๒๕ ได้ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย

มาตรา ๔๖ เมื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้จัดทำ
ส่วนการไต่สวนข้อเท็จจริง เสนอต่อประธานกรรมการประกอบด้วยสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและตำแหน่งหน้าที่ของผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหา
- (๒) เรื่องที่ถูกกล่าวหา
- (๓) ข้อกล่าวหาและสรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่สวนข้อเท็จจริง
- (๔) เหตุผลในการพิจารณาวินิจฉัยทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย
- (๕) บทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง
- (๖) สรุปความเห็น ~~ในคดีนี้ตามที่ผู้ถูกกล่าวหา~~ (คดีนี้) เกี่ยวกับเรื่องนี้ที่กล่าวหา

มาตรา ๔๗ เมื่อประธานกรรมการได้รับส่วนการไต่สวนข้อเท็จจริง
ตามมาตรา ๔๖ แล้ว ให้จัดให้มีการประชุมเพื่อพิจารณาภายในสามสิบวัน

เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมีมติให้คณะกรรมการไต่สวนชุด เดิมไต่สวนซ้ำ เพื่อจริง เพิ่มเติม หรือแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนชุดใหม่ทำการไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมแทนก็ได้

มาตรา ๔๘ ห้ามมิให้กรรมการซึ่งมีเหตุตามมาตรา ๔๖ เข้าร่วมประชุม พิจารณาส่วนงานการไต่สวนข้อเท็จจริง เว้นแต่เป็นกรรมการซึ่งรู้เห็นเหตุการณ์เกี่ยวกับ เรื่องที่กล่าวหา เนื่องจากได้รับแต่งตั้งให้เป็นอนุกรรมการไต่สวน

มาตรา ๔๙ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาข้อกล่าวหาจากส่วนงาน การไต่สวนข้อเท็จจริงและมีมติวินิจฉัยว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลหรือไม่ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติวินิจฉัยว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหาข้อนั้นเป็นอันตกไป

มติของสภาที่ปรึกษาฯ มีผลผูกพันต่อสภาผู้แทนราษฎร ในกรณีที่สภาผู้แทนราษฎรได้ให้ มติให้สภาที่ปรึกษาฯ พิจารณาข้อกล่าวหาต่อสภาผู้แทนราษฎร ๕๕ และในกรณีที่ ผู้เสียหายยื่นคำร้องต่อสภาผู้แทนราษฎรต่อสภาที่ปรึกษาฯ ๕๖ สภาผู้แทนราษฎร ไม่จำเป็นต้องพิจารณาข้อกล่าวหาต่อสภาผู้แทนราษฎรที่สภาที่ปรึกษาฯ

มติของสภาที่ปรึกษาฯ มีผลผูกพันต่อสภาผู้แทนราษฎร ในกรณีที่สภาผู้แทนราษฎรได้ให้ มติให้สภาที่ปรึกษาฯ พิจารณาข้อกล่าวหาต่อสภาผู้แทนราษฎร ๕๖ สภาผู้แทนราษฎร ไม่จำเป็นต้องพิจารณาข้อกล่าวหาต่อสภาผู้แทนราษฎรที่สภาที่ปรึกษาฯ และในกรณีที่สภาที่ปรึกษาฯ พิจารณาข้อกล่าวหาต่อสภาผู้แทนราษฎรที่สภาที่ปรึกษาฯ

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาได้มีมติตาม มาตรา ๔๙ แล้ว สภาผู้แทนราษฎรได้ให้มติไม่รับข้อกล่าวหาข้อนั้นไว้ ในกรณีที่ผู้เสียหายยื่นคำร้องเพื่อคัดค้านคดี กับผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๔๙ (๑) หรือผู้เสียหายยื่นคำร้องเพื่อคัดค้านคดี กับผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๔๙ (๒) ให้ประธานกรรมการส่งรายงานไปยังประธานวุฒิสภา หรือแจ้งไปยังผู้เสียหายแล้วแต่กรณี โดยเร็ว

รายงานตามวรรคหนึ่งต้องมีลายมือชื่อของกรรมการที่เข้าร่วมการพิจารณา และต้องระบุความเป็นมาหรือข้อกล่าวหา สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่สวนข้อเท็จจริง เหตุผลในการพิจารณา วินิจฉัยและบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และในกรณีที่สภาผู้แทนราษฎรได้ให้มติไม่รับข้อกล่าวหาต่อสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดมีมูล และข้อกล่าวหาอื่น เป็นเรื่องที่ประธานวุฒิสภาส่งมาตามมาตรา ๑๙ (๑) หรือผู้เสียหาย ยื่นคำร้อง เพื่อดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๑๙ (๒) นับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหาจะปฏิบัติหน้าที่ต่อไปไม่ได้จนกว่าวุฒิสภามีมติหรือ ศาลมีฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะมีคำพิพากษา แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดมีมูล ให้ประธานกรรมการส่งรายงานตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง และเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้ง ความเห็นไปยัง

(๑) ประธานวุฒิสภา ถ้าข้อกล่าวหาอื่น เป็นเรื่องที่ประธานวุฒิสภาส่งมา ตามมาตรา ๑๙ (๑) หรือ เรื่องที่ผู้เสียหายยื่นคำร้องขอตามมาตรา ๑๙ (๒)

(๒) อัยการสูงสุด ถ้าผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิด อาญาหรือร้ายวบผิดปกติ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลตามมาตรา ๕๔ เว้นแต่อัยการสูงสุด หรือเป็นข้าราชการการเมืองอื่นนอกเหนือจากบุคคลตามมาตรา ๕๔ (๑) และ (๒)

(๓) อัยการสูงสุด ถ้าผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิดอาญา หรือร้ายวบผิดปกติ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทาง การเมืองและผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง

(๔) ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหา ถ้าผลการ ไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิดทางวินัย หรือมีมูลความผิดต้องให้พ้นจาก ตำแหน่ง และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าข้อกล่าวหาใดที่ประธานวุฒิสภา ส่งมาตามมาตรา ๑๙ (๑) เป็นเรื่องสำคัญ จะแยกทำรายงานเฉพาะข้อกล่าวหา นั้นส่งไป ให้วุฒิสภาพิจารณาาก่อนก็ได้

มาตรา ๕๓ ในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง หากปรากฏว่าผู้ถูก กกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากราชการเพราะเหตุใด ๆ นอกจากถึงแก่ความตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง เพื่อยุติดำเนินคดีอาญา ดำเนินการทางวินัย หรือขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน แล้วแต่กรณี ต่อไปได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากราชการอื่นเนื่องมาจากความตายให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อขอให้ทรัพย์สินตก เป็นของแผ่นดินต่อไปได้

หมวด ๕

การถอดถอนจากตำแหน่ง

มาตรา ๕๔ เมื่อปรากฏว่าผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ผู้ใดมีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายวุฒิสภามีอำนาจดำเนินการถอดถอนผู้นั้นออกจากตำแหน่งได้ตามบทบัญญัติในหมวดนี้

- (๑) นายกรัฐมนตรี
- (๒) รัฐมนตรี
- (๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- (๔) สมาชิกวุฒิสภา
- (๕) ประธานศาลฎีกา
- (๖) ประธานศาลรัฐธรรมนูญ
- (๗) ประธานศาลปกครองสูงสุด
- (๘) อัยการสูงสุด
- (๙) กรรมการทหารเลือกตั้ง
- (๑๐) ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
- (๑๑) ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
- (๑๒) กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
- (๑๓) รองประธานศาลฎีกา
- (๑๔) ผู้พิพากษาหรือประธานศาลปกครองสูงสุด
- (๑๕) หัวหน้าสำนักงานตุลาการทหาร
- (๑๖) รองอัยการสูงสุด

ประธานวุฒิสภา : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการครับ

นายไพศาล กุศลย์วิสัย (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ และเพื่อนสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม ไพศาล
กุศลย์วิสัย ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

ตามที่ประชุมได้กรุณาขอหมายให้คณะกรรมการชุดนี้ไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในชั้นแปรญัตติเห็น คณะกรรมการที่ได้ดำเนินการแล้ว
ขอกราบเรียนรายงานโดยสรุปดังต่อไปนี้

ในเบื้องต้นที่ดิฉันกระผมขออนุญาตกราบเรียนว่า การพิจารณากฎหมายฉบับนี้ก่อนข้างมีความสำคัญและความสลับซับซ้อนพอสมควร ซึ่งจะต้องพิจารณาพร้อมกับตัวบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ และทฤษฎีปฏิบัติในปัจจุบันกับสิ่งที่รัฐธรรมนูญคาดหมายไปสู่อนาคต เพราะฉะนั้นในการพิจารณาของคณะกรรมการแม้ว่าจะให้เวลาอย่างเต็มที่ที่ยังมีข้อความที่จำเป็นที่จะต้องขอเสนอแก้ไขอีกหลายเรื่องก่อนที่จะได้พิจารณาต่อไปนะครับ สำหรับฉบับแรกที่ท่านสมาชิกฯ ได้รับอยู่แล้วคือใบแก้รายงานที่ได้ส่งพร้อมกับเอกสารที่ประกอบวาระการประชุมนี้ในเบื้องต้นซึ่งกระผมคิดว่า กระผมจะไม่อ่านตรงนั้นเนื่องจากเป็นเอกสารที่ปรากฏชัดเจนอยู่แล้ว ส่วนอีกเรื่องหนึ่งที่กระผมจำเป็นต้องขอกราบเรียนเพิ่มเติมในชั้นนี้ก็คือว่า ขออนุญาตแก้ไขเพิ่มเติมในหน้า ๓ ขอความกรุณาได้โปรดพลิกตามไปด้วย จะปรากฏข้อความในหน้า ๓ ซึ่งเป็นตอนท้ายของคำนิยามคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ในหน้าที่ ๓ (๕) นะครับ โฉ (๕) นั้นข้อความเดิมอ่านว่าเป็นอย่างนี้ครับ “ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นที่มีรายได้หรืองบประมาณไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา” นั้น ขออนุญาตเพิ่มเติมคำว่า “ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ต่อท้ายคำว่า “สมาชิกสภาท้องถิ่น” อ่านเป็นเนื้อความว่า “ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น

๓๒

ว. ๑๒ (ส. นิติบัญญัติ)

รัฐวิธา ๑๓/๒

ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ต่อจากนั้นเป็นความเดิม ข้อต่อไปในหน้าที่ ๘
มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มีข้อความที่แก้ไขในวรรคแรกและขอเพิ่มเติมเป็นวรรคสอง
และวรรคสามดังนี้ กระผมขออนุญาตอ่านข้อความที่แก้ไขแล้วเสียดีกว่าครับ เพื่อจะได้
ประหยัดเวลา วรรคแรกของมาตรา ๑๕ นั้น ก็ให้แล้วอ่านได้ดังนี้ครับ

“เมื่อคณะกรรมการพ้นจากตำแหน่งให้เริ่มดำเนินการตามมาตรา ๗
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง”

- ๑๔/๑

และเพิ่มเติมเป็นวรรคสองและวรรคสามว่าอย่างนี้

วรรคสอง “ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๓ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีนี้ให้คณะกรรมการสรรหาจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิเป็นจำนวนสองเท่าของผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งต่อประชาชนวุฒิสภา”

วรรคสาม “ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งในระหว่างที่อยู่นอกสมัยประชุมของรัฐสภา ให้ดำเนินการตามมาตรา ๕ ภายในสามสิบวันนับแต่วันเปิดสมัยประชุมของรัฐสภา”

ข้อที่ขอแก้ไขเพิ่มเติมอีกในข้อ ๘ ไปก็คือในหน้า ๕๐ มาตรา ๕๔ วรรคสอง ความเดิมอ่านเห็นว่า “คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจกำหนดตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องห้ามมิให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ได้ตามความจำเป็นและสมควร โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา” หากคณะกรรมการฯ ขอปรับปรุงถ้อยคำใหม่ในหลักการเดิมนี้ควรให้ เป็นว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งใดที่ต้องห้ามมิให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา” อันนี้เป็น เนื้อหาที่กระผมขออนุญาตในเบื้องต้นว่า ขอปรับปรุงร่างที่ได้เสนอต่อท่านผู้เกียรติ ทั้งหลายไปแล้ว ท่านผู้เกียรติครับ ในการพิจารณาชั้นแปรญัตตินี้มีผู้สมาชิก ผู้ทรงเกียรติได้เสนอคำแปรญัตติ ๑ ท่าน หากคณะกรรมการก็ได้ชี้แจงให้รับทราบว่า คณะกรรมการฯ ในบางส่วนก็ได้ปรับปรุงตาม บางส่วนคณะกรรมการก็ได้แก้ไขแล้ว ผู้ซึ่งแจ้งพอใจ แต่ว่าในคณะกรรมการนี้เองมีกรรมการ ๒ ท่าน สงวนความเห็นไว้ใน ๒ มาตราด้วยกัน ซึ่งท่านผู้เกียรติคือ ท่านเกษม สรศักดิ์เกษม และท่านปกติ ที่พัฒนาคุณ กระผมขออนุญาตทราบเรียนว่า โดยรายละเอียดแล้วคณะกรรมการได้พิจารณากฎหมาย ฉบับนี้โดยถือหลักดำเนินการให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ และปรับปรุง รูปแบบของกฎหมายให้เป็นไปตามรูปแบบที่วุฒิสภาหรืออีกนัยหนึ่งประธานรัฐสภา ได้ตราเป็นกฎหมายออกไปแล้ว และได้มีการปรับปรุงบทบัญญัติบางบทบัญญัติ ให้ถูกต้องกับร่างที่ควรจะเป็น นอกจากนั้น ได้บัญญัติเพิ่มเติมขึ้นเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์

ตามความจำเป็น ทั้งนี้ปรากฏอยู่ตามเอกสารที่ทางคณะกรรมการธิการได้กราบเรียนเสนอ
ท่านประธานฯ ผ่าน ไปยังท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมขอเสนอ
กราบเรียนมาเพื่อได้โปรดพิจารณาต่อไป ด้วยความเคารพครับ

ประธานวุฒิสภา : เจริญเลขาธิการ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔
มีการแก้ไข มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ และมาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ ทวิ
คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐
มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ คณะกรรมการติดตาม มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓
มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ ถึงมาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข -----

หมวด ๒ อำนวยหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔
มีการแก้ไข

(การประชุมดำเนินมาถึงขณะนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภา
ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายอาภา เมฆสุวรรณ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง
ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมาธิการครับ

นายเพชร ยุติธรรมดำรง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา

ที่เคารพ กระผม นายเพชร ยุติธรรมดำรง สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมาธิการ กระผมมี
เรื่องที่จะต้องขออนุญาตปรึกษาท่านประธานฯ ^{นิดหนึ่งครับ} เพราะจะ เดี่ยวจะผ่าน
มาตรา ๒๔ ^{นี่} ~~แล้ว~~ ^{นี่} ~~คือ~~ มาตรา ๒๕ ^{นี่} ~~ไป~~ ถ้าหากว่าเป็นไปตามที่กระผมเสนอต้องเป็นการ
แก้ไขเพิ่มเติม ^{ใน} ~~ใน~~ มาตรา ๒๔ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขออนุญาต
ท่านประธานฯ พลิกไปมาตรา ๑๖ ในส่วนที่ ๒ ที่บอกว่า ให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้
มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติ
ภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งในมาตรา ๑๖ ^{กรรมาธิการ} ได้ ~~แก้ไข~~
โดยเฉพาะ (๕) ^{ได้} ~~มี~~ ^{การ} ~~แก้ไข~~ โดยตัดคำว่า “คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตแห่งชาติ” ออกไป ซึ่งในมาตรานี้ก็หมายความว่า เมื่อตัดข้อความนี้ออกไปแล้วก็
แสดงว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไม่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินตาม ~~ใน~~ ส่วนที่ ๒ มาตรานี้ แต่กระผมขออนุญาตท่านประธานฯ ว่า ความจริงแล้ว
กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาตินั้น ~~ได้~~ ^{มี} ~~หน้าที่~~ ^{และ} ในความรับผิดชอบ
สามารถที่จะถูกสมาชิกวุฒิสภาหรือบุคคลภายนอกยื่นให้ถอดถอนหรือพ้นจากตำแหน่งได้
ในกรณี ^{ที่} ~~ที่~~ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือมีกรณีร้ายผิดภาคี เพราะฉะนั้นกระผม
ขออนุญาตท่านประธานฯ ~~ให้~~ ^{ให้} ~~เสนอ~~ ^{เสนอ} ให้มีการเพิ่มเติมว่า ให้คณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ~~ต้อง~~ ^{ต้องมี} ~~มี~~ ^{มี} ~~หน้าที่~~ ^{หน้าที่} ในการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของ
กรรมการดังกล่าวต่อประธานวุฒิสภา ~~แล้ว~~ ^{แล้ว} ~~นี้~~ ^{นี้} ~~ให้~~ ^{ให้} ~~นำ~~ ^{นำ} ~~บทบัญญัติ~~ ^{บทบัญญัติ} ~~ของ~~ ^{ของ} ~~มาตรา~~ ^{มาตรา} ~~ที่มี~~ ^{ที่มี} ~~การ~~ ^{การ} ~~ตรวจสอบ~~ ^{ตรวจสอบ}

๓๖

ว. ๑๒ (ศ. นิตบัญญัติ)

ละโม ๑๕/๒

ในเรื่อง~~ของ~~รายละเอียดต่าง ๆ การมีอยู่จริงของทรัพย์สินนั้นมาใส่ไว้ในหน้าที่ของ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพราะฉะนั้นในหลักการ~~ที่~~นี้ กระผมจำเ็นที่จะต้องนำหน้าที่ดังกล่าวนี้มาใส่ไว้เป็นมาตรา ๒๕ ทวิ ในหมวดนี้ครับ โดย ข้อความที่กระผมขอเสนอในการแปรญัตติมาตรา ๒๕ ทวิ มีดังนี้~~ที่~~นี้~~ที่~~ประธานฯ ครับ

“มาตรา ๒๕ ทวิ ให้กรรมการมีหน้าที่ขึ้นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ หนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อประธานวุฒิสภา เมื่อเข้ารับ ตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่งและวรรคสาม และมาตรา ๓๗ ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่ขัดข้องใช่ไหมครับที่ขอเพิ่มเติม
ไป

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าที่ประชุมไม่ขัดข้องก็ผ่านไป
นะครับ ต่อไป

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๗ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีใครคิดใจที่ผ่านไปครับ

- ๑๖/๑

๓๓

ว. ๑๒ (ส. นิตินบัญญัติ)

ทวิรัตน์ ๑๖/๑

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๑ การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๓๒ ถึงมาตรา ๓๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข ส่วนที่ ๒ การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ มีการแก้ไข มาตรา ๓๖ มีการแก้ไข มาตรา ๓๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๗ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๓๘ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ การไต่สวนข้อเท็จจริง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ ถึงมาตรา ๔๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๒ มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณเกษมครับ

นายเกษม สรศักดิ์เกษม (กรรมาธิการ) : ท่านผู้เป็นประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม เกษม สรศักดิ์เกษม กรรมาธิการผู้สงวนความเห็น ขอกราบเรียน ท่านประธานฯ และต่อที่ประชุมนี้ในเบื้องต้นว่า ในการสงวนความเห็นในมาตรา ๔๓ นั้น เนื่องจากกรรมาธิการได้ตัดถ้อยคำบางตอนของมาตรา ๔๓ วรรคสองออกไป ซึ่งเป็นร่างที่ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรมาแล้ว โดยตัดข้อความสำคัญที่ว่า “และในการพิจารณาคำหาเพื่อให้ดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๖๒ ให้มีสิทธินำทนายความหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจเข้าฟังและให้คำปรึกษาในการชี้แจงหรือให้ปากคำได้” ถ้อยคำดังนั้นเป็นร่างเดิมที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรมาแล้ว กรรมาธิการตัดออกไป กระผมสงวนความเห็นโดยขออนุญาตให้ความเห็นต่อท่านประธานฯ และต่อที่ประชุมนี้ โดยสังเขปดังต่อไปนี้คือ มาตราที่ท่านประธานฯ ต้องย้อนไปดูมาตรา ๑๙ (๒) ที่ว่าในการดำเนินคดี ผู้เสียหายสามารถกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ ผู้เสียหายต้องยื่นคำร้องต่อพนักงาน ป.ป.ช. เพื่อให้ดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๒ มีใครบ้างนั้นขออนุญาตเรียนว่า ตามร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ผู้ถูกกล่าวหาตาม มาตรา ๖๒ คือตั้งแต่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา

๓๘

ว. ๑๒ (ส. นิติบัญญัติ)

ที่พรัดน์ ๑๖/๒

และข้าราชการการเมืองอื่น ที่ถูกกล่าวหาว่าร้ายวยผิดปกติ หรือกระทำผิดหน้าที่ พุจจริต ต่อหน้าที่ จะถูกผู้เสียหายกล่าวหาบุคคลที่กราบเรียนนั้น ได้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประเด็นต่อไปผู้เสียหาย~~ที่~~สามารถยื่นคำร้องด้วยตนเองได้หรือไม่ นั้น กฎหมายฉบับนี้ มาตรา ๖๔ (๑) ผู้เสียหายไม่จำเป็นต้องร้องเอง สามารถมอบอำนาจให้บุคคลอื่น ร้องได้ ปัญหาจึงคิดว่า ถ้าผู้เสียหายไม่ร้องเองมอบอำนาจให้บุคคลอื่นร้องได้นั้น มีความหมายกว้างขวางแค่ไหน เพียงใด ท่านประธานฯ ครับ-----

- ๑๗/๑

ผู้เสียหายในกฎหมายฉบับนี้ที่อาจหาญเข้ามาร้องผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตั้งแต่นายกรัฐมนตรีลงมาถึงสมาชิกวุฒิสภาและข้าราชการการเมืองนั้นต้องเป็นบุคคลไม่ธรรมดาต้องมีที่ปรึกษา ต้องมีฝ่ายกระบวนการจัดตั้งมาแล้วเพื่อเตรียมการร้องคนดำรงตำแหน่งทางการเมืองนี้ ปัญหาจึงมีว่า ผู้ดำรงตำแหน่งที่ถูกร้องตามมาตรา ๕๑ ตามร่างของสภาผู้แทนราษฎรนั้นให้มีสิทธิให้ทนายไม่เป็นที่ปรึกษาได้ ในชั้นกรรมาธิการวิสามัญของวุฒิสภานั้นแนวโน้มที่ว่า ให้ตัดมาตรานี้ออก คือคิดขัดที่ว่า ให้ทนายความเข้าไปฟังเจตนาฟังได้ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ในสภาของบุคคลที่เข้าไปนั่งฟังเจตนาฟังเจตนาฟังความนั้นถ้าจะแปลว่าไปนั่งฟังเจตนาฟังแล้วจะซื่อเกินไป ทนายความที่มีความรู้ทางกฎหมายเป็นเรื่องต้นและใช้กฎหมายเป็นวิชาชีพ ถ้าไม่สามารถให้คำปรึกษากับผู้ที่นำพาเข้าไปหรือผู้ต้องการคำปรึกษานั้นแล้วผู้ไม่มีความเป็นธรรมในการปฏิบัติภารกิจของบุคคลในกระบวนการยุติธรรมตำแหน่งนี้ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ในการบัญญัติกฎหมายของมาตรา ๕๑ วรรคสองนั้นน่าจะนำแนวทางมาจากรัฐธรรมนูญหลาย ๆ มาตรา ตั้งแต่มาตรา ๒๓๕ มาตรา ๒๔๐ มาตรา ๒๔๑ และมาตรา ๒๔๒ ที่จริงอยู่ในรัฐธรรมนูญนี้บัญญัติว่า ให้มีสิทธินำทนายความเข้าไปฟังในชั้นผู้ต้องหาชั้นสอบสวน กฎหมายนี้ขอเรียนว่า กรรมการ ป.ป.ช. นั้นเหมือนกับพนักงานสอบสวน เมื่อพนักงานสอบสวนทำหน้าที่ถ่ายโอนอำนาจมาจากพนักงานสอบสวน คือ ดำรงแล้ว ในการชี้แจงคดี การให้ปากคำก็แล้วถ้าท่านประธานฯ จะย้อนไปดูมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง ผู้ถูกกล่าวหาที่สามารถนำพยานบุคคลมาโต้สวนตรงนี้ได้ ถามว่า ผู้ถูกกล่าวหาสามารถนำพยานบุคคลมาโต้สวนแล้ว ใครจะทำหน้าที่ช่วยเหลือในชั้นนี้ในการโต้สวนพยานบุคคลท่านประธานฯ ที่เคารพ การรู้กฎหมายนั้นเป็นเรื่องธรรมดาปกติที่สุด ใคร ๆ อ่านกฎหมายแล้วก็สามารถรู้ได้ แต่คนที่รู้กฎหมายและใช้กฎหมายเป็นวิชาชีพตรงนั้นสำคัญกว่า คนที่ใช้กฎหมายเป็นวิชาชีพน่าจะมีความซื่อซื่อ มีความชำนาญในการแนะนำ ถ้าท่านประธานฯ จะย้อนไปดู พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ร.บ. ฉบับนั้นนอกจากจะออกข้อกำหนดได้เองแล้ว ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับในคดีอาญาของคดีนี้ ให้มีประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับกับคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ท่านประธานฯ ครับ ในเมื่อบทบัญญัติของศาลที่จะไปสู่การพิจารณาของศาลนี้ บุคคลที่
 กระผมกราบเรียนไปในมาตรา ๖๒ นั้นจะต้องไปสู่ศาลแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง
 ทางการเมืองทั้งสิ้น ครั้นนั้นเป็นศาลเดียว ท่านประธานฯ ครับ เปรียบเสมือนศาลทหารใน
 ภาวะไม่ปกติหรือเหมือนศาลอาญากรสงคราม ที่พิจารณาได้ส่วนกันยกเดียวแล้วจบ
~~คดี~~อันตรายเป็นเกิดขึ้นตรงนี้ ถ้าในการได้ส่วนเบื้องต้นไม่มีผู้ที่จะไปคอยให้คำแนะนำ
 ช่วยเหลือตรงนั้นอันตรายเป็นเกิดขึ้น ในทางพิจารณาของกรมการวิสามัญนั้นมอง
 ประเด็นว่า ถ้านำหมายความเข้าไปแล้วจะถามประโยค ให้คำปรึกษาประโยค จะเกิด
 กระบวนการขัดข้อง ท่านประธานฯ ~~ครับ~~ กระผมไม่อยากจะให้มองผู้คนในกระบวนการ
 ยุติธรรมไปถึงขนาดนั้นว่า หมายความที่ให้คำปรึกษา~~จะ~~จะเป็นการขัดขวางการได้ส่วน
 ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คงไม่ใช่ การปรึกษานั้นเป็นเรื่องที่ผู้รู้กฎหมายที่จะให้คำ
 แนะนำได้ เพราะฉะนั้นในเมื่อศาลคดีอาญาแผนกการเมืองของผู้ดำรงตำแหน่งการเมืองให้
 นำ วิ. อาญา มาใช้แล้ว วิ. อาญา มาตรา ๑ ทวิ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ~~ผู้~~ต้องหาก็คือ
 ผู้ถูกกล่าวหาในคดีศาลนี้มีสิทธิพบและปรึกษาทนายความสองต่อสอง ก็ถามต่อไปว่า พบ
 สองต่อสองนั้นแปลว่าทนายความเข้าไปในชั้นสอบสวนได้ไหม ถ้าพบสองต่อสองแล้ว
 เดินออกไป~~ยัง~~ ~~ผู้~~ไม่สามารถนำเข้ามาได้นั้น กระผมว่าถ้าตีความกฎหมายแถบนั้น
 ก็ชื่อเกินสมควร ชื่อเกินไปที่จะปฏิบัติภารกิจตรงนี้ครับท่านประธานฯ -----

เพราะฉะนั้นในการพิจารณา~~คดี~~นี้น่าจะเปิดโอกาส บทบัญญัติตามบทเฉพาะกาลใน
 การตรา พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง
 การเมืองบัญญัติว่า ต้องคำนึงในการให้สิทธิผู้ถูกกล่าวหาในข้อสุดท้ายด้วย ในการต่อสู้คดี
~~ผู้~~กระผมไม่เชื่อว่า บุคคลตามมาตรา ๖๒ ~~ผู้~~จะมีความต่ำลงในกระบวนการพิจารณาของ
 กฎหมายทั้งปวง กฎหมาย ป.ป.ช. ~~ผู้~~จะ~~นี้~~จะผ่านการพิจารณาไปเมื่อสักครู่นี้ ที่ผ่าน
 การพิจารณาในวันนี้มี ๑๒๔ มาตรา กระบวนการครั้งนี้ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา^{ผู้}มี
 ๑๖๖๒ มาตรา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมี ๓๒๓ มาตรา ถ้านำมาใช้บังคับ
 โดยอนุโลม~~ที่~~มาตราไหนที่เกี่ยวข้องสามารถมาใช้กับศาลนี้ได้ ใครจะรู้ ~~ท่าน~~ประธาน^{ผู้}
 นอกจากคนที่ใช้กฎหมายนั้น~~ที่~~ผู้~~ที่~~สัมผัสกฎหมายและใช้วิชาชีพกฎหมาย~~ที่~~ช่วยเหลือ
 ผู้คนในบ้านเมืองนี้ เพราะฉะนั้นในการตัดมาตรา ๔๓ วรรคสองบางส่วนออกไปนี้กระผม
 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เป็นร่างที่สภาผู้แทนฯ ~~ท่าน~~ผู้~~ที่~~มาแล้ว ถ้ามว่า คงมาตรา~~นี้~~ไว้~~นี้~~ →
 กระบวนการทำงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ~~ผู้~~เสียหลายใหม่ ล้มหลายใหม่ บ้านเมือง →
 เราไปไม่รอดหรือ ตอบว่า ไม่ใช่ แต่ผู้คนในกระบวนการยุติธรรม~~ที่~~นี้คือทนายความ
 สามารถจะเข้ามาช่วยเสริมสร้างให้กระบวนการนั้นดำเนินไปโดยความบริสุทธิ์ยุติธรรม
 เป็นการถ่วงดุลและคานอำนาจซึ่งกันและกันในกระบวนการไต่สวนสอบสวนในชั้นต้น~~ผู้~~ →
 ถ้าปล่อยไปถึงการพิจารณาคดีแล้วเป็นศาลชั้นเดียวที่กระผมกราบเรียนตั้งแต่ต้น อันตราย
 จะเกิดขึ้น ผู้ถูกกล่าวหาในระดับสูงขนาดนี้ไม่มีทางจะไปอุทธรณ์ฎีกาที่ไหนได้ จบกัน
 ตรงนั้น ความไม่ยุติธรรมน่าจะซ่อนตัวอยู่ตรงนั้นครับท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นถ้า
 เรามารื้อนตะแกรงกันเสียตั้งแต่ชั้นสอบสวน ไต่สวนของกรรมการ ป.ป.ช. น่าจะมี
 ข้อมูลที่ชัดเจนดียิ่งขึ้น ~~เพราะฉะนั้น~~ท่านประธานฯ ที่เคารพ ที่ประชุมแห่งนี้กระผมขอ →
 กราบเรียนด้วยความเคารพว่า ได้โปรดพิจารณาที่มีความเห็นเป็นมติ~~ว่า~~ ให้คงไว้ความร่างเดิม →
 ที่สภาผู้แทนฯ พิจารณามาแล้ว ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญประธานคณะกรรมการธิการครับ
 นายไพศาล ภูบาลย์วิสัย (ประธานคณะกรรมการธิการ) : กราบเรียน

ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพและเพื่อนสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ที่จริงคณะกรรมการได้
 พิจารณาอย่างรอบคอบจากข้ออภิปรายข้อที่วางตั้งที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ คือ

ท่านเกษม สรศักดิ์เกษม ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ที่จริงพวกเราก็คืออยู่ในวงการกฎหมายด้วยกัน กระผมเองก็อยู่ในวงการนี้ แต่เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านผู้มีเกียรติเองก็ได้ช่วยอ้างถึง คำพิพากษารัฐธรรมนูญ ฉบับที่ ๒๐ ของ วิธีพิจารณาความอาญา ฉบับที่ ๒๐ ของ ประมวลกฎหมายพิจารณาความแพ่ง และใน ตัวบท ที่ โดย ตรง ที่ ได้ เห็น ว่า ทาง คณะกรรมการ ได้ พิจารณา ถึง ความ สมเหตุ สมผล ระหว่าง การ ดำเนิน คดี นั้น นี้อยู่ ตลอด เวลา ว่า มี ได้ ที่ จะ ให้ นำ หนัก ไป ใน ทาง ใด ทาง หนึ่ง ที่ จะ ให้ เสีย ความ ยุติธรรม หลักการ ที่ มี อยู่ ว่า ควร จะ เปิด โอกาส ให้ ผู้ ต้อง หา หรือ ผู้ ถูก กล่าว หา ได้ รับ การ ปรึกษา ทนาย ความ นั้น ก็ ไม่ ได้ มี การ ห้าม ปราม ไว้ ก็ ยัง ถือว่าเป็น สิทธิ ที่ จะ ทำ ได้ ตาม บท บัญญัติ ของ รัฐธรรมนูญ ตาม วิธี พิจารณา ความ อาญา อยู่ เสมอ เพียง แต่ ว่า ใน มาตรา นี้ ถ้อย คำ ที่ เขียน ต่อ ท้าย ตรง ที่ นี้ เอง ที่ ทำ ให้ เห็น ว่า อาจ จะ ก่อให้เกิด ปัญหา ได้ บ้าง ก็คือ คำ ที่ มี อยู่ ว่า ให้มี สิทธิ นำ ทนาย ความ หรือ บุคคล ผู้ ซึ่ง ผู้ ถูก กล่าว หา ไว้ วาง ใจ เข้า ฟัง และ ให้ คำ ปรึกษา ในการ ชี้ แจง และ ให้ ปาก คำ ได้ สำหรับ คำ แรก คง ไม่ สู้ กระ ไร คือ เข้า ฟัง แต่ เข้า ให้ คำ ปรึกษา ในการ ชี้ แจง นั้น ตรง ที่ นี้ เอง จะ เห็น ว่า เป็น เรื่อง ที่ จะ ไม่ ทำ ให้ กระ บวนการ ทำงาน นั้น เป็น ไป ด้วย ความ ราบ รื่น ถ้า หาก ว่า ผู้ ถูก กล่าว หา จะ ขอ คำ ปรึกษา ก็ ขอ คำ ปรึกษากัน ได้ แต่ ว่า หาก ควร ให้มี คำ ปรึกษา ในการ ชี้ แจง ใน ขณะ ที่ เขา สอบ ปาก คำ นั้น ซึ่ง ถ้า หาก ว่า ท่าน ดู ภาพ ของ การ สอบ ปาก คำ ต่าง ๆ แล้ว แม้ แต่ ใน วงการ ศาล ก็ตาม แต่ การ ที่ ศาล ถาม หรือ พยาน ตอบ คำถาม ของ ทนาย อีก ฝ่าย หนึ่ง ทนาย ความ ที่ เป็น ทนาย ของ ฝ่าย จำ เลย ก็ จะ นั่ง อยู่ ด้วย และ ก็ ฟัง ด้วย-----

ส่วนการจะให้คำปรึกษานั้นก็ให้คำปรึกษาหลังจากที่ได้มีการสอบถามกันแล้วว่า เราจะ
 แก้เกมหรือเราจะต่อสู้คดีกันอย่างไร กระผมคิดว่า ที่คณะกรรมการติดตามคดีความครั้งนี้
 ออกก็ไม่ได้ตัดข้อความนี้ออกทั้งหมด เพราะข้อความที่เหลืออยู่ก็ยังเกิดโอกาสให้
 ทนายความหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจเข้าฟังในการชี้แจงและในการให้ปากคำของคนได้
 คือเข้าฟังแล้วก็มีมาปรึกษากันแล้วจะต่อสู้คดีกันอย่างไรก็ว่ากันไป ส่วนที่จะให้ถึงขนาด
 ให้คำปรึกษาในขณะที่ให้คำชี้แจงหรือให้ปากคำนั้น อาจจะเป็นการเกินกว่าความสมควร
 อย่างที่คณะกรรมการเรียนในตอนต้น หากคณะกรรมการเสี่ยงข้างมากจึงเห็นว่า
 ข้อความที่ตัดออกในสาระสำคัญก็มีจุดตรงนั้น แต่สิ่งที่ยังมีความสำคัญก็ยังคงคืนเอาไว้
 อยู่ในบรรทัดที่ ๒ นั้น ซึ่งไม่ว่าจะเกิดการสอบปากคำในเรื่องใด ๆ แม้ในคดีอาญา ผู้ถูก
 กล่าวหาอาจจะนำทนายความไปนั่งฟังอยู่ด้วยก็ได้เสมอ มิได้ตัดออกไปแต่ประการใด
 ด้วยความเคารพครับ กระผมเห็นใจท่านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่กรุณาพูดถึงเรื่องระบบที่สร้างขึ้น
 ใหม่ที่ว่า อาจจะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้นได้ ถึงแม้ว่านั่นก็เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์
 ในตัวบทรัฐธรรมนูญอยู่บ้างนะครับ แต่ว่าเมื่อเป็นบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเช่นนี้
 อยู่แล้ว เราจะเป็นอย่างอื่นถึงไม่สามารถแก้ไขอะไรไปไม่ได้ เช่นที่ว่าให้มีการพิจารณา
 คดีนี้ในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาสำหรับนักการเมืองแต่ศาลชั้นเดียวนี้ กระผมคิดว่า
 ในวงการพวกเรา เราก็วิพากษ์วิจารณ์กันพอสมควรว่าจะเป็นการละเมิดการยุติธรรมที่เกิน
 ประการใดหรือไม่ เพราะเหตุว่า ระบบการพิจารณาคดีอาญาของเรานั้นอย่างน้อยก็จะมี
 ๒ ระบบ คือหมายความว่ามีศาลชั้นต้นแล้วก็มีการอุทธรณ์ไปยังศาลสูง อย่างใน
 ระบบของเราในขณะนั้นก็มีการฎีกาไปได้ยังศาลฎีกาอีกสองชั้น ดังนั้นขั้นต้น อันนี้เราไป
 วิพากษ์วิจารณ์ตัวบทรัฐธรรมนูญในขณะนี้ก็ไม่สมควร เราจะต้องผูกพันตามบทบัญญัติ
 ของรัฐธรรมนูญว่า กระบวนการเป็นอย่างนี้แล้วเราทำอย่างไรจึงจะดีที่สุด ด้วยความ
 เคารพครับ คณะกรรมการเสี่ยงข้างมากเห็นว่า ควรจะขึ้นตามร่างที่คณะกรรมการ
 ได้ตัดออก ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณเกษมครับ

LIRT

นายเกษม สรศักดิ์เกษม (กรรมการ) : ท่านผู้เป็นประธานฯ ที่เคารพ กระผม เกษม สรศักดิ์เกษม ขอกราบเรียนท่านประธานคณะกรรมการ ที่เคารพของกระผม โดยส่วนตัวนั้นมีหลายคนทักว่า ทำไมกระผมกับท่านประธาน คณะกรรมการมาเถียงกันหรือเห็นไม่ตรงกัน ผู้ ด้วยความเคารพจริง ๆ ครับ - - -> ความเห็นในทางกฎหมายนั้นบางทีก็ไปกันไม่ได้ ขออนุญาตกราบเรียนเพิ่มเติมตรงนี้ ครับท่านประธานฯ ในการพิจารณาพรรคสองของมาตรา ๔๓ นั้น ต้องถึงมาตรา ๔๓ พรรคแรก ก็พรรคหนึ่งมาคู่ประกอบด้วยจะเห็นความสำคัญเด่นชัดในพรรคสองต่อไป มาตรา ๔๓ พรรคแรก ขอว่า “ในการดำเนินการได้สวนข้อเท็จจริงให้แจ้งข้อกล่าวหา - - -> ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและกำหนดระยะเวลาตามสมควรที่ผู้ถูกกล่าวหาจะชี้แจงข้อ กล่าวหาแสดงพยานหลักฐานหรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำประกอบการชี้แจง” ได้ ขอเรียนท่านประธานฯ ว่า กระบวนการได้สวนข้อเท็จจริงตรงนี้ก็คือกระบวนการ สอบสวนของพนักงานสอบสวนในคดีอาญาทั่วไปนั่นเอง แต่โครงสร้างของรัฐธรรมนูญ นี้ ได้กำหนดให้กรรมการ ป.ป.ช. มาได้สวนหรือมาสอบสวนเสีย ผู้ถูกกล่าวหาตาม - - -> มาตรา ๖๒ นั่นคือตกเป็นผู้ต้องหาโดยมีผู้กล่าวหาแล้ว กรรมการ ป.ป.ช. ก็มาเป็น พนักงานสอบสวน สอบสวนตรงนี้ก็ถามว่า เมื่อมีการแจ้งข้อกล่าวหา ผู้ นายกรัฐมนตรี - - -> สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมืองแล้ว มาชี้แจงข้อกล่าวหา ก็อมาให้การต่อพนักงานสอบสวน ที่สำคัญที่กระผมเน้นกับท่านประธานฯ ก็ว่า หรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำคือสอบปากคำฝ่ายผู้ต้องหาด้วย ทำนองเดียวกับตำรวจ นั่นเอง ไม่ใช่สอบพยานผู้กล่าวหาจะลงโทษเขาสถานเดียว ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ต้องหา นั้นสามารถนำพยานบุคคลมาได้

การนำพยานบุคคลมาให้คำชี้แจงหรือมาให้การสอบสวน ครั้งนี้ จะมีความสำคัญที่สุด →
 กระผมไม่เชื่อว่า นายกรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา จะเข้าไจกระบวน
 การพิจารณาของระบอบนี้ทั้งระบบได้ ยกเว้น ๆ หนึ่ง นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันท่านเป็น
 ทนายความเท่านั้น แต่กฎหมายเราไม่มองถึงบุคคล เรามองทั้งระบบ ทั้งหลักการว่า หลักการ →
ครั้งนี้ ถ้าบุคคลที่จะนำพยานบุคคลมาให้การ มาสอบสวนในชั้นได้ส่วนนั้นวิธีการเป็นอย่างไร →
กรณีท่านประธาน กฎหมายที่ประกอบเข้ามาใช้บังคับรวมนั้นมีมากมายลับซับซ้อนยุ่งเหยิง →
 ตามสมควร ถ้าคนรู้จักกฎหมายดี ๆ ธรรมดาแล้วไม่สามารถปฏิบัติภารกิจตรงนี้ได้
 ท่านประธานฯ ครม. ต้องคนใช้กฎหมาย ต้องคนรู้จักกฎหมายซึ่ง ๆ สิ่ง จะสามารถนำข้อเท็จจริง →
 มาตีแผ่ให้ดูประชาชน ป.ป.ช. เพื่อได้ส่วนตรงนี้ได้ เพราะฉะนั้นด้วยความเคารพ
 ท่านประธานคณะกรรมการจริยฯ กระผมยังยืนยันในความเห็นประเด็นนี้ขอให้ที่ประชุม →
 แห่งนี้ได้โปรดมีมติยืนยันไว้ตามร่างสภาผู้แทนราษฎรจะเป็นพระคุณครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณนิพนธ์เชษฐศรี

นายนิพนธ์ วิเศษยุทธศาสตร์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
 วุฒิสภาที่เคารพ กระผม นิพนธ์ วิเศษยุทธศาสตร์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมาธิการ
 เสียซึ่งมาก ท่านประธานฯ ครม. กระผมอยากกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ในเรื่องของ
 กฎหมายนั้นความคิดเห็นก็มีหลากหลาย ครับ สาดเองก็มีถึง ๓ สาด สาดชั้นต้น
 สาดอุทธรณ์ สาดฎีกา ตัดสินก็ไม่เหมือนกัน แต่ก็คงมีข้อยุติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมเองก็
 ประกอบอาชีพทนายความมานาน ทนายก็มีทั้งทนายโจทก์ จำเลย ความเห็นในทางทนาย
 ก็ไม่ตรงกันอยู่แล้วในเรื่องของกฎหมาย แต่ว่าในทางข้อเท็จจริงในเรื่องของกฎหมายที่จะเป็น
 หลักยึดถือความเห็นในธรรมให้ ครับ ประชาชนที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นเรื่องสำคัญที่สุด ในกรณีนี้
ดีกว่าถ้า เรา ดูตาม รัฐธรรมนูญ แล้ว มาตรา ๒๑๕ วรรค สุดท้าย เขียน ไว้ ชัดเจน พอสมควร ว่า →
 “บุคคลผู้ถูกควบคุม ชุมฯ หรือจำคุก ย่อมมีสิทธิพบและปรึกษาทนายความเป็นการเฉพาะตัว
 และมีสิทธิได้รับการเยี่ยมตามสมควร” รัฐธรรมนูญจะเขียนอย่างนี้ ในเรื่องนี้กระผมอยากจะ
 กราบเรียนถึงความเห็นมาชนิดหนึ่งว่า แต่เดิมนั้นสิทธิขั้นนี้ ไม่มีในรัฐธรรมนูญ ทางสภาทนาย ความ →
 ได้มีการต่อสู้กันมาระยะเวลายาวนาน ในการที่จะให้มันบัญญัติในเรื่องนี้ให้คุ้มครองผู้ถูก
 กล่าวหาในรัฐธรรมนูญขึ้นมา แต่ ว่า เรา ต้อง ดู ถึง ความ เป็น จริง ว่า ที่ ให้ คุ้มครอง นั้น คุ้มครอง →

แค่ไหน สิทธิในการพบทนายในการปรึกษานั้น กระผมอยากจะเรียนว่า พอมีรัฐธรรมนูญ กำหนดขึ้นมา โรงพักมีห้องให้สำหรับทนาย ให้ผู้ถูกกล่าวหาพบทนายได้เลยเมื่อถูกจับกุม ในศาลอาญ หรือในเรือนจำเขงทนายก็ได้รับสิทธิพิเศษในการที่จะเข้าพบปรึกษาความอยู่ ตลอดเวลา แต่ในกรณีที่มีการสอบสวนที่สามารถให้ทนายเข้าไปในห้องสอบสวนได้ ซึ่งโดย วิธีการสอบสวนแล้วคงจะเป็นความลับ แต่ให้สิทธิของผู้ต้องหาที่จะให้ทนายเข้าไป เพื่อเป็นการข่มขู่ใช้วิธีการสอบสวนที่ไม่ถูกต้อง แต่ถ้าจะให้ปรึกษา พอสอบไปคำหนึ่ง ปรึกษาคำหนึ่ง แล้วทนายว่าอย่างไร แล้วผู้ถูกสอบสวนให้คำ^มที่ทนายใช้คงไม่ใช่เป็นการสอบสวนผู้ต้องหา หรือให้คำปรึกษา ในลักษณะอย่างนั้นอันนี้คงจะเกินเลยไป ถ้าดู ตามเจตนารมณ์ที่สภาผู้แทนฯ เสนอมา^ขอย่างนั้น หรือตามที่ท่านผู้ประมุขคดีเสียงข้างน้อย แสดงความเห็นมาในเรื่องนี้กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ตามความเป็นจริงนั้นกฎหมาย ฉบับนี้ หรือรัฐธรรมนูญที่ให้มีการดำเนินคดีอาญาทางการเมืองกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง นั้น เพราะที่เส้วมา^ขบุคคลไม่ว่าจะดำรงตำแหน่งทางการเมืองระดับไหนก็ตาม ถ้ามีการทำผิดขึ้นมา ไม่สามารถที่จะนำตัวมาลงโทษได้ และบุคคลที่อยู่ในระดับนี้ไม่ใช่ คนธรรมดาที่พนักงานสอบสวนหรือ ป.ป.ช. ซักกล้าเข้าไปยุ่งเกี่ยว หรือจะต้องมีทนายเข้าไป สอนไปแนะทุกขั้นตอนถึงขนาดนั้น เพราะฉะนั้นกรณีการ^ขจึง^ขเห็นว่า ข้อความที่ตัด ออกไปนั้นเมื่อเราดูถึงข้อความตอนต้นที่มีอยู่^ขอันถือว่าให้ความเป็นธรรม และก็เป็นการ คำนึงถึงรัฐธรรมนูญอย่างพอเพียง

ผู้เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ขึ้น ที่ออกมา ก็เพื่อให้สามารถดำเนินคดีกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยไม่เกรงกลัวอิทธิพล ให้สิทธิ ให้อำนาจในการดำเนินการ ถ้ายังใช้กฎหมายเก่าอยู่ ไปเป็น นุ้ครึบ ก็คนที่ถูกรู้กันอยู่ว่าไม่สามารถที่จะเอาผู้ที่มีอำนาจในทาง การเมืองมาดำเนินคดีได้เลย นุ้ครึบ อันนี้เป็นหลักอันหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตาม เราจะเขียนกฎหมาย หรือแก้กฎหมายนั้นคงยึดหลักการของรัฐธรรมนูญเป็นสำคัญนะครึบ นุ้ครึบ แต่ถ้าเราจะคง ข้อความไว้อย่างเดิมขึ้น ก็อย่างที่กระผมได้กราบเรียนตั้งแต่ต้นว่า ถ้าถามอะไรมา ปรึกษา ทนาย ทนายบอกตอบอย่างนั้น ผู้ต้องหาหรือผู้ถูกกล่าวหาตอบอย่างนั้น ไป ก็คงไม่ใช่ คำตอบของผู้ที่จะถูกสอบสวนแน่ นั่นคือคำตอบของทนายที่จะเสนอแนะ แม้แต่ในศาลเอง เวลาให้การ ไม่ใช่ตอบคำถามปรึกษาทนายคำหนึ่ง ไม่ได้ ต้องถามคำถามของทนาย อีกฝ่ายหนึ่งจนจบ ส่วนทนายจะถามคำถาม ดังอะไรก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง นั่นอยู่ใน วิธีการพิจารณาความในชั้นศาล ไม่ใช่ขึ้นสอบสวน แต่ขึ้นสอบสวนนี้กระผมเห็นว่า ที่เขียนอย่างนี้ก็ให้สิทธิมากพอแล้วในการที่จะปรึกษา แล้วดูตามเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญ ที่เคยต่อสู้เรียกร้องมา กระผมคิดว่า ตรงนี้เหมาะสมที่สุดแล้ว และเป็นธรรมที่สุดสำหรับ ผู้ถูกกล่าวหาครึบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมจะได้ถามมติจากที่ประชุม นุ้ครึบ ว่า จะเห็นด้วยกับผู้เสนอหรือไม่ คือคุณเกษมเป็นผู้สอบสวนครึบ ท่านลงคะแนน ได้ครึบ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๐ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คงเป็นไปตามกรรมาธิการนุ้ครึบ ต่อไปครึบ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๔๔ มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ มีการแก้ไข มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๙ มีการแก้ไข มาตรา ๕๐ มีการแก้ไข มาตรา ๕๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๒ มีการแก้ไข มาตรา ๕๓ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ การถอดถอน จากตำแหน่ง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๖ มีการแก้ไข มาตรา ๕๗ มีการแก้ไข มาตรา ๕๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๙ มีการแก้ไข มาตรา ๖๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๑ มีการแก้ไข

หมวด ๖ การดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีการแก้ไข มาตรา ๖๒
 มีการแก้ไข มาตรา ๖๓ ถึงมาตรา ๖๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๖ มีการแก้ไข
 มาตรา ๖๗ ถึงมาตรา ๖๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๙ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
 หมวด ๗ การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๐ ไม่มี
 การแก้ไข มาตรา ๗๑ มีการแก้ไข มาตรา ๗๒ มีการแก้ไข มาตรา ๗๓ ไม่มีการ
 แก้ไข มาตรา ๗๔ มีการแก้ไข มาตรา ๗๕ มีการแก้ไข มาตรา ๗๖ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๗๗ มีการแก้ไข มาตรา ๗๘ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๘ การตรวจสอบ
 เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ มีการแก้ไข มาตรา ๗๙ มีการแก้ไข มาตรา ๘๐ ถึงมาตรา ๘๓
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๔ มีการแก้ไข มาตรา ๘๕ และมาตรา ๘๖ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๘๗ มีการแก้ไข

มาตรา ๘๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๙ มีการแก้ไข มาตรา ๙๐ มีการแก้ไข มาตรา ๘๑ มีการแก้ไข มาตรา ๙๒ มีการแก้ไข มาตรา ๘๓ มีการแก้ไข มาตรา ๘๑ วัตถุประสงค์การเพิ่มขึ้นใหม่ หมวด ๘ การจัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๔ มีการแก้ไข มีการรณการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณปภิตศรี

นายเกิด พัฒนกุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายประคิด พัฒนกุล กรรมาธิการ ซึ่งได้ส่งความเห็นไว้ ท่านประธานฯ ครับ มาตรา ๙๔ วรรคท้ายนั้นร่างเดิมที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรมาไม่มีความในวรรคท้าย แต่ที่กรรมาธิการได้เพิ่มเติมเข้ามา โดยที่เพิ่มเติมในวรรคท้ายว่า “ให้นำบทบัญญัติในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับคู่สมรสของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคสอง โดยให้ถือว่าการดำเนินการของคู่สมรสดังกล่าว เป็นการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ” ท่านประธานฯ ครับ กระผมไม่เห็นพ้องด้วยกับความเห็นของท่านกรรมาธิการเสียงข้างมาก กระผมได้แสดงความคิดเห็นแล้วโดยเห็นว่า การเพิ่มเติมบทบัญญัติในวรรคท้ายเข้ามานี้ โดยให้ถือว่าการกระทำของคู่สมรสเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย กระผมคิดว่าในประการแรกก็คือว่า บทบัญญัติอย่างนี้น่าจะไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญในเรื่องสิทธิเสรีภาพของบุคคล เพราะมาตรา ๕๐ ได้บัญญัติว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการ หรือประกอบอาชีพ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพ เช่นว่านั้นจะกระทำได้ แต่ข้อบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๘ ซึ่งกำหนดว่า รัฐธรรมนูญนั้น การบังคับใช้ การตีความการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญเช่นว่านั้นจะต้องกระทำโดยเคร่งครัด เพราะเป็นเรื่องที่กระทบกระเทือนถึงสิทธิและเสรีภาพของบุคคล กระผมใคร่ขออนุญาตอ่านความในมาตรา ๒๘ แห่งรัฐธรรมนูญ ซึ่งบัญญัติว่า “การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้” ท่านประธานฯ ครับ

กระผมขอกราบเรียนประโยชน์หลังที่ใช้คำว่า “เท่าที่จำเป็นเท่านั้น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้” ท่านประธานฯ ครั้นในเมื่อคู่สมรสของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๕๐ และการที่จะจำกัดสิทธิของคู่สมรสเช่นนั้นจะต้องอยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๒๘ กระผมได้แสดงความเห็นต่อท่านกรรมาธิการแล้ว แต่ท่านกรรมาธิการก็ยังคงเพิ่มเติมไว้เช่นเดิม ท่านประธานฯ ครั้นกระผมก็ขออนุญาตสงวนความเห็นไว้ ท่านกรรมาธิการหลายท่านได้เห็นด้วยกับการสงวนความเห็นเช่นนั้นไว้เพื่อให้ที่ประชุมของสภาแห่งนี้ได้กรุณาพิจารณาพิจารณาว่า เราควรจะมีบทบัญญัติตามความในวรรคสามหรือไม่ เพราะเกี่ยวกับการบังคับใช้หรือการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ ท่านประธานฯ ครั้น ความในวรรคท้ายนั้นกระผมเห็นในเบื้องต้นว่า ถ้าดูตามวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๔ ใน (๑) (๒) (๓) ก็คือ กฎหมายก็ได้นำถึงการห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดดำเนินการ เป็นต้นว่า ถ้าเป็นคู่สัญญาไปมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานของรัฐ หรือเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทเข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจกำกับดูแลและควบคุมตรวจสอบหรือดำเนินคดี-----

รวมทั้งรับสัมปทาน หรือคงไว้ซึ่งสัมปทานจากหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ความละเอียดที่ปรากฏใน (๓) ห้ามประชาชน ๓ ครั้ง รวมทั้งการเป็นหุ้นส่วน หรือถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่รับสัมปทาน หรือเข้าเป็นผู้สัญญาในลักษณะ ดังกล่าว ความใน (๑) ถึง (๓) ที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้วนั้น ผมหมายความว่า มุ่งในเรื่องของทรัพย์สินที่จะบังเกิดขึ้นของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งถ้าให้ภรรยา ภาระกระทำของ ~~รัฐ~~ ทั้งสามวงเล็บที่มานี้ เป็นการกระทำของสามีด้วย ~~นี้~~ ผมคิดว่า ไม่มีความจำเป็น เพียงพอที่จะบัญญัติเช่นนี้ เพราะเหตุว่า ในเรื่องซึ่งทรัพย์สินนั้น ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทรัพย์สินระหว่างสามี ภรรยาก็ถือว่าเป็นส่วนของคู่สมรสอยู่ด้วย และตามกฎหมาย ป.ป.ช. ~~นี้~~ ในการยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินก็ได้บังคับไว้แล้ว ว่า จะต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินส่วนของคู่สมรสด้วย รวมทั้งบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นต้องบัญญัติเพิ่มเติมอยู่ตรงนี้ เพราะถ้าหากว่า ภรรยารวยผิดปกติก็จะต้องดูจากบัญชีของคู่สมรสด้วยว่า ได้มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ และการบังคับนั้น ก็ต้องบังคับมาจากทรัพย์สินระหว่างสามี ภรรยาอยู่แล้ว ท่านาประชาชน ๓ ครั้ง ส่วนใน (๔) หมายถึงการกระทำ ซึ่งกฎหมายได้เขียนว่า ห้ามไม่ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปมีส่วนได้เสียในฐานะเป็นกรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทน พนักงานหรือลูกจ้างในธุรกิจของเอกชน ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัดอยู่ และมีความละเอียดเพิ่มเติมกระผมจะไม่อ่านตลอด ท่านประชาชน ๓ ครั้ง ใน (๔) นี้ก็เห็นได้ว่า เป็นเรื่องของการกระทำ ซึ่งห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปกระทำ ที่นี้ถ้าเราบอกว่า ภาระกระทำของภรรยา ให้ถือว่าเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย ก็จะมีปัญหาเกิดขึ้น ~~ที่~~ ~~ประชาชน ๓ ครั้ง~~ เพราะ ~~ว่า~~ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ~~นี้~~ ตามมาตรา ๔ ให้คำนิยามไว้มาก กระผมขออนุญาตพลิกไปดูกติกานิยาม มาตรา ๔ ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีตำแหน่ง หรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือบุคคลผู้ปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ ผู้บริหารท้องถิ่น

๕๒

ว. ๑๒ (ผ. นิติบัญญัติ)

ศิริวรรณ ๒๓/๒

และสมาชิกสภาท้องถิ่นซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เข้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ และระบุนิว้อกมากมาย แล้วทั้งให้คำนิยามผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไว้ด้วย ซึ่งหมายถึง นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมืองอื่นนอกจาก (๑) และ (๒) นอกจากนี้ก็ยังมีข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ~~แต่~~ ^{แล้ว} ผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาลนคร ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น ซึ่งได้บัญญัติกำหนดไว้ว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐไว้กว้างขวางและครอบคลุมมาก กระผมไม่สามารถทราบเรียงรายละเอียดได้ทั้งหมด เพราะจะเสียเวลาสภา ท่านประธานฯ ครับกระผมใครจะบอกตัวอย่าง ^{กำหนด} ธรรมดาว่า ภรรยาเป็นพนักงาน เป็นลูกจ้างของเอกชน ซึ่งมีสัมปทาน ^{กับ} กับรัฐ หรือเป็นผู้สัญญาับรัฐและสามเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งทำงานอยู่ในหน่วยราชการที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลบริษัทเอกชนที่เป็นผู้สัญญาของรัฐตามสัมปทาน หรือ ^{ตาม} ตามสัญญาที่มีกับรัฐนั้น ปัญหาต้องเกิดขึ้นดังนี้ -----

- ๒๔/๑

กระผมยกตัวอย่างเช่น ภรรยาทำงานเป็นลูกจ้างหรือเป็นพนักงานของบริษัทที่ได้สัมปทานจากกระทรวงคมนาคม เป็นต้นว่า บริษัท เทลคอมเอเชีย หรือบริษัท ทีทีเอ็นด์ที หรือบริษัท ชินวัตร หรือบริษัทอื่นใด ถ้าสามีเป็นข้าราชการสังกัดกระทรวงคมนาคม ซึ่งในกฎหมายให้คำนิยามว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายถึงข้าราชการด้วย ถ้าอย่างนี้จะทำอย่างไร หรือยกตัวอย่าง อย่างเช่นสมมุติว่า สามีเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานคร หรือเป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร แต่ภรรยารับจ้างเป็นลูกจ้างหรือเป็นพนักงานของบริษัทที่ได้สัมปทานหรือมีสัญญาเกี่ยวกับกรุงเทพมหานคร เช่น บริษัท รถไฟฟ้ากรุงเทพมหานคร ที่เรียกว่า บีทีเอส (BTS) ถ้าเป็นกรณีอย่างนี้เมื่อกฎหมายนี้ผ่านสภาและประกาศใช้บังคับจะให้ภรรยาทำอย่างไร ภรรยาไม่ต้องออกจากงานหรือ ถ้าภรรยาไม่ออกสามีต้องติดคุกตามกฎหมายนี้ หรือเพราะว่า การกระทำของภรรยาถือว่าเป็นการกระทำของสามี ซึ่งจะต้องมีความผิด ต้องโทษตามมาตรา ๑๑๕ ซึ่งต้องโทษจำคุกสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หรือจะให้ภรรยานั้นต้องหย่ากับสามี และกฎหมายมาตรา ๑๑๕ ยังบอกไว้ว่า เว้นแต่สามีหรือคู่สมรสจะพิสูจน์ได้ว่า คนไม่รู้เห็นยินยอมด้วยกับการกระทำเช่นนั้น ถ้าอย่างนี้เวลาที่ปัญหาเกิดขึ้น สมมุติว่า สามีเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างที่กระผมยกตัวอย่างแล้ว ภรรยาเป็นลูกจ้างในบริษัทเอกชนที่มีสัญญาหรือสัมปทาน ถ้าอย่างนี้สามีจะต้องไปพิสูจน์ว่า คนไม่รู้เห็นยินยอมด้วย จะพิสูจน์อย่างไรครับ ถ้าพิสูจน์ไม่ได้ก็แปลว่าต้องโทษจำคุก มีความผิดก่อนพิสูจน์ แปลว่าต้องถูกดำเนินคดีเสียแล้ว และถ้าพิสูจน์ไม่ได้ ก็ทำงานมาร่วมกันอยู่ทุกวัน จะให้ทำอย่างไรครับ กระผมคิดว่า สิทธิระหว่างสามีภรณานั้นควรได้รับความคุ้มครอง เพราะการกระทำของสามีบางทีจะไปบัญญัติให้คู่สมรสที่จะรับผิดชอบด้วย หรือการกระทำของภรรยาที่เป็นคู่สมรสของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้กระทำลงไปให้ถือว่าเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นสามีด้วย จะให้ทำอย่างไร จะให้บอกกล่าวให้เลิก ให้ฟ้องหย่า หรือจะแก้สิ่งกันให้ติดคุกติดตะราง หรือจะทำอย่างไร กระผมคิดว่า การบัญญัติกฎหมายอย่างนี้จะเป็นการลดอนสิทธิเสรีภาพของบุคคลที่กฎหมายรัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ และแม้เราจะสามารถบัญญัติกฎหมายได้ แต่รัฐธรรมนูญมาตรา ๒๕ บอกไว้ว่า “เฉพาะเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้” แสดงว่า บทบัญญัติของกฎหมายรัฐธรรมนูญนี้มีความเคร่งครัดที่เราจะต้องเคารพ

ระดับสูงของธนาคารแห่งประเทศไทย ภรรยาทำงานอยู่ในบริษัทประกันชีวิต ซึ่งไม่ได้อยู่ในอำนาจกำกับ ควบคุม ดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทยเลย ไม่ได้ห้ามตามมาตรานี้

ข้อจำกัดประการที่ ๓ ท่านประธานฯ ครั้น โดยถ้อยคำของตัวบทบัญญัติเอง ท่านสมาชิก กรณณาพิจารณาด้อยค่าใน (๔) กับด้อยค่าใน (๑) ที่คณะกรรมการแก้ไขแล้วใน (๔) นั้น ใช้คำว่า “เข้าไปมีส่วนได้เสียในฐานะเป็นกรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทน พนักงานหรือลูกจ้างในธุรกิจของเอกชนซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัดอยู่” เมื่อใช้คำว่า “เข้าไป” ก็หมายความว่า ถ้าหากว่า คู่สมรส~~ผู้~~เป็นกรรมการอยู่ก่อน เป็นที่ปรึกษา เป็นตัวแทน เป็นพนักงานหรือลูกจ้างอยู่ก่อน ไม่ต้องห้ามตามมาตรานี้~~ด้วย~~ จะต้องห้ามตามมาตรานี้~~ด้วย~~ ต่อเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีตำแหน่งที่ ป.ป.ช. กำหนดแล้ว เป็นอยู่แล้ว ~~แล้ว~~ ภายหลังจากคู่สมรสจึงเข้าไปตำแหน่งดังกล่าวใน (๔) ภายหลังจากนั้น ซึ่งตรงนี้ก็เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความขัดกัน ในลักษณะที่ใช้อำนาจ คู่สมรสคนหนึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจจะเอื้อประโยชน์ หรือให้โทษกับบุคคลที่เป็นธุรกิจเอกชนที่อยู่ในกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบ เป็นเหตุให้เขาเกรงใจต้องเอาคู่สมรสเข้าไปทำงาน นั่นคือข้อจำกัดข้อ ๓ ซึ่งไม่ทำให้กฎหมายมาตรานี้ใช้กว้างขวางไปครับ

ข้อจำกัดประการที่ ๔ ในบทเฉพาะกาลได้เขียนเอาไว้ชัดเจนว่า ในมาตรา ๑๑๕ เจ้าหน้าที่ของรัฐพิสูจน์ได้ว่าตัวเองไม่ได้ยินยอมรู้เห็นด้วยในการที่คู่สมรสของตัวไปทำการตามมาตรา ๕๔ เขาไม่มีความคิดอะไรเลยครับ

และประการสุดท้าย ในบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๒๔ ทีวี ก็ยกเว้นไว้ว่า ถ้าเป็นสัญญาหรือสัมปทานผูกขาดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ กฎหมายฉบับนี้จะไม่ใช้บังคับย้อนหลังไปให้เป็นโทษกับเขา ก็ด้วยเหตุดังได้ประทานกราบเรียนมาโดยสังเขป ท่านประธานฯ ครับ คณะกรรมการก็คิดว่า คณะกรรมการได้พิจารณาโดยถี่ถ้วนแล้ว แล้วก็ด้วยความเคารพต่อท่านกรรมการฝ่ายข้างน้อยนะครับ ก็จะขอประทานอนุญาตกราบเรียนดังที่ได้กราบเรียนมาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณปลัดครับ

นายปลัด พัฒนกุล (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ โดยความเคารพต่อความคิดเห็นของท่านกรรมการ ~~ท่านประธานฯ ครับ~~ กระทบคิดว่าก็ยังปัญหาในทางปฏิบัติ ~~ครับ~~ ที่ท่านได้กรุณาพูดถึงวรรคสองที่กรรมการได้แก้ไขเพิ่มเติม นั้น ก็เท่ากับเป็นการให้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้กำหนดว่า ลักษณะใดที่จะถือว่าเป็นการกระทำที่ควรจะควบคุมกำหนด ~~ท่านประธานฯ ครับ~~ ถ้าเราเขียนกฎหมายแล้วให้อำนาจไปเลือกปฏิบัติของเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. กระทบคิดว่าน่าจะเป็นเรื่องซึ่งไม่สมควร ~~ครับ~~ เพราะ ~~ว่า~~ เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีมากมายแล้วไม่ทราบว่าจะกำหนดแบบไหนอย่างไร สภาที่ไม่มีโอกาสรู้ ประชาชนที่ถูกบังคับใช้โดยกฎหมายไม่มีทางทราบได้เลยครับ จนกว่าจะประกาศในราชกิจจานุเบกษา แปลว่ากฎหมายออกไปใช้บังคับแล้วประชาชนยังหวั่นไหว ไม่ทราบว่า จะประกาศควบคุมเรื่องใดหรือใช้บังคับเรื่องใด นั่นประการที่ ๑

สำหรับประการที่ ๒ นั้น กระทบอ่านพบจากกฎหมายจริง ๆ ~~ครับ~~ กระทบขอกราบเรียนต่อ ~~ที่~~ ~~ประธาน~~ ~~ฯ~~ ~~ใน~~ (๔) กระทบขออนุญาตอ่านท่อนเดียว ซึ่งมีผลบังคับใช้ตามกฎหมายแล้ว ก็คือว่า “(๔) เข้าไปมีส่วนได้เสียในฐานะเป็นกรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทนพนักงาน หรือลูกจ้างในธุรกิจของเอกชนซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบ

ของหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นสังกัดอยู่” ความมีแก่นี้ครบ ถัดไปใช้คำว่า
 “หรือ” แล้วนะครบ คนละวรรค คนละตอนแล้วนะครบ ถ้าตีความตาม (๔) ที่กระผมได้
 อ่านเมื่อสัปดาห์นั้น ก็แปลว่าเข้าลักษณะแล้วนะครบ แม้ว่าจะมีบทเฉพาะกาล
 มาตรา ๑๒๔ ทวิ แต่ข้อทั้งหมดนี้กฎหมายไม่ได้ใช้บังคับสำหรับคนที่กระทำการอยู่แล้ว
 แต่เขียนเพื่ออนาคตข้างหน้าด้วย ถ้าสมมุติว่าสามี่เป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร หรือสามี่
 เป็นข้าราชการกรุงเทพมหานคร ทรราชจะไปสมัครงานกับหน่วยงานใดที่เข้าเป็นคู่สัญญากับ
 กรุงเทพมหานคร หรือที่ได้สัมปทานจากกรุงเทพมหานคร อย่างเช่น รถไฟฟ้ามหานคร ที่
 กระผมได้กราบเรียนแล้ว แปลว่า ต้องห้าม จำกัดสิทธิเขาแล้วครบ หน่วยงานเอกชน
 ประกาศรับสมัครหรือไม่ประกาศรับสมัคร คู่สมรสก็ไม่สามารถไปสมัครได้แล้ว
 เพียงแต่คู่สมรสที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นข้าราชการหรือเป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร
 เท่านั้น กระทบตีความกฎหมายได้ความอย่างนี้ครบ

ถ้าหากว่า เราบัญญัติกฎหมายออกไปแล้วก่อให้เกิดการตีความ ~~กฎหมายผ่านสภา~~ ~~ตีความ~~ แล้วเป็นข้อขัดแย้งความกัน เรื่องนี้เป็นเรื่องโทยทางอาชญากรรม เพราะให้ถือว่าการกระทำของคู่สมรสของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งต้องมีความผิดก่อนที่จะแก้ตัวได้ แปลว่า ถูกดำเนินคดีแล้วนะ ~~ศรีษ~~ ถูกสอบสวน แล้วนะ ~~ศรีษ~~ จนกว่า ~~นิพนธ์~~ พิสูจน์ที่ ~~เทนศรีษ~~ พิสูจน์ในชั้นศาลว่า ตัวไม่ได้เกี่ยวข้องกับไม่ได้รู้เห็นยินยอมด้วย การที่ภรรยาไปสมัครงานและบริษัทเอกชนเหล่านั้นรับสมัครเข้าอย่างนี้ต้องไปพิสูจน์กันก่อน ~~หน้าประจักษ์ ศรีษ~~ ถ้าเราเขียนกฎหมายแล้วมีปัญหาคะผมคิดว่า ไม่น่าจะเขียน ~~นี้~~ ไปนี้ต้องคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของบุคคล ไม่ใช่ผมเองว่า ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่จะเป็นข้าราชการการเมือง นักการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ระดับต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้ใน (๔) ถือว่า เป็นคนที่สันนิษฐานไว้ก่อนแก่คนไม่สุจริตทั้งหมด ต้องกำกับ ต้องตรวจสอบ ต้องควบคุม อย่างแน่นหนา ต้องเอาใจทรวนมัดคอไว้ กระดุกกระดิกไม่ได้ พลาดพลังติดคุกคิดตระวาง กระผมเชื่อว่า คนในบ้านเมืองนี้ยังมีคนดีเป็น ~~ส่วน~~ มากและเชื่อว่า คนที่อาสาเข้ามาทำงานให้แก่ราชการบ้านเมืองนั้น คนที่สุจริตและตั้งใจต่อบ้านเมืองก็ ~~เยอะ~~ ทำไมเราจะต้องมองคนเป็นกันร้ายทั้งนั้น ซึ่งต้องวางเกราะป้องกันจนกระทั่งถึยิบ ในเมื่อเรามีกฎหมายตั้งหลายฉบับที่ควบคุมการตรวจสอบ การเสียหายเกิดขึ้นในวงราชการต่าง ๆ นั้นไม่ใช่เป็นเพราะกฎหมายอย่างเดียวกัน เป็นเพราะ ~~ผู้บังคับใช้กฎหมาย~~ ใช้กฎหมายต่างหาก และทำไมเราต้องเขียนกฎหมายจนละเอียดถึยิบ จนกระทั่งกระดุกกระดิกกันไม่ได้ เพียงเพื่อให้ได้ตามประสงค์ก็คือ ป้องกันการทุจริตให้สิ้นซากจนกระทั่งล้มสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่ ~~คุณศรีษ~~ รัฐธรรมนูญรับรองไว้ กระผมใคร่ขอกราบเรียนท่านสมาชิกฯ และท่านประธานจรวมทั้งกรรมการได้โปรดพิจารณาในประเด็นนี้และวินิจฉัยตามความคิดเห็นของท่านที่ ~~ศรีษศรีษ~~

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญประธานคณะกรรมการ
นายไพศาล กุมาลย์วิสัย (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม ไพศาล ประธานคณะกรรมการ เรื่องนี้กระผม

ขออนุญาตกราบเรียนเพียง ๒ ประเด็นสั้น ๆ ท่านประธานฯ ที่เคารพ เพื่อที่จะคิดว่า อาจจะทำให้ท่านผู้สงวนความเห็นในเรื่องนี้ต้องโปรดพิจารณาครั้ง คือในเรื่องนี้ที่ที่มีความจำเป็นที่จะต้องเขียนมาตรานี้ขึ้นมา ก็เพราะว่า รัฐธรรมนูญมาตรา ๓๓๑ (๒) ได้บังคับไว้ว่า จะต้องเขียนบทบัญญัติทำนองนี้ขึ้นมา หมายความว่า บทบัญญัติที่เกี่ยวกับเรื่องประโยชน์ขัดกันระหว่างส่วนบุคคลกับส่วนรวม ถ้าว่า ส่วนบุคคลตรงนี้ก็หมายถึงว่า ประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ของรัฐกับประโยชน์ของรัฐ ซึ่งหากว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้พิจารณาญาณไปในทางที่ไม่ชอบ ไม่ถูก ในการกำกับ ในการอนุญาต ในการดูแลธุรกิจด้านเอกชนแล้วจะทำให้ผลประโยชน์ของรัฐนั้นเสียหาย อันนี้เป็นหลักการที่กระผมอยากกราบเรียนว่า เป็นหลักการที่คิดว่าน่าจะยอมรับกัน ส่วนใหญ่หาว่า ในรายละเอียดเราจะเขียนเพียงใดหรือไม่ นั่น ทางคณะกรรมการพิจารณาในแง่ที่ครุฑว่า
เขามารองตัว เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นถ้าเราไม่ระวังไว้เสียบ้างก็อาจจะมีกระบวนการใน
ลักษณะที่ไม่ทำด้วยตัวเอง การที่ไม่ทำด้วยตัวเองนี้ ท่านที่เคารพเองก็ได้ศึกษากันใน
แง่งบประมาณแผ่นดินอยู่เหมือนกันว่า งบประมาณแผ่นดินนั้นตั้งที่ตัวเลข
๑ แสนล้านบาทก็ ๘ แสนล้านบาทก็ เราได้คุยกันว่า ถ้าหากตัวเลขเหล่านี้ได้มีการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินอย่างตรงไปตรงมา โดยไม่รั่วไหล โดยไม่มีการใช้จ่ายไปในทางที่ทำให้เกิดเสียหายต่อประโยชน์ของบ้านเมืองแล้วประเทศของเราคงจะเจริญรุ่งเรืองมาก ตรงนี้เป็นประเด็นสำคัญของสังคมเราในขณะนี้ ซึ่งกระผมคิดว่า เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๓๑ ที่กระผมกล่าวถึงก็คือ การที่ทางคณะกรรมการฯ ได้เขียนในรูปแบบนี้ไว้ก็ดี ก็เพื่อที่จะดูแลว่า มิให้มีการใช้ดุลพินิจในลักษณะที่ทำให้ประโยชน์ส่วนรวมเสียหาย.....

แล้วถ้าหากว่าเอกชนเหล่านั้นจะมีผู้ที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐไปทำงานอยู่ ----->
 ไปเที่ยวหรืออยู่ ก็ทำให้การใช้วิจารณ์ของเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจจะเปลี่ยนแปลงไป ----->
 ทางที่ไม่สมควรได้ อันนี้เป็นหลักที่ทางคณะกรรมการเสียงข้างมากได้มองเห็น ----->

ส่วนที่ท่านผู้เกี่ยวข้องที่อภิปรายในจุดที่บอกว่า วรรคสองของมาตรา ๘๕ ----->
 ซึ่งเดิมเป็นวรรคท้ายนั้น ทางคณะกรรมการได้ปรับปรุงขึ้นมาแล้ว ที่จริงก็ปรับปรุง ----->
 เฉพาะถ้อยคำ แต่หลักการนี้เป็นหลักการเดิมที่ทางสภาผู้แทนราษฎรได้ผ่านขึ้นมา
 หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดที่จะอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๘๕ วรรคแรกนี้
 จะต้องมีกรกำหนดตำแหน่งขึ้นมาใหม่ กำหนดตำแหน่งขึ้นมาเป็นคราวไปโดยประกาศ
 ในราชกิจจานุเบกษา ถ้อยคำที่ปรับปรุงใหม่ก็เพียงแต่ว่าเขียนให้อ่านเข้าใจง่าย โดยไม่มี
 ปัญหาขึ้น เป็นบทบัญญัติที่เป็นหลักการเดิมไม่ได้ปรับปรุงอะไรแก้ไขใหม่ในเชิง
 หลักการแต่ประกาศใด เพราะฉะนั้นใน ๒ หลักการนี้กระผมขออนุญาตกราบเรียนเพื่อ
 ท่านที่เคารพได้โปรดพิจารณาประกอบพิจารณา ขอบพระคุณครับ ----->

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณปกติ เชิญครับ

นายปกติ พัฒนกุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 ครับ กระผมกราบเรียนเพิ่มเติมด้วยครับ โดยความเคารพอย่างยิ่งต่อท่านประธาน ----->
 คณะกรรมาธิการ กระผมใคร่ขอกราบเรียนในเบื้องต้นว่า ที่ท่านกรรมาธิการแจ้งความใน
 วรรคสองนั้นว่า สำนักกรรมาธิการมีได้กำหนดขึ้นมาใหม่ แต่เป็นหลักการเดิม กระผมขอ
 อนุญาตอ่านหลักการเดิมในร่างกฎหมายที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรมา เขาใช้คำว่าอย่างนี้ ----->
 “คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจกำหนดตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องห้ามมิให้ดำเนิน
 กิจการตามวรรคหนึ่งได้ตามความจำเป็นและเห็นสมควร” นี้แปลว่า คณะกรรมาธิการ
 ป.ป.ช. อาจกำหนด ไม่ได้ใช้คำว่า ต้อง หรือว่า ให้ นี้หลักการเดิม

กระผมใคร่ขอประทานกราบเรียนอีกเรื่องหนึ่งก็คือว่า สภาออกกฎหมาย ----->
 ได้ เพราะตามมาตรา ๒๘ ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ว่า การจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล ----->
 ที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่ง
 กฎหมายเฉพาะที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้ ใช่ครับ รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้ว่า
 เราต้องออกกฎหมายฉบับนี้ แต่รัฐธรรมนูญยังบอกไว้ว่า เราเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และจะ ----->

๖๒

ว. ๑๒ (ส. นิตินบัญญัติ)

ภาวนา ๒๘/๒

กระทบทระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพนั้นไม่ได้ ที่กระผมกราบเรียนสงวนไว้ที่ตรงนี้จะละครับ เพื่อให้ท่านประธานฯ ท่านกรรมการได้กรุณาทบทวน และท่านสมาชิก แห่งสภานี้ได้โปรดวินิจฉัยตรงประเด็นนี้ต่างหากว่า มันเกินจำเป็นหรือไม่ ที่บัญญัติเพิ่มเติมเป็นความวรรคท้ายลงไป เพราะกฎหมายใช้คำว่า “เท่าที่จำเป็นเท่านั้น” และจะกระทบทระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพไม่ได้ครับ ขอขอบพระคุณ ครับ

- ๒๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ เราก็ได้
อภิปรายกันเต็มที่ น๊ะครับ กฎหมายสำคัญ น๊ะครับ แต่ว่าถึงกำหนดต้องวินิจฉัยก็ต้องวินิจฉัย >
ฉะนั้นผมจะขอมติที่ประชุมว่า จะเห็นชอบกับผู้ขอสงวนหรือไม่ น๊ะครับ เอาความเห็น... >
ผู้ขอสงวนเป็นหลักกว่า จะเห็นชอบด้วยกับผู้ขอสงวนหรือไม่ โปรดลงคะแนนครับ
ลงคะแนนเรียบร้อย น๊ะครับ รวมคะแนนได้ ----- >

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๒๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ก็เห็นด้วยกับคณะกรรมการ
น๊ะครับ ต่อไปครับ

นายพินิต อาระยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๕๕ มีการแก้ไข
มาตรา ๕๖ มีการแก้ไข มาตรา ๕๖ ทวิ คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ หมวด ๑๐ สำนักงาน
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๗
และมาตรา ๕๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๐ ถึงมาตรา ๑๐๒
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๓ คณะกรรมการติดออก มาตรา ๑๐๔ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๖ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๗ และมาตรา ๑๐๘
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๘ ทวิ คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๑๑๐ มีการแก้ไข หมวด ๑๑ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๑
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๔
มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๕ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการธิการครับ

นายวรศักดิ์ อุวรรณโณ (กรรมการธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ น๊ะครับ กระผม บวรศักดิ์ อุวรรณโณ ในฐานะกรรมการ กระทบขอ
ประธานหรือท่านประธานฯ และที่ประชุมว่า จะขอประธานอนุญาติเพิ่มเติมใน
มาตรา ๑๑๕ ทวิ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในเรื่องคำนิยามในมาตรา ๔ เรื่องการ
ทุจริตต่อหน้าที่ น๊ะประธานฯ ครับ ในมาตรา ๔ เรื่องการทุจริตต่อหน้าที่ ซึ่งรัฐธรรมนูญ
กำหนดให้กฎหมายฉบับนี้เป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์ได้ในมาตรา ๑๓๑ (๑) ของรัฐธรรมนูญ

นอกว่า กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
 อย่างน้อยต้องกำหนดลักษณะอันเป็นการร้ายชัดปกติ และการกระทำอันเป็นการทุจริต
 ต่อหน้าที่ คู่านประชาชนฯ ครั้น ในคำนิยาม การทุจริตต่อหน้าที่ นั้นจะมี ๑ ประการคือ
 ประการแรกก็คือ การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ^๒ใดในตำแหน่งหรือหน้าที่
 เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบ^๓ ครั้น นี้มีบทมาตรต่าง ๆ ในเรื่อง
 ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการในประมวลกฎหมายอาญาองรับเป็นความผิดอาญา
 อยู่แล้ว^๔ ครั้น ในประการที่ ๒ ที่คณะกรรมการเพิ่มเติมเข้าไป หรือปฏิบัติ หรือละเว้น
 การปฏิบัติ^๕ใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามิได้ตำแหน่งหรือหน้าที่ซึ่งที่ตน
 มิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น ตรงนี้ ครั้น เป็นสิ่งซึ่งคณะกรรมการเพิ่มเติมด้วยเหตุว่า
 ความผิดอาญาต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ผู้ที่กระทำนั้นจะต้องมีตำแหน่งและต้องมีหน้าที่
 ถ้าคนทำไม่มีตำแหน่ง หรือมีตำแหน่งแต่ไม่มีหน้าที่ ก็จะไม่เป็นความผิดตามกฎหมายอาญา
 ซึ่งเป็นช่องว่างเป็นอันมากที่ทำให้การทุจริตในสายตาของคนทั่วไป หากเป็นความผิดตาม
 กฎหมายอาญาไม่ -----

กระผมขอประทานอนุญาตยกตัวอย่างครับ ตัวกระผมของอาจจะเป็นเจ้าหน้าที่ที่มีตำแหน่ง
 หนึ่งซึ่งไม่มีอำนาจอนุมัติ อนุญาต ~~แล้ว~~ไปทำให้คนอื่นเชื่อว่าตัวเองมีอำนาจอนุมัติ อนุญาต
 แล้วเขาก็ให้ทรัพย์สินกระผมมา ถามว่า กระผมจะมีความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ตาม
 กฎหมายอาญาหรือไม่ ตอบว่าไม่คิดครับ เพราะว่า กระผมจะทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมาย
 อาญาได้นั้นกระผมต้องมีตำแหน่งและมีหน้าที่ เมื่อกระผมไม่ได้มีตำแหน่งและไม่ได้มี
 หน้าที่ ถึงคนอื่นจะเชื่อว่ามี และไปรับทรัพย์สินมากระผมก็ไม่คิด เมื่อคณะกรรมการ
 ต้องการจะอุดช่องว่างตรงนี้ก็เลยเติมลงไปโดยนัยยามว่า การปฏิบัติหรือละเว้นการ
 ปฏิบัติการในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่า มีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนไม่ได้มี
 ตำแหน่งหรือหน้าที่ ก็ให้ถือว่าเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๓๓๑ (๑) ของ
 รัฐธรรมนูญ ก็จำเป็นที่จะต้องเพิ่มความในมาตรา ๑๑๕ ทวิ กำหนดความผิดเพิ่มเติมด้วย
 ระบุประชาชนฯ ด้วย ข้อความในมาตรา ๑๑๕ ทวิ ที่ขอประทานหรือเพิ่มเติมใหม่จะมีดังนี้
 ครับ “เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้
 ผู้อื่นเชื่อว่า มีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้นเพื่อแสวงหา
 ประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุก
 ตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”
 ท่านประธานฯ ครับ โทษตรงนี้ เป็นโทษอัตราเดียวกับการทุจริตต่อหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๑
 แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งกำหนดให้เรื่องการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เป็นกรณีที่ได้รับ
 โทษเช่นเดียวกัน จึงขอประทานหรือขอเพิ่มเติมข้อความเข้าไปด้วย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมฟังแล้ว เห็นเหตุผลแล้ว
 มีผู้ใดจะขัดข้องใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิก ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่ขัดข้องก็ให้เพิ่มเติมไปได้
 ครับ เห็นมติที่ประชุมแล้ว เจริญเสนาธิการ

นายพินิต ฮารชะฮิรี (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๑๑๖ และมาตรา ๑๑๗
 ไม่มีมีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีมีการแก้ไข มาตรา ๑๑๘ ถึงมาตรา ๑๒๕ ไม่มีมีการแก้ไข

เพราะฉะนั้นเมื่อมีการสรรหาแล้ว กระบวนการสรรหาได้เสร็จสิ้นลง ณ วันที่กรรมการสรรหาได้ส่งรายชื่อผู้ที่สมควรได้รับการคัดเลือกให้เป็นกรรมการ ป.ป.ช. ส่งต่อวุฒิสภา และเพื่อให้สมาชิกวุฒิสภาได้มีมติเลือกบุคคลดังกล่าวเพื่อทำหน้าที่เป็นกรรมการ ป.ป.ช. เพราะฉะนั้นกระผมถือว่ากรรมการสรรหาดังกล่าวผู้ที่ได้สิ้นสุดสภาพไป ณ ตั้งแต่วันนั้นแล้ว เมื่อกระบวนการที่จะดำเนินการเกี่ยวกับการสรรหาไม่มีแล้ว เพราะฉะนั้นประการแรกที่ใช้ถ้อยคำว่า “กรรมการสรรหา” เพื่อตั้งผู้ประเมินนั้น กระผมคิดว่ายังไม่เหมาะสม

ประการที่ ๒ ก็คือว่าการประเมินการทำงานตามมาตรา ๑๒๔ ตรี นี้ เป็นการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ว่ามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ ประเด็นนี้เป็นประเด็นสำคัญสำหรับกระผมถือว่า เมื่อมีการทำงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อมีการทำงานของเจ้าหน้าที่ภายในสำนักงาน ป.ป.ช. เริ่มตั้งแต่ตัวเลขอิการ ป.ป.ช. ไปถึงเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ นั้นหมายความว่า เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติในการที่จะไปตรวจสอบ ไปไต่สวน ไปติดตามการระงับคดีมิชอบของบุคคลต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ ภายใน ๓ ปีนับตั้งแต่วันนี้ต่อไป เมื่อมีการทำงานของบุคคลดังกล่าวเมื่อครบ ๓ ปีแล้ว ถ้าตามบทบัญญัติของมาตรานี้จะต้องมีกรรมการ ๓ คน ๔ คน เข้ามาตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่เหล่านั้น ถามว่า นับแต่วันนี้เป็นต้นไป บุคคลผู้ทำหน้าที่นั้นจะมีความเป็นอิสระ บุคคลนั้นจะมีความกล้าสามารถในการตรวจสอบบุคคลดังกล่าวได้อย่างไร เพราะกรรมการสรรหาตามที่ข้อความในวรรคแรกนั้นมาจากกรณีที่ประธานวุฒิสภาไปตั้งโดยบุคคลต่าง ๆ แล้วมีการคัดเลือกบุคคลจากพรรคการเมืองเข้ามา ตามรัฐธรรมนูญกำหนดให้เห็นเช่นนั้น เพราะฉะนั้นกระผมถือว่าบุคคลที่จะทำหน้าที่ในหน้าที่ ป.ป.ช. นั้น หรือ ป.ป.ช. นั้นเขาจะเกิดความกลัวหรือเปล่าว่า ต่อไปนี้ใน ๓ ปีข้างหน้าเขาจะทำงานไม่ได้เต็มความสามารถ ถ้าจะไปตรวจสอบนักการเมือง จะไปตรวจสอบภรรยานักการเมือง หรือจะไปตรวจสอบข้าราชการระดับสูง ~~ผู้~~ที่มีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเขาวง เขาจะทำหน้าที่ ป.ป.ช. ต่อไปหรือไม่ หรือจะต้องกลับไปเป็น ป.ป.ป. อย่างเดิม อันนี้ก็เป็นประเด็นปัญหาของการทำงาน เมื่อ

เราสร้างองค์กริสรระขึ้นตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ก็ควรจะให้กระทำหน้าที่ต่อไป แล้วถ้าหากว่าทำไม่ได้หรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ชอบก็เป็นหน้าที่ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายที่จะดำเนินการต่อไป หรือการที่จะไปสร้างองค์กรหรือรับรองครุใหม่ นั้น กระผมคิดว่าเป็นภาระหน้าที่ของฝ่ายบริหาร โดยเฉพาะรัฐบาลนั้นแหละที่จะต้องออกมารับผิดชอบว่า จะสมควรจะให้เมืองครุ ป.ป.ช. ตามรัฐธรรมนูญต่อไป ซึ่งคงต้องมีแน่นอน แต่องค์กรอื่นที่จะเข้ามาทำหน้าที่ตรวจสอบหรือคล้าย ๆ กับ ป.ป.ป. เดิม นั้น จะสมควรหรือไม่ กระผมคิดว่าอยู่ในภาระหน้าที่ของรัฐบาลในการที่จะตรวจสอบ หรืออยู่ในภาระหน้าที่ของสภาครุรับที่จะดูว่า เมื่อมีบทบัญญัติของกฎหมายขึ้นมาแล้ว หน้าที่สมบูรณ์ตามที่รัฐสภาได้มีมติหรือ ได้มีการออกกฎหมายไปสมบูรณ์ถูกต้องหรือไม่ กระผมคิดว่าภาระหน้าที่ของผู้ตรงนั้น กระผมอยากจะทำให้ความเห็นด้านมาตรา ๑๒๔ ตรี นี้ได้ชัดขึ้นเห็นส่วนตัว และด้วยความเคารพต่อท่านกรรมาธิการและรวมทั้งท่านกรรมาธิการ ได้มีมติเพิ่มเติมเข้ามา กระผมอยากจะทำให้ที่ประชุมวุฒิสภาแห่งนี้ได้โปรดกรุณาตัดสินใจอีกครั้งหนึ่ง จะเป็นไปอย่างไรนั้นแล้วแต่ที่ประชุมครุรับ กระผมขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมาธิการก่อนครับ

นายไพศาล กุศลย์วิสัย (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ไพศาล เนื่องจากว่ามาตรานี้ได้เพิ่มเติมเข้ามาใหม่ กระผมเข้าใจว่า ยังมีท่านผู้เกี่ยวข้องหลายท่านที่ยังไม่ทราบเหตุผลในการเติมมาตรานี้เข้ามาเพราะอะไร ซึ่งท่านเกษมก็ได้ถามมาแล้วแล้วเพื่อเป็นการชี้แจงท่านพรชัย กระผมคิดว่า ขอให้ท่านอาจารย์บรรศักดิ์ อูวรรณโณ กรรมาธิการ ได้ช่วยกรุณาชี้แจงเหตุผลของการเติมมาตรานี้ขึ้นมาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญดอกเตอร์บรรศักดิ์ครับ

นายบรรศักดิ์ อูวรรณโณ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม บรรศักดิ์ อูวรรณโณ ในฐานะกรรมาธิการครุรับ ที่หน้าประธานสภาครุรับ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหัวใจของการปฏิรูปการเมืองตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เหมือนกับคณะกรรมการการเลือกตั้ง ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ความสำเร็จหรือไม่

๖๕

ว. ๑๒ (ส. นิติบัญญัติ)

สุชาติ ๓๑/๓

สำเร็จของคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น นอกจากขึ้นอยู่กับตัวคณะกรรมการเอง
นอกจากจะต้องมีกฎหมายที่ดี ก็ขึ้นอยู่กับปริมาณงานและหน่วยธุรการที่จะช่วยทำ
ภารกิจด้วย.....

- ๓๒/๑

ท่านที่ปรึกษาฯ ครับ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามรัฐธรรมนูญ และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญนี้มีคณะเดียว สำนักงานมีสำนักงานเดียว แต่ว่าภารกิจนั้นมีมากมาย มากจนกระทั่งน่าจะเรียกว่า การปฏิบัติการก็อาจได้หน่วยธุรการเดียว คือสำนักงานเดียวนี้จะเหมาะสมหรือไม่ ผมขอประทานอนุญาตยกตัวอย่างในมาตรา ๓๕ นะครับ อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. จะต้องเป็นผู้รองรับทางธุรการนั้น มี ๕ ประการ เรื่องถอดถอนที่ประธานวุฒิสภาส่งมา เรื่องผู้เสียหายยื่นคำร้องให้ดำเนินคดีอาญา เรื่องให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เรื่องร่ำรวยผิดปกติ ~~เรื่อง~~ เรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตหรือว่าทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือจงใจใช้อำนาจขัดต่อกฎหมายหรือรัฐธรรมนูญ และในมาตรา ๔๒ ^{the list} ที่เขียนลงไปด้วยนะครับว่า เวลาตั้งอนุกรรมการขึ้นมาได้สาม จะต้องเอากรรมการ ป.ป.ช. คนหนึ่งลงไปทำหน้าที่เสมอ ~~นั่น~~ ประเด็นฯ ครับ ประเทศไทยมีกฎหมาย ๖๐๐ ฉบับ มี ๑๔ กระทรวง ๑ ทบวง มีส่วนราชการ ๒๐๐ กว่ากรม รัฐวิสาหกิจเกือบ ๑๐๐ แห่ง มีข้าราชการและพนักงานของรัฐรวมทั้งสิ้นเกือบ ๑ ล้านคน ต้องรับบัญชีทรัพย์สินหนี้สินและต้องตรวจสอบความถูกต้องแท้จริงของบัญชีทรัพย์สินหนี้สินด้วย ท่านประธานฯ ครับ การที่กฎหมายฉบับนี้โดยรัฐบาลท่านพิจารณาว่าควรจะมีหน่วยธุรการเดียวคือ สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยเอาสำนักงาน ป.ป.ป. เดิมไปทำหน้าที่เป็นสำนักงาน ป.ป.ช. ก็ด้วยเหตุผลความจำเป็นทางเศรษฐกิจเวลานี้ เป็นปัญหาเฉพาะหน้าของบ้านเมืองซึ่งก็ต้องแก้ไขด้วย เพราะเหตุว่าการเพิ่มหน่วยงานนั้นอาจจะทำได้ลำบาก แต่ท่านประธานฯ ครับ สำนักงาน ป.ป.ป. เวลานี้มีข้าราชการอยู่ ๓๐๐ กว่าท่าน ถ้าเอาปริมาณงานของ ป.ป.ช. ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้วก็จะเพิ่มด้วยกฎหมายว่าด้วยความคิดว่าด้วยการดลดงราคา ซึ่งสภาแห่งนี้เพิ่งให้ความเห็นชอบไป แล้วทำให้เป็นหน้าที่ของ ป.ป.ช. เข้าไปอีก เทียบกับสิ่งที่หน่วยงานอื่นในลักษณะเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ไอซีเอซี (ICAC) หรืออินดิเพนเดนซ์คอมมิสชันอะเจนต์คอร์รัปชัน (Independence Commission Agent Corruption) ของฮ่องกงแล้ว

๗๑

ว. ๑๒ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริลักษณ์ ๓๒/๒๒

ท่านประธานสภานิติบัญญัติ คณะกรรมการอิสระในการต่อต้านคอร์รัปชั่นของฮ่องกงนั้น ฮ่องกงมีพลเมืองน้อยกว่าประเทศไทย ๖ เท่า แต่มีข้าราชการทั้งสิ้น ๑,๒๐๐ คน แล้วเขาก็ทำหน้าที่ได้ มีประสิทธิภาพ ทรัพย์สินของประเทศไทยเวลานี้เนื่องจากมีข้อจำกัดที่ตั้งหน่วยงานแยกไม่ได้ แยกกฎหมายไม่ได้ ทุกอย่างเป็นหน้าที่ของ ป.ป.ช. หหมด ทุกอย่าง ต้องให้สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นคนดูแลหมด ความจำเป็นที่จะต้องมีการเพิ่มอัตรา เพิ่มงบประมาณให้พอเพียงกับการทำงานนั้นก็จำเป็นอยู่ แต่คำถามที่ไปไกลกว่านั้นก็คือว่า ควรหรือไม่ที่จะมีกฎหมายป้องกันและปราบปรามการทุจริตของข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับล่างที่ไม่ใช่ระดับสูง เช่น ตั้งแต่รองอธิบดีลงมา -----

- ๓๓/๑

~~คนที่~~มีการแยกคณะกรรมการ ป.ป.ป. เดิมไว้ให้รับผิดชอบเฉพาะกรณีระดับเจ้าหน้าที่
 ของรัฐที่ไม่ใช่ระดับสูง แล้วก็มีสำนักงาน ป.ป.ป. เดิมเอาไว้ให้รับผิดชอบเจ้าหน้าที่
 ที่ไม่ใช่ระดับสูง แต่ถ้าเจ้าหน้าที่ระดับนั้นไปทำงานทำการทุจริตร่วมกับระดับสูงนั้น
 ก็ให้เก็บอำนาจ ป.ป.ช. ที่จะเรียกเรื่องมา ~~ดู~~อำนาจของ ป.ป.ป. เดิมก็จะยุติ สิ่งเหล่านี้
 เป็นประเด็นที่กระผมคิดว่า ตัวกระผม ~~จะ~~ ~~รับ~~ ประสงค์จะสงวนตำแหน่งปฏิบัติ
 แต่กรรมการทั้งหลายท่านก็ขอร้องว่า อย่าสงวนเลย เพราะเหตุว่าจะทำให้กฎหมายนี้
 สึกเขี่ยออกไปอีก ก็เลยเพิ่มมาตรา ๑๒๔ ตรี เข้ามา ขอลประธานกราบเรียนว่า
 มาตรา ๑๒๔ ตรี นั้น ~~ระดับ~~ ที่ท่านกรรมการ ขอลประธานไทยที่เอ่อนาม ท่านพร
~~พูด~~พูดถึงว่า เป็นการประเมินเจ้าหน้าที่นั้น กระผมคิดว่า ชัดแจ้งว่าเป็นการประเมิน
 การปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ไม่ได้ลงไปดูเจ้าหน้าที่ที่ละคนครับ เพราะเหตุว่า
 คงไม่ใช่วิสัย ที่จำเป็นต้องประเมิน ~~อะไร~~อะไร ก็เพราะเหตุว่า เมื่อกฎหมายฉบับนี้
 ไล่ไปครบ ๑ ปี ถ้าหากว่ามีการประเมินว่า ควรจะแยกสำนักงานเป็น ๒ สำนักงาน
 แล้วควรจะนำ ป.ป.ป. เดิมกลับมาให้ดูแลเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับล่าง คณะกรรมการ
 ประเมินที่วันนี้ก็จะได้นำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร
 และวุฒิสภา ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะรัฐมนตรีเอง ก็อาจจะรับไปดำเนินการ
~~ที่~~เป็นการสอดคล้องกับมาตรา ๑๑๖ ของรัฐธรรมนูญ ที่กำหนดว่า “เมื่อครบห้าปี
 นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ คณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะตุลาการ
 ศาลรัฐธรรมนูญ หรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจ
 ทำรายงานเสนอความเห็นต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติม
 รัฐธรรมนูญ หรือกฎหมายอื่นใด” เพื่อให้มีการประเมินและทบทวนกัน ~~ด้วย~~
 เพราะเวลานี้การที่ต้องมีสำนักงานเดียวกัน ที่ต้องมีกฎหมายเดียว แล้วเอาคนตั้ง
 ๓ ล้านคน มายู่ในอำนาจ ป.ป.ช. นั้น เป็นข้อจำกัดทางวิกฤตเฉพาะหน้า ~~ส่วน~~
 ซึ่งก็เข้าใจได้ แต่เมื่อถึง ๑ ปีแล้ว ถ้าหากว่า งานของ ~~ที่~~ ป.ป.ช. งานของสำนักงาน
 อันจนกระทั่งการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยเฉพาะกับผู้ดำรง
 ตำแหน่งระดับสูงอาจจะไม่ลืมหินเท่าที่ควรก็อาจจะมีการประเมิน แล้วเสนอให้แยก
 หน่วยงานรุกราน เสนอให้น่า ป.ป.ป. เดิมกลับมาอีกก็ ~~เป็น~~ได้ เมื่อเป็นดังนี้ก็ ~~ได้~~เพิ่ม

๓๓

ว. ๑๒ (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงทิพย์ ๓๓/๒

มาตรา ๑๒๔ ตรี นี้เอาไว้ ท่านประธานฯ กรับนอกจากสอดคล้องกับมาตรา ๓๓๖ เพราะจะเป็นเครื่องมือให้ ป.ป.ช. เองนำไปเสนอแก่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายอื่นแล้ว กฎหมายท่านเองนี่ยังมีอีกครึ่งมี พระราชบัญญัติต้องการมหาชนกำหนดให้ต้องมีการ ประเมินองค์การมหาชนทุกระยะ พระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งสภาแห่งนี้เป็นคนออกไปเองนะครับ กำหนดให้มีคณะกรรมการติดตามและประเมิน ผลสถาบันพระปกเกล้าและตัวเลขวิชาการทุก ๖ เดือน การติดตามและประเมินผล ทั้งหลายนี้เป็นเหตุให้องค์การพัฒนาย่างเป็นระบอบตลอด กระผมคิดว่า ด้วยเหตุผล ดังได้ประธานกรรมาเรียนมานี้ครับ มาตรา ๑๒๔ ตรี คงจะเป็นมาตราซึ่งให้ประโยชน์ มากกว่าให้โทษ แต่แต่ละกรับ ถ้อยคำอาจจะมีประเด็นที่ท่านสมาชิกฯ พึงได้ กระผม ขอประธานอนุญาตหรือท่านประธานฯ ว่า ถ้าปรับถ้อยคำให้ดีขึ้น เช่น ในบรรทัดที่ ๒ ของมาตรา ๑๒๔ ตรี เดิมคำว่า “ประธานวุฒิสภาดำเนินการให้คณะกรรมการสรรหา กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ” ก็จะชัดเจน คือไม่ใช่อยู่ที่ ๆ คณะกรรมการสรรหามาเรียกประชุมกันเองนะครับ อ่านแล้วข้อความใหม่ก็จะเห็นว่า “เมื่อครบสามวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ประธาน วุฒิสภาดำเนินการให้คณะกรรมการสรรหากรรมการ ป.ป.ช. ตั้งคณะผู้ประเมิน” ในบรรทัดที่ ๖ กรับ รวมทั้งความเห็น ตรงนี้ถ้าเดิมคำว่า “ความเห็นว่าควรปรับปรุง สำนักงาน ป.ป.ช. ให้เป็นสององค์กรหรือไม่” ข้อความก็จะชัดเจน ขอประธาน กรรมาเรียนว่า โดยเจตนารมณ์ของการเพิ่มตรงนี้ไม่ได้ต้องการให้ไปประเมินตัว เจ้าหน้าที่เลยครับ แต่เกรงว่าการปฏิบัติงานซึ่งมากเกินไปจะทำให้การทำงานของ ป.ป.ช. เอง ของสำนักงานเองไม่มีประสิทธิภาพได้ และข้อสำคัญที่สุดท่านประธานฯ ครับ เรื่องการให้งบประมาณและการให้อัตราที่เหมาะสมต่อสำนักงาน ป.ป.ช. นั้น เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งครับ กราบขอบพระคุณครับ

- ๓๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณศิริศรี

นายศิริ เกวลินสฤทธ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ศิริ เกวลินสฤทธ์ สมาชิกวุฒิสภา ด้วยความเคารพต่อคณะกรรมการโดยเฉพาะท่าน อาจารย์บวรศักดิ์ ซึ่งขอโทษต้องเอ่ยนาม กระผมทั้งเคารพก่นับถืออย่างมาก~~แต่~~ กระผมคิดว่า สิ่งที่เรา~~ได้~~มาเพิ่มมาตรา ๑๒๔ ตรี ในบทเฉพาะกาลนั้น~~มัน~~จะเป็นการแสดงออกหรือสื่อให้เห็นในบางสิ่งบางอย่างที่เราได้พิจารณาถกเถียงกันกรงกฎหมายในหมวดต่าง ๆ มาอย่างเรียบร้อย และได้ตัดสินใจแล้วว่า เราจะมืองค์กรคือ ป.ป.ช. เท่านั้นที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ กระผมเห็นด้วยอย่างยิ่งกับความเห็นของท่านอาจารย์บวรศักดิ์ว่า ป.ป.ช. นั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะต้องดำรงไว้ซึ่งความศักดิ์สิทธิ์ ดำรงไว้ซึ่งความเชื่อถือและดำรงไว้ซึ่งสิ่งที่ประชาชนยอมรับได้ เพราะฉะนั้นการที่เรามาเขียนบทเฉพาะกาลไว้ในมาตราท้ายสุดนั้น ~~พูด~~เห็นกระผม~~เอง~~ก็ยังมีความรู้ดีกว่าคนอื่นข้างจะผิดที่อย่างหนึ่ง เพราะเหตุว่าบทเฉพาะกาลนั้นอาจจะมีกฎหมายบางฉบับที่เขียนในทำนองนี้ แต่ส่วนใหญ่แล้ว~~มัน~~เป็นเรื่องที่เราได้ยอมรับถึงบทกฎหมายที่แล้ว ๆ มาและก็นำมาบัญญัติไว้ว่าให้ดำเนินการต่อไปได้ หรือรับที่จะดำเนินการต่อไปได้ในสิ่งเหล่านั้น กระผมเห็นด้วยกับคุณพร ที่ต้องเอ่ยนามอีกแล้วครับ ว่าการที่เราจะมอบหมายให้คณะกรรมการสรรหา คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งผู้ประเมินอิสระขึ้นนั้น ถ้าจะมอบเจตนารมณ์แล้วคณะกรรมการสรรหา~~นั้น~~ก็จะต้องสรรหา คณะกรรมการ ป.ป.ช. เท่านั้น เจตนารมณ์ของกฎหมายมุ่งอย่างนั้นและกระผมก็เห็นว่า เมื่อได้สรรหาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไปแล้วก็คงจะหมดหน้าที่ หมดวาระไปด้วย ถ้าจะให้ คณะกรรมการชุดนี้แต่งตั้งผู้ประเมินโดยเสรีขึ้น กระผมคิดว่าจะเป็นปัญหาในทางข้อกฎหมายต่อไปด้วย ~~ดังนั้น~~นี่~~คือ~~จะเป็นสิ่งที่จะต้องพิจารณาโดยรอบคอบ

อีกประการหนึ่งซึ่งกระผมเห็นว่า คณะกรรมการผู้ประเมินอิสระที่ตั้งขึ้นนั้น เมื่อได้มีความเห็นแล้วก็เป็นแต่เพียงแต่ให้ ครม. ให้วุฒิสภา ให้สภาผู้แทนราษฎรและประชาชนทราบเท่านั้นว่าควรจะมีองค์กรหรือสององค์กร และผลที่เกิดขึ้นต่อไปอย่างไรนั้น กระผมก็เห็นว่า เป็นสิ่งที่ค่อนข้างจะไม่มีอะไรที่จะรับรองหรือรองรับไว้ว่าจะดำเนินการต่อไปอย่างไร หรืออาจจะเกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้นก็ได้ สิ่งนี้~~แต่~~ที่กระผมเป็นห่วงอย่างมาก~~ที่~~หนึ่ง อย่างก็คือว่า เราพิจารณากฎหมายอันนี้มาอย่างละเอียดรอบคอบแล้ว ได้ตัดสินใจแล้ว

๓๕

ว. ๑๒ (ส. นิติบัญญัติ)

ตำรวจ ๓๔/๒

แต่แล้วก็เกิดความไม่แน่ใจขึ้นมาว่าจะต้องมีการประเมิน ด้วยความเคารพต่ออาจารย์บรรศักดิ์
พระมหาคีตุว่าขณะนี้กระผมเห็นว่าน่าจะต้องตามมาตรา ๑๒๔ ตรี ออกไปเพื่อให้เกิดความ
รัดกุมและไม่ให้ถูกต้องว่าได้ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณเกษม

นายเกษม สรศักดิ์เกษม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม เกษม สรศักดิ์เกษม กระผมได้เปิดประเด็นเพียงถามว่า ๒ องค์กรนั้นจะแปล
ความหมายว่าอย่างไรในอนาคต ๓ - ๔ ปีข้างหน้า ประเด็นที่กระผมเปิดสั้น ๆ นี้เพื่อจะนำ
ไปสู่ถ้อยคำที่ท่านพรและท่านอาจารย์ศรีอภิพราย ขอรทาเรียนว่า ในการพิจารณาในวาระ
ที่หนึ่งในการรับร่างกฎหมายฉบับนี้ กระผมได้เปิดประเด็นถามผู้แทนรัฐบาลซึ่งเป็นรัฐมนตรี
กำกับดูแลนั้น ๒ ประเด็นครับท่านประธานฯ

ประเด็นแรก รัฐบาลมีนโยบายประกาศใดที่จะให้มี ป.ป.ช. กับ ป.ป.ป. ไว้
หรือไม่ ที่ ๒ องค์กรที่นั่นของ

- ๓๕/๑

ประเด็นที่ ๒ ร่างกฎหมายฉบับนี้~~นี้~~ ผลการรัฐธรรมนูญมา ๕๐ เปอร์เซ็นต์
เป็นการเขียนกฎหมายที่ซ้ำซ้อนแล้ว~~นี้~~ น่าจะไม่สอดคล้อง ๒ ประเด็นใน~~ใน~~คณะกรรมการ
ท่านประธานวุฒิสภาจะใช้ข้อบังคับท่านประธานฯ ครับ ในวันนั้นผู้แทนรัฐบาลได้
ตอบชัดเจนแล้วว่าเมื่อถึงกร.ป.ป.ช. องค์การเดียว ยุบเลิก ป.ป.ป. เสีย นั่นคือนโยบาย
ของรัฐบาล ท่านประธานฯ ~~ครับ~~ กรรมการการคณะนี้ไม่มีอำนาจที่จะมากำหนดนโยบาย
แทนรัฐบาลว่าจะช้อนไปมีกรรมการ ป.ป.ป. อีกหรือไม่ นั่น ไม่ใช่หน้าที่ ขออนุญาต
กราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ~~ใน~~รัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐๒ นั้น บัญญัติว่า ให้มีหน่วย
ตุลาการของ ป.ป.ช. คือสำนักงาน ป.ป.ช. นั่นมีอิสระ มีเลขาธิการขึ้นตรงต่อ
ประธาน ป.ป.ช. นั่นคือการบริหารงานตุลาการ นอกจากประธาน ป.ป.ช. แล้ว
กรรมการ ป.ป.ช. ทั้งคณะนั้น ในมาตรา ๓๐๐ อาจถูกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือ
สมาชิกวุฒิสภาเข้าชื่อร้องกัน ได้ ส่งไปที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาคนนิรโทษกรรมได้ ถอดถอน
ได้ พูกริดและถอดถอนได้ ลงโทษได้ เพราะฉะนั้นในการเพิ่มมาตรา ๑๒๔ ตรี ขึ้นมา
นั้น ~~ผู้~~ โดยการประเมินเจ้าหน้าที่ที่ดี ประเมินผลงานที่ดีนั้น แปลว่าคณะกรรมการประเมิน
การทำงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เน้นอนไม่มีทางเลือกเป็นอย่างอื่น ท่านเลขาธิการ
กิติ พันธ์งานใน ป.ป.ช. กิติทั้งหมดถ้าถูกจลาจลจากพนักงานประเมินอิสระแล้ว ส่งผลไป
ถึงกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งคณะ จะทำหน้าที่โดยอิสระไม่ได้ ใครจะตั้งกรรมการประเมิน
อิสระมาติดตาม เพราะฉะนั้นจะมากำกับดูแลกรรมการ ป.ป.ช. อีกทีหนึ่ง นั้นหมายความว่า
สิ่งที่เราคาดหวังว่า กรรมการ ป.ป.ช. จะเป็นเจ้าชีวิตในการปราบพูกริดนั้น มีองค์กร
เจ้าขึ้นมากำกับดูแล~~นี้~~ ในอีกส่วนหนึ่งแล้ว เพราะฉะนั้นไม่น่าจะเป็นไปได้ที่จะกำหนด
มาตรา ๑๒๔ ตรี ขึ้นมา ส่วนอนาคตข้างหน้า~~นี้~~ การปฏิบัติภารกิจของ ป.ป.ช. นั้น
ไม่สัมฤทธิ์ผลตามแนวพหุนโยบายหรืออุดมคติของรัฐบาลที่กำหนดไว้ ก็สามารถ
แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายฉบับนี้ในอนาคตได้ ยกเลิกบางส่วนตั้ง ป.ป.ป. ขึ้นมาเพื่อกำหนด
ดูแลเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ระดับล่างที่ว่ามันมีผู้ดี ก็สามารทำได้ เพราะฉะนั้นกระผม
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่จะมากำหนดการประเมินตรงนี้ไว้ เพื่ออนาคต ๓ - ๕ ปีข้างหน้า
เพราะฉะนั้นกระผมเห็นด้วยว่า ให้ตัดมาตรา ๑๒๔ ตรี นี้ออก ขอบพระคุณครับ
ท่านประธานฯ ครับ

๓๓

ว. ๑๒ (ส. นิติบัญญัติ)

วุฒิวร ๓๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : พลเอก ศิริจันทร์ศรีภรต์ เจริญศรี
พลเอก ศิริจันทร์ ชูปกกล้า : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ผม พลเอก ศิริจันทร์ ชูปกกล้า สมาชิกวุฒิสภา ผมคิดว่า ที่เราพูดมานี้ หวังว่าที่เราจะ
ทำงานเกินเลยตามรัฐธรรมนูญไป ผมอยากให้คุณได้กฎหมายรัฐธรรมนูญใน
มาตรา ๓๓๖ ซึ่งได้กล่าวว่า เมื่อครบ ๕ ปีนับแต่วันประกาศรัฐธรรมนูญนี้ให้
คณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีอำนาจทำรายงานเสนอต่อรัฐสภาและรัฐมนตรี
เกี่ยวกับการแก้ไขและเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญนี้ หรือกฎหมายอื่น เพราะฉะนั้นผมคิดว่า
อันนี้น่าจะเป็นคำตอบและตัดสินใจได้ว่า ควรจะตัดมาตรานี้ออกไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ทางกรรมาธิการเป็นอย่างไร
ครับ มีเสียงทักท้วงอะไรมาก ก็อยู่ที่กรรมาธิการจะพิจารณา ก่อน เจริญศรี

นายไพศาล กุมาลย์วิสัย (ประธานคณะกรรมการ) : ที่จริง
คณะกรรมการก็ขออนุญาตรับฟังความเห็นของที่ประชุมด้วยความสงบระงับ
เมื่อสักครู่นี้ผมเห็นท่านศรีสว่างกำลังยกมืออยู่ ผมคิดว่า ขอเชิญก่อนดีกว่าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณศรีสว่าง
นางสาวศรีสว่าง พัววงศ์แพทย์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ดิฉัน นางสาวศรีสว่าง พัววงศ์แพทย์ ขอขอบพระคุณที่ให้โอกาส ประเด็นที่ดิฉัน
จะอภิปรายก็เมื่อสักครู่ที่ท่านศิริจันทร์พูดไปแล้วประเด็นหนึ่ง แต่ว่าก็อาจจะขอเสริม
อีกมิติหนึ่งว่า ในกรณีที่ถ้าหากจะมองดูว่า อีก ๓ ปีข้างหน้ามันจะประเมินผล ก็คง
เป็นไปตามกระบวนการปฏิบัติราชการอยู่แล้วที่เราจะต้องมีการประเมินผลงาน และ
ถ้าหากว่าจะมีการปรับปรุงก็เป็นประเด็นของการบริหาร ซึ่งก็สามารถที่จะปรับเปลี่ยน
ได้ในกระบวนการบริหารราชการโดยทั่วไป-----

- ๓๖/๑

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประเด็นที่คิดในใจก็คือ ถ้าหากว่าเป้าหมายของการประเมินจะนำไปสู่การมี ๒ องค์การนั้น ก็จะต้องพิจารณาว่า ในกรณีที่จะเป็น ๒ องค์การนั้น ในกรณีของการทุจริต เราก็ทราบคืออยู่ว่า ข้าราชการประจำและข้าราชการฝ่ายการเมืองนั้นจะต้องร่วมมือกันอย่างกลมเกลียวถึงจะทำให้การทุจริตนั้นเป็นไปได้อย่างคล่องตัว และถ้าในกระบวนการปฏิบัติราชการของการที่จะปราบปรามการทุจริตนั้นต้องมาแยกส่วนกันอีกระหว่าง ข้าราชการการเมืองกับข้าราชการประจำนั้นจะทำให้ผลการสอบสวน ได้สวน อะไรต่าง ๆ นานา นั่นจะเป็นไปได้ด้วยความราบรื่นประการใด ~~อันนี้~~ อันนี้ดิฉันก็ยังข้องใจในประเด็นนี้ ทั้ง ๆ ที่ตอนที่เราพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญกันอยู่ก็ได้มีการพิจารณาประเด็นนี้มาก จึงได้เกิดเป็นองค์กรเดียวและก็มีเป้าหมายที่จะปรับปรุง ขยาย หรือว่ามีกรขยายงานในโอกาสที่เหมาะสมต่อไปนะ ทีเลยเป็นประเด็นคิดใจอยู่เท่าที่ทราบเรียนค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมาธิการจะมีความเห็นอย่างไรไหมครับ เชิญครับ

นายไพศาล ฤมาลย์วิสัย (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ด้วยความเคารพต่อที่ประชุม กระผม ไพศาล ประธานคณะกรรมาธิการ เมื่อฟังดูแล้วกระผมคิดว่า มาตรานี้ก็คงจะทำให้หลาย ๆ ท่านมีข้อกังวล แต่ก็มีความรู้สึกว่าจะ น่าจะ ไม่ต้องบัญญัติ เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องที่จะเป็นไปได้ว่าเป็นกระบวนการของการที่จะมีการประเมินต่อไป แต่เพื่อให้เรื่องนี้ได้คิดอยู่ในเรื่อง ~~อันนี้~~ กระผมขอลอนเรื่องนี้ไปเป็นข้อสังเกตได้ไหมครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการก็พร้อมที่จะตัด มาตรา ๑๒๔ ตรี ออกนะ ~~อันนี้~~ แต่ท่านจะให้เป็นข้อสังเกต มีข้อสังเกตไว้ ถ้ามว่า ที่ประชุมจะขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เอาละครับ ถ้าไม่ขัดข้องก็ให้เป็นข้อสังเกตได้ครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ เชิญครับ

นายเพชร ยุติธรรมดำรง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม เพชร ยุติธรรมดำรง ท่านประธานฯ ครับ ตามที่ที่ประชุมได้ลงมติและที่

๓๕

ว. ๑๒ (ส. นิติบัญญัติ)

ตุลาการณั ๓๖/๒

ให้มีการแก้ไขเพิ่มเติม เท่าที่กระผมได้เสนอไว้ในมาตรา ๒๔ ทวิ เกี่ยวกับเรื่องการที่ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่ที่ยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สิน กระผมได้ตรวจสอบการเขียน กฎหมายอีกครั้งหนึ่งแล้ว ~~ครับ~~ ความจริงแล้วที่กระผมใส่ไว้ในมาตรา ๒๔ ทวิ นั้น น่าจะเป็นการใส่เอาไว้ตีคหมวดไปนิดหนึ่ง เพราะว่า เป็นเรื่องของอำนาจหน้าที่ของ ป.ป.ช. แต่ความจริงแล้วในมาตรานี้ถ้าหากว่ามี ควรจะอยู่ในหมวด ๑ ว่าด้วยคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพราะเป็นหมวดทั่วไป และเรื่องของการพ้น จากตำแหน่งและการตรวจสอบนั้นน่าจะครับ เพราะฉะนั้นกระผมขออนุญาตที่จะนำ มาตรา ๒๔ ทวิ ซึ่งที่ประชุม ได้อนุมัติแล้วมาเปลี่ยนเป็นมาตรา ๑๔ ทวิ ข้อความจะเป็น ดังนี้ครับ “มาตรา ๑๔ ทวิ ให้คณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหน้าที่ยื่นบัญชีและแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยัง ไม่บรรลุนิติภาวะต่อประธานวุฒิสภาเมื่อเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง และให้นำ บทบัญญัติมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา ๓๗ ทวิ มาตรา ๑๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม” เพราะฉะนั้นข้อความจะเป็นอย่างนั้นครับ เพียงแต่ เปลี่ยนมาตราจากมาตรา ๒๔ ทวิ เป็นมาตรา ๑๔ ทวิ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เป็นการเปลี่ยนที่นะครับ ก็คง ไม่ได้แก้ไขอย่างอื่นอีก ที่ประชุมคงไม่ขัดข้องนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ตอนนี้ก็ถือว่าจบในการพิจารณา วาระที่ ๒ นะครับ ต่อไปผมจะขอมติที่ประชุมในวาระที่ ๓ คุณเกษมมีอะไรเชิญครับ

นายเกษม สรศักดิ์เกษม (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพครับ กระผม เชม สรศักดิ์เกษม ขออนุญาตนิดเดียวท่านประธานฯ ครับ เรื่องถ้อยคำในมาตรา ๑๖ ขอให้ท่านพรกรรณาคูนิคหนึ่งครับ มาตรา ๑๖ (๕) แปลว่า ให้คืนคำว่า กรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตไว้ใช้ใหม่ครับ หรืออย่างไรครับ ~~ท่าน~~ เพื่อให้ชัดเจนหรือครับท่าน

LIRT

นายเพชร บุติธรรมดำรง (กรรมาธิการ) : ไม่ได้กินครับ เพียงแต่ว่า
หลักการเกี่ยวกับเรื่องการให้มัครมการท้องถิ่นและปราบปราม ป.ป.ช. ขึ้นบัญชีทรัพย์สิน
นั้นมาอยู่ในมาตรา ๑๕ ทวิ ~~ส่วน~~ ส่วนมาตรา ๓๖ นั้นคงตามร่างที่คณะกรรมการได้ทำไว้
เพราะว่า ในมาตรา ๓๖ นี้เป็นเรื่องของการขึ้นบัญชีรายการทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

- ๓๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ต่อไปก็จะขอมติในวาระที่ ๓ ว่า จะเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมนี้หรือไม่นะครั้บ' ขอเชิญลงคะแนนได้ครั้บ'

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๕๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ส่วนมากก็เห็นด้วยนะครั้บ ผ่านไปได้นะครั้บ/ก็เหลือแต่ข้อสังเกต ข้อสังเกตเมื่อสักครู่ที่ท่านจะเขียนตอนนี้หรือจะไปเขียนสรุปจากที่เราอนุมัติหลักการไว้

นายไพศาล กุมาลย์วิสัย (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานวุฒิสภาครั้บ ข้อสังเกตนี้ผมคิดว่าขอให้มีการสรุปอีกที เพราะเหตุว่า คำอภิปรายหลายท่านให้ข้อสังเกตที่เป็นประโยชน์ต่อกรณีที่จะไปดำเนินการในภายหลัง แล้วขอตั้งเป็นข้อสังเกตอย่างนั้นครั้บ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมคงไม่ขัดข้องนะครั้บ มอบให้คณะกรรมการ ไปเขียนข้อสังเกตตามที่ท่านจะได้ปรับปรุงด้อยค่าให้ดีขึ้น เราก็ มอบไป ไม่มีท่านใดขัดข้องนะครั้บ

(ไม่มีสมาชิก ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ต่อไป ๔.๔ ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ขอเชิญเลขานุการ

นายพินิต อริยะศิริ (เลขานุการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ที่จบการพิจารณาในวาระที่ ๒ นะครั้บ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติว่า จะเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขนี้หรือไม่นะครั้บ ลงคะแนนได้ครั้บ

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

LIRT

๘๒

ว. ๑๒ (ศ. นิตินบัญญัติ)

ละไม ๑๗/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์นะครับ
ขอบคุณคณะกรรมการครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๕ เรื่องค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ มีเรื่องเสนอใหม่ ๓ เรื่อง ก็ขอพิจารณาเสียเลยวันนี้ เพราะ
เป็นเรื่องต้องพิจารณาตามเวลา

๖.๑ ร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ใบแก้ไขคำผิด

ขอแก้ไขข้อความในหน้า ๗ ของร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอน
การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. เป็นดังนี้

หน้า ๗ ขอเพิ่มข้อความเป็น (๔) ดังนี้

“(๔) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนตามที่คณะกรรมการมอบหมาย”

L R
(นาง)บุษกร กสิกร

หัวหน้าฝ่ายนิติ การประชุม
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๒๕๕๑๑๓๓ - ๔

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วคตสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน ด่วนที่สุด

ที่ สผ.๐๐๐๘/วคตสภ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ..... ๖๓ / ๒๕๕๒
วันที่..... ๓๑ ก.ย. ๒๕๕๒
เวลา..... ๑๖.๓๐ น.

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๓ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๘

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวิญญู วัฒนะ) มหธา
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

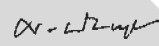
โทร. ๒๕๔๐๑๓๓

อำนาจท้องถิ่น/ 1

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจท้องถิ่น พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติการจัดระบบการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. (นายถวิล พึ่งสณฑ์ และนายนิพนธ์ บุญญามณี เป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๒ และครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้พิจารณาในวันวาระที่สอง โดยได้แก้ไขชื่อร่างพระราชบัญญัติเป็น "ร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ." แล้วลงมติในวันวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภา เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒

(นางสิริลักษณ์ ปันนารุงกิจ)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและ เหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและ ขั้นตอนการกระจายอำนาจท้องถิ่น
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและ ขั้นตอนการกระจายอำนาจท้องถิ่น

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๒๘๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้มีกฎหมายกำหนดแผนและ ขั้นตอนการกระจายอำนาจเพื่อพัฒนาการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริหารสาธารณะ และการจัดสรรที่ดินส่วนภูมิภาคและอาคารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และให้มีคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้แทนของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิ มีจำนวนฝ่ายละ เท่ากัน เพื่อทำหน้าที่ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๗-

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการจัดระบบการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดระบบการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น

เหตุผล

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ กำหนดให้มีแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการกำหนดให้มีคณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาจัดระบบการบริหารสาธารณะ จัดสรรภาษีและอัตราระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง เพื่อให้ท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการบริหารท้องถิ่นของตนเองตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด จากกรณีดังกล่าวจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายทวีต ไพรสงค์ และนายนิพนธ์ บุญญามณี เป็นผู้เสนอ)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับใด ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

(โปรดพลิก)

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของตนและมีอำนาจออกกฎกระทรวง และระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" ประกอบด้วย

- (๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธาน
- (๒) ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการ ก.พ. เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ และอธิบดีกรมการปกครอง

(๓) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นจำนวนสิบคน ประกอบด้วยผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสองคน ผู้แทนเทศบาลสามคน ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลสามคน และผู้แทนกรุงเทพมหานคร ผู้แทนเมืองพัทยา หรือผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นรวมสองคน ทั้งนี้ โดยให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภท เลือกกันเองตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายกรัฐมนตรีกำหนด

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบคน ประกอบด้วยบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ด้านการพัฒนาท้องถิ่น ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านการปกครองส่วนท้องถิ่นในสาขารัฐศาสตร์หรือรัฐประศาสนศาสตร์ และด้านกฎหมาย ทั้งนี้ การสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายกรัฐมนตรีกำหนด

ให้เลขาธิการคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเลขานุการคณะกรรมการ

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ
- (๔) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เว้นแต่เป็นผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
- (๕) ไม่เป็นข้าราชการการเมืองหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
- (๖) ไม่เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น
- (๗) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่หรือผู้มีตำแหน่งใด ๆ ในพรรคการเมือง

มาตรา ๘ กรรมการตามมาตรา ๖ (๓) และ (๔) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับเลือกหรือสรรหาเป็นกรรมการอีกได้

ถ้ากรรมการตามวรรคหนึ่งว่างลง ให้เลือกหรือสรรหากรรมการจากบุคคลในประเภทเดียวกันตามมาตรา ๖ เป็นกรรมการแทน และให้ผู้ที่ได้รับเลือกหรือสรรหาอยู่ในตำแหน่งเท่ากับระยะเวลาที่เหลือของผู้ซึ่งคนแทน

(โปรดพลิก)

อำนาจท้องถิ่น //

ในระหว่างที่ยังมิได้เลือกหรือสรรหากรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างตามวรรคสอง และยังมีกรรมการเหลืออยู่เกินกึ่งหนึ่ง ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

มาตรา ๙ กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เมื่อลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อประธานกรรมการหรือพ้นจากการเป็นผู้บริหารท้องถิ่น

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออกโดยยื่นหนังสือลาออกต่อประธานกรรมการ
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗
- (๖) ได้รับความจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

มาตรา ๑๑ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะ เป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ เป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและรายงานต่อรัฐสภา
- (๒) กำหนดการจัดระบบการบริหารสาธารณสุขตามอำนาจและหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง

(๓) ปรับปรุงสัดส่วนภาษีและอากร และรายได้ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง โดยคำนึงถึงภาระหน้าที่ของรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง เป็นสำคัญ

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการถ่ายโอนภารกิจจากราชการส่วนกลาง และราชการส่วนภูมิภาคให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๕) ประสานการถ่ายโอนข้าราชการ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดอำนาจและหน้าที่การจัดสรรภาษีและอากร เงินอุดหนุน เงินงบประมาณที่ราชการส่วนกลางโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการถ่ายโอนภารกิจตาม (๒) (๓) และ (๔)

(๖) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีให้มีการกระจายอำนาจการอนุมัติหรือการอนุญาตตามที่มีกฎหมายบัญญัติไว้ที่ต้องขออนุมัติหรือขออนุญาตไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงความสะดวก รวดเร็ว ในการให้บริการประชาชน และการกำกับดูแลให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น ๆ เป็นสำคัญ

(๗) เสนอแนะมาตรการด้านการเงิน การคลัง การภาษีอากร การงบประมาณ และการรักษาวินัยทางการเงิน การคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๘) เสนอแนะการตราพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติ ออกกฎกระทรวง ประกาศ ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งที่จำเป็น เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อคณะรัฐมนตรี

(๙) เြงรัคดิให้มีการตราพระราชบัญญัติ ออกกฎกระทรวง ประกาศ ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งที่จำเป็น เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑๐) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในการจัดสรร เงินงบประมาณที่จัดสรรเพิ่มขึ้น ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากการถ่ายโอนภารกิจจากส่วนกลาง

(๑๑) พิจารณาหลักเกณฑ์การจัดสรร เงินอุดหนุนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความความจำเป็น

(๑๒) เสนอแนะและจัดระบบตรวจสอบและการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น (โปรดพิลึก)

(๑๓) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีที่น่าปรากฏว่า ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจไม่ดำเนินการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑๔) เสนอรายงานเกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๑๕) ออกประกาศกำหนดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๑๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

ประกาศของคณะกรรมการคาม (๑๕) เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการใด ๆ ความที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ในกรณีปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และบุคคลอื่น ส่งข้อมูลหรือเอกสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้ ในกรณีนี้อาจเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วยก็ได้

มาตรา ๑๕ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีฐานะ เป็นกรม เป็นส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง และอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ

(๒) รวบรวมข้อมูล ศึกษา และวิเคราะห์เกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ

(๓) ร่วมมือและประสานงานกับราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของ
สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือ
ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๖ ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการ
การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ให้มีรองเลขาธิการคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ และอาจมีผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ
การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

ให้เลขาธิการคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของ
คณะรัฐมนตรีจากบุคคลซึ่งมีความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารงานท้องถิ่น ด้านการบริหาร
งานบุคคล ด้านระบบราชการ ด้านการบริหารและการจัดการ หรือด้านกฎหมาย

หมวด ๒

การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ

มาตรา ๑๗ ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจ
และหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของ
ตนเองดังนี้

- (๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- (๒) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
- (๓) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
- (๔) การสาธารณสุขูปโภคและการก่อสร้างอื่น ๆ
- (๕) การสาธารณูปการ

(โปรดพลิก)

อำนาจท้องถิ่น/11

(๖) การส่งเสริม การฝึกและประกอบอาชีพ

(๗) การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน

(๘) การส่งเสริมการท่องเที่ยว

(๙) การจัดการศึกษา

(๑๐) การส่งเสริมส่งเสริม และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา

และผู้ด้อยโอกาส

(๑๑) การบำรุงรักษาศิลปะ ชาติประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรม

อันดีของท้องถิ่น

(๑๒) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

(๑๓) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

(๑๔) การส่งเสริมกีฬา

(๑๕) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของ

ประชาชน

(๑๖) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น

(๑๗) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

(๑๘) การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย

(๑๙) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล

(๒๐) การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน

(๒๑) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

(๒๒) การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์

(๒๓) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย

โรงแรมสรรพ และสาธารณสถานอื่น ๆ

(๒๔) การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๒๕) การผังเมือง

(๒๖) การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร

(๒๗) การดูแลรักษาที่สาธารณะ

LIRT

อำนาจท้องถิ่น/12

Legislative Institutional Repository of Thailand

(๒๘) การควบคุมอาคาร

(๒๙) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๓๐) การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกัน และรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

(๓๑) กิจกรรมอันใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น

(๓๒) กิจกรรมที่คณะกรรมการประจำเขตกำหนด

มาตรา ๑๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๗ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจ และหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

(๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และประสานการจัดทำแผนพัฒนา จังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

(๒) การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น

(๓) การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นอื่น

(๔) การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นอื่น

(๕) การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

(๖) การจัดการศึกษาที่สูงกว่าระดับประถมศึกษา

(๗) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน

(๘) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น

(๙) การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม

(๑๐) การจัดตั้งและดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวม

(๑๑) การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม

(๑๒) การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ

(๑๓) การจัดการและดูแลสถานที่ขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ

(ปริตรพลี)

อำนาจท้องถิ่น/13

- (๑๔) การส่งเสริมเกษตรท่องเที่ยว
- (๑๕) การพาณิชย์ การส่งเสริมการลงทุน และการทำกิจการไม่ว่าจะดำเนินการเองหรือร่วมกับบุคคลอื่นหรือจากสหการ
- (๑๖) การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล
- (๑๗) การจัดตั้งและดูแลตลาดกลาง
- (๑๘) การส่งเสริมการศึกษา จากต่างประเทศ และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
- (๑๙) การจัดทำมีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
- (๒๐) การจัดทำมีพิพิธภัณฑ์และหอจดหมายเหตุ
- (๒๑) การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร
- (๒๒) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๒๓) การจัดทำมีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยภายในจังหวัด
- (๒๔) จัดทำกิจการใดอันเป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขต และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- (๒๕) สนับสนุนหรือช่วยเหลือส่วนราชการ หน่วยงานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๒๖) การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๒๗) การส่งเสริมสงเคราะห์ และ การพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- (๒๘) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๒๙) กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น
- (๓๐) กิจการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙ ให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘

มาตรา ๒๐ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นองค์กรปกครองรูปแบบพิเศษไปเติมพื้นที่จังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา ๑๗

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นองค์กรปกครองรูปแบบพิเศษเติมพื้นที่จังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘

มาตรา ๒๑ ให้รัฐมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะในระดับประเทศดังนี้

- (๑) การรักษาผลประโยชน์ของชาติในระหว่างประเทศ
- (๒) การบริหารเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม
- (๓) การผลิต การค้าขาย การส่งออกและการลงทุน
- (๔) การส่งเสริมการลงทุน การผลิตทางการเกษตร การอุตสาหกรรมและบริการ
- (๕) การดูแลโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาและบำรุงรักษาระบบการคมนาคมขนส่งระดับภูมิภาค ระดับชาติ และระดับนานาชาติ
- (๖) การพลังงาน
- (๗) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- (๘) การดูแลในด้านนโยบายการศึกษา การฝึกอบรม ศิลปะและวัฒนธรรม การจัดการ การกำกับดูแล และการตรวจสอบคุณภาพการศึกษา
- (๙) การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (๑๐) การส่งเสริมคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม
- (๑๑) การสาธารณสุข
- (๑๒) การแรงงาน สวัสดิการ และการประกันสังคม

(โปรดพลิก)

(๑๓) การดูแล การรักษาและจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ป่าไม้ ที่ดิน และการปฏิรูปที่ดิน

(๑๔) การรักษาความสงบเรียบร้อยและอำนาจอบายยุติธรรม

(๑๕) การรักษาความมั่นคงของประเทศ

(๑๖) การประสานนโยบายของชาติและประสานความสัมพันธ์ระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ

(๑๗) การกำกับดูแลและการให้ความสนับสนุนการดำเนินงาน การพัฒนา และการรณประมาตแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑๘) กิจกรรมอื่นใดที่มีได้ระบุให้เป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑๙) กิจกรรมที่ระบุไว้ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ยังไม่สามารถดำเนินการได้หรือร้องขอให้รัฐดำเนินการแทน

(๒๐) กิจกรรมอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับภารกิจสาธารณะอย่างใดอย่างหนึ่งหรือค้ำยสิ่งกันไว้แต่คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบในส่วนใด

มาตรา ๒๓ อำนาจและหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๒๑ รัฐอาจมอบให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการแทนได้

ในการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจร่วมมือกันหรืออาจร้องขอให้รัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นสนับสนุนแต่การดำเนินการแทนได้

มาตรา ๒๔ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้เอกชนดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่แทนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

LI RT
อำนาจท้องถิ่น/16

หมวด ๓

การจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากร

มาตรา ๒๕ ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้
จากภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และ เงินรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) ภาษีโรงเรือนและที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน

(๒) ภาษีบำรุงท้องที่ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่

(๓) ภาษีป้ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีป้าย

(๔) ภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรที่ได้รับการจัดสรรในอัตราซึ่งเมื่อรวมกับ
การจัดสรรตามมาตรา ๒๖ (๓) และมาตรา ๒๗ (๖) แล้วไม่เกินร้อยละสามสิบของภาษี
มูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บได้หักส่วนที่ต้องจ่ายคืนแล้ว โดยเป็นหน้าที่ของกรมสรรพากรที่จะจัดเก็บ

(๕) ภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร โดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มขึ้น
ในอัตราซึ่งเมื่อรวมกับอัตราตามมาตรา ๒๖ (๔) แล้วไม่เกินร้อยละสามสิบของอัตรามา
ที่จัดเก็บตามประมวลรัษฎากร โดยเป็นหน้าที่ของกรมสรรพากรที่จะจัดเก็บ

(๖) ภาษีสรรพสามิตตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ภาษีสุราคาม
กฎหมายว่าด้วยสุราและค่าแสตมป์ยาสูบตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ ซึ่งเก็บจากการค้า
ในเขตเทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล โดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มขึ้น
ในอัตราไม่เกินร้อยละสามสิบของอัตรามาที่กรมสรรพสามิตจัดเก็บ และให้ถือเป็นภาษี
และค่าแสตมป์ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น โดยเป็นหน้าที่ของกรมสรรพสามิตที่จะจัดเก็บ

(๗) ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ รวมทั้งเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์
ภาษีรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก และค่าธรรมเนียมล้อเลื่อนตามกฎหมาย
ว่าด้วยล้อเลื่อน

(๘) ภาษีการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน

(๙) ภาษีเพื่อการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

(๑๐) อากรการฆ่าสัตว์และผลประโยชน์อื่นอันเกิดจากการฆ่าสัตว์ตามกฎหมาย
ว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

(โปรดพลิก)

(๑๑) อายวเรียงนภีฉบับตามกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกเกี๋น

(๑๒) คำภาคหลวงฉบับตามกฎหมายว่าด้วยนร้หลังจากหักส่ง เป็นรายไ้ของรัฐในกัตราหรือละสีสืบแล้ว ดังต่อไปนี้

(ก) องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาลที่มีพื้นที่ครอบคลุมพื้นที่ตามประทานบัตร ให้ได้รับการจัดสรรในอัตราร้อยละสิบของเงินค่าภาคหลวงนร้ที่จัดเก็บไ้ภายในเขต

(ข) องค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลอื่นที่อยู่ภายในจังหวัดที่มีพื้นที่ครอบคลุมพื้นที่ตามประทานบัตร ให้ได้รับการจัดสรรในอัตราร้อยละสิบของเงินค่าภาคหลวงนร้ที่จัดเก็บไ้ภายในเขต

(ค) องค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลในจังหวัดอื่นไ้ได้รับการจัดสรรในอัตราร้อยละสิบของเงินค่าภาคหลวงนร้ที่จัดเก็บไ้ภายในเขต

(๑๓) คำภาคหลวงปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียมหลังจากหักส่งเป็นรายไ้ของรัฐในอัตราร้อยละสิบแล้ว ดังต่อไปนี้

(ก) องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาลที่มีพื้นที่ครอบคลุมพื้นที่ตามสัมปทาน ให้ได้รับการจัดสรรในอัตราร้อยละสิบของเงินค่าภาคหลวงปิโตรเลียมที่จัดเก็บไ้ภายในเขต

(ข) องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาลอื่นที่อยู่ภายในจังหวัดที่มีพื้นที่ครอบคลุมพื้นที่ตามสัมปทาน ให้ได้รับการจัดสรรในอัตราร้อยละสิบของเงินค่าภาคหลวงปิโตรเลียมที่จัดเก็บไ้ภายในเขต

(ค) องค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลในจังหวัดอื่นไ้ได้รับการจัดสรรในอัตราร้อยละสิบของเงินค่าภาคหลวงปิโตรเลียมที่จัดเก็บไ้ภายในเขต

(๑๔) คำธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม: เกี่ยวกับการซื้อขายทรัพย์สินที่มีทุนทรัพย์ภายในเขต ทั้งนี้ ตามประมวลกฎหมายที่ดินและกฎหมายว่าด้วยอากรชุด

(๑๕) คำธรรมเนียมลงนามในพยานกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามอัตราและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

(๑๖) คำธรรมเนียมดังต่อไปนี้ โดยออกชื่อผู้มีสิทธิจัดเก็บเพิ่มขึ้นในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของค่าธรรมเนียมที่มีการจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยกรณีนั้น

(ก) คำธรรมเนียมใบอนุญาตขุดพบแร่ตามกฎหมายว่าด้วยสุรา

(ข) คำธรรมเนียมใบอนุญาตเล่นการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน

(๑๗) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับในกิจการที่กฎหมายมอบหมาย
หน้าที่ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเจ้าของดำเนินการภายใน
เขตท้องถิ่นนั้น ๆ และให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าว ในกรณี
กฎหมายกำหนดให้เทศบาล เป็นผู้จัดเก็บค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับให้นำรายได้
มาแบ่งให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลที่อยู่ภายในเขตจังหวัดตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๑๘) ค่าใช้น้ำบาดาลตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล ทั้งนี้ ให้เป็นไปตาม
สัดส่วนที่คณะกรรมการกำหนด

(๑๙) ค่าธรรมเนียมใด ๆ ที่เรียกเก็บจากผู้บริโภคหรือได้รับประโยชน์จากบริการ
สาธารณะที่จัดให้มีขึ้น

(๒๐) ค่าธรรมเนียมอื่นใดที่ไม่จัดตามกฎหมาย โดยได้รับความเห็นชอบจาก
กระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย

(๒๑) รายได้อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นของเทศบาล เมืองพัทยา
และองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา ๒๖ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีรายได้จากภาษีอากร
ค่าธรรมเนียม และเงินรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด สำหรับน้ำมัน เบนซินและน้ำมันที่
คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์
ซึ่งเก็บจากการค้าในเขตจังหวัด โดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มได้ไม่เกินลิตรละสิบสตางค์
สำหรับน้ำมัน และกิโลกรัมละไม่เกินสิบสตางค์สำหรับก๊าซปิโตรเลียม

(๒) ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดสำหรับยาสูบ ซึ่งเก็บจากการค้า
ในเขตจังหวัดโดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มได้ไม่เกินมวนละสิบสตางค์

(๓) ภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรที่ได้รับการจัดสรรในอัตราซึ่งเมื่อ
รวมกับอัตราตามมาตรา ๒๕ (๔) และมาตรา ๒๗ (๖) แล้วไม่เกินร้อยละสามสิบของ
ภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บได้หักส่วนที่ต้องจ่ายคืนแล้ว โดยเป็นหน้าที่ของกรมสรรพากรที่จะจัดเก็บ

(๔) ภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร โดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มขึ้น
ในอัตราซึ่งเมื่อรวมกับอัตราตามมาตรา ๒๕ (๕) แล้วไม่เกินร้อยละสามสิบของอัตรามูล
ที่จัดเก็บตามประมวลรัษฎากร โดยเป็นหน้าที่ของกรมสรรพากรที่จะจัดเก็บ

(โปรดพลิก)

(๕) ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ รวมทั้งเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ภาษีรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก และค่าธรรมเนียมเสียเลื่อนตามกฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อน

(๖) ภาษีเพื่อการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

(๗) อากาศรังสีเอ็กซเรียมตามกฎหมายว่าด้วยอากาศรังสีเอ็กซเรียม

(๘) ค่าภาคหลวงแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ให้ได้รับการจัดสรรในอัตราร้อยละยี่สิบของค่าภาคหลวงแร่ที่จัดเก็บได้ภายในเขตขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น

(๙) ค่าภาคหลวงปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม ให้ได้รับการจัดสรรในอัตราร้อยละยี่สิบของค่าภาคหลวงปิโตรเลียมที่จัดเก็บได้ภายในเขตขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น

(๑๐) ค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยออกข้อบัญญัติเรียกเก็บจากผู้พักในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

(๑๑) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับในกิจการที่กฎหมายมอบหมายหน้าที่ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นเจ้าของหรือดำเนินการภายในเขตขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น และให้ตกเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๑๒) ค่าธรรมเนียมใด ๆ ที่เรียกเก็บใช้หรือได้รับประโยชน์จากบริการสาธารณะที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดให้มีขึ้น

(๑๓) ค่าธรรมเนียมอื่นใดที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย

(๑๔) รายได้อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา ๒๗ ให้กรุงเทพมหานครมีรายได้จากภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และเงินรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) ภาษีโรงเรือนและที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน

(๒) ภาษีบำรุงท้องที่ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่

(๓) ภาษีที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีป้าย

(๔) ภาษีบำรุงกรุงเทพมหานคร สำหรับน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิง สำหรับรถยนต์ ซึ่งเก็บจากการค้าในเขตกรุงเทพมหานคร โดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มเติมไม่เกินอัตราและสิบสตางค์ สำหรับน้ำมัน และไม่เกินสิบลอกรีและสิบสตางค์สำหรับก๊าซปิโตรเลียม

(๕) ภาษีบำรุงกรุงเทพมหานครสำหรับยาสูบ ซึ่งเก็บจากการค้าในเขตกรุงเทพมหานคร โดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มเติมไม่เกินมวณและสิบสตางค์

(๖) ภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรที่ได้รับการจัดสรร ในอัตราซึ่งเมื่อรวมกับอัตราตามมาตรา ๒๕ (๔) และมาตรา ๒๖ (๓) แล้วไม่เกินร้อยละสามสิบของภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บได้หักส่วนที่ต้องจ่ายคืนแล้ว โดยเป็นหน้าที่ของกรมสรรพากรที่จะจัดเก็บ

(๗) ภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากรโดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มขึ้นในอัตราไม่เกินร้อยละสามสิบของอัตราภาษีที่จัดเก็บตามประมวลรัษฎากร โดยเป็นหน้าที่ของกรมสรรพากรที่จะจัดเก็บ

(๘) ภาษีสรรพสามิตตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ภาษีสุรเทศาตามกฎหมายว่าด้วยสุรเทศา และค่าแสตมป์ยาสูบตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ ซึ่งเก็บจากการค้าในเขตกรุงเทพมหานคร โดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มขึ้นในอัตราไม่เกินร้อยละสามสิบของอัตราภาษีที่กรมสรรพสามิตจัดเก็บและให้ถือเป็นภาษีและค่าแสตมป์ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น โดยเป็นหน้าที่ของกรมสรรพสามิตที่จะจัดเก็บ

(๙) ภาษีเพื่อการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

(๑๐) ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ รวมทั้งเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ภาษีรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก และค่าธรรมเนียมล้อเลื่อนตามกฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อน

(๑๑) ภาษีการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน

(๑๒) ค่าภาคหลวงแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ที่จัดเก็บภายในเขตของกรุงเทพมหานคร ในอัตราร้อยละสี่สิบของค่าภาคหลวงแร่ที่กรมทรัพยากรธรณีจัดเก็บได้จริง

(๑๓) ค่าภาคหลวงปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียมที่จัดเก็บภายในเขตของกรุงเทพมหานคร ในอัตราร้อยละสี่สิบของค่าภาคหลวงปิโตรเลียมที่กรมทรัพยากรธรณีจัดเก็บได้จริง

(โปรดพลิก)

อำนาจที่กึ่งถิ่น/21

(๑๔) อากาศการฆ่าสัตว์ และผลประโยชน์อื่นอันเกิดจากการฆ่าสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

(๑๕) ค่าธรรมเนียมบำรุงกรุงเทพมหานครโดยออกข้อบัญญัติ เรียกเก็บจากผู้พักในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

(๑๖) ค่าธรรมเนียมสนามบินตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามอัตราและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

(๑๗) ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่มีศูนย์กลางตามประมวลกฎหมายที่ดินและกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด

(๑๘) ค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้ โดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มขึ้นในอัตราไม่เกินร้อยละสามสิบของค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(ก) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา

(ข) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเล่นการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน

(๑๙) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับในกิจการที่กฎหมายมอบหมายหน้าที่ให้กรุงเทพฯ เป็นเจ้าหน้าที่จะดำเนินการภายในเขตของกรุงเทพมหานคร และให้ตกเป็นรายได้ของกรุงเทพฯ

(๒๐) ค่าธรรมเนียมใด ๆ จากผู้ใช้หรือได้รับประโยชน์จากบริการสาธารณะที่กรุงเทพฯ จัดให้มีขึ้น

(๒๑) ค่าธรรมเนียมอื่นใดที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย

(๒๒) รายได้อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นของกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๒๘ ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นองค์การปกครองรูปแบบพิเศษไม่เต็มพื้นที่จังหวัด มีรายได้จากภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และเงินรายได้อื่นตามมาตรา ๒๕

ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นองค์การปกครองรูปแบบพิเศษเต็มพื้นที่จังหวัด มีรายได้จากภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และเงินรายได้อื่นตามมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖

มาตรา ๒๕ ภาษีและอากรประเภทอื่นนอกเหนือจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ อาจกำหนดให้เป็นภาษีและอากรร่วมกันระหว่าง รัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรืออาจกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเพิ่มได้ เพื่อให้สอดคล้องกับการถ่ายโอนภาระหน้าที่และงบประมาณจากราชการส่วนกลางมายัง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากรตามวรรคหนึ่งในแต่ละปี ให้คณะกรรมการ พิจารณา กำหนดโดยคำนึงถึงภาระหน้าที่ของรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่าง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง เป็นสำคัญ

มาตรา ๓๐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมีรายรับดังต่อไปนี้

- (๑) รายได้จากทรัพย์สิน
- (๒) รายได้จากสาธารณูปโภค
- (๓) รายได้จากการพาณิชย์และการทำกิจการไม่ว่าจะดำเนินการเองหรือ ร่วมกับบุคคลอื่น หรือจากสหการ
- (๔) ภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าปรับ ค่าตอบแทนหรือรายได้อื่นใด ตามที่มีกฎหมายบัญญัติไว้ให้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ นอกจากที่กำหนดไว้ใน มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘
- (๕) ค่าบริการ
- (๖) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นอื่น
- (๗) เงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ องค์การต่างประเทศ หรือองค์การระหว่าง ประเทศ
- (๘) รายได้จากการจำหน่ายพันธบัตร
- (๙) เงินกู้จากกระทรวง ทบวง กรม องค์การ หรือนิติบุคคลต่าง ๆ
- (๑๐) เงินกู้จากต่างประเทศ องค์การต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ
- (๑๑) เงินและทรัพย์สินอย่างอื่นที่มีมูลค่า
- (๑๒) เงินช่วยเหลือหรือเงินค่าตอบแทน
- (๑๓) รายได้จากทรัพย์สินของแผ่นดิน หรือรายได้จากทรัพย์สินของรัฐวิสาหกิจ ที่ดำเนินการเพื่อมุ่งหากำไรในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๑๔) รายได้จากค่าธรรมเนียม

(โปรดพลิก)

LIERT
National Institutional Repository of Thailand

การออกพันธบัตรตาม (๘) การกู้เงินจากองค์การ หรือนิติบุคคลต่าง ๆ ตาม (๙) การกู้เงินตาม (๑๐) และรายได้ตาม (๑๓) ให้ออกเป็นข้อบัญญัติท้องถิ่นโดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๓๑ การกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับรายได้ตามหมวดนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข อัตราการจัดสรร การนำส่งเงินรายได้ และการได้รับเงินรายได้สำหรับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่การกำหนดรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องใดมีกฎหมายอื่นบัญญัติไว้และ เป็นการกำหนดรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องเดียวกับที่บัญญัติไว้แล้วในบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหมวดนี้ ให้ใช้บทบัญญัติความหมวดนี้บังคับแทนบทบัญญัติของกฎหมายนั้น ทั้งนี้ ถ้าการกำหนดรายได้ในเรื่องใดมีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข อัตราการจัดสรร การนำส่งเงินรายได้และการได้รับเงินรายได้ไว้ซึ่งบังคับอยู่แล้ว ให้ใช้บังคับตามกฎหมายเหล่านั้นไปพลางก่อนจนกว่าจะมีประกาศของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง แต่ถ้การกำหนดรายได้ในเรื่องใดยังไม่มีกฎหมาย เช่นว่านั้น ให้การกำหนดรายได้ความบทบัญญัติในหมวดนี้มีผลใช้บังคับเมื่อมีประกาศของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมอบให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น จัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าตอบแทน หรือรายได้ สิ้นใด เพื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นก็ได้ ทั้งนี้ โดยให้คิดค่าใช้จ่ายได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔

แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๓๒ แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้ดำเนินการถ่ายโอนภารกิจการให้บริการสาธารณะที่รัฐดำเนินการอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในกำหนดเวลาดังนี้

(ก) ภารกิจที่เป็นการดำเนินการซ้ำซ้อนระหว่างรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือภารกิจที่รัฐจัดให้บริการในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในสองปี

(ข) ภารกิจที่รัฐจัดให้บริการในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกระทบถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในสี่ปี

(ค) ภารกิจที่เป็นการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาลที่ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในสี่ปี

(๒) กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบในการให้บริการสาธารณะของรัฐและขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเองตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ให้ชัดเจน โดยในระยะแรกอาจกำหนดภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้แตกต่างกันได้ โดยให้เป็นไปตามความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง ซึ่งต้องพิจารณาจากรายได้และบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จำนวนประชากร ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ตลอดจนคุณภาพในการให้บริการที่ประชาชนจะได้รับ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินระยะเวลาสิบปี

(๓) กำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์ให้รัฐทำหน้าที่ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ

(๔) กำหนดการจัดสรรภาษีและอากร เงินอุดหนุน และรายได้อื่นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทอย่างเหมาะสม โดยในช่วงระยะเวลาไม่เกิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นคิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้ของรัฐบาลไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบและในช่วงระยะเวลาไม่เกิน พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นคิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้ของรัฐบาลไม่น้อยกว่าร้อยละสามสิบห้า ทั้งนี้ โดยการเพิ่มสัดส่วนตามระยะเวลาที่เหมาะสมแก่การพัฒนา ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการกิจการบริการสาธารณะได้ด้วยตนเอง และโดยการจัดสรรสัดส่วนที่เป็นธรรมแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นด้วย

(๕) การจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีในส่วนที่เกี่ยวกับการบริการสาธารณะในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนให้เป็นไปตามความจำเป็นและความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๓๓ ในการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถ้ามีกฎหมายใดบัญญัติไว้ในลักษณะที่เป็นผลทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ได้ด้วยตนเองหรือมีลักษณะเป็นการซ้ำซ้อนกับการปฏิบัติหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกัน และคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรให้มีการแก้ไขกฎหมายนั้น ให้คณะกรรมการรายงานต่อรัฐมนตรีเพื่อกำหนดการให้มีการแก้ไขกฎหมายดังกล่าวต่อไป

มาตรา ๓๔ ให้คณะกรรมการดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดรายละเอียดของอำนาจหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบจะต้องกระทำ โดยในกรณีใดเป็นอำนาจและหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของรัฐหรือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกัน ให้กำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อประสานการดำเนินการให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการในการจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากรให้เพียงพอแก่การดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ โดยต้องคำนึงถึงภาระหน้าที่ของรัฐในการให้บริการสาธารณะ เป็นส่วนร่วมด้วย

(๓) รายละเอียดเกี่ยวกับการเสนอให้แก้ไขหรือจัดให้มีกฎหมายที่จำเป็นเพื่อดำเนินการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๔) จัดระบบการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดนโยบาย และมาตรการการกระจายบุคลากรจากการบริหารราชการส่วนกลาง และจากการบริหารราชการส่วนภูมิภาคไปสู่ส่วนท้องถิ่น โดยการสร้างระบบการถ่ายทอดกำลังคนสู่ท้องถิ่น และสร้างระบบความก้าวหน้าสายอาชีพที่เหมาะสม

แผนปฏิบัติการตามวรรคหนึ่งต้องกำหนดรายละเอียดวิธีปฏิบัติ และกำหนดหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ รวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการให้ชัดเจนด้วย

LIR

มาตรา ๓๕ เมื่อคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามมาตรา ๓๔ แล้ว ให้เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้วรายงานต่อรัฐสภา เพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาไว้ซึ่งบังคับต่อไป

แผนปฏิบัติการที่ประกาศไว้บังคับตามวรรคหนึ่ง ให้มีผลผูกพันหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการตามแผนปฏิบัติการนั้น

ในกรณีที่สภาพการณ์เปลี่ยนแปลงไปในระหว่างที่แผนปฏิบัติการไว้บังคับ คณะกรรมการอาจดำเนินการปรับปรุงแผนปฏิบัติการให้เหมาะสมกับสภาพการณ์นั้นได้

ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ติดตามผลการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการและรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบทุกปี ในกรณีที่มีปัญหาอุปสรรคไม่อาจดำเนินการตามแผนปฏิบัติการได้ ให้คณะกรรมการรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบปัญหาและอุปสรรค และแนวทางแก้ไขด้วย

มาตรา ๓๖ ให้คณะกรรมการพิจารณาบททวนการกำหนดอำนาจและหน้าที่และการจัดสรรรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายหลังจากที่ได้ดำเนินการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปแล้ว โดยต้องพิจารณาบททวนใหม่ทุกระยะเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่มีการกำหนดอำนาจและหน้าที่หรือวันที่มีการจัดสรรรายได้ ทั้งนี้ จะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมของการกำหนดอำนาจและหน้าที่และการจัดสรรรายได้ เพื่อกระจายอำนาจและหน้าที่และรายได้เพิ่มขึ้นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๗ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการจัดทำแผนตามมาตรา ๓๓ และแผนปฏิบัติการตามมาตรา ๓๔ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่กรรมการเริ่มปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

(โปรดพิลึก)
อำนาจท้องถิ่น/27

มาตรา ๓๘ ในวาระเริ่มแรก ให้นายกรัฐมนตรีจัดให้มีการเลือกผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๙ ในวาระเริ่มแรก เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ นายกรัฐมนตรีอาจมีคำสั่งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของคณะกรรมการได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๔๐ ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาแก้ไขอัตราค่าจ้างจากส่วนราชการตามที่เห็นสมควรไป เป็นของสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

ให้บรรดาภิกษุ ทว่า พุทธศาสนิกชนที่เข้ารับราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของส่วนราชการที่คณะรัฐมนตรีกำหนดโอนไป เป็นของสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

.....
.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

๕๒

(นางบุษกร กลสิภร)

หัวหน้าฝ่ายนิติ กองการประชุม
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

อำนาจท้องถิ่น/28
LIPT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาธิการ
นายพินิต ยาระยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา)

“สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอน
การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจาย
อำนาจท้องถิ่น พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ รวม
สองฉบับ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับ
ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่
๑๑ มีนาคม ๒๕๕๒ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือร่างของ
คณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อ
สภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญ
นิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ และครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง โดยให้แก้ไขชื่อ
ร่างพระราชบัญญัติเป็น “ร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้
แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.” แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่าง
พระราชบัญญัตินี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่
๓ กันยายน ๒๕๔๒
วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้ตั้งกล่าวเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒

- ๓๘/๑

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ
ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจท้องถิ่น

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๒๘๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้
กฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจเพื่อพัฒนาการกระจายอำนาจให้แก่
ท้องถิ่นเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการ
จัดระบบการบริการสาธารณะ และการจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากรขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น และให้มีคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้แทนของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง
ผู้แทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิ มีจำนวนฝ่ายละเท่ากันเพื่อ
ทำหน้าที่ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ขอให้ท่าน
อีกนิตหนึ่งตรงนี้จะจบแล้ว อยู่แห่งหนึ่งเลย เพราะเห็นใจว่าท่านหิวจึงเสีย แต่ขอให้
ช่วยกันอีกนิตเดะครับ ใกล้จะจบแล้ว เชิญคุณนิพนธ์

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ
กระผม นิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา สมาชิกวุฒิสภา กระผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ เนื่องจากว่าเราจะต้องออกตามรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๘๔ และที่มีความจำเป็น

ที่จะต้องออกมา เพราะว่า ท้องถิ่นของเราขณะนี้ก็มีหลายระบบด้วยกัน จำเป็นจะต้องกำหนดอำนาจต่าง ๆ ให้แก่ท้องถิ่น แล้วการจัดสรรเงิน แล้วรายได้ของท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นที่จะต้องได้รับส่วนอะไรต่าง ๆ นี้ ก็จะต้องมีการกำหนด มีแผน มีอะไร ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นผมก็ขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีข้อสังเกตอะไรเพิ่มเติม ถ้าสนับสนุนเห็นด้วยก็ไม่ต้องอภิปรายก็ได้ ขอบคุณมากเลย เว้นแต่จะมีข้อสังเกตอะไรจะ

จะได้เร็วขึ้น เชิญคุณสุชน

นายสุชน ชาลีเครือ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม สุชน ชาลีเครือ สมาชิกวุฒิสภา ขอกราบเรียนท่านประธานฯ ตั้งข้อสังเกตต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะว่า เป็นกฎหมายที่สำคัญ กระผมเองคิดว่า ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๕๔ นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการพิจารณาหรือการกำหนดแผนในการกระจายอำนาจไปสู่การปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะปัจจุบันเราทราบแล้วว่า การบริหารงานส่วนท้องถิ่นของเรานั้น มีปัญหาในทางปฏิบัติค่อนข้างมาก กระผมขออนุญาตใช้เวลาสั้น ๆ ที่จะชี้ประเด็นให้เห็นว่า ขณะนี้เราได้มีปัญหาในทางปฏิบัติในส่วนปกครองของท้องถิ่นในภูมิภาค นั้นก็คือ อบจ. แล้วก็เทศบาล และ อบต. ส่วนที่มีปัญหานั้นก็คือ อำนาจว่าด้วยการบริหารส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการบริหารองค์กรส่วนท้องถิ่นที่เกิดขึ้นใหม่ตามกฎหมายท้องถิ่นคือ อบต. ได้มีอำนาจในการที่จะดูแลเรื่องความสะอาดก็ดี ดูแลเรื่องสิ่งแวดล้อม หรือความสงบในท้องถิ่นก็ดี รวมทั้งการจัดเก็บภาษีบางส่วน โดยเฉพาะการบริหารการจัดเก็บภาษีนั้น เรามีประมวลรัษฎากรในการจัดเก็บภาษีโดยตรงจากส่วนกลางอยู่แล้วส่วนหนึ่ง แต่ว่าพอมีกฎหมายส่วนท้องถิ่นออกมา เข้าหน้าที่ในระดับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นคือ อบต. และ อบจ. บางแห่งได้มีความเข้าใจว่าจะไม่ถูกต้อง หรือจากการปฏิบัติโดยที่ขาดความระมัดระวังก็ได้มีไม่เรียกเก็บภาษี โดยอ้างว่า มีข้อบัญญัติของจังหวัด หรือข้อบัญญัติของท้องถิ่น เช่นการจัดเก็บภาษีในตำบลหนึ่ง กระผมขอยกตัวอย่าง ได้เกิดขึ้นทางจังหวัดภาคใต้ อยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งกระผมได้รับทราบข้อมูลมา คือทาง อบต. นั้นไปขอเก็บภาษีรายได้หรือภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้มาพักโรงแรม โดยอ้างเหตุผลว่า ท้องถิ่น

๘๓

ว. ๑๒ (ส. นิติบัญญัติ)

ที่พรัดนำ ๓๘/๓

นั้นมีอำนาจในการจัดเก็บ ในขณะที่เดียวกันเจ้าของโรงแรมแห่งหนึ่งเขาอ้างว่า เขาได้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มหรือเสียภาษีเงินได้ของนิติบุคคลให้กับส่วนกลางไปแล้ว แล้วอยู่ ๆ มาเก็บเพิ่มขึ้นอีก โดยเขาอ้างว่า ทำไมถึงเก็บ กระผมต้องการขออภัยว่า ไม่แน่ใจว่ามีข้อบัญญัติหรือข้อบังคับของ อบจ. ที่กระทรวงมหาดไทยได้ออกไป ชั้นนี้ต้องขออนุญาตทราบเรียนฝากถามผ่านไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีด้วยว่า ข้อเท็จจริงนี้เป็นอย่างไร เขาอ้างว่า ประกาศของกระทรวงมหาดไทยให้จัดเก็บภาษีเพิ่มขึ้น -----

- ๓๕/๑

ได้ประเด็นนี้ก็เกิดปัญหาว่า ผู้เข้ามาพักแรมในโรงแรมแห่งหนึ่งต้องกลายเป็นว่า นอกจากเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหรือเว็ด (VAT) ตามปกติแล้วยังไปเสียภาษีท้องถิ่นขึ้นอีก จึงเกิดปัญหาว่า แทนที่เราจะส่งเสริมคนให้มาเที่ยวบ้านเรา หรือส่งเสริมคนให้มาท่องเที่ยวในพื้นที่ของเรากลับมาซึ่งเราต้องเพิ่มภาระในการเสียภาษี เขาก็ไม่อยากจะไปพักค้างที่โรงแรมแห่งนั้น ~~ก็~~ ^{ก็} เป็นประเด็นที่ ๑ เพราะฉะนั้นในบางพื้นที่ที่กระผมสงสัยว่า ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในที่ในทำนองนี้ กฎหมายฉบับนี้ ~~พูด~~ ^{พูด} ว่าเป็นการวางแผนในการกระจายอำนาจขององค์กรส่วนท้องถิ่น ก็คงจะต้องกำหนดบทบาทให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๗ พูดถึงเรื่องการบริหารงานหรือองค์คณะบุคคลของคณะกรรมการชุดนี้ จะต้องแบ่งอำนาจหน้าที่หรือว่าจัดสรรอำนาจหรือถ่ายโอนอำนาจในการบริหาร ~~ให้~~ ส่วนท้องถิ่นให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพราะว่า เขตพื้นที่การบริหารงานในท้องถิ่นนั้นค่อนข้างที่จะคาบเกี่ยวกัน ที่กระผมเรียนตรงนี้ก็เพราะว่า อบจ. เดิมนั้นมีอำนาจในการบริหารครอบคลุมไปทั้งจังหวัด พอเรามี อบต. ~~ขึ้นมาอีก~~ ^{ขึ้นมาอีก} และเรามีเทศบาลขึ้นมาอีก พื้นที่ในจังหวัดเดียวกันนั้นอาจจะบริหารงานซ้ำซ้อนกัน การจัดเก็บภาษีหรือการก่อสร้างเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่ว่าจะ เป็นสะพานถนนคอนกรีตในหมู่บ้าน ตำบล อบต. มีสิทธิในการที่จะดำเนินงานสิ่งเหล่านี้ แต่บางแห่ง อบจ. ก็บอกว่า เป็นงานของเขา ในลักษณะอย่างนี้กระผมก็คงจะ ~~ควร~~ ^{ควร} ฝากเรียนไปยังท่านที่จะเป็นกรรมการ หรือว่ารัฐบาลที่ท่านกำกับดูแลเรื่องนี้จะต้องมีความชัดเจนและจะต้องเอาใจใส่อย่างยิ่ง กระผมสงสัยคิดว่า เป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะว่า กฎหมายฉบับนี้จะเป็นการเปลี่ยนแปลงหรือ ~~การ~~ ^{การ} วางแผน ~~ควร~~ ^{ควร} เปลี่ยนแปลงรองรับการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหัวใจการปกครองที่เราต้องการกระจายอำนาจเป็นเรื่องใหญ่มาก กระผมสงสัยคิดว่า มี ~~ใน~~ ^{ใน} ส่วนหนึ่งที่ค่อนข้างที่จะเป็นประเด็นสำคัญอีกอันหนึ่งก็คือ เรื่อง ~~ของ~~ ^{ของ} อำนาจของคณะกรรมการการจัดเก็บภาษี เราบอกว่า ให้ท้องถิ่นจัดเก็บภาษีเกี่ยวกับการพนันมีอยู่ในหมวดว่าด้วยการเก็บภาษี ก็เท่ากับว่าในอนาคตข้างหน้าท้องถิ่นก็สามารถจะออกอนุญาตให้จัดตั้งเล่นการพนันเล็ก ๆ น้อย ๆ ได้ ประเด็นนี้ก็ต้องขอถามไปยัง ~~ฯพณฯ~~ ^{ฯพณฯ} รัฐมนตรีว่า ถ้ากฎหมายออกมามีลักษณะนี้ตีเท่ากับว่าเราสามารถให้ท้องถิ่นอนุญาตให้เปิดเล่นเสรีได้ไหม เพราะว่า มีประเด็นใน ~~มาตรา~~ ^{มาตรา} ~~แล้ว~~ ^{แล้ว} ให้จัดเก็บภาษีจากกฎหมาย

การพนัน ลักษณะอย่างนี้กระผมเกรงว่า ต่อไปนี้ท้องถิ่นก็จะใช้สิทธิครั้งนี้โดยอ้างกฎหมายฉบับนี้อนุญาตให้เปิดอาบ่น ไม่ต้องอยู่ชายแดน และต่อไปก็อยู่ใน อาบต. เลย อันนี้เป็นข้อสังเกตที่ขออนุญาตฝากเรียนและเรียนถามไปพร้อมกันเลย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ คืออันนี้เป็นหลักการที่จะวาง เขาจะวางแผนวางขั้นตอนที่จะกระจายอำนาจเป็นขั้น ๆ ไป เป็นลำดับไป กฎหมายจะเสนอมาท่านองนั้น ถ้าเป็นปัญหาทางปฏิบัติ เช่น ไปเก็บภาษี อย่างที่พูดถึงทำอะไรแบบนี้ ก็ถามได้ แต่อันนี้เนื่องจากเวลาเราสั้นเข้ามาทุกที ผมคิดว่า ถ้าเป็นปัญหาทางปฏิบัติที่ละเอียดกันไปที่ ใ้ถามโอกาสอื่นก็จะดี หรือไปซักถามกันในที่ประชุมคณะกรรมการก็ได้ละเอียดมากกว่านี้ ตรงนี้ที่พยายามจะใช้เวลาให้ตรงให้มากที่สุดเลย มีท่านผู้ใดจะอภิปรายอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มี ท่านรัฐมนตรีจะตอบ
มติเห็นชอบก็ได้ในชั้นนี้ครับ เชิญครับ

นายธานี ศักดิ์เศรฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ธานี ศักดิ์เศรฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย แท้จริงแล้วข้อสังเกตของท่านสมาชิกวุฒิสภาได้กรุณาซักถามเมื่อสักครู่นี้มีอยู่ ๓ ประการด้วยกัน กรณีของจังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้นที่จริงเป็นเรื่องที่จังหวัดเขาออกข้อบัญญัติของจังหวัดในการเก็บภาษีผู้เข้าพักโรงแรม เป็นไปตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งให้อำนาจแก่ อบจ. เขาทำหน้าที่ยื่นนี้ กระทรวงมหาดไทยทำหน้าที่ในการออกกฎกระทรวงเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินั้น กรณีที่มีการจัดเก็บได้จริงก็คือ อบจ. นั้น แต่ละแห่งนี่เขาจะเป็นคนไปออกข้อบัญญัติ บัญหาอยู่ตรงนี้นิดเดียว กระผมได้ติดตามเรื่องนี้อย่างใกล้ชิดและเขาให้ความสนใจอยู่ตรงที่ว่าอำนาจหน้าที่นั้น อบจ. เขาทำได้แน่นอน เพียงแต่ว่ากระบวนการจัดเก็บเนื่องจากเป็นเรื่องใหม่ขององค์กรปกครองท้องถิ่น ซึ่งเขาไม่ได้มีการเตรียมการมาก่อน ปกติการจัดเก็บอย่างนี้เวลาออกข้อบัญญัติเขามักที่จะกำหนดระยะเวลาในการจัดเก็บไว้เป็น ๓ เดือน หรือ

๕๐

ว. ๑๒ (๕. นิติบัญญัติ)

สมบูรณ ๓๕/๓

๑๘๐ วัน หรืออะไรอย่างนี้ เพื่อเตรียมการในการทำความเข้าใจเสียก่อน แต่ว่า อจบจ.
โดยทั่วไปพอประกาศข้อบัญญัติก็เก็บเลย ทำให้เกิดความสับสนและความไม่เข้าใจ
เท่านั้นเอง-----

- ๕๐/๑

ในกรณีที่ภารกิจที่มีความซ้ำซ้อนอยู่ในปัจจุบัน เราจะอาศัยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปจัดการในเรื่องของการจัดการที่มีความชัดเจนขึ้น ต่อไปนี้อะไรคือภารกิจแห่งรัฐ อะไรเป็นภารกิจขององค์กรปกครองท้องถิ่นในรูปแบบใด อบจ. นั้นแม้จะเป็นองค์กรที่ไม่มีพื้นที่ของเขาเองเหมือนกับเทศบาล เหมือนกับ อบต. แต่เขาจะรับหน้าที่ในการถ่ายโอนกิจกรรมจากภาครัฐเข้าไปสู่ในการจัดการในนามขององค์กรปกครองท้องถิ่นนั้นได้ อย่างเช่น ในอนาคตการถ่ายโอนกิจการทางการจัดการการศึกษา พื้นฐานอย่างนี้ต้องอยู่กับท้องถิ่น อบจ. อาจอาจจะจัดแทน อบต. หรือในเรื่องของการจัดเก็บภาษีบางประเภทรวมทั้งการดำเนินการในกรณีที่ต้ององค์กรปกครองท้องถิ่นหลายองค์กรต้องทำร่วมกัน อบจ. เขาจะเข้าไปจัดการทำงานในรูปแบบของสหการ อย่างนี้เป็นต้น ในรายละเอียดต่าง ๆ กระผมคิดว่า ท่านสมาชิกจะไปพูดจากันได้ในชั้นกรรมาธิการ ซึ่งจะมีเจ้าหน้าที่รวมทั้งตัวกระผมด้วยยินดีที่จะชี้แจงในรายละเอียดให้ทราบในขั้นนั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ต่อไปผมจะถามมติที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ (ท)โปรดลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อยก็รวมคะแนน

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์ ต่อไปคณะกรรมการกรรมาธิการฯ ท่านรัฐมนตรีครับ

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

คณะรัฐมนตรีขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๒๕ ท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ ๒๕ ท่าน

(ไม่มีสมาชิก ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญรัฐบาลเสนอเสวกครับ

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

รัฐบาลขอเสนอ ๑ ท่าน

LIRT

๕๒

ว. ๑๒ (ส. นิตินิติบัญญัติ)

สรุบท ๔๐/๒

๑. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
๒. นายถวิล ไพรสณฑ์
๓. นายสาโรชน์ คำวัฒย์
๔. นายสมคิด เลิศไพฑูรย์
๕. นายสันติภาพ จินดาแสง
๖. นายสุวัฒน์ ตันประวดี
๗. นายชัยพร จารุจินดา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ต่อไปทางวุฒิสภาเสนอ ๒๒ คน

เชิญคุณเผ่าเทพครับ

นายเผ่าเทพ อุปการนิติเกษตร : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม นายเผ่าเทพ อุปการนิติเกษตร ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. จำนวน ๒๒ คน ดังนี้

๑. นายชัยเขต สุนทรพิพิธ
๒. นายชวงค์ ฉายะบุตร
๓. นายนรนิติ เศรษฐบุตร
๔. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์
๕. นายนิพนธ์ วิสิทธิ์อุทิศศาสตร์
๖. นายไพบุลย์ ช่างเรียน
๗. นายไพศาล กุมาลย์วิสัย
๘. นายวรรณไว พัทธินัย
๙. นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์
๑๐. นายวิจิตร ณ ระนอง
๑๑. นายศิริ เกวณินสฤษดิ์
๑๒. นายสมพงษ์ ศรียะพันธุ์
๑๓. พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

๕๓

ว. ๑๒ (ส. นิตินิบัญญัติ)

สรวุทธ ๔๐/๓

๑๔. นายสุชน ชาลีเครือ
 ๑๕. นายสุวรรณ ปัญญาภาส
 ๑๖. นายเสรี สุขสถาพร
 ๑๗. นายอมร จันทรสมนบูรณ์
 ๑๘. นายอรัญ ธรรมโน
 ๑๙. นายอารีย์ วงศ์อารยะ
 ๒๐. นายอาทิตย์ พิทักษ์อุดมพล
 ๒๑. นายเพชร ยุติธรรมดำรง
 ๒๒. นายพินิต อารยะศิริ
- ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกลงชื่อบรรณ)

- ๔๑/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ศุภชัย ผู้รับรองถูกต้อง มีเสนอ...
 ผู้ยื่นอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มี ก็ตามนั้นครับ ...
 แปรญัตติครับท่านรัฐมนตรี

นายธานี สักดิเศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

แปรญัตติตามข้ออ้างครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : แปรญัตติตามข้อบังคับ ๑ วัน
 มีผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มี ก็ตามนั้นครับ ...
 ต่อไป ๖.๒ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
 พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับทางการเงิน
ที่สภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน
ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๐๘/๖๘๗๔

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ..... ๖๕/๒๕๕๒
วันที่..... ๓. ๑๒. ๒๕๕๒
เวลา..... ๑๖.๓๕ น.

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

ก) กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๘
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี
และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภา
พิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๘
อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับทางการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวินมูหะมีคนอร์ มะทา)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร. ๒๕๔๑๑๓๓

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ส่วนท้องถิ่น/1

สารบัญ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่น พ.ศ. (นายถวิล โพรสมรท์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ที่ประชุม ได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ ในคราวประชุม สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก ในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้ เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติ ในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้ เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณา ต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรสั่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒

(นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIPT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

เหตุผล

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการบริหารงานบุคคลตามความต้องการและความเหมาะสมของท้องถิ่น สมควรกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นของตนเองเพื่อทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานส่วนท้องถิ่นของตนได้โดยตรง และเพื่อให้มีการกำหนดมาตรฐานการบริหารงานบุคคลของพนักงานส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบให้มีทิศทางที่เหมาะสมและเป็นธรรม สมควรให้มีองค์กรซึ่งทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานกลางและแนวทางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นไว้ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คนละรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่น
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่น

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อกำหนดให้มีคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่น ดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานส่วนท้องถิ่นทุกประเภทตามที่กำหนดไว้ และมีสำนักงานคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยงานอิสระในการดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานส่วนท้องถิ่นด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายทริล ไพรสนธิ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

“พนักงานส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการรองหรือการบริวารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล ข้าราชการกรุงเทพมหานคร พนักงานเมืองพัทยา และข้าราชการหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการโดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณหมวดเงินเดือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือจากเงินงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนของรัฐบาลที่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำมาจัดเป็นเงินเดือนของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

การบริหารงานบุคคลในองค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา ๕ ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่ละแห่ง ให้มีคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน

(๒) หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดจำนวนสามคนจากส่วนราชการในจังหวัดนั้น ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศกำหนดความเป็นส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคล ผู้ว่าราชการจังหวัดจะประกาศเปลี่ยนแปลงการกำหนดส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเมื่อใดก็ได้

(๓) ผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนสี่คน ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดคัดเลือกจำนวนหนึ่งคน ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และผู้แทนข้าราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คน ซึ่งคัดเลือกจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารงานท้องถิ่น ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านระบบราชการ ด้านการบริหารและการจัดการ หรือด้านอื่นที่จะเป็นประโยชน์แก่การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

การคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๔) ให้กรรมการตาม (๑) และ (๒) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวนหกคน และกรรมการตาม (๓) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวนหกคน และให้บุคคลทั้งสิบสองคนดังกล่าวร่วมกันประชุมเพื่อคัดเลือกตนเองจนครบจำนวน

วิธีการคัดเลือกผู้แทนข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดและผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

ไม่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีหน้าที่ดำเนินการจัดให้มีการคัดเลือกผู้แทนข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ให้ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นเลขานุการคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

(๔) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ

หรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(๕) ไม่เป็นข้าราชการการเมืองหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๖) ไม่เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

(๗) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่หรือผู้มีตำแหน่งใด ๆ ในพรรคการเมือง

บุคคลซึ่งได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตจังหวัดนั้นเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อ

มาตรา ๗ กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับคัดเลือกอีกได้

ถ้ากรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลง ให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วแต่กรณี แทนตำแหน่งที่ว่างโดยยึดตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในมาตรา ๕ และให้กรรมการซึ่งได้รับการคัดเลือกมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับระยะเวลาที่เหลือของผู้ซึ่งตนแทน

ในระหว่างที่ยังมิได้คัดเลือกกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างตามวรรคสองและยังมีกรรมการเหลืออยู่เกินกึ่งหนึ่ง ให้กรรมการที่เหลือจัดปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

มาตรา ๙ กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อลาออกโดยยื่นหนังสือลาออกต่อประธานกรรมการ หรือพ้นจากถวายเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น

มาตรา ๙ นอบบทการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อประธานกรรมการ
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม

ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการข้าราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการใด ๆ ตามที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมอบหมายได้

มาตรา ๑๒ คำตอบแทนของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดและคณะกรรมการจะกำหนดให้ได้รับเพียงใด ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

การกำหนดระเบียบตามวรรคหนึ่ง ต้องคำนึงถึงปริมาณงาน รายได้และรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่ละแห่ง และสามารถปรับลดหรือเพิ่มขึ้นได้ตามความเหมาะสมของปริมาณงานและสภาพทางการเงินขององค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วย

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่กำหนดหลักเกณฑ์และค่าเงินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามที่มีความจำเป็นเฉพาะสำหรับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น

(๒) กำหนดจำนวนและอัตราตำแหน่ง โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๓) กำหนดอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือน และประโยชน์ตอบแทนอื่น โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการคัดเลือก การบรรจุและแต่งตั้ง การย้าย การโอน การรับโอน การเลื่อนระดับ การเลื่อนขึ้นเงินเดือน การสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์

(๕) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับการบริหารและการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๖) กำกับ ดูแล ตรวจสอบ แนะนำและชี้แจง ส่งเสริมและพัฒนาความรู้แก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา ๑๔ การกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลตามมาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจกำหนดให้สอดคล้องกับความต้องการและความเหมาะสมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งนั้น แต่ต้องอยู่ภายใต้กรอบมาตรฐานทั่วไปที่คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดตามมาตรา ๑๓

LIRIT

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดตามมาตรา ๑๓ ให้ประกาศโดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น และจัดส่งสำเนาให้คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดทราบ

มาตรา ๑๕ การออกคำสั่งเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้ง การย้าย การโอน การรับโอน การเลื่อนระดับ การเลื่อนขั้นเงินเดือน การสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ หรือการอื่นใดที่มีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ให้เป็นอำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด แต่สิทธิในการออกคำสั่งแต่งตั้งและควรให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่ง ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดก่อน

อำนาจในการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลตามวรรคหนึ่ง นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาข้าราชการในตำแหน่งใดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งนั้นเป็นผู้ใช้อำนาจแทนนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

มาตรา ๑๖ เพื่อให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่ละแห่งเป็นไปโดยมีมาตรฐานที่สอดคล้องกัน ให้มีคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งได้รับมอบหมาย เป็นประธาน

(๒) ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ผู้อำนวยการสำนักงานอธิบดีกรมบัญชีกลาง และอธิบดีกรมการปกครอง

(๓) ผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนหกคน ซึ่งคัดเลือกจากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนสามคน และปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนสามคน

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหกคน ซึ่งคัดเลือกจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารงานท้องถิ่น ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านระบบราชการ ด้านการบริหารและการจัดการ หรือด้านอื่นที่จะเป็นประโยชน์แก่การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

LIR

การคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๔) ให้กรรมการตาม (๑) และ (๒) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวนเก้าคน และกรรมการตาม (๓) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวนเก้าคน และให้บุคคลทั้งสิบแปดคนดังกล่าวร่วมกันประชุมเพื่อคัดเลือกกันเองจนครบจำนวน

วิธีการคัดเลือกผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดและผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นกำหนด

ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่ดำเนินการจัดให้มีการคัดเลือกนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี เป็นผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ให้อธิบดีกรมการปกครองแต่งตั้งข้าราชการในกรมการปกครองคนหนึ่งซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอธิบดีเป็นเลขานุการคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับคัดเลือกอีกได้ และให้นำความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ และมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้นำความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการคัดเลือกผู้แทนข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดและผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕ วรรคสาม
- (๒) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเบื้องต้นสำหรับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๓) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่ง
- (๔) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่น
- (๕) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการคัดเลือก การบรรจุและแต่งตั้ง การย้าย การโอน การรับโอน การเลื่อนระดับ และการเลื่อนขั้นเงินเดือน
- (๖) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับความผิดวินัย หลักเกณฑ์การสอบสวน และการดำเนินการลงโทษทางวินัย

(๘) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ การให้ออกจากราชการ

(๙) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการ
ข้อทุกข้อ

(๑๐) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับโครงสร้างกวางแบ่งส่วนราชการ วิธีการบริหาร
และกาปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการอื่นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล
ในองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๑๑) ให้ข้อคิดเห็นหรือให้คำปรึกษาในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการข้าราชการองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด

(๑๒) กำกับดูแล แนะนำและชี้แจง ส่งเสริมและพัฒนาความรู้แก่ข้าราชการองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด

(๑๓) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่
ของคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เกิดประสิทธิภาพ
ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นส่วนรวม การกำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการโอน
หรือการรับโอนตามวรรคหนึ่ง (๕) คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องกำหนด
หลักเกณฑ์ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่ละแห่งมีโอกาสนอนไปปฏิบัติหน้าที่ในระหว่าง
องค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วยกันได้

มาตรา ๑๘ การกำหนดมาตรฐานทั่วไปตามมาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการกลาง
ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดให้เหมาะสมกับลักษณะการบริหารและอำนาจหน้าที่
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่จะต้องอยู่ภายใต้มาตรฐานกลางเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่
คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นกำหนดตามมาตรา ๑๕ (๑)

มาตรา ๑๙ เมื่อคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้กำหนด
มาตรฐานทั่วไปแล้ว ให้ใช้เป็นหลักเกณฑ์กลางสำหรับคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
แต่ละแห่งนำไปกำหนดหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลตามมาตรา ๑๖

ในกรณีที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งใดกำหนดหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลขัดแย้งกับมาตรฐานทั่วไป ให้คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแจ้งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งนั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง ถ้าคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่ดำเนินการแก้ไขภายในเวลาอันสมควร หรือการดำเนินการของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจสั่งระงับการใช้หลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลนั้น

มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำบัญชีอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดในแต่ละระดับให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

การกำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของข้าราชการในองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่ละแห่ง ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดโดยถือตามบัญชีอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่ในกรณีจำเป็นเฉพาะท้องถิ่น คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจกำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของข้าราชการในองค์การบริหารส่วนจังหวัดของตนต่ำกว่าหรือสูงกว่าอัตราเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกับรายได้และฐานะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งนั้นได้

มาตรา ๒๑ คำตอบแทนคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดและคณะอนุกรรมการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๒ ให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้มาใช้บังคับกับการบริหารงานบุคคลสำหรับลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้กำหนดมาตรฐานทั่วไป หลักเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมกับลักษณะการปฏิบัติงานของลูกจ้างในองค์การบริหารส่วนจังหวัด

หมวด ๒
การบริหารงานบุคคลในเทศบาล

มาตรา ๒๓ เทศบาลที่อยู่ในเขตจังหวัดหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการพนักงานเทศบาลร่วมกับคณะหนึ่งทำหน้าที่บริหารงานบุคคลสำหรับเทศบาลทุกแห่งที่อยู่ในเขตจังหวัดนั้น ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน

(๒) หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดจำนวนห้าคนจากส่วนราชการในจังหวัดนั้น ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศกำหนดว่าเป็นส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคล ผู้ว่าราชการจังหวัดจะประกาศเปลี่ยนแปลงการกำหนดส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเมื่อใดก็ได้

(๓) ผู้แทนเทศบาล ดังนี้

(ก) ประธานสภาเทศบาล ซึ่งประธานสภาเทศบาลในเขตจังหวัดนั้นคัดเลือกกันเองจำนวนสองคน

(ข) นายกเทศมนตรี ซึ่งนายกเทศมนตรีในเขตจังหวัดนั้นคัดเลือกกันเองจำนวนสองคน

(ค) ผู้แทนพนักงานเทศบาล ซึ่งปลัดเทศบาลในเขตจังหวัดนั้นคัดเลือกกันเองจำนวนสองคน

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหกคน ซึ่งคัดเลือกจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารงานท้องถิ่น ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านระบบราชการ ด้านการบริหารและกาจัดกาหรือด้านอื่นที่จะเป็นประโยชน์แก่การบริหารงานบุคคลของเทศบาล

ในการคัดเลือกประธานสภาเทศบาล นายกเทศมนตรี และผู้แทนพนักงานเทศบาล ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีหน้าที่ดำเนินการจัดให้มีการคัดเลือก ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลกำหนด

การคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๔) ให้กรรมการตาม (๑) และ (๒) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวนเก้าคน และกรรมการตาม (๓) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวนเก้าคน และให้บุคคลทั้งสิบแปดคนดังกล่าวร่วมกันประชุมเพื่อคัดเลือกกันเองจนครบจำนวน ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลกำหนด

LIART

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลคนหนึ่งในจังหวัดเป็น
เลขาธิการคณะกรรมการพนักงานเทศบาล

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนเทศบาลและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ
สี่ปี และอาจได้รับคัดเลือกอีกได้ และให้นำความในมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ มาใช้
บังคับโดยอนุโลม

ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และ
มาตรา ๑๕ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้
โดยให้การใช้อำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกลางพนักงาน
เทศบาล คณะกรรมการพนักงานเทศบาล หรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่เทศบาลใดมีพนักงานเทศบาลจำนวนตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป
หากประสงค์จะมีคณะกรรมการพนักงานเทศบาลของตนเองแยกต่างหากจากคณะกรรมการพนักงาน
เทศบาลในเขตจังหวัดตามมาตรา ๒๓ ก็ให้กระทำได้ และให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลของ
เทศบาลนั้น ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งได้รับมอบหมายเป็นประธาน
(๒) หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดที่เทศบาลอยู่ในเขตจังหวัดนั้นจำนวนสามคน
ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศกำหนดว่าเป็นส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ใน
การบริหารงานบุคคล ผู้ว่าราชการจังหวัดจะประกาศเปลี่ยนแปลงกำหนดส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง
เมื่อใดก็ได้

(๓) ผู้แทนเทศบาลจำนวนสี่คน ประกอบด้วย นายกเทศมนตรี สมาชิกสภาเทศบาล
ซึ่งสภาเทศบาลคัดเลือกจำนวนหนึ่งคน ปลัดเทศบาล และผู้แทนพนักงานเทศบาลซึ่งคัดเลือกกันเอง
จำนวนหนึ่งคน

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คน ซึ่งคัดเลือกจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้าน
การบริหารงานท้องถิ่น ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านระบบราชการ ด้านการบริหารและการจัดการ
หรือด้านอื่นที่จะเป็นประโยชน์แก่การบริหารงานบุคคลของเทศบาล

การคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๔) ให้กรรมการตาม (๑) และ (๒) เสนอรายชื่อ
บุคคลจำนวนหกคน และกรรมการตาม (๓) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวนหกคน และให้บุคคลทั้งสองคน
ดังกล่าวร่วมกันประชุมเพื่อคัดเลือกกันเองจนครบจำนวน

วิธีการคัดเลือกผู้แทนพนักงานเทศบาลและผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลกำหนด

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีหน้าที่ดำเนินการจัดให้มีการคัดเลือกผู้แทนพนักงานเทศบาลให้ปลัดเทศบาลเป็นเลขานุการคณะกรรมการพนักงานเทศบาล

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนพนักงานเทศบาลและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับคัดเลือกอีกได้ และให้นำความในมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้การใช้อำนาจหน้าที่ที่ตามบทบัญญัติดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล คณะกรรมการพนักงานเทศบาล หรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๕ เพื่อให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาลแต่ละแห่งเป็นไปโดยมีมาตรฐานที่สอดคล้องกัน ให้มีคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งได้รับมอบหมาย เป็นประธาน

(๒) ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ผู้อำนวยการสำนักงานอธิบดีกรมบัญชีกลาง และอธิบดีกรมการปกครอง

(๓) ผู้แทนเทศบาลจำนวนหกคน ซึ่งคัดเลือกจากนายกเทศมนตรีจำนวนสามคน และปลัดเทศบาลจำนวนสามคน

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหกคน ซึ่งคัดเลือกจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารงานท้องถิ่น ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ หรือด้านอื่นที่จะเป็นประโยชน์แก่การบริหารงานบุคคลของเทศบาล

การคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๔) ให้กรรมการตาม (๑) และ (๒) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวนเก้าคน และกรรมการตาม (๓) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวนเก้าคน และให้บุคคลทั้งสิบแปดคนดังกล่าวร่วมกันประชุมเพื่อคัดเลือกตนเองจนครบจำนวน

วิธีการคัดเลือกผู้แทนเทศบาลและผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นกำหนด

ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่ดำเนินการจัดให้มีการคัดเลือกนายกเทศมนตรีหรือ ปลัดเทศบาลแล้วแต่กรณี เป็นผู้แทนเทศบาล

ให้ลัทธิปฏิรูปการปกครองแต่งตั้งข้าราชการในกรมการปกครองคนหนึ่งซึ่งดำรงตำแหน่ง ไม่ต่ำกว่ารองอธิบดีเป็นเลขานุการคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล

กรมการซึ่งเป็นผู้แทนเทศบาลและกรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่ง คราวละสี่ปี และอาจได้รับคัดเลือกอีกได้ และให้นำความในมาตรา ๖ บรรดาหนึ่ง มาตรา ๗ และมาตรา ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกลางพนักงาน เทศบาลด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้การใช้อำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาล แล้วแต่กรณี

หมวด ๓

การบริหารงานบุคคลในองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา ๒๖ องค์การบริหารส่วนตำบลที่อยู่ในเขตอำเภอหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการพนักงาน ส่วนตำบลร่วมกันคณะหนึ่ง ทำหน้าที่บริหารงานบุคคลสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งที่อยู่ในเขต อำเภอหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) นายอำเภอเป็นประธาน

(๒) หัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอที่องค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในเขตอำเภอนั้น จำนวนห้าคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศกำหนดว่าเป็นส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคล ผู้ว่าราชการจังหวัดจะประกาศเปลี่ยนแปลงการกำหนดส่วนราชการ ที่เกี่ยวข้องเมื่อใดก็ได้

(๓) ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

(ก) ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอนั้นคัดเลือกกันเองจำนวนสองคน

(ข) ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตตำบลนั้นคัดเลือกกันเองจำนวนสองคน

(ค) ผู้แทนพนักงานส่วนตำบลซึ่งได้้องค์การบริหารส่วนตำบลในตำบลนั้นคัดเลือกกันเองจำนวนสองคน

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหกคน ซึ่งคัดเลือกจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารงานท้องถิ่น ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านระบบราชการ ด้านการบริหารและการจัดการ หรือด้านอื่นที่จะเป็นประโยชน์แก่การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล

การคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๔) ให้กรรมการตาม (๑) และ (๒) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวนเก้าคน และกรรมการตาม (๓) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวนเก้าคน และให้บุคคลทั้งสิบแปดคนดังกล่าวร่วมกันประชุมเพื่อคัดเลือกกันเองจนครบจำนวน

วิธีการคัดเลือกผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลกำหนด

ให้นายอำเภอมีหน้าที่จัดให้มีการคัดเลือกประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหรือปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี เป็นผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบล

ให้นายอำเภอแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนตำบลคนหนึ่งในตำบลเป็นเลขานุการคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบล และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับคัดเลือกอีกได้ และให้นำความในมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้การใช้คำงานหน้าที่ตามบทบัญญัติดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล หรือประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ต้องจัดการบริหารส่วนตำบลที่ไม่มีพนักงานส่วนตำบลจำนวนตั้งแต่สามสิบคนขึ้นไป หากประสงค์จะมีคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลของตนเองแยกต่างหากจาก คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลในเขตอำเภอดังกล่าวตามมาตรา ๒๖ ก็ให้กระทำได้ และให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลนั้น ประกอบด้วย

(๑) นายอำเภอหรือปลัดอำเภอซึ่งได้รับมอบหมาย เป็นประธาน

(๒) หัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอที่องค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในเขตอำเภอนั้น จำนวนสามคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศกำหนดว่าเป็นส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคล ผู้ว่าราชการจังหวัดจะประกาศเปลี่ยนแปลงการกำหนดส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเมื่อใดก็ได้

(๓) ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนสี่คน ประกอบด้วย ประธานกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคัดเลือก จำนวนหนึ่งคน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้แทนพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คน ซึ่งคัดเลือกจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารงานท้องถิ่น ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านระบบราชการ ด้านการบริหารและการจัดการ หรือด้านอื่นที่จะเป็นประโยชน์แก่การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล

ในกรณีที่ต้องจัดการบริหารส่วนตำบลอยู่ในเขตกิ่งอำเภอ ให้ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเป็นประธานกรรมการ และให้หัวหน้าส่วนราชการประจำกิ่งอำเภอนั้นที่ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศกำหนดเป็นกรรมการตาม (๒)

การคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๔) ให้กรรมการตาม (๑) และ (๒) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวนหกคน และกรรมการตาม (๓) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวนหกคน และให้บุคคลทั้งสิบสองคนดังกล่าวร่วมกันประชุมเพื่อคัดเลือกกันเองจนครบจำนวน

วิธีการคัดเลือกผู้แทนพนักงานส่วนตำบลและผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลกำหนด

ให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ดำเนินการจัดให้มีการคัดเลือกผู้แทนพนักงานส่วนตำบล

ให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเลขาธิการคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล

LIART

(โปรดพลิก)

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนพนักงานส่วนตำบลหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับคัดเลือกอีกได้ และให้นำความในมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และ มาตรา ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และ มาตรา ๑๕ มาใช้บังคับกับกาปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้การใช้คำวินิจฉัยที่ตามมาบทบัญญัติดังกล่าวเป็นคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล หรือประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๕ เพื่อให้การปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งเป็นไปโดยมีมาตรฐานที่สอดคล้องกัน ให้มีคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล คณะหนึ่งประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นประธาน

(๒) ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ อธิบดีกรมบัญชีกลาง และอธิบดีกรมการปกครอง

(๓) ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหกคน ซึ่งคัดเลือกจากประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนสามคน และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนสามคน

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหกคน ซึ่งคัดเลือกจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารงานท้องถิ่น ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านระบบราชการ ด้านการบริหารและการจัดการ หรือด้านอื่นที่จะเป็นประโยชน์แก่การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล

การคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๔) ให้กรรมการตาม (๑) และ (๒) เสนอรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนห้าคน และกรรมการตาม (๓) เสนอรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนห้าคน และให้บุคคลทั้งสิบแปดคนดังกล่าวร่วมกันประชุมเพื่อคัดเลือกกันเองจนครบจำนวน

วิธีการคัดเลือกผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นกำหนด

LIART

ส่วนท้องถิ่น/20

ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่ดำเนินการจัดให้มีการคัดเลือกประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหรือสภาองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี เป็นผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบล

ให้อธิบดีกรมการปกครองแต่งตั้งข้าราชการในกรมการปกครองคนหนึ่งซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอธิบดีเป็นเลขานุการคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับคัดเลือกอีกได้ และให้นำความในมาตรา ๖ บรรดา มาตรา ๗ และมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้การใช้อำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี

หมวด ๔

การบริหารงานบุคคลในกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๒๙ การบริหารงานบุคคลของกรุงเทพมหานคร ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร

หมวด ๕

การบริหารงานบุคคลในเมืองพัทยา

มาตรา ๓๐ เมืองพัทยาให้มีคณะกรรมการพนักงานเมืองพัทยาคณะหนึ่งทำหน้าที่กำหนดหลักเกณฑ์และดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของพนักงานเมืองพัทยา ประกอบด้วย

หมวด ๖

การบริหารงานบุคคลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

มาตรา ๓๑ การบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

หมวด ๗

คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๓๒ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการบริหารงานบุคคลของพนักงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบให้เป็นไปด้วยความประหยัดและเกิดประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นและประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวมและสามารถรองรับการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นได้ ให้มีคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรียกโดยย่อว่า “ก.ถ.” ประกอบด้วย

(๑) บุคคลซึ่งได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๓๓ เป็นประธาน

(๒) กรรมการโดยตำแหน่งจำนวนหกคน ได้แก่ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณฑลัตถะทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงมหาดไทย และอธิบดีกรมการปกครอง

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนห้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารงานท้องถิ่น ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านระบบราชการ ด้านบริหารและการจัดการ หรือด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานทางวิชาการหรือมีความรู้เป็นที่ยอมรับ

LIR
(ปีรตพฉก)

(๔) ผู้แทนคณะกรรมการกลางข้าราชการอำนวยการส่วนจังหวัดจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานครจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนคณะกรรมการพนักงานเมืองพัทยาจำนวนหนึ่งคน และในกรณีที่มีกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้นให้มีผู้แทนคณะกรรมการพนักงานคลังหรือองค์กรส่วนท้องถิ่นอื่นซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้นนั้นคัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน

ในการคัดเลือกกรรมการตาม (๔) ซึ่งเป็นผู้แทนคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นดังกล่าว ต้องคัดเลือกจากกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของคณะกรรมการนั้น

ให้เลขาธิการคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นเป็นเลขานุการคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

ให้นำความในมาตรา ๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ และมาตรา ๘ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ ในการคัดเลือกประธานกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ให้กรรมการตามมาตรา ๓๒ (๒) (๓) และ (๔) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวนฝ่ายละสามคน และให้บุคคลทั้งเก้าคนดังกล่าวร่วมกันประชุมเพื่อคัดเลือกกันเอง โดยให้ผู้ที่ได้รับคะแนนสูงสุดเป็นผู้ได้รับการคัดเลือก

บุคคลที่จะได้รับการเสนอชื่อตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารงานท้องถิ่น ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านระบบราชการ ด้านการบริหารและการจัดการ หรือด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานทางวิชาการหรือมีความรู้เป็นที่ยอมรับ และไม่ได้เป็นกรรมการของคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือกรรมการของคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น และให้นำความในมาตรา ๒ วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับด้วย

ให้นายกรัฐมนตรีมีหน้าที่ดำเนินการจัดให้มีการคัดเลือกประธานกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ในกรณีที่ได้รายชื่อบุคคลซึ่งได้รับการคัดเลือกแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีประกาศแต่งตั้งบุคคลดังกล่าวเป็นประธานกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๓๔ ให้ประธานกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละหกปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก โดยยื่นหนังสือออกต่อกองการรัฐมนตรี
- (๓) นายกรัฐมนตรีสั่งให้ออก โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี เนื่องจากมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่อง หรือไม่สุจริตต่อหน้าที่
- (๔) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๗) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

มาตรา ๓๕ ให้คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดมาตรฐานกลางและแนวทางในการรักษาระเบียบคุณธรรมเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล โดยเฉพาะในเรื่องการแต่งตั้งและการให้พ้นจากตำแหน่งของพนักงานส่วนท้องถิ่น รวมถึงลดถึงการกำหนดโครงสร้างอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นให้มีสัดส่วนที่เหมาะสมแก่รายได้และการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ การกำหนดมาตรฐานกลางและแนวทางจะต้องไม่มีลักษณะเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลโดยเฉพาะเจาะจงที่ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถบริหารงานบุคคลตามต้องการและความเหมาะสมของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้
- (๒) กำหนดแนวทางการพัฒนาการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการคัดเลือกตามมาตรา ๑๖ วรรคสาม มาตรา ๒๕ วรรคสาม และมาตรา ๒๘ วรรคสาม
- (๔) ส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ หรือวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

(ข) ให้คำปรึกษา คำแนะนำและพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
แม่คงคึกปรกครองส่วนท้องถิ่น

(ง) ประสานงานกับคณะรัฐมนตรี หน่วยงานของรัฐ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น และคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงาน
ส่วนท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมให้การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพ

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

การกำหนดมาตรฐานกลางตามวรรคหนึ่ง (๑) ให้ใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานบุคคล
ของกรุงเทพมหานคร เมื่อถึงพียง และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นตาม
มาตรา ๓๑ ด้วย

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่เกิดคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นเห็นว่
การกำหนดมาตรฐานทั่วไปของคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นขัดแย้งกับ
มาตรฐานกลางหรือแนวทางตามมาตรา ๓๕ หรือมีปัญหาข้อโต้แย้งในการกำหนดหลักเกณฑ์การบริหาร
งานบุคคลระหว่างคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นกับคณะกรรมการกลางข้าราชการ
หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ให้คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นมีอำนาจพิจารณา
และมีคำสั่งให้คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือคณะกรรมการข้าราชการหรือ
พนักงานส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องตามมาตรฐานกลางได้ และถ้ามิได้มีการ
ดำเนินการในเวลาอันสมควรหรือการดำเนินการของคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงาน
ส่วนท้องถิ่น หรือคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นจะเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง
ต่อการบริหารเป็นส่วนรวมหรือไม่เป็นลธรรมแก่ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ให้คณะกรรมการ
มาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นมีอำนาจสั่งระงับการใช้หลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลนั้นได้

มาตรา ๓๗ ในการจ่ายเงินเดือน ประโยชน์ตอบแทนอื่น และเงินค่าจ้างของข้าราชการ
หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น และลูกจ้าง ที่นำมาจากเงินรายได้ที่ไม่รวมเงินอุดหนุนและเงินกู้หรือเงินอื่นใดนั้น
องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งจะกำหนดสูงกว่าร้อยละสี่สิบของเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี
ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นไม่ได้

มาตรา ๓๘ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เป็นส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ซึ่งไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน โดยอยู่ภายใต้บังคับบัญชาของ นายกรัฐมนตรี

มาตรา ๓๙ ให้สำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่รับผิดชอบงานในราชการของคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น และมี อำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
- (๒) ศึกษา วิเคราะห์ และรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
- (๓) ประสานงาน ติดตาม และประเมินผลการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๔) ช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาและแนะนำเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
- (๕) จัดประชุม สัมมนา ฝึกอบรม รวมทั้งการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
- (๖) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ผลงาน และอุปสรรคในการปฏิบัติงานที่ และในการดำเนินงานของคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นและดำเนินงาน คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
- (๗) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น มอบหมาย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๐ ผู้ใดเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล หรือพนักงานเมืองพัทยา อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป โดยได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง และสิทธิและประโยชน์เช่นเดิม

มาตรา ๔๑ ผู้ใดเป็นลูกจ้างประจำขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล หรือเมืองพัทยา อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นเป็นลูกจ้างตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป โดยได้รับค่าจ้าง และสิทธิและประโยชน์เช่นเดิม

มาตรา ๔๒ ให้ดำเนินการจัดให้มีคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น และคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น และสำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ ให้การบริหารงานบุคคลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นจนกว่าจะมีคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

ในระหว่างที่ยังไม่มีกำหนดมาตรฐานกลาง มาตรฐานทั่วไป หลักเกณฑ์ และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล และพนักงานเมืองพัทยา ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๓ บรรดากิจการที่กำหนดเป็นค่านางหน้าของคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าได้มีการจ่ายเงินไปแล้วหรือกำลังดำเนินการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าการนั้นได้กระทำโดยชอบด้วยกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าการนั้นได้ดำเนินการไปแล้วหรือกำลังดำเนินการอยู่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๔ องค์ประกอบของส่วนท้องถิ่นใดที่จ่ายเงินเดือน ประโยชน์ตอบแทนอื่น และค่าจ้างของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น และลูกจ้าง ไม่เป็นไปตามที่กำหนดในมาตรา ๓๗ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๓๗ ภายในห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๔๕ ในระหว่างที่ยังมิได้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ให้กรมการปกครองรับผิดชอบปฏิบัติหน้าที่เท่าที่จำเป็นไปพลางก่อน

มาตรา ๔๖ ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาสิทธิ์ตราคำสั่งจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นตามที่เห็นสมควรไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

ให้บรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้างและเงินงบประมาณของส่วนราชการที่คณะรัฐมนตรีกำหนดโอนไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

.....
.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นางนงนุช กุลคิวัจ)

หัวหน้าฝ่ายยุติ กองการประชุม
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญเลขาธิการ
 นายจำนงค์ สวมประก่ำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขาธิการวุฒิสภา) :

“สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วน
 ท้องถิ่น พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
 พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ รวมสองฉบับ
 ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับ ในคราว
 ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๕ (สมัยสามัญทั่วไป)
 วันพุธที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา
 โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพิจารณา
 เสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๘
 (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระ
 ที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้เสนอ
 ต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัตินี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภามือ

วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

เหตุผล

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระ ในการบริหารงานบุคคลตามความต้องการและความเหมาะสมของท้องถิ่น สมควรกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นของตนเองเพื่อทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานส่วนท้องถิ่นของตนได้โดยตรง และเพื่อให้มีการกำหนดมาตรฐานการบริหารงานบุคคลของพนักงานส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบให้มีทิศทางที่เหมาะสมและเป็นธรรมสมควรให้มีองค์กรซึ่งทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานกลางและแนวทางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นไว้ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีผู้ใดอภิปราย ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่
หรือไม่ โปรดลงคะแนนได้ →

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

LIRT

๕๓

ว. ๑๒ (ส. นิติบัญญัติ)

ทิพวรรณ ๕๑/๔

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เห็นชอบเป็นเอกฉันท์นาระครับ -->
ต่อไปคณะกรรมการกรครับ เชิญท่านรัฐมนตรี

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ คณะรัฐมนตรีขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน
๒๕ ท่านนาระครับ -->

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ชุดเดิมหรือเปล่าครับ
นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ของรัฐบาลทางนาระครับ ทางนาระครับไม่ซ้ำ -->
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ๒๕ ท่านนาระครับไม่มีผู้ใดขัดข้อง -->
นาระครับ

(ไม่มีสมาชิก ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มี ก็ ๒๕ ท่านนาระครับ -->
เชิญท่านรัฐมนตรีเสนอครับ

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
คณะรัฐมนตรีขอเสนอ ๑ ท่านดังต่อไปนี้

๑. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
๒. นายถวิล ไพรสณฑ์
๓. นางทิพาวดี เมฆสวรรค์
๔. นายสาโรจน์ คัชมาดย์
๕. นายอัครพร จารุจินดา
๖. นายสุวัฒน์ ตันประวัติ
๗. นายถาวร เสนเนียม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ของฝ่ายวุฒิสภา เชิญ
คุณเผ่าเทพครับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายเผ่าเทพ อุปการนิเทศกร : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผมขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการทั้ง ๒๒ ท่านชุดเดิมเมื่อสักครู่นี้ครับ
ขอผู้รับรองด้วยครับ →

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ไม่มี
ผู้ใดเสนออีกก็เป็นไปตามนั้นนะครับ แปรญัตติ ๑ วันเหมือนอย่างเดิม →

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
แปรญัตติตามข้อบังคับครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีผู้ใดขัดข้องนะครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ต่อไปอีกฉบับเดียวครับ

๖.๓ ร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๐๘/๖๕๓๕

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ..... ๖๕ / ๒๕๕๒
วันที่..... ๗ ก.ย ๒๕๕๒
เวลา..... ๑๖.๕๐ น.

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๗ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญ
ปีบัญชี) วันพฤหัสบดีที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ
การจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ
และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภา
พิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวินมูหะมัดนอร์ มะทา)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร. ๒๕๔๑๑๓๓

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี
พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร เห็นชอบ

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๒ และครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่
๓ กันยายน ๒๕๔๒

N. L. L.

(นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

หุ้นส่วน/2

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี

เหตุผล

โคบที่มาตรา ๒๐๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้รัฐมนตรีต้องไม่เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท หรือไม่คงไว้ซึ่งความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทต่อไป ทั้งนี้ ตามจำนวนที่กฎหมายบัญญัติ และหากรัฐมนตรีประสงค์จะได้รับประโยชน์จากการตั้งกล่าวต่อไป รัฐมนตรีต้องแจ้งให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง และต้องโอนหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทดังกล่าวให้นิติบุคคลซึ่งจัดการทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ของผู้ถือหุ้น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ในการนี้ รัฐมนตรีต้องไม่กระทำการใดอันมีลักษณะ เป็นการเข้าไปบริหารหรือจัดการใด ๆ เกี่ยวกับหุ้นหรือกิจการของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

4

หุ้นส่วน/3

LIRT

บัญชีรายชื่อกรรมาธิการวิสามัญและที่ปรึกษา
ประมวลร่างพระราชบัญญัติการขึ้นบัญชีผู้ช่วยและที่ปรึกษา
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดการผู้ช่วยและที่ปรึกษาวิสามัญ

เหตุผล

ปัจจุบันมีพระราชบัญญัติการขึ้นบัญชีผู้ช่วยและที่ปรึกษาวิสามัญ พ.ศ. ซึ่งกำหนดให้ผู้ช่วยและที่ปรึกษาวิสามัญต้องขึ้นบัญชีก่อนเข้ารับราชการ ซึ่งเป็นการเพิ่มภาระแก่หน่วยงานที่ขอขึ้นบัญชีผู้ช่วยและที่ปรึกษาวิสามัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานราชการที่ต้องขึ้นบัญชีผู้ช่วยและที่ปรึกษาวิสามัญจำนวนมาก ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของหน่วยงานดังกล่าวได้ นอกจากนี้ การที่ผู้ช่วยและที่ปรึกษาวิสามัญต้องขึ้นบัญชีก่อนเข้ารับราชการ อาจทำให้หน่วยงานราชการขาดแคลนผู้ช่วยและที่ปรึกษาวิสามัญได้ทันเวลา ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของหน่วยงานดังกล่าวได้

ดังนั้น เพื่อให้การขึ้นบัญชีผู้ช่วยและที่ปรึกษาวิสามัญเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้การขึ้นบัญชีผู้ช่วยและที่ปรึกษาวิสามัญเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้การขึ้นบัญชีผู้ช่วยและที่ปรึกษาวิสามัญเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

หมายเหตุ

สภาผู้แทนราษฎรได้เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติการขึ้นบัญชีผู้ช่วยและที่ปรึกษาวิสามัญ พ.ศ. ตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ และเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติการขึ้นบัญชีผู้ช่วยและที่ปรึกษาวิสามัญ พ.ศ. ตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ

LIIRT

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีแต่ละคนในคณะรัฐมนตรี

"นิติบุคคล" หมายความว่า นิติบุคคลที่รัฐมนตรีมอบหมายให้จัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นของรัฐมนตรีตามกฎหมายพระราชบัญญัตินี้

"คณะกรรมการ ป.ป.ช." หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

มาตรา ๔ รัฐมนตรีต้องไม่เป็นผู้ถือหุ้นหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท หรือไม่คงไว้ซึ่งความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือรัฐมนตรีเป็นผู้ถือหุ้นจากพวกจำกัดความรับผิดชอบได้ไม่เกินร้อยละห้าของทุนทั้งหมดของห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้น

(๒) ในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด รัฐมนตรีเป็นผู้ถือหุ้นได้ไม่เกินร้อยละห้าของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่จำหน่ายได้ในบริษัทนั้น

มาตรา ๕ ในกรณีที่รัฐมนตรีประสงค์จะได้รับประโยชน์จากการเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทในส่วนที่ไม่เกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งเป็นหนังสือให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ไว้หุ้นตั้งตั้งเป็นรัฐมนตรี และ

(๒) โอนหุ้นส่วนหรือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นให้นิติบุคคลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ไว้แจ้งให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบ และเมื่อได้ดำเนินการโอนหุ้นส่วนหรือหุ้นให้กับนิติบุคคลใดแล้ว ให้รัฐมนตรีแจ้งเป็นหนังสือให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ไว้โอนหุ้นส่วนหรือหุ้นนั้น

มาตรา ๖ นิติบุคคลที่รัฐมนตรีจะโอนหุ้นส่วนหรือหุ้นให้จัดการตามพระราชบัญญัตินี้ได้ ต้องเป็นนิติบุคคลที่มีอำนาจจัดการของหุ้นส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือนิติบุคคลซึ่งจัดการทรัพย์สิน เพื่อประโยชน์ของผู้ถือความกฎหมายโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

มาตรา ๗ นิติบุคคลที่รัฐมนตรีจะ โอนหุ้นส่วนหรือหุ้นให้จัดการได้ต้องเป็น นิติบุคคลที่ไม่มีกรรมการหรือพนักงานซึ่งนิติบุคคลนั้นมอบหมายให้ เป็นผู้จัดการในการบริหาร และจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นของรัฐมนตรีที่มีผลประโยชน์หรือมีส่วนได้ เสี่ยงกับรัฐมนตรี คู่สมรสของรัฐมนตรี เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ของรัฐมนตรี

มาตรา ๘ ในการโอนหุ้นส่วนหรือหุ้นของรัฐมนตรีให้กับนิติบุคคลตาม พระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโอนกรรมสิทธิ์ในหุ้นส่วนหรือหุ้นให้กับนิติบุคคลโดยเด็ดขาด และการจัดการหรือการจัดหาผลประโยชน์เกี่ยวกับหุ้นส่วนหรือหุ้นของรัฐมนตรี ให้เป็นไปตาม เงื่อนไขของสัญญาจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นของรัฐมนตรี

มาตรา ๙ สัญญาจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นของรัฐมนตรีต้องจัดทำตามแบบที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนดซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (๑) รายละเอียดเกี่ยวกับหุ้นส่วนหรือหุ้นของรัฐมนตรีที่จะ โอนให้กับนิติบุคคล
- (๒) รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการจำหน่ายจ่ายโอนหุ้นส่วนหรือหุ้น วิธีการจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นและการจัดหาผลประโยชน์ในหุ้นส่วนหรือหุ้นที่รับโอน ซึ่งจะต้องไม่มีลักษณะ เป็นการกำหนดกรอบการจัดการหรือการจัดหาผลประโยชน์ที่รัฐมนตรีอาจครอบงำจัดการ หรือการจัดหาผลประโยชน์
- (๓) ค่าตอบแทนและวิธีการจ่ายค่าตอบแทนในการจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้น ถ้าหากมี
- (๔) ความรับผิดชอบและข้อจำกัดความรับผิดชอบในการจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้น
- (๕) การจ่ายผลประโยชน์ที่เกิดจากการจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้น
- (๖) วิธีการคืนหุ้นส่วนหรือหุ้นที่รับโอนและผลประโยชน์ที่เกิดจากการจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้น

ในการกำหนดแบบสัญญาจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นของรัฐมนตรี คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจกำหนดเงื่อนไขหรือขอบเขตของความตกลงที่รัฐมนตรีและนิติบุคคลจะมีสิทธิ กระทำได้ไว้ด้วยก็ได้

(โปรดพลิก)
หุ้นส่วน/7

การทำความเข้าใจคลง เป็นประการอื่นนอกเหนือจากข้อกำหนดในสัญญาจัดการ
หุ้นส่วนหรือหุ้นของรัฐมนตรีตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดจะกระทำมิได้

มาตรา ๑๐ เมื่อรัฐมนตรีได้ดำเนินการโอนหุ้นส่วนหรือหุ้นให้กับนิติบุคคล
ใดแล้ว ให้นิติบุคคลนั้นรายงานการรับโอนหุ้นส่วนหรือหุ้น พร้อมทั้งส่งสำเนาของสัญญา
จัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นของรัฐมนตรีให้กับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบวันนับแต่วันที่
ได้ลงนามในสัญญา ในการนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จัดให้มีการเปิดเผยสำเนาของ
สัญญานั้นให้ประชาชนทราบตามวิธีกาวที่เห็นสมควรโดยไม่มีค่าใช้จ่าย

มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้รัฐมนตรีกระทำการใดอันมีลักษณะ เป็นการเข้าไปบริหาร
ครอบงำ หรือออกคำสั่ง เกี่ยวกับการจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นหรือการจัดหาผลประโยชน์ในหุ้นส่วน
หรือหุ้น

มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้นิติบุคคลใดยินยอมหรือดำเนินการด้วยวิธีการใด ๆ
เพื่อให้รัฐมนตรีมีโอกาสเข้าไปบริหาร ครอบงำ หรือออกคำสั่ง เกี่ยวกับการจัดการหุ้นส่วน
หรือหุ้นหรือการจัดหาผลประโยชน์ในหุ้นส่วนหรือหุ้น หรือเปิดเผยต่อบุคคลใด ๆ ในลักษณะ
ที่จะมีผลทำให้รัฐมนตรีทราบถึงการบริหารหรือจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นที่รับโอนมาจาก
รัฐมนตรีผู้นั้น เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามที่กฎหมายกำหนด หรือเป็นการรายงาน
การประกอบกิจการตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

มาตรา ๑๓ ให้นิติบุคคลจัดทำบัญชีแสดงการจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นที่รับโอนจาก
รัฐมนตรีและผลประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นดังกล่าวแยกไว้ต่างหากจากบัญชี
แสดงการประกอบกิจการของนิติบุคคล

หุ้นส่วนหรือหุ้นที่นิติบุคคลรับโอนมาจากรัฐมนตรีและผลประโยชน์ที่ได้รับจากการ
จัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นดังกล่าวมิใช่ทรัพย์สินของนิติบุคคลที่เจ้าหน้าที่ของนิติบุคคลนั้นจะยึดหรืออายัด
เพื่อบังคับชำระหนี้ทั้งในคดีแพ่งและคดีล้มละลายได้ เว้นแต่เจ้าหน้าที่ของนิติบุคคลนั้นมีสิทธิบังคับ
ตามภาวะผูกพันที่ติดกับหุ้นส่วนหรือหุ้นหรือผลประโยชน์ที่เกิดจากหุ้นส่วนหรือหุ้นดังกล่าวโดยตรง
ให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับกับกรณีที่นิติบุคคลเลิกกิจการด้วยโดยอัตโนมัติ

มาตรา ๑๔ ในกรณีสืบโอนและจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นของรัฐมนตรีตาม พระราชบัญญัตินี้ ให้นิติบุคคลที่รับโอนหุ้นส่วนหรือหุ้นนั้นได้รับยกเว้นจากบทบัญญัติของ กฎหมายใด ๆ ที่ห้ามมิให้นิติบุคคลนั้นเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทอื่น หรือที่มีภาระจำกัดจำนวนเงินในการบริหารจัดการทรัพย์สินของบุคคลอื่น

ในกรณีที่มีกฎหมายจำกัดจำนวนหุ้นส่วนหรือหุ้นของนิติบุคคลในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทอื่น มิให้นำจำนวนหุ้นส่วนหรือหุ้นที่ได้รับโอนมาจากรัฐมนตรี รวมทั้งผลประโยชน์ ที่เกิดจากหุ้นส่วนหรือหุ้นนั้นรวมเข้ากับจำนวนหุ้นส่วนหรือหุ้นที่นิติบุคคลนั้นจะพึงมีได้ใน ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทอื่น

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่นิติบุคคลที่รับโอนหุ้นส่วนหรือหุ้นของรัฐมนตรี เลิกกิจการ หรือล้มละลาย เมื่อรัฐมนตรีได้รับหุ้นส่วนหรือหุ้นและผลประโยชน์ที่เกิดจากการจัดการหุ้นส่วน หรือหุ้นกลับคืนมาแล้ว ถ้ารัฐมนตรียังคงประสงค์จะได้รับประโยชน์จากหุ้นส่วนหรือหุ้นดังกล่าว ต่อไป ให้รัฐมนตรีแจ้งความประสงค์ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคืนหุ้นส่วนหรือหุ้นนั้น และดำเนินการโอนหุ้นส่วน หรือหุ้นนั้นไว้ให้กับนิติบุคคลอื่นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่รัฐมนตรีได้รับโอนหุ้นส่วนหรือหุ้นเพิ่มขึ้นในระหว่างดำรงตำแหน่ง เป็นรัฐมนตรี และมีส่วนเกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ ถ้ารัฐมนตรียังคงประสงค์ จะได้รับประโยชน์จากหุ้นส่วนหรือหุ้นดังกล่าวต่อไป ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ นิติบุคคลใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท

มาตรา ๑๗ รัฐมนตรีผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ หรือนิติบุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(โปรดพลิก)

หุ้นส่วน/๑

LIRT

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้สื่อว่า
กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น เป็นผู้ร่วม
กระทำความผิดกับนิติบุคคล เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ากรรมการหรือนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตน
มิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา ๑๙ ให้รัฐมนตรีซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
ดำเนินการให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ

มาตรา ๒๐ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นางนุชกร กสิกร)

หัวหน้าฝ่ายนิติคดี กองการประชุม
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๕๕

ว. ๑๒ (ส. นิตินิติบัญญัติ)

นนทพร ๔๒/๑

นายจำนงค์ สวมประจำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) :

“สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี
พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี
พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๓๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๒ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญ
ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อ
สภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๘
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ และครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพฤหัสบดีที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระ
ที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภา
เพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่
๑ กันยายน ๒๕๕๒

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๒๐๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้รัฐมนตรีต้องไม่เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท หรือไม่คงไว้ซึ่งความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทต่อไป ทั้งนี้ ตามจำนวนที่กฎหมายบัญญัติ ในกรณีที่รัฐมนตรีผู้ใดประสงค์จะได้รับประโยชน์จากกรณีดังกล่าวต่อไปให้รัฐมนตรีผู้นั้นแจ้งให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง และให้รัฐมนตรีผู้นั้นโอนหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทดังกล่าวให้นิติบุคคลซึ่งจัดการทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

ในกรณีนี้ ห้ามมิให้รัฐมนตรีผู้นั้นกระทำการใดอันมีลักษณะเป็นการเข้าไปบริหารหรือจัดการใด ๆ เกี่ยวกับหุ้นหรือกิจการของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณปกิต

นายปกิต พัฒนกุล : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
ปกิต พัฒนกุล สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ กราบ ด้วยความยินดีกตัญญูขอกราบ

กราบเรียนถามไปทางรัฐบาล รัฐมนตรีประจำโยคเดียวครับ ทั้ง ๆ ที่มีคำถามมากมายที่จะถาม...>
 เนื่องจากว่า ทางฝ่ายรัฐบาลไม่เป็นกรรมาธิการวิสามัญที่พิจารณาเรื่องนี้ คณะผมขอเรียนถาม >>
 ในมาตรา ๕ บัญญัติว่า นิติบุคคลที่รัฐมนตรีจะโอนหุ้นส่วนหรือหุ้นให้จัดการตาม >>>
 พระราชบัญญัตินี้คือเป็นนิติบุคคลที่มีอำนาจจัดการกองทุนส่วนบุคคล ตามกฎหมาย
 ว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือนิติบุคคลซึ่งจัดการทรัพย์สินเพื่อประโยชน์
 ของผู้อื่นตามกฎหมายโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ว่า หรือนิติบุคคล
 ที่จัดการทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่นตามกฎหมายว่าด้วยความเห็นชอบของ >>>
 คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรงนี้อาจจะกราบเรียนถามว่า เป็นกฎหมายอะไรครับ มีกฎหมาย
 หรือยัง และยกตัวอย่างได้ไหมว่าเป็นนิติบุคคลอะไร เพราะเหตุว่าดุลยฉงจะเข้าลักษณะ
 เป็นทรัสต์ ซึ่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เขาห้ามมิให้จัดตั้งทรัสต์ แล้วนี่จะมี >>
 กฎหมายอะไรมารองรับตรงนี้ รวมทั้งทำไมไม่ต้องการได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ
 ป.ป.ช. ขอคำอธิบายเท่านั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณเกษมครับ

นายเกษม สรศักดิ์เกษม : ท่านผู้เป็นประธานฯ ที่เคารพ คณะ

เกษม สรศักดิ์เกษม สืบเนื่องคล้าย ๆ ทำนองเดียวกับท่านปกติ ขออนุญาตเอ่ยนามท่านอธิบดี >>>
 ในมาตรา ๕ ที่พูดว่า รัฐมนตรีต้องโอนหุ้นที่บริหารที่จะจัดการกับหุ้นเหล่านั้นต้องเป็น >>>
 นิติบุคคลที่มีอำนาจในการจัดการกองทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
 ของอนุญาตรียนถามว่า การจัดการกองทุนส่วนบุคคลนั้นเป็นอำนาจหน้าที่ที่ ก.ล.ด.
 มีอำนาจบังคับกำหนดจำนวนหุ้น มูลค่าของหุ้น หรือทุนด้วย ถ้าแปลความว่า ก.ล.ด. ซึ่ง >>>
 มีอำนาจโดยอิสระกำกับเขาแล้วมาบัญญัติให้อำนาจของนี้ไปให้กรรมการ ป.ป.ช. แล้ว >>>
 ต้องมาขอความเห็นชอบด้วยนั้นในทางปฏิบัติจะขัดแย้งกันประการใดหรือไม่ ประเด็น
 สืบเนื่องครับท่านประธานฯ ครับ คณะผมขออนุญาตใช้เวลาสั้น ๆ อีกนิดเดียว มาตรา ๕ >>>
 วรรคท้ายเป็นข้อพิจารณาต่อไปว่า การกระทำตามข้อตกลงประการอื่นนอกเหนือจาก
 ข้อกำหนดในสัญญาจัดการหุ้นส่วนที่รัฐมนตรีตามแบบที่กรรมการกำหนดทำไว้ได้นั้น

LIRT

๑๐๒

ว. ๑๒ (ส. นิตินิติบัญญัติ)

นนทพร ๔๑๓/๔

ขออนุญาตเรียนว่า ในมาตราที่บทกำหนดโทษไม่มี ถ้าสมมุติว่า บัญญัติว่ากระทำมิได้
ถ้ากระทำไม่มีห้าม ไม่มีโทษ.....

- ๔๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมจะขอมติที่ประชุม(คนประชุม) →
ว่า จะเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่(ครับ) โปรดลง →
คะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ เห็นชอบด้วย งดออกเสียง →
คนหนึ่งเท่านั้นเอง กรรมการครับ ท่านรัฐมนตรีครับ →

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ รัฐบาลเห็นสมควรส่งให้คณะกรรมการการคลัง
การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ส่งให้คณะกรรมการสามัญ
ประจำวุฒิสภา คณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน
(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีผู้ใดขัดข้องก็เป็นที่ไปตามนั้น
นะครับ แปรญัตติ →

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ตาม
ข้อบังคับครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : แปรญัตติ ๖ วันตามข้อบังคับ
นะครับ →

ท่านสมาชิกฯ ครับ วันนี้หมดระเบียบวาระการประชุมแล้วครับ ขอขอบคุณ →
สมาชิกฯ ทุกท่านนะครับ ขอวิไลประชุมครับ →

เลิกประชุมเวลา ๑๓.๒๐ นาฬิกา

LIRT

ผู้จรรยาบรรณการประชุม

สิริวรรณ	โชติพันธุ์	วิมล	แจ้จ้อดละ
มยุรี	แก่นสาร	อรสา	เจียมเจริญ
ธีรวรรณ	นราพงศ์	ภาวณา	ภักดิ์ตรัน
สุวิมล	มหาจำปา	ปวีณ์พร	มีสมเพิ่ม
สุชาดา	ภมระภา	ศิริลักษณ์	ภาพพระหัตถ์
ดวงทิพย์	อินบุญนะ	คำรวม	ผลประสิทธิ์
รุจิรา	เนตรบุตร	สุภาภรณ์	มาลัยหัด
ละไม	สุวรรณพิทักษ์	ทิพรัตน์	แก้วสุขโข
สมบูรณ์	จำกระแสร์	สรยุทธ	ปลื้มคนอม
ทิพวรรณ	พูนทรัพย์	นนทพร	แก้วมะเรียง
ศุกลักหมณ์	โอภาสพินิจ	สรัญญา	ศตะกัก

ฝ่ายชวเลข กองการพิมพ์

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายศิริ เกวลินสฤกษ์ รองประธาน คนที่สอง	
๔.	พลอากาศเอก จรรยา สุคนทรทรัพย์	
๕.	นายจำนงค์ ทองประเสริฐ	
๖.	นายชัยเขต สุนทรพิพิธ	
๗.	พลเรือเอก ทวีศักดิ์ ศรีประยูร	
๘.	พลเรือเอก บัณฑิตชัย ชูณหะวัณ	
๙.	พลเอก บุลฤทธิ์ ทรพรทรานนท์	
๑๐.	นายประยอม ชองทอง	
๑๑.	นายยงยุทธ เลอธก	
๑๒.	นายสมหมาย สุรกุล	
๑๓.	นายสิงห์โต จ่างครณกุล	
๑๔.	นางสุกัญญา ชลสิทธิ์	
๑๕.	นางสาวสุคนธ์ กาญจนาลัย	
๑๖.	พลเรือเอก สุวัชรชัย เกษมสุข	
๑๗.	นายพินิต ยาระยะศิริ เลขานุการคณะกรรมการ	

ตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สภาเราลงในคราวประชุม

ครั้งที่.....(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันที่.....

ประธานวุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

LIRT